

การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 31

นางชวลีปี่ นาราหนองแขง

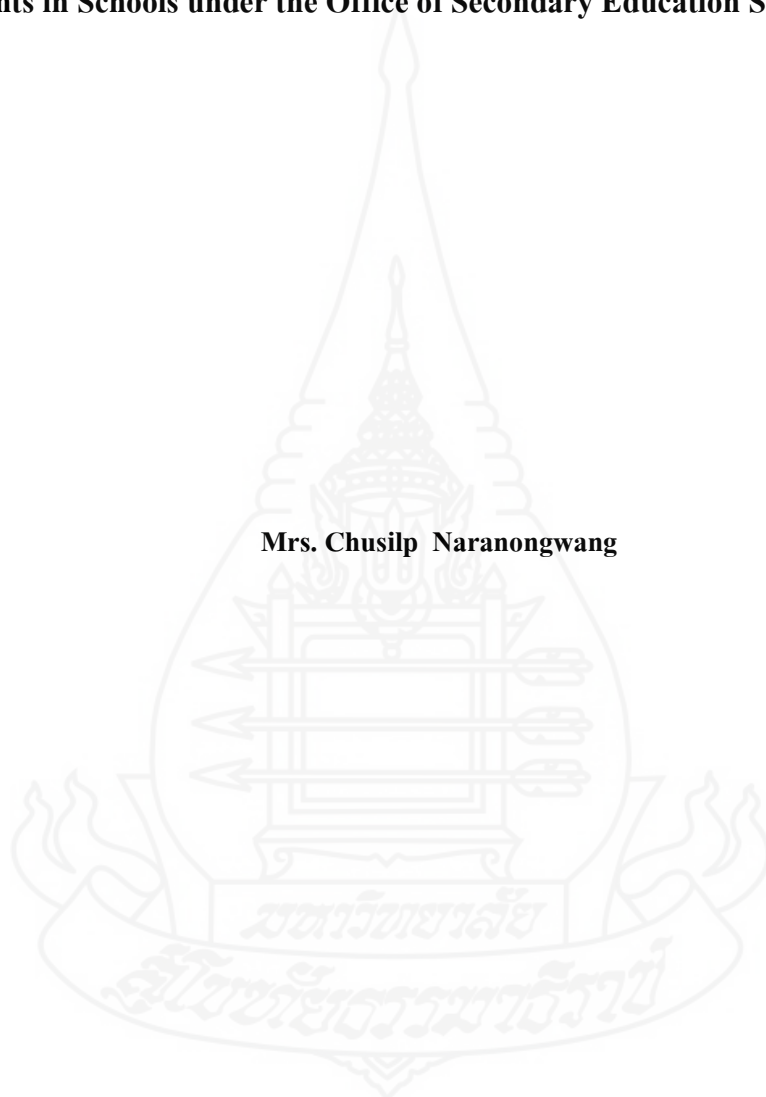

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2554

**Development of Assessment Scales on Public-Mindedness of Upper Secondary
Students in Schools under the Office of Secondary Education Service Area 31**

Mrs. Chusilp Naranongwang

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Evaluation

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2011

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31

ชื่อและนามสกุล นางชุติลปี นาราหนองแขง

แขนงวิชา การวัดและประเมินผลการศึกษา

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร. สมคิด พรหมจ้อย
2. รองศาสตราจารย์ ดร. ทศนีย์ ชาติไทย

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2555

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิวัตต์ มณีโชติ)

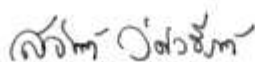
กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมคิด พรหมจ้อย)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ทศนีย์ ชาติไทย)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ วิศวรธีรานนท์)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 31

ผู้วิจัย นางชูศิลป์ นาราหนองแขง **รหัสนักศึกษา** 2522500020 **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

(การประเมินการศึกษา) **อาจารย์ที่ปรึกษา** (1) รองศาสตราจารย์ ดร. สมคิด พรหมจู้

(2) รองศาสตราจารย์ ดร. ทศนีย์ ชาติไทย **ปีการศึกษา** 2554

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต31 และ (2) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต31

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ครูจำนวน 10 คน ผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 34 คน นักเรียนจำนวน 980 คน นักเรียนได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ครูและผู้ปกครองเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 จำนวน 3 ฉบับ คือ (1) แบบประเมินตนเองของนักเรียน (2) แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู และ (3) แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าความสอดคล้อง การทดสอบค่าที สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

ผลการวิจัยพบว่า (1) เครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิดแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ ที่พัฒนาขึ้นมี 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 40 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู จำนวน 30 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 25 ข้อ และ (2) ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ พบว่า ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน มีความตรงเชิงเนื้อหาโดยค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าระหว่าง .50 ถึง 1.00 มีความตรงตามโครงสร้างระหว่าง .44 ถึง .68 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความตรงตามสภาพ โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบประเมินตนเองของนักเรียนกับแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูมีค่าเท่ากับ .75 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 8.26 ถึง 14.79 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าความเที่ยง .95 ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูมีความตรงเชิงเนื้อหาโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .67 ถึง 1.00 มีความตรงตามโครงสร้างระหว่าง .41 ถึง .85 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 มีค่าความเที่ยง .98 และ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครอง มีความตรงเชิงเนื้อหาโดยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .50 ถึง 1.00 มีความตรงตามโครงสร้างระหว่าง .50 ถึง .90 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าความเที่ยง .96

คำสำคัญ เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ มัธยมศึกษา

Thesis title: Development of Assessment Scales on Public-Mindedness of Upper Secondary Students in Schools under the Office of Secondary Education Service Area 31

Researcher: Mrs. Chusilp Naranongwang; **ID:** 2522500020;

Degree: Master of Education (Educational Evaluation);

Thesis advisors: (1) Dr. Somkid Promjouy, Associate Professor;

(2) Dr. Tassanee Chatthai, Associate Professor; **Academic year:** 2011

Abstract

The purposes of this research were (1) to develop assessment scales on public-mindedness of upper secondary students in schools under the Office of Secondary Education Service Area 31; and (2) to verify quality of the developed assessment scales on public-mindedness of upper secondary students in schools under the Office of Secondary Education Service Area 31.

The research sample consisted of 10 teachers, 34 parents and 980 upper secondary students in schools under the Office of Secondary Education Service Area 31. The teachers and parents were purposively selected; while the students were obtained by stratified random sampling. The research instruments employed in this study were three scales to assess public-mindedness of upper secondary students in schools under the Office of Secondary Education Service Area 31, namely, (1) a self-assessment scale for students; (2) a student behavior observation form for teachers; and (3) a student evaluation form for parents. The statistics employed for quality verification of the assessment scales were the IOC, Pearson correlation coefficient, t-test, and Cronbach alpha coefficient.

Research findings were as follows: (1) the three developed assessment scales on public-mindedness of upper secondary students in schools under the Office of Secondary Education Service Area 31 were 4-scale rating questionnaires with the following details: the first scale, the self-assessment scale for students contained 40 items; the second scale, the student behavior observation form for teachers contained 30 items; and the third scale, the student evaluation form for parents contained 25 items; and (2) students, its content validity as represented by the IOC ranged from .50 – 1.00, its construct validity ranged from .44 to .68 which was statistically significant at the .01 level, its concurrent validity as represented by the correlation between the self-assessment scale for students and the student behavior observation form for teachers was .75 which was statistically significant at the .01 level, its discriminating power ranged from 8.26 to 14.79 which was statistically significant at the .01 level, and its reliability coefficient was .95; for the second scale, the student behavior observation form for teachers, its content validity as represented by the IOC ranged from .76 to 1.00, its construct validity ranged from .41 to .85 which were statistically significant at the .05 and .01 levels, and its reliability coefficient was .98; and for the third scale, the student evaluation form for parents, its content validity as represented by the IOC ranged from .50 to 1.00, its construct validity ranged from .50 to .90 which was statistically significant at the .01 level, and its reliability coefficient was .96.

Keywords: Public-mindedness assessment scale, Secondary education

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. สมคิด พรหมจ้อย แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา และรองศาสตราจารย์ ดร. ทศนีย์ ชาติไทย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และติดตามการทำวิทยานิพนธ์ อย่างใกล้ชิดเสมอมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกอบอุ่น และซาบซึ้ง ในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้และอบรมสั่งสอน ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สังวรณ์ ังคระโทก ที่ให้ความรู้ในเรื่อง การใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิวัตต์ มณีโชติ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบพระคุณ ดร.วศานนท์ พูนผลอำนวย ดร.ศักดิ์ชัย ภูเจริญ ศึกษาพิเศษ สุวรรณ มุ่งฝากกลาง นายประเสริฐ ภูถนนวนอก นายอุดมศักดิ์ ผาดไชสง นางสาวแมนมาศ เก่าพิมาย ที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษาเขต31 และผู้บริหารของสถานศึกษา ครู นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนสำเร็จด้วยดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับการสนับสนุนกำลังใจจากครอบครัว เป็นอย่างดีซึ่งผู้วิจัยถือว่าเป็นค่าเป็นอย่างยิ่ง และขอโน้มรำลึกพระคุณของบิดา-มารดา ญาติพี่น้อง และเพื่อนทุกคน ที่ได้มีส่วนช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

คุณค่า และประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ผู้สนใจการศึกษา
ทั้งหมด

ชวลิตปี นาราหนองแวง

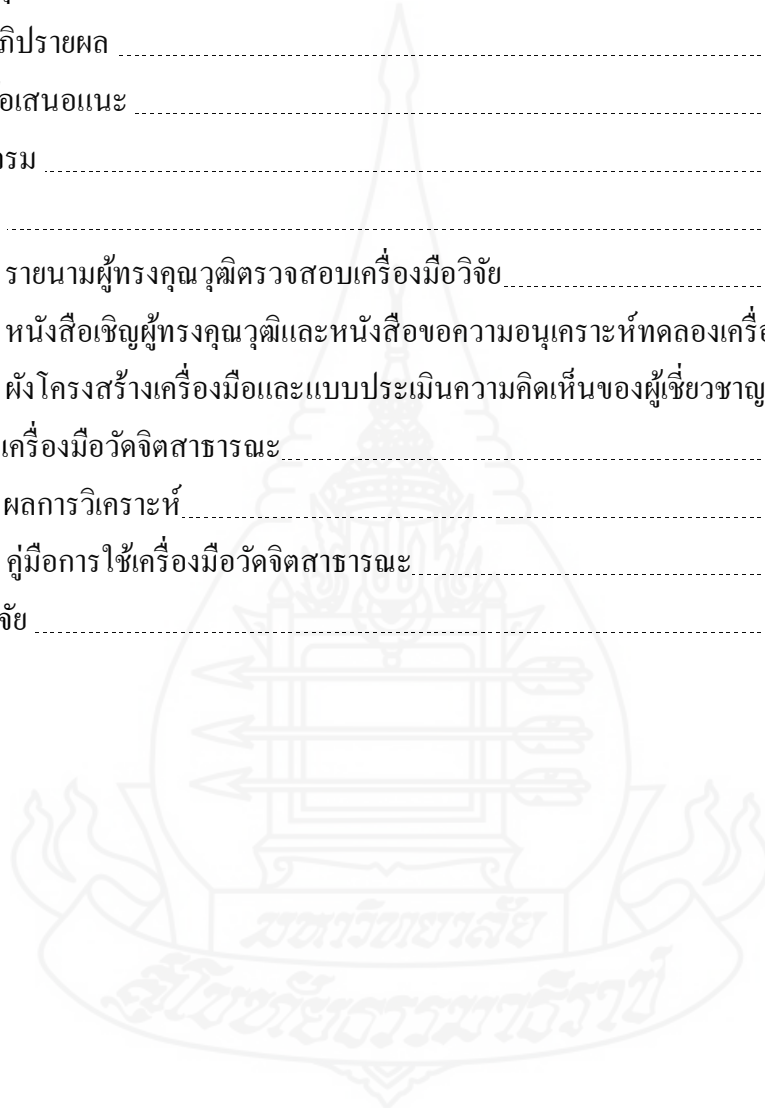
เมษายน 2555

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
ข้อจำกัดในการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	11
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	12
ความหมายจิตสาธารณะ	12
การวัดจิตสาธารณะ	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	67
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	67
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	73
การเก็บรวบรวมข้อมูล	96
การวิเคราะห์ข้อมูล	98
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
ตอนที่ 1 การนำเสนอผลการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ	102
ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ	120

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	127
สรุปการวิจัย	127
อภิปรายผล	132
ข้อเสนอแนะ	140
บรรณานุกรม	143
ภาคผนวก	152
ก ราชานามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	153
ข หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิและหนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือวิจัย	155
ค ผังโครงสร้างเครื่องมือและแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	173
ง เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ	223
จ ผลการวิเคราะห์	251
ฉ คู่มือการใช้เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ	273
ประวัติผู้วิจัย	284

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	เทคนิคหรือเครื่องมือที่ใช้วัดจริยธรรมด้านต่างๆ 38
ตารางที่ 2.2	สรุปการสร้างและพัฒนาแบบวัดทางคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 62
ตารางที่ 3.1	ตารางแสดง โรงเรียนที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 จำแนกตามขนาดโรงเรียน สรุปการสร้างและพัฒนาแบบวัดทางคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 67
ตารางที่ 3.2	จำนวน ครู นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 (จังหวัดนครราชสีมา) ในปี การศึกษา 2554 68
ตารางที่ 3.3	แสดงจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบแต่ละครั้งจำแนก ตามชื่อโรงเรียนสุ่มกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้น โดยการจับสลากแล้วไม่ใส่คืน 70
ตารางที่ 3.4	แสดงขนาด ชื่อโรงเรียน จำนวนนักเรียน การทดสอบครั้งที่1 เพื่อหาค่า อำนาจจำแนก เครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน 71
ตารางที่ 3.5	แสดงขนาด ชื่อโรงเรียน จำนวนนักเรียน การทดสอบครั้งที่2 เพื่อหาค่า อำนาจจำแนกรายชื่อของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน 72
ตารางที่ 3.6	แสดง ขนาด ชื่อโรงเรียน จำนวนนักเรียน ผู้ปกครองและครู การทดสอบครั้งที่ 3 73
ตารางที่ 3.7	แผนผังโครงสร้างเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ 77
ตารางที่ 3.8	แผนผังสรุปรายละเอียดจำนวนข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบ ของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะที่มีข้อคำถามปลายปิดแบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ 81
ตารางที่ 4.1	นิยามเชิงปฏิบัติการ และตัวบ่งชี้ของการมีจิตสาธารณะของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 103
ตารางที่ 4.2	โครงสร้างของแบบประเมินตนเองของนักเรียน 105
ตารางที่ 4.3	โครงสร้างของแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู 106
ตารางที่ 4.4	โครงสร้างของแบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครอง 107
ตารางที่ 4.5	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวัดการมีจิตสาธารณะ 109

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.6 การให้น้ำหนักคะแนนของเครื่องมือวัดการมีจิตสาธารณะ	109
ตารางที่ 4.7 อำนาจจำแนกรายชื่อของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน การทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 1	110
ตารางที่ 4.8 โครงสร้างของแบบประเมินตนเองของนักเรียนหลังการทดสอบครั้งที่ 1	113
ตารางที่ 4.9 อำนาจจำแนกรายชื่อของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน การทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 2	114
ตารางที่ 4.10 โครงสร้างของแบบประเมินตนเองของนักเรียนหลังการทดสอบครั้งที่ 2	117
ตารางที่ 4.11 โครงสร้างของแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครูหลังจากปรับตามแบบประเมินตนเองของนักเรียนและตามผังโครงสร้างที่ต้องการนำไปใช้จริง	118
ตารางที่ 4.12 โครงสร้างของแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองหลังหลังจากปรับตามแบบประเมินตนเองของนักเรียนและตามผังโครงสร้างที่ต้องการนำไปใช้จริง	119
ตารางที่ 4.13 ความตรงตามสภาพของแบบประเมินตนเองของนักเรียน จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน	121
ตารางที่ 4.14 ความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน	122
ตารางที่ 4.15 ความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน	122
ตารางที่ 4.16 ความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน	123
ตารางที่ 4.17 แสดงค่าความเที่ยงของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะทั้งสามฉบับ	125

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	6
ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของจิตสาธารณะ	26
ภาพที่ 2.2 พัฒนาการทางจริยธรรมของ โคลเบอร์ก	34
ภาพที่ 3.1 ภาพการสุมกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น	69
ภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียน	75
ภาพที่ 4.1 ค่าความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ	124
ภาพที่ 4.2 แสดงค่าความเที่ยงของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะทั้งสามฉบับ	125

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. สมคิด พรหมจ้อย แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา และรองศาสตราจารย์ ดร. ทศนีย์ ชาติไทย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และติดตามการทำวิทยานิพนธ์ อย่างใกล้ชิดเสมอมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกอบอุ่น และซาบซึ้ง ในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้และอบรมสั่งสอน ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สังวรณ์ ังคระโทก ที่ให้ความรู้ในเรื่อง การใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิวัตต์ มณีโชติ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบพระคุณ ดร.วดาภรณ์ พูนผลอำนวย ดร.ศักดิ์ชัย ภูเจริญ ศึกษาพิเศษ สุวรรณ มุ่งฝากกลาง นายประเสริฐ ภูถนนวนอก นายอุดมศักดิ์ ผาดไชสง นางสาวแมนมาศ เก่าพิมาย ที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษาเขต31 และผู้บริหารของสถานศึกษา ครู นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนสำเร็จด้วยดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับการสนับสนุนกำลังใจจากครอบครัว เป็นอย่างดีซึ่งผู้วิจัยถือว่าเป็นค่าเป็นอย่างยิ่ง และขอโน้มรำลึกพระคุณของบิดา-มารดา ญาติพี่น้อง และเพื่อนทุกคน ที่ได้มีส่วนช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

คุณค่า และประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ผู้สนใจการศึกษา
ทั้งหมด

ชวลิตปี นาราหนองแวง

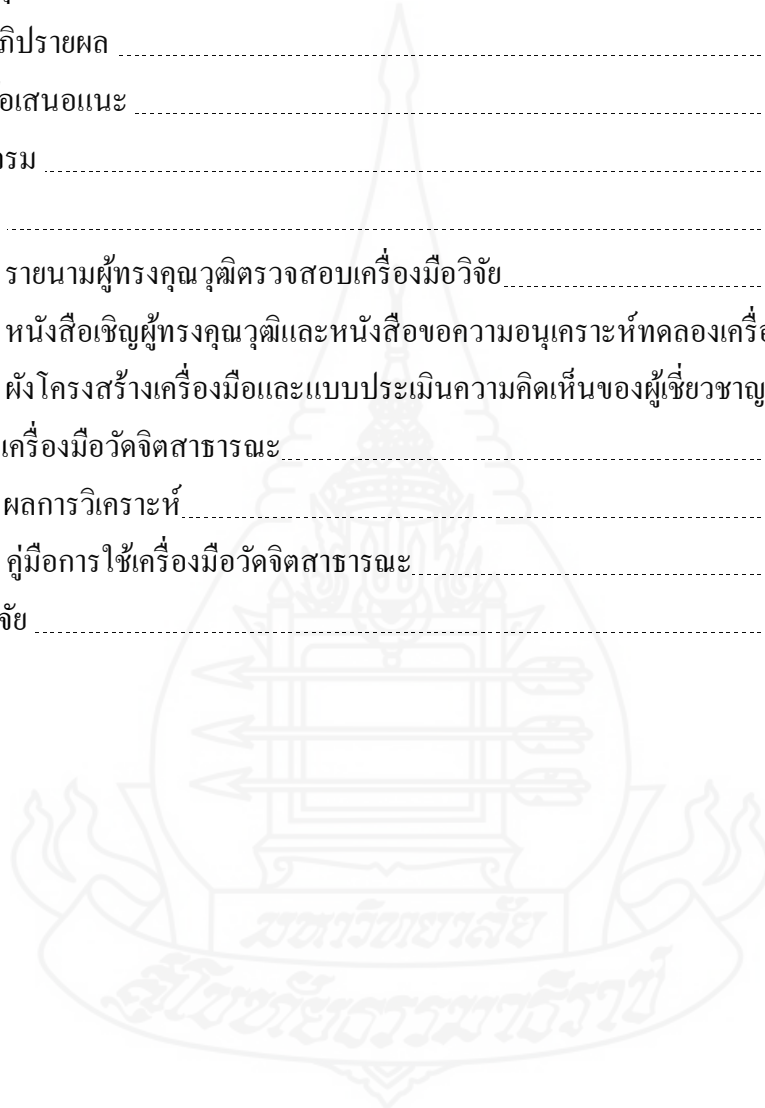
เมษายน 2555

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
ข้อจำกัดในการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	11
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	12
ความหมายจิตสาธารณะ	12
การวัดจิตสาธารณะ	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	67
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	67
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	73
การเก็บรวบรวมข้อมูล	96
การวิเคราะห์ข้อมูล	98
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
ตอนที่ 1 การนำเสนอผลการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ	102
ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ	120

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	127
สรุปการวิจัย	127
อภิปรายผล	132
ข้อเสนอแนะ	140
บรรณานุกรม	143
ภาคผนวก	152
ก ราชานามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	153
ข หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิและหนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือวิจัย	155
ค ผังโครงสร้างเครื่องมือและแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	173
ง เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ	223
จ ผลการวิเคราะห์	251
ฉ คู่มือการใช้เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ	273
ประวัติผู้วิจัย	284

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	เทคนิคหรือเครื่องมือที่ใช้วัดจริยธรรมด้านต่างๆ 38
ตารางที่ 2.2	สรุปการสร้างและพัฒนาแบบวัดทางคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 62
ตารางที่ 3.1	ตารางแสดง โรงเรียนที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 จำแนกตามขนาดโรงเรียน สรุปการสร้างและพัฒนาแบบวัดทางคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 67
ตารางที่ 3.2	จำนวน ครู นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 (จังหวัดนครราชสีมา) ในปี การศึกษา 2554 68
ตารางที่ 3.3	แสดงจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบแต่ละครั้งจำแนก ตามชื่อโรงเรียนสุ่มกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้น โดยการจับสลากแล้วไม่ใส่คืน 70
ตารางที่ 3.4	แสดงขนาด ชื่อโรงเรียน จำนวนนักเรียน การทดสอบครั้งที่1 เพื่อหาค่า อำนาจจำแนก เครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน 71
ตารางที่ 3.5	แสดงขนาด ชื่อโรงเรียน จำนวนนักเรียน การทดสอบครั้งที่2 เพื่อหาค่า อำนาจจำแนกรายชื่อของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน 72
ตารางที่ 3.6	แสดง ขนาด ชื่อโรงเรียน จำนวนนักเรียน ผู้ปกครองและครู การทดสอบครั้งที่ 3 73
ตารางที่ 3.7	แผนผังโครงสร้างเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ 77
ตารางที่ 3.8	แผนผังสรุปรายละเอียดจำนวนข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบ ของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะที่มีข้อคำถามปลายปิดแบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ 81
ตารางที่ 4.1	นิยามเชิงปฏิบัติการ และตัวบ่งชี้ของการมีจิตสาธารณะของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 103
ตารางที่ 4.2	โครงสร้างของแบบประเมินตนเองของนักเรียน 105
ตารางที่ 4.3	โครงสร้างของแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู 106
ตารางที่ 4.4	โครงสร้างของแบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครอง 107
ตารางที่ 4.5	ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวัดการมีจิตสาธารณะ 109

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.6 การให้น้ำหนักคะแนนของเครื่องมือวัดการมีจิตสาธารณะ	109
ตารางที่ 4.7 อำนาจจำแนกรายชื่อของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน การทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 1	110
ตารางที่ 4.8 โครงสร้างของแบบประเมินตนเองของนักเรียนหลังการทดสอบครั้งที่ 1	113
ตารางที่ 4.9 อำนาจจำแนกรายชื่อของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน การทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 2	114
ตารางที่ 4.10 โครงสร้างของแบบประเมินตนเองของนักเรียนหลังการทดสอบครั้งที่ 2	117
ตารางที่ 4.11 โครงสร้างของแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครูหลังจากปรับตามแบบประเมินตนเองของนักเรียนและตามผังโครงสร้างที่ต้องการนำไปใช้จริง	118
ตารางที่ 4.12 โครงสร้างของแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองหลังหลังจากปรับตามแบบประเมินตนเองของนักเรียนและตามผังโครงสร้างที่ต้องการนำไปใช้จริง	119
ตารางที่ 4.13 ความตรงตามสภาพของแบบประเมินตนเองของนักเรียน จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน	121
ตารางที่ 4.14 ความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน	122
ตารางที่ 4.15 ความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน	122
ตารางที่ 4.16 ความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน	123
ตารางที่ 4.17 แสดงค่าความเที่ยงของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะทั้งสามฉบับ	125

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	6
ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของจิตสาธารณะ	26
ภาพที่ 2.2 พัฒนาการทางจริยธรรมของ โคลเบอร์ก	34
ภาพที่ 3.1 ภาพการสุมกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น	69
ภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียน	75
ภาพที่ 4.1 ค่าความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ	124
ภาพที่ 4.2 แสดงค่าความเที่ยงของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะทั้งสามฉบับ	125

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเป็นผู้ให้ย่อมเป็นสุข เป็นที่พึงปรารถนาของผู้รับ และการให้ยังแสดงถึงจิตสำนึกในความเสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของผู้ให้เป็นอย่างดี การเป็นผู้ให้หรือจิตสาธารณะจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมที่จะนำมาแห่งความสุขอย่างยั่งยืนถาวร จิตสาธารณะเป็นลักษณะสำคัญของการเป็นพลเมืองดีของประเทศ เพราะบุคคลที่มี จิตสาธารณะจะเป็นผู้ที่ตระหนักในหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องดูแลรักษาทรัพย์สินสมบัติ ส่วนรวมของสังคม และตระหนักในสิทธิของตนเอง ไม่ล่วงล้ำสิทธิของผู้อื่น (อ้อมใจ วงษ์มณฑา 2553: 4) โลกในยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเนื่องจากความก้าวหน้าทางด้านสรรพวิชาการศึกษาซึ่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเหล่านี้ (อริยา กุหาและสุวิมล นราองอาจ 2554 : 82) วัฒนธรรมต่างชาติหลั่งไหลเข้ามา มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของคนไทย ทำให้เด็กและเยาวชนไม่น้อยขาดวิจารณญาณในการเลือกบริโภคกับสิ่งที่มีมาด้วยความเปลี่ยนแปลง ทำให้เกิดความคลั่งไคล้ในวัตถุนิยมและวัฒนธรรมอันไม่ใช่รากเหง้าที่แท้จริงของคนไทยไปส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งก็มุ่งอยู่กับด้านเศรษฐกิจเพื่อหวังสร้างความร่ำรวยให้เกิดขึ้นกับตนเอง โดยไม่ได้คำนึงถึงว่าจะกระทบหรือทำให้ใครเดือดร้อน โดยเฉพาะความสำนึกในจิตสาธารณะที่เคยมีมาในอดีต เด็กและเยาวชนปัจจุบันแทบจะไม่เคยพบเห็นหรือนำไปปฏิบัติต่อคนอื่นเลยด้วยซ้ำไป นับเป็นเรื่องน่าเสียดายที่สิ่งที่ทรงคุณค่าของคนไทยที่คนต่างชาติเขาไม่มีและอยากให้มีเกิดขึ้น แต่คนไทยกลับปล่อยให้ค่อยสูญสลายไป น่าจะถึงเวลาแล้วที่ทุกฝ่ายต้องตระหนักและให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าว เพื่อให้ประชาชน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนอันเป็นทรัพยากรสำคัญของชาติในอนาคตได้กลับ มามีจิตใจของความเป็นผู้ให้ ที่เกิดขึ้นเป็นจิตสำนึกภายในอีกครั้ง แม้ว่าเรื่องนี้ดูเหมือนจะเริ่มทำได้ยาก เพราะเด็กและเยาวชนจำนวนมากได้ก้าวถลำลึกกับวัตถุนิยมและวัฒนธรรมต่างชาติไปมากแล้วก็ตาม แต่หากทุกฝ่ายร่วมมือกันอย่างจริงจัง ก็เชื่อว่าสักวันหนึ่งความดีงามของความ เป็นตัวตนคนไทยที่แท้จริงจะกลับคืนมา มีจิตสาธารณะหรือจิตสำนึกสาธารณะ ซึ่ง มีชื่อเรียกต่างกันไป เช่น จิตสาธารณะ จิตสำนึกทางสังคม จิตสำนึกต่อส่วนรวม เป็นต้น แต่ความหมายจะใกล้เคียงกัน ความหมายของจิตสำนึกสาธารณะนั้นจะเกี่ยวข้องกับคุณธรรม และจริยธรรมของบุคคล วัยรุ่นไทยขณะนี้ขาด

จิตสำนึกสาธารณะ ชุมชนอ่อนแอไม่สนใจกัน และขาดกิจกรรมส่วนร่วม ห้างเหินศาสนา และขาดความซื่อสัตย์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นตัวกัตุกร่อนเศรษฐกิจพอเพียงและสมานฉันท์ (กัลยกร วรกุลสถฐานีย์ 2551: 1-2) การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจมีความรู้คู่คุณธรรมในการดำรงชีวิต แต่การพัฒนาประเทศมุ่งแข่งขันทางด้านการค้า สร้างค่านิยมทางวัตถุสูง ทำให้ขาดความสมดุลทางจิตใจและวัตถุ สังคมมีปัญหา สลับซับซ้อนมากขึ้น ขาดการอบรมบ่มนิสัยให้เยาวชน โดยเฉพาะ สถานศึกษามีหน้าที่ในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความมีระเบียบวินัยเพราะจะทำให้ให้นักเรียนเป็นคนดีของสังคม (กฤษณ์ พวงพันธ์ 2552: 1-2) เยาวชนไทยส่วนใหญ่ยังขาดจิตสาธารณะอยู่มาก นักเรียนส่วนใหญ่ แสดงความสนใจและเน้นการเลือกปฏิบัติที่ส่งผลประโยชน์ต่อตนเอง มีความตระหนักในผลที่จะเกิดต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ดังนั้น การพัฒนาจิตสาธารณะให้เกิดขึ้นจึงเป็นสิ่งที่ดี โดยการปลูกฝังจิตสาธารณะด้วยการเปลี่ยนที่กระบวนการทางปัญญา เพื่อให้คิดตัวไปกระทั่งพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ(สุคนธรส หุตะวัฒน์ 2550: 2)

รัฐมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีมีจิตสาธารณะ จะเห็นได้จากแผนการศึกษาแห่งชาติได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญาพื้นฐานในการกำหนดแผน โดยมีการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและธรรมชาติ บูรณาการเชื่อมโยงเป็นกระบวนการโดยรวมที่ “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาซึ่งจะเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนมีคุณภาพทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อม และมุ่งไปสู่การอยู่ดีมีสุขของคนไทยทั้งปวง จากปรัชญาพื้นฐานและกรอบแนวคิดข้างต้น เจตนารมณ์ของแผนการศึกษาแห่งชาติจึงมุ่งเน้น 1) พัฒนาชีวิตมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข 2) พัฒนาสังคมไทยเป็นสังคมที่เข้มแข็ง มีคุณภาพในสามด้าน คือสังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และสังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545: 5-6) จากจุดเน้นดังกล่าวจะส่งผลให้คนไทยยุคใหม่ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รักการอ่าน และมีนิสัยใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา คิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจิตสาธารณะ มีระเบียบวินัย เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม สามารถทำงานเป็นกลุ่ม มีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึกและความภูมิใจในความเป็นไทย ยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รังเกียจการทุจริต และต่อต้านการซื้อสิทธิขายเสียง และสามารถก้าวทันโลก (อังคณา ผิวเกลี้ยง 2553: 89)

โลกยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้มีการแลกเปลี่ยนสิ่งต่างๆ ซึ่งกันและกันและรับเอาความรู้ และวิทยาการใหม่ๆ เข้ามาไม่ว่าจะเป็นความรู้ วัฒนธรรม ประเพณี เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเยาวชน

ไทยก็ได้รับและเปลี่ยนแปลงไปได้อย่างรวดเร็วทั้งสิ่งดีและไม่ดีปะปนกัน (กิจจา จริยะประดับ 2545: 1) เพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีและสร้างสรรค์ ตามสถานการณ์โลก รัฐจึงต้องจัดการศึกษาให้ครอบคลุมทั้ง ด้าน ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ทักษะในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดยต้องผสมผสานสาระความรู้เหล่านั้นให้ได้ สักส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชาและให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบ ควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมในแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545: 16)

การศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่หลักสูตรกำหนดคนนั้นต้องได้รับการปลูกฝังและพัฒนา ผ่านการจัดการเรียนการสอน การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในลักษณะต่างๆจนตกผลึกเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในตัวผู้เรียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต้องใช้ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรม ซึ่งใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมเพื่อนำมาประเมินและตัดสิน เมื่อสถานศึกษาได้ดำเนินการจัดกิจกรรม พัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งอาจดำเนินการได้หลายแนวทาง เช่นการบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้งแปดกลุ่มสาระ จัดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จัดเป็นโครงการหรือกิจกรรม หรือปลูกฝังโดยสอดแทรกในกิจวัตรประจำวันตามความเหมาะสมของแต่ละสถานศึกษา เมื่อมีการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์แล้วต้องมีการประเมินและรายงานว่าผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับใดผ่านตัวชี้วัดหรือไม่ สถานศึกษาจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลและต้องมีเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะ เป็นคุณลักษณะที่สำคัญมากในการที่ประเทศจะพัฒนาและอยู่กันอย่างสงบสุข

บ้านเมืองไม่เดือดร้อน ประชาชนให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันไม่เอาไรต์เอาเปรียบชิงดีชิงเด่นกันไม่
 แย่งแย่งกัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน มีความสมานฉันท์ รัฐบาลได้เห็นความสำคัญในด้านจิตใจ
 มากขึ้นจึงได้กำหนดให้มีการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะเข้ามาใน
 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ผู้เรียนในทุกระดับชั้นมีจิต
 สาธารณะ

เพื่อสร้างให้ผู้เรียนมีจิตสาธารณะ โรงเรียน หลายโรงเรียนได้ จัดกิจกรรมและ
 โครงการต่างๆขึ้น เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้นมีมากมายหลาย
 กิจกรรม เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนรุ่นแล้วรุ่นเล่า ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจนถึง
 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนได้รับการพัฒนาหลายรูปแบบที่ทางโรงเรียนได้คิดขึ้นและจัด
 ให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมต่างๆเช่นกิจกรรม ค่ายพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม เข้าค่ายพัฒนาจิต เข้า
 ร่วมโครงการศีลธรรมโลก และอีกหลายกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของผู้เรียน เมื่อ
 นักเรียนได้รับการพัฒนาด้านจิตใจ ด้านการมีจิตสาธารณะมาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จนถึงชั้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้ผู้วิจัยอยากทราบว่ากิจกรรม กระบวนการทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้
 ผู้เรียน ตั้งแต่ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมื่อนักเรียนก้าวขึ้นสู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
 นักเรียนจะมีคุณลักษณะด้านการมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับใด นักเรียนจะเป็นคนดีพร้อมที่จะออกสู่
 สังคมภายนอก และในอนาคตนักเรียนกลุ่มนี้จะเป็นผู้ที่มีจิตสาธารณะในสังคมไทยและสังคมโลก
 ได้หรือไม่ และเกณฑ์การจบหลักสูตรในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนจะต้องรับการ
 ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ซึ่งในคุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อหนึ่งที่นักเรียนต้องผ่านการ
 ประเมินคือการมีจิตสาธารณะ ดังนั้นสถานศึกษาต้องกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน
 มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ที่สถานศึกษาต้องการปลูกฝังให้แก่ผู้เรียนเป็นกรณี
 เฉพาะ นอกเหนือหรือเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ
 ตามบริบท และจุดเน้นของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาจะต้องปลูกฝังและพัฒนาผู้เรียนให้มี
 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังกล่าวอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา ในขณะที่จัดการเรียนการสอน
 รวมถึงการวัดและประเมินผลด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ควบคู่ไปกับการวัดและประเมินผล
 การเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่
 พึงประสงค์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาคนั้นๆ โดยในแต่ละปี/ภาค
 เรียนสถานศึกษาต้องจัดให้มีการประเมินผลรวมด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน
 โดยครูผู้สอน ผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการประเมินและให้ประเมิน
 ในลักษณะของการวินิจฉัย นำเอาผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาผู้เรียนในปีต่อไป
 ซึ่งสถานศึกษาต้องกำหนดวิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินผลให้ชัดเจน เป็นไปตามเกณฑ์

ที่สถานศึกษากำหนดและประเมินผลตามการจัดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในแต่ละระดับ และประเมินผลรวมด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ในแต่ละระดับ แล้วนำผลการประเมินไปเป็นเกณฑ์การผ่านหลักสูตรแต่ละระดับ ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กุหลาบ พงษ์เทพิน 2553: 2-3) การประเมินจิตสาธารณะต้องมีเครื่องมือวัดที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย พบว่ามีการพัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์หลายด้าน แต่ด้านจิตสาธารณะมีน้อยและเครื่องมือที่พบ ไม่สอดคล้องกับการวัดจิตสาธารณะในระดับที่ต้องการ

จิตสาธารณะของผู้เรียนซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่เพิ่มเข้ามาในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนที่ผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอน ได้เริ่มใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2553 และจะจบหลักสูตรในปีการศึกษา 2555 การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนต้องดำเนินการประเมินทุกภาคเรียนภาคเรียนละหนึ่ง ครั้ง พบว่าการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องที่ต้องประเมินนักเรียนยังไม่มีเครื่องมือที่ใช้วัดนักเรียนในด้านนี้ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่เพิ่มเข้ามาใหม่ เมื่อเวลาผ่านไปหนึ่งภาคเรียน ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะยังไม่เป็นที่ประจักษ์ชัดเจน โรงเรียนที่ผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่อยู่ได้กำหนดไว้ในคู่มือการวัดผลของสถานศึกษาว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องที่ต้องรับผิดชอบในการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ได้แก่ ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา ตัวนักเรียนและ ผู้ปกครองนักเรียนที่จะต้องมีส่วนร่วมในการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในระดับสถานศึกษาเพื่อนำไปตัดสินใจการจบหลักสูตรของนักเรียน ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้างานทะเบียนและวัดผลได้เห็นปัญหาและความจำเป็นและเป็นหน้าที่โดยตรงที่จะช่วยสถานศึกษาในการจัดหาเครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านการมีจิตสาธารณะ จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการประเมินนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ โดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งได้ผ่านกระบวนการพัฒนา จิตสาธารณะมาแล้ว นักเรียนจะมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับใด

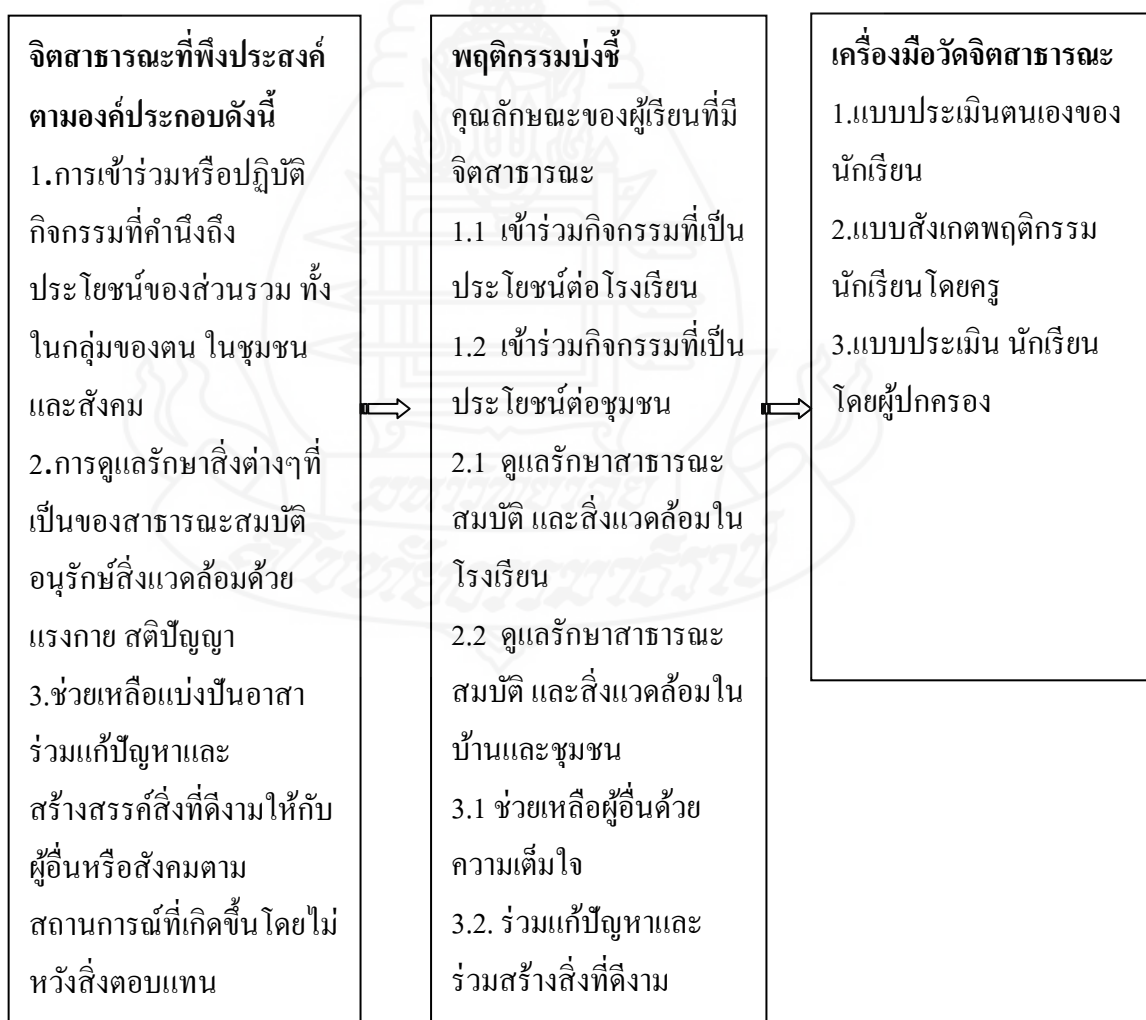
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31

2.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดการมีจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 โดยสังเคราะห์ความรู้จาก
เอกสารและงานวิจัย นำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการ
วิจัยได้ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

4.1 เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ พัฒนารูปร่างขึ้นจากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัย จาก นิยาม ตัวชี้วัด คุณลักษณะอันพึงประสงค์จากแนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากการศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของจิตสาธารณะของ บุญทัน ภูบาล(2549: 24-25) พรพรม พรคพวก (2550: 13) สุคนธรส หุตะวัฒน์ (2550:11) อัญชลี ยิ่งรักพันธ์ (2550: 18) เจษฎา หนูรุ่ง (2551: 4) เรียม นมรัญ (2552: 103-105) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ใช้ องค์ประกอบ ด้านการมีจิตสาธารณะที่ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ และ 6 ตัวชี้วัด โดยกำหนด เป็นองค์ประกอบและตัวชี้วัดดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การเข้าร่วมหรือปฏิบัติกิจกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ของ ส่วนรวม ทั้งในกลุ่มของตน ในชุมชนและสังคม โดยพิจารณาจากตัวชี้วัดดังนี้

1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน
  - 1.1 เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน
  - 1.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกโรงเรียน
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม
  - 2.1 เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับหมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ
  - 2.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับจังหวัด

องค์ประกอบที่ 2 การดูแลรักษาสิ่งต่างๆที่เป็นของสาธารณะสมบัติ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมด้วยร่างกาย สติปัญญา โดยพิจารณาจากตัวชี้วัด

3. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
  - 3.1 ดูแลรักษาสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆของโรงเรียนเช่น โต๊ะ เก้าอี้ สุขภัณฑ์ ในห้องน้ำห้องส้วม อุปกรณ์การทำความสะอาดต่างๆ
  - 3.2 ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในบริเวณโรงเรียน
4. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในบ้านในบ้านและชุมชน
  - 4.1 ดูแลรักษาสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆภายในบ้าน/ตำบล/อำเภอ/จังหวัด
  - 4.2 ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมภายในบ้าน/ตำบล/อำเภอ/จังหวัด

องค์ประกอบที่ 3 ช่วยเหลือแบ่งปันอาสาสมัครแก้ปัญหาและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับผู้อื่นหรือสังคมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน โดยพิจารณาจากตัวชี้วัด

5. ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนพิจารณาจาก

5.1 ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ทำงานด้วยความเต็มใจ

5.2 อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจและกำลังสติปัญญาด้วยความสมัครใจ

6. ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นพิจารณาจาก

6.1 แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ

6.2 ช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น

4.2 กลุ่มประชากร กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 ในปีการศึกษา 2554 จำนวน 905 คน 33,382 คน และ 33,382 คน ตามลำดับ

4.3 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ครูจำนวน 10 คน นักเรียน 980 คน และผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 34 คน โดยใช้เกณฑ์ร้อยละของ เคอร์ลิงเจอร์ (Kerlinger 1966: 105 อ้างถึงใน พิศร ทองชื่น 2551: 180) จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนใช้ร้อยละ 1 จากประชากร ผู้ปกครองใช้ร้อยละ 10 จากกลุ่มตัวอย่างของนักเรียน สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น

4.4 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้เป็นประเด็นเนื้อหาด้านการมีจิตสาธารณะ โดยพิจารณาจากพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมีจิตสาธารณะ ซึ่งพิจารณาจาก การเข้าร่วมหรือปฏิบัติกิจกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม ทั้งในกลุ่มของตน ในชุมชนและสังคม การดูแลรักษาสิ่งต่างๆที่เป็นของสาธารณะสมบัติ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยแรงกาย สติปัญญา ช่วยเหลือแบ่งปันอาสาสมัครแก้ปัญหาและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับผู้อื่นหรือสังคมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

5. ข้อตกลงเบื้องต้น

5.1 จิตสาธารณะ ในการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นการศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตมัธยมศึกษา เขต 31 เท่านั้น

5.2 องค์ประกอบของ จิตสาธารณะ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้องค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การเข้าร่วมหรือปฏิบัติกิจกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม ทั้งในกลุ่มของตน ในชุมชนและสังคม

องค์ประกอบที่ 2 การดูแลรักษาสิ่งต่างๆที่เป็นของสาธารณะสมบัติ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยร่างกาย สติปัญญา

องค์ประกอบที่ 3 ช่วยเหลือแบ่งปันอาสาร่วมแก้ปัญหาและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับผู้อื่นหรือสังคมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

5.3 เครื่องมือวัดจิตสาธารณะที่พัฒนาขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิดแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ มี 3 ฉบับ คือฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 60 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู จำนวน 40 ข้อและฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 32 ข้อ

5.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ โดยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวัดทั้งสามฉบับ หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน หาค่าความตรงตามสภาพของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนโดยหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างแบบประเมินตนเองของนักเรียนกับแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู หาค่าความตรงตามโครงสร้าง และความเที่ยงของเครื่องมือวัดทั้งสามฉบับ

6. ข้อจำกัดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดตรงที่งานวิจัยเรื่องการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ มีน้อยงานวิจัยที่พบส่วนมากเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับจิตสาธารณะซึ่งไม่ใช่เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ และเครื่องมือวัดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ด้านอื่นๆ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นงานวิจัยที่

ใกล้เคียง กับการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธาณะ จึงได้นำความรู้ที่ได้จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 จิตสาธาณะ หมายถึง การเข้าร่วมหรือปฏิบัติกิจกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม ทั้งในกลุ่มของตน ในชุมชนและสังคม การดูแลรักษาสิ่งต่างๆที่เป็นของสาธาณะสมบัติ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยแรงกาย สติปัญญา ช่วยเหลือแบ่งปันอาสาร่วมแก้ปัญหาและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับผู้อื่นหรือสังคมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

การเข้าร่วมหรือปฏิบัติกิจกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม ทั้งในกลุ่มของตน ในชุมชนและสังคม หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน กิจกรรมที่จัดขึ้นนอกโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับหมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ/จังหวัด

การดูแลรักษาสิ่งต่างๆที่เป็นของสาธาณะสมบัติ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยแรงกาย สติปัญญา หมายถึง ดูแลรักษาสาธาณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนพิจารณาจากการดูแลรักษาสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆของโรงเรียน ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในบริเวณโรงเรียน ดูแลรักษาสาธาณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในบ้าน/ตำบล/อำเภอ/จังหวัด

ช่วยเหลือแบ่งปันอาสาร่วมแก้ปัญหาและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับผู้อื่นหรือสังคมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน หมายถึง ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนพิจารณาจาก การช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ทำงานด้วยความเต็มใจ อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจและกำลังสติปัญญาด้วยความสมัครใจ ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น พิจารณาจาก การแบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ การช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น

7.2 เครื่องมือวัดจิตสาธาณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิดแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 60 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูจำนวน 40 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองจำนวน 32 ข้อ พัฒนาและปรับปรุงตามผังโครงสร้างเครื่องมือและมีจำนวนข้อคำถามที่ต้องการใช้จริงในแต่ละองค์ประกอบแล้วจัดทำเป็นฉบับใหม่ ได้เครื่องมือวัด ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 40 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบ

สังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู จำนวน 30 ข้อ และฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 25 ข้อ

7.3 การตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ หมายถึง การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือทั้งสามฉบับ ความตรงตามสภาพของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน โดยหาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนจากแบบประเมินตนเองของนักเรียน และคะแนนจากค่าเฉลี่ยของครูผู้สอน และ ครูที่ปรึกษา จากแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครูตรวจสอบความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดทั้งสามฉบับ หากค่าอำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน และหากค่าความเที่ยงของเครื่องมือทั้งสามฉบับ

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 มีเครื่องมือวัดการมีจิตสาธารณะ ที่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน ครูวัดผล/ครูฝ่ายวิชาการ นายทะเบียน ครูแนะแนวคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปประเมินนักเรียนและจะได้ทราบว่านักเรียนมีจิตสาธารณะ อยู่ในระดับใดเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนานักเรียน ได้ถูกต้องเหมาะสม

8.2 ใช้ เป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านอื่น สำหรับนักเรียนต่างระดับชั้น หรือต่างเขตพื้นที่การศึกษา

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความหมายจิตสาธารณะ
2. การวัดจิตสาธารณะ
  - 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับจิตสาธารณะ
    - 2.1.1 องค์ประกอบของจิตสาธารณะ
    - 2.1.2 คุณลักษณะของบุคคลที่มีจิตสาธารณะ
    - 2.1.3 ความสำคัญของการมีจิตสาธารณะ
    - 2.1.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะ
  - 2.2 วิธีการวัดจิตสาธารณะ
  - 2.3 เครื่องมือที่ใช้วัด
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
    - 3.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะ
    - 3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัด
  - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. ความหมายจิตสาธารณะ

จิตสาธารณะในการวิจัยครั้งนี้เป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และจิตสาธารณะยังเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

จิตสาธารณะ (Public Mind) มีผู้ให้ความหมายของจิตสาธารณะไว้หลายท่าน การใช้คำต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน คำที่ใช้เรียกจิตสาธารณะจากการศึกษาและรวบรวมความหมายของจิตสาธารณะจากเอกสารและงานวิจัยพบว่าใช้คำเรียกจิตสาธารณะแตกต่างกันไป

เช่น จิตสำนึกสาธารณะ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม จิตสำนึกทางสังคม จิตอาสา จิตสำนึกเพื่อส่วนรวม ซึ่งคำเหล่านี้มีความหมายเดียวกัน (อัญชลี ยิ่งรักพันธุ์ 2550: 12-14) แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คำว่า จิตสาธารณะ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีผู้ให้ความหมายของจิตสาธารณะไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2525: 231) ได้ให้ความหมายของ จิต หมายถึง ใจ หรือสิ่งที่มีหน้าที่รู้คิดและนึก

ราชบัณฑิตยสถาน (2525: 827) ให้ความหมายคำว่า สาธารณะ หมายถึง ทั่วไป เกี่ยวกับประชาชน และสาธารณะสมบัติว่า ทรัพย์สินส่วนรวมของประชาชน

ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ (2539: 1-2) ได้ให้ความหมายการทำประโยชน์เพื่อสังคมซึ่งสอดคล้องกับจิตสาธารณะไว้ว่า คือการทำสิ่งที่ดีงามจนเป็นนิสัย เพื่อความสุขความสงบของตนเองและสังคมส่วนรวม ตลอดจนการกระทำเพื่อป้องกันปัญหาหรือการสร้างสรรค์เพื่อประโยชน์ของสังคม จะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะ 7 ด้าน ได้แก่ 1) มีความรับผิดชอบ หมายถึง การเอาใจใส่ ปฏิบัติ ภารกิจ ตามบทบาทหน้าที่และตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งของตนเองและของกลุ่มให้สำเร็จลุล่วงได้อย่างผลดี รวมทั้งยอมรับผลการกระทำนั้น 2) มีวินัยหมายถึง การปฏิบัติตามกฎระเบียบ หรือบรรทัดฐานของสังคม ทั้งนี้เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบหรือเพื่อความสำเร็จของการปฏิบัติภารกิจ 3) รักษาสุขภาพอนามัย หมายถึง การกระทำที่ทำให้ตนเองและผู้อื่นมีร่างกายและจิตใจแข็งแรง ปราศจากโรคภัย 4) เคารพสิทธิของผู้อื่น หมายถึง ไม่ก้าวร้าวเรื่องส่วนตัวของบุคคลอื่นไม่ทำให้ผู้อื่นสูญเสียประโยชน์อันพึงมีพึงได้ไม่เบียดเบียนให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายทางด้านร่างกายและจิตใจ 5) มีน้ำใจช่วยเหลือเกื้อกูล หมายถึง การช่วยกระทำสิ่งใดๆ เท่าที่ตนเองสามารถทำได้ด้วยความเต็มใจโดยไม่ต้องรอให้ผู้อื่นขอร้อง 6) มีความสามัคคีร่วมมือ หมายถึง การร่วมมือด้วยความเต็มใจเพื่อความพร้อมเพรียงและประสานสัมพันธ์กันในการทำกิจกรรมที่ดีงามของหมู่คณะ 7) รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมหมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการทะนุบำรุง รักษาทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณะสมบัติ และปกป้องผลประโยชน์ของส่วนรวม จะเห็นได้ว่าในองค์กรระดับประเทศนั้นให้ความสำคัญต่อการปลูกฝังให้เยาวชนมีคุณลักษณะที่ทำให้ตนให้เป็นประโยชน์เพื่อสังคมเพราะการพัฒนาคุณภาพของบุคคลเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติ

กนิษฐา นิทัศน์พัฒนา และคณะ (2541: 8) ได้ให้ความหมายของจิตสำนึกสาธารณะว่าเป็นคำเดียวกับคำว่า จิตสำนึกทางสังคม หมายถึง การตระหนักรู้ และคำนึงถึงส่วนรวมร่วมกันหรือคำนึงถึงผู้อื่นที่ร่วมสัมพันธ์เป็นกลุ่มเดียวกันกับตน

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว (2541: 60) ได้ให้ความหมายของจิตสำนึกสาธารณะว่าเป็นผลที่ได้มาจากการประเมินค่า การเห็นความสำคัญ ซึ่งมีฐานอยู่ที่ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ความเห็น และความสนใจ

มัลลิกา มติโก (2541: 5) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะ ว่าเป็นการตระหนักรู้ และคำนึงถึงส่วนรวมร่วมกัน หรือคำนึงถึงผู้อื่นที่ร่วมความสัมพันธ์เป็นกลุ่มเดียวกันกับตน

ศักดิ์ชัย นิรัญทวิ (2541: 57) ได้ให้นิยามจิตสาธารณะคือจิตใจที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม คำนึงถึงความสำคัญของสิ่งที่เป็นอันของที่ต้องใช้ หรือมีผลกระทบร่วมกันในชุมชน

คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2542: 14) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะว่าเป็นการรู้จักเอาใจใส่เป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ของชาติ

สื่อพลัง (2542: 3 อ้างถึงใน อ้อมใจ วรมณฑา 2553) จากบทความจิตสำนึกสาธารณะ เส้นทางสู่ประชา ให้นิยามว่า จิตสาธารณะ (Public Mind) หรือจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) คำว่า “สาธารณะ” หมายถึง กิจสมบัติ สิ่งของ สถานที่ ที่ไม่ได้เป็นของปัจเจกบุคคลใด ทั้งยังอาจหมายความรวมถึงความเป็นส่วนรวมและสังคมได้อีกโสดหนึ่ง ซึ่งจิตสาธารณะมีความหมายในแง่ความเป็นพลเมืองผู้ตื่นรู้ ตระหนักในสิทธิและความรับผิดชอบที่จะสร้างสรรค์สังคมส่วนรวมของคนสามัญ พลเมืองที่เรียกร้องการมีส่วนร่วม และต้องการที่จะจัดการดูแลและกำหนดชะตากรรมของตนและชุมชน

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543: 17) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะว่า ความเห็นที่ไม่เห็นแก่ตัว มีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือ ช่วยแก้ปัญหาให้กับผู้อื่นหรือสังคม พยายามฉวยโอกาสที่จะช่วยเหลืออย่างจริงจังและมองโลกในแง่ดีบนพื้นฐานของความจริง

ชาย โพธิ์สิตาและคณะ (2543: 14-15) ได้ใช้คำว่าจิตสำนึกต่อสาธารณะ และให้ความหมายในเชิงพฤติกรรมไว้คือ การใช้สาธารณะสมบัติอย่างรับผิดชอบหรือการรับผิดชอบต่อสาธารณะสมบัติ ซึ่งมีนัยสองประการได้แก่ 1) การรับผิดชอบต่อสาธารณะสมบัติด้วยการหลีกเลี่ยงการใช้และการกระทำที่จะก่อให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อสาธารณะสมบัตินั้นๆ รวมไปถึงการถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลสาธารณะสมบัติในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ 2) การเคารพสิทธิการใช้สาธารณะสมบัติของผู้อื่นโดยการคำนึงถึงว่าคนอื่นก็มีสิทธิในการใช้เช่นเดียวกันจะต้องไม่ยึดสาธารณะสมบัตินั้นไว้เป็นของส่วนตัวและไม่ปิดกั้นโอกาสการใช้ประโยชน์สาธารณะสมบัติของผู้อื่น

ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรมและสังคม ลัญจร (2543: 21-29) ได้สรุปความหมายจิตสาธารณะว่า หมายถึงจิตที่คิดสร้างสรรค์เป็นกุศล และมุ่งทำดีที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม คิดสร้างสรรค์ คือ คิดในทางที่ดี ไม่ทำลาย บุคคล สังคม วัฒนธรรม ประเทศชาติและสิ่งแวดล้อม

กรรมดี คือ การกระทำและคำพูดที่มาจากความคิดที่ดีเป็นพฤติกรรมภายในอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่แสดงออกถึงภาวะทางจิตใจที่เกี่ยวกับความรู้สึก ความคิด ความปรารถนาต่างๆ เป็นภาวะทางจิตตื่นตัว และรู้ตัวสามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าจากประสาทสัมผัสทั้งห้า เป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ต่างๆของมนุษย์ที่รวมตัวกันขึ้น และมีความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ต่างๆเหล่านั้น และประเมินค่าสิ่งเหล่านั้นออกมาเป็นจิตสำนึก

วันทนา จันทพันธ์ (2543: 1) ได้สรุปความหมาย จิตสาธารณะดังนี้ จิตสำนึก (Conscious) เป็นการตระหนักรู้ตัว หรือเป็นจิตส่วนที่รู้ตัว รู้ว่าทำอะไร อยู่ที่ไหน เป็นอย่างไรขณะที่ตื่นอยู่นั่นเอง ส่วนคำว่า สาธารณะ (Public) เป็นการแสดงออกเพื่อสังคมส่วนรวม เป็นการบริการชุมชน ทำประโยชน์เพื่อสังคม ถ้าเป็นสิ่งของก็ต้องใช้ประโยชน์ร่วมกัน เมื่อนำสองคำมารวมหมายถึง การตระหนักรู้ตน ที่จะทำอะไรเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

หฤทัย อาจปฐ (2544: 37) ได้ให้ความหมาย จิตสาธารณะว่า หมายถึงความตระหนักของบุคคล ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ทำให้เกิดความรู้สึกปรารถนาที่จะช่วยเหลือสังคม ต้องการที่จะเข้าไปแก้วิกฤตการณ์โดยรับรู้ถึงสิทธิควบคู่ไปกับหน้าที่ และความรับผิดชอบ สำนึก ถึงพลังของตนว่าสามารถร่วมแก้ปัญหาได้ และลงมือกระทำเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆโดยการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาร่วมกันกับคนในสังคม

โกศล มีความดี (2547: 13) ได้ให้ความหมายของ จิตสาธารณะว่า หมายถึงการกระทำที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะสมบัติด้วยการเอาใจใส่ดูแลเป็นธุระ และเข้าร่วมในเรื่องส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม โดยพิจารณาจากการที่บุคคลหลีกเลี่ยงการใช้หรือกระทำที่ก่อให้เกิดการชำรุดเสียหายต่อของส่วนรวม มุ่งปฏิบัติเพื่อส่วนรวมในการดูแลรักษาของส่วนรวม เช่น การทำตามหน้าที่ที่กำหนด การดูแลความสงบเรียบร้อย การรักษาสาธารณสมบัติ รับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้น มีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันแก้ไข และติดตามประเมินผล รวมไปถึงการรับอาสาทำบางอย่างเพื่อส่วนรวมเคารพสิทธิของผู้อื่น ในการใช้ของส่วนรวม ไม่ปิดกั้นในการใช้ของบุคคลอื่น มีการแบ่งปันหรือเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวม ไม่ยึดครองของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง

ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และคณะ (2547: 2) ได้ให้ความหมายของ จิตสาธารณะ หมายถึงการรู้จักเอาใจใส่เป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม

บุญทัน ภูบาล (2549: 13) ได้รวมคำว่าจิตสำนึกและสาธารณะเป็น จิตสาธารณะ หรือจิตสำนึกสาธารณะ จิตอาสา (Public Mind/Public consciousness) จิตสำนึกเพื่อส่วนรวม เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นด้วยความสมัครใจเพื่อส่วนรวม โดยแสดงออกด้วยการอาสาไม่มีใครบังคับ การ

ที่บุคคลตระหนักรู้และคำนึงถึงประโยชน์สุขของส่วนรวมและสังคม เห็นคุณค่าในการเอาใจใส่ดูแลรักษาสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆที่เป็นของส่วนรวม

บุญทัน ภูบาล (2549: 15) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะ คือการรู้จักเอาใจใส่เป็นธุระในเรื่องของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม

พรพรหม พรรคพวก (2550: 10) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะว่า หมายถึง กระบวนการคิดและลักษณะของบุคคลที่รู้จักเอาใจใส่เป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม รวมทั้งคำนึงถึงผู้อื่นที่ร่วมความสัมพันธ์เป็นกลุ่มเดียวกับตน

สุคนธรส หุตะวัฒนะ (2550: 11) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะว่าการรู้จักเอาใจใส่เป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม

ไชยา ยิ้มวิไล (2550: 15) ได้ให้ความหมายจิตสาธารณะว่า ความเป็นสาธารณะที่สื่อนัยถึง ความรู้ความนึกคิด สติปัญญา และความรับผิดชอบของประชาชนที่มีต่อสังคม การเคารพกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ของสังคมโดยรวมและหน่วยงานองค์กรที่ตนเองเป็นสมาชิก ตั้งกตัญญู โดยพยายามยึดมั่นต่อกฎเกณฑ์และกฎหมายอย่างเคร่งครัด พยายามหลีกเลี่ยงการละเมิดให้น้อยที่สุด การปฏิบัติหน้าที่อย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม

อัญชลี ยิ่งรักพันธุ์ (2550: 14) ได้ให้ความหมายไว้ว่า จิตสาธารณะ คือการมีจิตใจที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม มีความรับผิดชอบต่อเรื่องของส่วนรวม มีการใช้สิ่งของส่วนรวมอย่างรับผิดชอบต่อ การถือเป็นหน้าที่ในการดูแลรักษาสมบัติของส่วนรวม มีการแบ่งปันและเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้สมบัติของส่วนรวมนั้นและการไม่ยึดสมบัติของส่วนรวมมาเป็นสมบัติของตนเองหรือของกลุ่ม

เจษฎา หนูรุ่น (2551: 4) กล่าวว่า จิตสาธารณะ หมายถึง ลักษณะของนักเรียนที่รู้จักดูแล เอาใจใส่ เป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม

วิทย์พัฒนท สีหา (2551: 9) ได้ให้ความหมายว่า จิตสาธารณะ หมายถึง การที่นิสิต แสดงความรู้สึกรักและการปฏิบัติที่เกี่ยวกับการกระทำตามหน้าที่รับผิดชอบของตนเอง การช่วยเหลือดูแลรักษาสิ่งต่างๆ ที่เป็นสิ่งของสาธารณะสมบัติของหน่วยงาน องค์กร และสังคม การแสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละทรัพย์สินหรือแรงงานของตนต่อส่วนรวม และการเข้าร่วมในการทำงานที่เป็นส่วนรวมของหน่วยงาน องค์กร และสังคม โดยการกระทำที่ไม่หวังผลตอบแทนต่อตนเอง แต่กระทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 50) ได้ให้ความหมาย จิตสาธารณะ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น ชุมชนและสังคม ด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น โดยไม่หวังผลตอบแทน ผู้มีจิตสาธารณะคือผู้ที่มีลักษณะเป็น

ผู้ให้และช่วยเหลือผู้อื่น แบ่งปันความสุขส่วนตัวเพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เข้าใจ เห็นใจผู้ที่มีความเดือดร้อน อาสาช่วยเหลือสังคม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ด้วยร่างกาย สติปัญญา ลงมือปฏิบัติ เพื่อแก้ปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้เกิดในชุมชน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553) ได้ให้ความหมายของ จิตสาธารณะ หมายถึง วัตถุประสงค์ของบุคคลถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ทำให้เกิดความรู้สึกปรารถนาที่จะช่วยเหลือสังคม ต้องการเข้าไปแก้วิกฤตการณ์โดยรับรู้ถึงสิทธิควบคู่ไปกับหน้าที่และความรับผิดชอบ สำนึกถึงพลังของตนเองที่สามารถร่วมแก้ไขปัญหามาได้และลงมือกระทำเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ โดยการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาาร่วมกันกับคนในสังคม การกระทำที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบ ต่อสาธารณสมบัติด้วยการเอาใจใส่ดูแลเป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ ร่วมกันของกลุ่ม โดยพิจารณาจากการที่บุคคลหลีกเลี่ยงการใช้หรือกระทำที่ทำให้เกิดการชำรุดเสียหายต่อของส่วนรวม การถือเป็นที่ที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลการเคารพสิทธิในการใช้สาธารณสมบัติของผู้อื่น มุ่งปฏิบัติเพื่อส่วนรวมในการดูแลรักษาของส่วนรวมเช่นการทำตามหน้าที่ที่กำหนดการดูแลความสงบเรียบร้อย การรักษาสาธารณะสมบัติรับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันแก้ไขและติดตามประเมินผล รวมไปถึงการรับอาสาทำบางอย่างเพื่อส่วนรวม เคารพสิทธิของผู้อื่นในการใช้ของส่วนรวมไม่ปิดกั้นการใช้ของบุคคลอื่นมีการแบ่งปันหรือเปิดโอกาสให้ผู้อื่น ได้ใช้ของส่วนรวมไม่ยึดของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง

สำนักทดสอบทางการศึกษา (2554: 31) ได้ให้นิยามมีจิตสาธารณะ หมายถึงผู้เรียนมีคุณลักษณะที่แสดงออกถึงการเป็นผู้ให้และช่วยเหลือผู้อื่น แบ่งปันความสุขส่วนตัว เพื่อทำประโยชน์ส่วนรวม เข้าใจ เห็นใจ ผู้ที่มีความเดือดร้อน อาสาช่วยเหลือสังคม อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ด้วยร่างกาย สติปัญญา ลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้เกิดในชุมชน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

จากการประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะในหลายด้าน ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของจิตสาธารณะ หมายถึง การเข้าร่วมหรือปฏิบัติกิจกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม ทั้งในกลุ่มตน และในชุมชนสังคม ดูแลรักษาสิ่งต่างๆที่เป็นของสาธารณะสมบัติ อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมด้วยร่างกาย สติปัญญา ช่วยเหลือแบ่งปันอาสาาร่วมแก้ปัญหาและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับผู้อื่นหรือสังคม โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

2. การวัดจิตสาธาณณะ

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับจิตสาธาณณะ

จิตสาธาณณะเริ่มมีความสำคัญมากในสถานการณ์ปัจจุบันจะเห็นได้จากการที่รัฐได้ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2554 เป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในส่วนของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้เพิ่มคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีจิตสาธาณณะเข้ามาในหลักสูตร (กระทรวงศึกษาธิการ 2552: 53) พฤติกรรมเกี่ยวกับจิตสาธาณณะ เป็นพฤติกรรมด้านเจตพิสัย เจตพิสัยเป็นคุณลักษณะภายในของบุคคลซึ่งไม่สามารถวัดได้โดยตรง การวัดเจตคติจึงเป็นการวัดทางอ้อม วิธีการวัดที่ใช้ในการวัดเจตคติ ได้แก่ การสังเกต พฤติกรรม การสัมภาษณ์ การรายงานตนเอง (Self-Report) ซึ่งเป็นวิธีวัดที่ผู้ถูกวัดเจตคติเป็นผู้รายงานความรู้สึกด้วยตนเอง (กานดา พูนลาภทวี 2550: 203)

2.1.1 องค์ประกอบของจิตสาธาณณะ

จิตสาธาณณะมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ความช่างสังเกต ความไม่เห็นแก่ตัว การรักษาระบอบส่วนรวม (ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2544: 130)

หฤทัย อัจปฐ์ (2544: 46) ได้ใช้องค์ประกอบของการมีจิตสำนึกสาธาณณะของนักศึกษาพยาบาล ปี 1-4 ในสถาบันการศึกษาพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาองค์ประกอบการมีจิตสำนึกสาธาณณะ ใน 6 ด้านคือ

1. ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน ด้านการวิเคราะห์วิพากษ์ วิจาร์ณั ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม

2. ด้านความรัก ความเอื้ออาทร และความสามัคคี

3. ด้านการรับรู้และความสามารถในการผลักดัน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม

4. ด้านการปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาสังคม

5. ด้านการมีเครือข่ายในการนำกิจกรรมในสังคม

สุนทรี จูวงศ์สุข (2548: 18) ได้กล่าวว่าจิตสาธาณณะมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ความช่างสังเกต ความไม่เห็นแก่ตัว และรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม

บุญทัน ภูบาล (2549: 24-25) ได้ใช้องค์ประกอบจิตสาธารณะ 3 องค์ประกอบ 6 ตัวชีวิต ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อสมบัติของส่วนรวมในโรงเรียนที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม หมายถึง การกระทำของนักเรียนในการรักษาทรัพย์สิน การดูแลรักษาความสะอาด การไม่ทำลายทรัพย์สินที่เป็นสาธารณสมบัติในโรงเรียน ทั้งในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ กระดานดำ ชั้นวางหนังสือ ถังขยะ ไม้กวาด เป็นต้น และสมบัตินอกห้องเรียน เช่น ห้องอาหาร ห้องสุขา ห้องปฏิบัติการต่างๆ ห้องสมุด สวนหย่อม ในบริเวณโรงเรียน สนามเด็กเล่น เป็นต้น โดยวัดได้จาก 2 ตัวชีวิตคือ

1. การดูแลรักษาสมบัติของส่วนรวมในโรงเรียน คือ เมื่อมีการใช้แล้ว มีการเก็บรักษา ใช้แล้วเก็บเข้าที่เดิม การไม่ทิ้งเศษขยะในห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน การไม่ขีดเขียนหรือทำลายวัสดุและอุปกรณ์ในห้องเรียนและในโรงเรียน เพื่อให้ของส่วนรวมอยู่ในสภาพดี เช่น การใช้ไม้กวาดแล้วเก็บเข้าที่เดิม การใช้หนังสือในห้องสมุดแล้วเก็บเข้าที่ การใช้อุปกรณ์กีฬาแล้วนำส่งคืน การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แล้วปิดเครื่องและจัดเข้าที่เดิม

2. ลักษณะของการใช้ คือ การใช้ของส่วนรวมในโรงเรียนอย่างประหยัด ใช้อย่างทะนุถนอม ใช้อย่างระมัดระวัง เพื่อให้ของส่วนรวมมีความคงทนใช้ได้ยาวนาน เช่น การเปิดอ่านหนังสือเบาๆ การใช้แก้วน้ำรองน้ำดื่ม การปิดไฟและพัดลมก่อนออกจากห้องการใช้เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์เบาๆ

องค์ประกอบที่ 2 การถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึง การมุ่งปฏิบัติเพื่อส่วนรวมในการดูแลรักษาของส่วนรวมในโรงเรียน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนที่ตนสามารถทำได้ โดยวัดได้จาก 2 ตัวชีวิต คือ

1. การปฏิบัติตามหน้าที่ที่ถูกระบุกำหนดในการดูแลรักษาสมบัติของส่วนรวมในโรงเรียน คือ การทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในการให้ดูแลรักษาสมบัติของโรงเรียน เช่น การทำหน้าที่เวรทำความสะอาดห้องเรียน การทำความสะอาดบริเวณโรงเรียนการดูแลห้องสมุด และการดูแลห้องปฏิบัติการอื่นๆที่ได้รับมอบหมาย

2. การอาสาปฏิบัติหน้าที่บางอย่างเพื่อส่วนรวมในโรงเรียน คือ การช่วยทำหน้าที่อื่นที่ไม่ใช่หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ เช่น การอาสานำขยะไปทิ้ง การอาสาช่วยเก็บสิ่งของ การอาสากวาดห้องเรียนหรือบริเวณโรงเรียน

องค์ประกอบที่ 3 การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมในโรงเรียนที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม โดยไม่ยึดครองของส่วนรวมนั้นมาเป็นของตนเอง ตลอดจนไม่ปิดกั้น

โอกาสของบุคคลอื่นที่จะใช้ของส่วนรวมนั้น หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึง การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม โดยวัดได้จาก 2 ตัวชี้วัด คือ

1. การไม่ยึดครองของส่วนรวมในโรงเรียนมาเป็นสมบัติของตนเอง คือ การไม่นำสมบัติของโรงเรียนมาเก็บไว้ที่ตน เช่น การไม่นำสีของโรงเรียนไประบายภาพที่บ้าน การไม่นำอุปกรณ์กีฬาไปเล่นที่บ้าน

2. การแบ่งปันหรือการเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของส่วนรวมในโรงเรียน คือ การแบ่งปันสิ่งของกับผู้อื่น การไม่แสดงอาการหึงหวงสมบัติของส่วนรวม เช่น การไม่นำหนังสือห้องสมุดมาเก็บไว้ที่ตนหลายๆเล่ม การเปลี่ยนให้เพื่อนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เมื่อตนใช้เสร็จ พรพรม พรคพวก (2550: 13) ได้ใช้องค์ประกอบของการมีจิตสำนึกสาธารณะ จากคำนิยามความหมายจิตสาธารณะของ ชาย โปธิลิตา (2540: 14-15) ในการศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสภวิทยาเขตกรุงเทพมหานครตะวันออก โดยแบ่งองค์ประกอบจิตสาธารณะเป็น 3 องค์ประกอบ 6 ตัวชี้วัด คือ

องค์ประกอบที่ 1 การหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม โดยวัดจาก 2 ตัวชี้วัดต่อไปนี้

1. การดูแลรักษา ได้แก่ การใช้ของส่วนรวมแล้วมีการเก็บรักษา ใช้แล้วเก็บเข้าที่เดิม
2. ลักษณะการใช้ ได้แก่ การใช้อย่างประหยัด การใช้อย่างทะนุถนอม และการใช้อย่างรู้คุณค่า เพื่อให้ของส่วนรวมมีความคงทนใช้ได้นาน

องค์ประกอบที่ 2 การถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ โดยวัดจาก 2 ตัวชี้วัดต่อไปนี้

1. การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
2. การรับอาสาที่จะทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อส่วนรวม

องค์ประกอบที่ 3 การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน โดยไม่ยึดครองของส่วนรวมนั้นมาเป็นของตนเอง ตลอดจนไม่ปิดกั้นโอกาสของบุคคลอื่นที่จะใช้ของส่วนรวมนั้น โดยวัดจาก 2 ตัวชี้วัดต่อไปนี้

1. การไม่ยึดครองของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง
2. การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้สามารถใช้ของส่วนรวมนั้น

มิเชลลิส (Michaelis 1963: 277-280) การเป็นผู้มีจิตสาธารณะพิจารณาจาก มี 5 องค์ประกอบที่เป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้โดยผ่านทางพฤติกรรมประชาธิปไตย (Democracy Behavior) ซึ่งประกอบด้วย

องค์ประกอบที่ 1 ความรับผิดชอบ (Responsibilities) บุคคลสามารถแสดงถึงความรับผิดชอบได้โดยผ่านทาง การใช้สิทธิ การตัดสินใจ และการวางแผนเพื่อปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ

องค์ประกอบที่ 2 การตระหนักถึงผู้อื่น (Concern For others) การตระหนักถึงผู้อื่นแสดงผ่านการเคารพซึ่งกันและกัน ความสุภาพอ่อนโยน และการรู้จักผ่อนปรน ความตั้งใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ความไวต่อความต้องการ ปัญหา และความสนใจของผู้อื่นทั้งในครอบครัว โรงเรียน และสังคม

องค์ประกอบที่ 3 การมีจิตใจที่เปิดกว้าง (Open Mindness) การมีจิตใจที่เปิดกว้างแสดงผ่านการพิจารณาข้อเท็จจริงและเหตุผลจากข้อมูลต่างๆ การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของประเด็นและปัญหา การแสวงหาหนทางที่ดีกว่าในการกระทำสิ่งต่างๆ การใช้เหตุผลในการเปลี่ยนแปลงการกระทำของตนเองและการสนับสนุนแนวคิดของผู้อื่น โดยพิจารณาจากความถูกต้องของหลักฐานและเหตุผล

องค์ประกอบที่ 4 การมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativeness) การค้นพบแนวทางใหม่ในการกระทำสิ่งต่างๆ มีมุมมองที่สร้างสรรค์ทั้งต่อแนวคิดใหม่และแนวคิดเก่า ตลอดจนการใช้สิ่งต่างๆ ให้เกิดประโยชน์ การวางแผน การปรับปรุงการปฏิบัติทั้งของตนเองและกลุ่ม

องค์ประกอบที่ 5 ความร่วมมือ (Cooperativeness) พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการรวบรวมความคิดเห็น การวางแผน การรวบรวมแนวคิด นักเรียนสามารถพัฒนาพฤติกรรมข้างต้นได้ จะสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จและประเมินผลการทำงานของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พระธรรมปิฎก (ประยูร ธมฺมปุตโต) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมจิตสาธารณะว่ามี องค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านพฤติกรรม ถ้าเขามีพฤติกรรมที่ดีด้วยความเคยชินที่ดีแล้ว

องค์ประกอบที่ 2 ด้านจิตใจ ถ้าเขามีความพึงพอใจหรือมีความสุขในการทำพฤติกรรมนั้น พฤติกรรมนั้นจะมั่นคงยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นทางด้านจิตใจจะต้องคอยดูว่าทำอย่างไรจะ让他ตั้งอยู่ในวินัยด้วยความสุข มีความพึงพอใจ

องค์ประกอบที่ 3 ด้านปัญญา ถ้าเขามีความรู้ความเข้าใจเหตุผล มองเห็นคุณค่า มองเห็นประโยชน์ของการกระทำ หรือพฤติกรรมนั้น ความรู้ความเข้าใจนั้นก็มาหนุน องค์ประกอบฝ่ายจิตใจ ทำให้เขายังมีความพึงพอใจและมีความสุขในการปฏิบัติตามพฤติกรรมนั้น ยิ่งขึ้นไปอีก

สุคนธรส หุตะวัฒน์ (2550: 11) ได้กำหนดองค์ประกอบของ การมีจิตสาธารณะ จากความรู้ความเข้าใจหรือพฤติกรรมที่แสดงออกโดยแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 คือการหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม กำหนดตัวชี้วัดจาก

1. การดูแลรักษาของส่วนรวม ใช้ของส่วนรวมแล้วเก็บเข้าที่
2. ลักษณะการใช้ของส่วนรวม รู้จักใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม

องค์ประกอบที่ 2 คือการถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ กำหนดตัวชี้วัดจาก

1. การทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อส่วนรวม
2. การรับอาสาที่จะทำบางอย่างเพื่อส่วนรวม

องค์ประกอบที่ 3 การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม กำหนดตัวชี้วัดจาก

1. การไม่ยึดครองของส่วนรวมนั้นมาเป็นของตนเอง
2. การเปิดโอกาสให้ผู้อื่น ได้สามารถใช้ของส่วนรวมนั้น

อัญชลี ยิ่งรักพันธุ์ (2550: 18) ได้แบ่งองค์ประกอบจิตสาธารณะเป็น 3 องค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อของส่วนรวมที่ใช้ร่วมกันของกลุ่ม โดยวัดได้จาก 2 ตัวชี้วัด คือ

1. ดูแลรักษาสมบัติของส่วนรวม เช่นเมื่อใช้แล้วมีการเก็บรักษา เพื่อให้สมบัติของส่วนรวมอยู่ในสภาพดี

2. ลักษณะของการใช้ คือ การใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัด ใช้อย่างทะนุถนอม ให้ของส่วนรวมมีความคงทน ใช้งานได้นาน

องค์ประกอบที่ 2 การถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสมบัติของส่วนรวม ในวิสัยที่ตนทำได้ โดยวัดได้จาก 2 ตัวชี้วัด คือ

1. การปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ในการดูแลสมบัติของส่วนรวม เช่นการทำความสะอาดห้องเรียนเมื่อเป็นเวรประจำวัน

2. การอาสาปฏิบัติหน้าที่บางอย่างเพื่อส่วนรวม เช่นอาสาช่วยไปทิ้ง อาสาจัดห้องน้ำช่วยเพื่อน

องค์ประกอบที่ 3 การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม โดยไม่ยึดครองของส่วนรมนั้นมาเป็นของตนเองตลอดจนไม่ปิดกั้นโอกาสของบุคคลอื่นที่จะใช้ของส่วนรมนั้น โดย วัดได้จาก 2 ตัวชี้วัด คือ

1. ไม่นำของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง
2. แบ่งปันหรือเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ ของส่วนรวม

เจษฎา หนูรุ่ง (2551: 4) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของจิตสาธารณะจะต้องพิจารณาจาก ความรู้ความเข้าใจหรือพฤติกรรมที่แสดงออก ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การใช้ หมายถึง ลักษณะ พฤติกรรมของนักเรียนในการใช้ของส่วนรวม การรักษาทรัพย์สิน การดูแลรักษาความสะอาด การไม่ทำลายทรัพย์สินที่เป็นสาธารณะสมบัติในโรงเรียน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ให้เกิด ความชำรุดเสียหาย โดยแสดงออก ดังนี้

1. ดูแลรักษาสິงของ เมื่อใช้แล้วมีการเก็บรักษาให้คงอยู่ใน สภาพดี
2. ลักษณะของการใช้ ใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม

องค์ประกอบที่ 2 การถือเป็นหน้าที่ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมุ่งปฏิบัติเพื่อส่วนรวมในการดูแลรักษาของส่วนรวม ในโรงเรียน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ โดยแสดงออกดังนี้

1. ทำตามหน้าที่และเคารพกฎระเบียบที่กำหนด
2. รับอาสาที่จะทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อส่วนรวม คอยสอดส่องดูแลสาธารณสมบัติ

ของส่วนรวม

องค์ประกอบที่ 3 การเคารพสิทธิ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออก ถึงการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม การไม่ยึดครองของ ส่วนรวมมาเป็นของตนเอง ตลอดจนไม่ปิดกั้น โอกาสของบุคคลที่จะใช้ของส่วนรมนั้น โดย แสดงออก ดังนี้

1. ไม่นำของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง
2. แบ่งปันและเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ ของส่วนรวม

เรียม นมรักษ์(2552: 103-105) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะจิตสาธารณะด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ(factor analysis) ผลการวิเคราะห์พบว่าองค์ประกอบจิตสาธารณะของนักศึกษาในองค์กรนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีจำนวน 9 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 มีการติดต่อสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงความร่วมมือประกอบด้วยรับอาสาจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อช่วยเหลือสังคมเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนหรือสังคม

องค์ประกอบที่ 2 ความรัก ความเอื้ออาทร และความสามัคคี ประกอบด้วยการร่วมมือรณรงค์เพื่อสิ่งแวดล้อมทั้งที่บ้านและที่ทำงานมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มทำตามหน้าที่ และเคารพข้อตกลงของกลุ่มมีสัมพันธภาพที่อบอุ่นกับผู้อื่นการปฏิบัติหน้าที่บนพื้นฐานความเสมอภาค จริงใจและมีเหตุผลยินดีให้ความช่วยเหลือผู้อื่นทุกครั้งที่มีโอกาสมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับผู้อื่นร่วมมือร่วมใจในการทำงานเป็นทีม ความรับผิดชอบต่อผลการกระทำของตนเอง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพมีน้ำใจเอื้ออาทรต่อประชาชน

องค์ประกอบที่ 3 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆเพื่อพัฒนาสังคมการเข้าร่วมและช่วยเหลืองานของส่วนรวมรับอาสาเพื่อทำกิจกรรมบางอย่างเพื่อส่วนรวมการเห็นความสำคัญของกลุ่มในการช่วยเหลือสังคมริเริ่มทำกิจกรรมบางอย่างเพื่อช่วยเหลือส่วนรวมสามารถร่วมแก้ไขปัญหาและลงมือกระทำในการแก้ไขปัญหาแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมทางสังคมเมื่อมีโอกาสรับรู้การกระทำกิจกรรมของสังคมเพื่อช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสสร้างสรรค์นวัตกรรมบางประการหรือความคิดใหม่ๆในการปฏิบัติงาน

องค์ประกอบที่ 4 ความรับผิดชอบต่อสาธารณะประกอบด้วยเก็บของส่วนรวมให้เป็นระเบียบเรียบร้อยไม่ทำให้ของส่วนรวมเกิดการชำรุดเสียหายดูแลรักษาของส่วนรวมให้อยู่ในสภาพที่ดี แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสังคม รับผิดชอบต่อคุณแลของใช้ส่วนรวมให้อยู่ในสภาพที่ดี อยู่เสมอ สามารถนำไปรณรงค์ร่วมกับผู้อื่นถึงการทำกิจกรรมเพื่อสังคม

องค์ประกอบที่ 5 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ประกอบด้วยวางแผนร่วมมือกันพัฒนาสังคมตระหนักรู้และคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญมีส่วนร่วมกันก่อให้เกิดความผูกพันร่วมกันการรับรู้และตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมการรับรู้รักษาพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เป็นประโยชน์อย่างยั่งยืน

องค์ประกอบที่ 6 มีมาตรฐานในการปฏิบัติงานประกอบด้วยปฏิบัติงานโดยยึดหลักจริยธรรมวิชาชีพปฏิบัติงานและพัฒนางานให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่ดีให้ความสำคัญกับการศึกษาสิ่งใหม่ในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิมกล้าเผชิญปัญหาแก้ไขปัญหาโดยยึดหลักเหตุผล มีการกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการปฏิบัติงาน

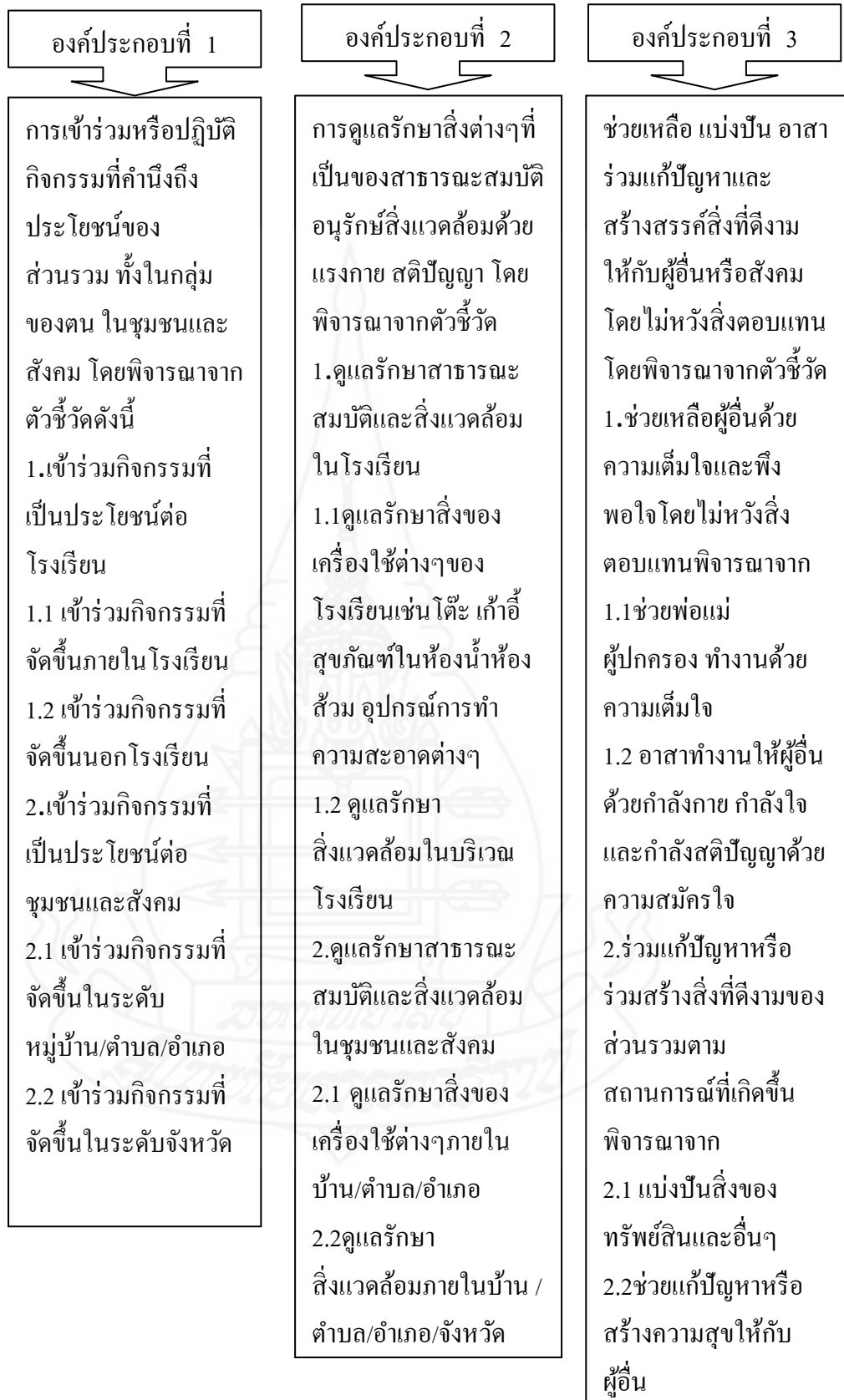
องค์ประกอบที่ 7 ยกย่องและให้เกียรติผู้อื่นประกอบด้วยยกย่องให้เกียรติผู้อื่นเมื่อมีโอกาสใช้สิทธิของตนเองและให้เกียรติบุคคลอื่นรับรู้ถึงสิทธิของตนเองในการร่วมมือกับหน่วยงานเพื่อทำกิจกรรมสังคม

องค์ประกอบที่ 8 มีองค์ความรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้ ประกอบด้วยการร่วมคิดแก้ปัญหาต่างๆ ใ้กับหน่วยงานเมื่อมีโอกาสให้ความสนใจและ

กระตือรือร้นในการแก้ปัญหาต่างๆร่วมกับหน่วยงานอะไรก็ตามที่สามารถเข้าไปช่วยแก้ไขปัญหาลงให้กับหน่วยงานที่พร้อมที่จะทำงานนั้น

องค์ประกอบที่ 9 มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมประกอบด้วย สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมสังคมเมื่อมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมสังคมทำให้เกิดความรู้สึกเสียสละเพื่อผู้อื่นมากขึ้นช่วยให้เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบของจิตสาธารณะพบว่า องค์ประกอบเกี่ยวกับจิตสาธารณะมีการแบ่งองค์ประกอบที่แตกต่างกันไปตามระดับอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา องค์ประกอบที่พบในการศึกษาในครั้งนี้ มี 9 องค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ และ 3 องค์ประกอบ เป็นการจัดองค์ประกอบให้เหมาะสมกับสถานะและสภาพที่ต้องการ ซึ่งเมื่อผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ แล้ว เห็นว่าองค์ประกอบที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและใกล้เคียงกับองค์ประกอบของแนวการวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 องค์ประกอบที่เหมาะสมในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจัดทำเป็น 3 องค์ประกอบ ซึ่งได้พิจารณาจากองค์ประกอบของ หฤทัย อาจปฤษฎ (2544: 46) สุนทรี จงวงศ์สุข(2548: 18) บุญทัน ภูบาล(2549: 24-25) พรพรหม พรระคพวก(2550: 13) มิเชลิส (Michaelis 1963: 277-280) พระธรรมปิฎก(ประยุทธ์ปยุตโต) สุนทรธส หุตะวัฒนะ (2550: 11) อัญชลี ยี่รักพันธ์(2550: 18) เจษฎา หนูรุ่ง (2551: 4) และ เรียม นมรักษ์ (2552: 103-105) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบจากงานวิจัยเหล่านี้ผนวกกับ องค์ประกอบของแนวการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดองค์ประกอบของจิตสาธารณะ เป็นสาม องค์ประกอบ ดังนี้

ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของจิตสาธารณะ

2.1.2 คุณลักษณะของบุคคลที่มีจิตสาธารณะ

กรมวิชาการ (2542; อ้างถึงใน สุคนทรส หุตะวัฒนะ 2550: 10) ได้ระบุคุณลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยไว้ สามประการ ประการแรกคือ พฤติกรรมช่วยเหลือผู้อื่น ประกอบด้วย การช่วยเหลือแนะนำสิ่งที่ถูกที่ควรแก่ผู้อื่น ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการพัฒนาสังคม โดยอำนวยความสะดวกให้กับผู้อื่น และแบ่งปันสิ่งของให้กับผู้อื่น ประการที่สองคือ พฤติกรรมเสียสละต่อสังคม จะเป็นผู้ที่สามารถสละกำลังกาย กำลังทรัพย์ และเวลาช่วยเหลือผู้อื่นในสังคม มีการเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และรู้จักการเป็นผู้ให้มากกว่าการเป็นผู้รับ เป็นผู้เสียสละประโยชน์ที่ตนพึงได้รับแลกกับประโยชน์ของคนหมู่มากหรือคนที่อ่อนแอกว่า สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมได้ ประการสุดท้ายคือ พฤติกรรมมุ่งมั่นพัฒนาสังคมนั้น บุคคลจะต้องสนใจปัญหาและการเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งเสนอความคิดเห็นที่จะพัฒนาสังคม มีความตั้งใจทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดและเป็นประโยชน์ต่อสังคม ริเริ่มสิ่งใหม่ๆ เพื่อพัฒนาสังคมจนสำเร็จ

ยุทธนา วรณปิติกุล (2542: 181 – 183; อ้างใน บุญทัน ภูบาล 2549: 25-26) กล่าวถึง บุคคลที่มีจิตสำนึกสาธารณะว่าต้องมี คุณลักษณะดังนี้

1. การทุ่มเทและอุทิศตน มีความรับผิดชอบต่อสังคม บุคคลไม่เพียงแต่ปฏิบัติตามสิทธิเท่านั้น แต่ต้องปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือให้บริการแก่บุคคลอื่น เพื่อพัฒนาสังคมด้วยอาทิ ถ้าต้องการให้ผู้แทนราษฎรมีความรับผิดชอบต่อความต้องการและประโยชน์ของประชาชน ประชาชนก็ต้องให้ความใส่ใจและติดตาม ไม่เพียงทำการหย่อนบัตรเลือกตั้งเท่านั้น ต้องเสียสละเวลาให้ในการเข้าไปมีส่วนร่วมกับการเมืองระดับท้องถิ่นและในสถาบันต่างๆ
2. เคารพความแตกต่างระหว่างบุคคล จากกระแสปัจเจกชนนิยม ส่งผลให้คนในสังคมมีลักษณะปิดกั้นตนเอง ไม่ไว้ใจผู้อื่น เลือกรับเฉพาะกลุ่มที่มีความเหมือนกันไม่สนใจการเมือง ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติการกิจของสังคม เพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวมเกิดข้อขัดแย้งการยุติข้อขัดแย้งโดยการฟังเสียงข้างมาก ไม่นำไปสู่ประโยชน์ของส่วนรวม ดังนั้น ผู้มีจิตสำนึกสาธารณะต้องเป็นพลเมืองในฐานะที่เป็นเอกลักษณ์ทางการเมืองสมัยใหม่ มีความอดทนตระหนักว่าการมีส่วนร่วมไม่ทำให้ได้อย่างที่ต้องการเสมอไป ต้องเคารพและยอมรับความแตกต่างที่หลากหลาย และหาวิธีอยู่ร่วมกับความขัดแย้ง โดยการแสวงหาทางออกร่วมกัน การจำแนกประเด็นปัญหา การใช้เหตุผลในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การตัดสินใจ ต้องมีการพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันให้มากที่สุด เพื่อหาข้อยุติ สร้างการเข้าร่วมรับรู้ ตัดสินใจ และผนึกกำลัง เพื่อให้เกิดการยอมรับจากทุกฝ่าย

3. คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม คนในสังคมต้องคิดถึงการเมืองในฐานะกิจการเพื่อส่วนรวมและเพื่อคุณธรรมมากขึ้น

4. การลงมือกระทำ การวิพากษ์วิจารณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้สถานการณ์ดีขึ้นต้องลงมือกระทำ โดยเริ่มจากครอบครัวในการวางพื้นฐานให้การอบรมด้านจริยธรรมของพลเมือง สถาบันการศึกษาไม่เพียงเป็นสถานที่ฝึกทักษะและให้ความรู้ต้องรับช่วงต่อในการสร้างค่านิยมที่เหมาะสมต่อจากครอบครัวรวมทั้ง เครือข่ายสังคมที่เกิดขึ้น ระหว่างเพื่อนบ้าน ที่ทำงาน สโมสร สมาคมต่างๆ เชื่อมโยงบุคคลที่สนใจเรื่องของตนเข้าเป็นกลุ่มที่ใส่ใจผู้อื่น ช่วยดำรงรักษาประเพณี สังคม และกฎจริยธรรม รวมทั้งสถาบันที่มีอิทธิพลสูงต่อสังคม คือ สถาบันศาสนา และสื่อมวลชนนับว่ามีบทบาทสำคัญในการร่วมสร้างให้สังคมเข้มแข็ง

วีรัตน์ คำศรีจันทร์ (2544: ไม่มีเลขหน้า;อ้างใน กฤษณ์ พวงพันธ์ 2552: 14-15) ได้ทำการศึกษาจิตสำนึกสาธารณะในบริบทประชาสังคมไทยเป็นการวิจัยเชิงพัฒนาและสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมในชุมชนเมือง และชุมชนบทพบว่า คุณลักษณะของบุคคลที่มีจิตสาธารณะนั้นจะประกอบด้วย ความรัก ความเอื้ออาทร ความเชื่อใจ การเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล การมีปฏิสัมพันธ์กันโดยใช้ความสามารถ เครือข่ายและการมีส่วนร่วม

ไชยา ยัมวิไล (2550: 15) ผู้ที่มีจิตสาธารณะนั้นจะเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม เคารพกฎหมาย กฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ของสังคมโดยรวมและหน่วยงานองค์กรที่ตนเองเป็นสมาชิกสังกัดอยู่ โดยพยายามยึดมั่นต่อกฎเกณฑ์และกฎหมายอย่างเคร่งครัด พยายามหลีกเลี่ยงการละเมิดให้น้อยที่สุดด้วยการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีคุณธรรมและจริยธรรมบุคคลที่มีจิตสาธารณะสูงนั้น แม้แต่การทิ้งเศษขยะหรือขับรดผิດกฏจรายังไม่กล้าที่จะกระทำเพราะรู้สึกละอายแก่ใจ นอกเหนือจากนั้นเมื่อประสบพบเจออะไรที่ ผิดปกติ ผิดระเบียบ ผิดกฎหมายก็จะแจ้งความทันที ส่วนบุคคลที่ไร้จิตสาธารณะจะมีวิถีชีวิตดำรงชีพไปวันๆ มักง่าย สะเพร่าเอาตัวรอด โดยไม่ได้คิดถึงความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้คนปัญหาและการเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งเสนอความคิดเห็นที่จะพัฒนาสังคม มีความตั้งใจทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดและเป็นประโยชน์ต่อสังคม ริเริ่มสิ่งใหม่ๆ เพื่อพัฒนาสังคมจนสำเร็จ

ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ (2539: 1-2 อ้างถึงใน สุคนทรส หุตะวัฒนะ 2550: 10) ได้ให้ความหมายของการทำประโยชน์เพื่อสังคมซึ่งสอดคล้องกับจิตสาธารณะไว้ว่า คือการทำสิ่งที่ดีงามจนเป็นนิสัย เพื่อความสุขความสงบของตนเองและสังคมส่วนรวม ตลอดจนการกระทำเพื่อป้องกันปัญหาหรือการสร้างสรรค์เพื่อประโยชน์ของสังคม จะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะ 7 ด้าน ได้แก่ 1) มีความรับผิดชอบ หมายถึง การเอาใจใส่ปฏิบัติ

ภารกิจตามบทบาทหน้าที่และตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งของตนเอง และของกลุ่มให้สำเร็จลุล่วง
 อย่างได้ผลดี รวมทั้งยอมรับผลของการกระทำนั้น 2) มีวินัย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎระเบียบ
 หรือบรรทัดฐานของสังคม ทั้งนี้เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบหรือเพื่อความสำเร็จของการปฏิบัติ
 ภารกิจ 3) รักษาสุขภาพอนามัย หมายถึง การกระทำที่ทำให้ตนเองและผู้อื่นมีร่างกายและจิตใจ
 แข็งแรง ปราศจากโรคภัย 4) เคารพสิทธิของผู้อื่น หมายถึง ไม่ก้าวร้าวในเรื่องส่วนตัวของผู้อื่นไม่
 ทำให้ผู้อื่นสูญเสียประโยชน์อันพึงมีพึงได้ไม่เบียดเบียนให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย
 ทางด้านร่างกายและจิตใจ 5) มีน้ำใจช่วยเหลือเกื้อกูล หมายถึง การช่วยกระทำสิ่งใดๆ เท่าที่ตนเอง
 สามารถทำได้ด้วยความเต็มใจ โดยไม่ต้องรอให้ผู้อื่นขอร้อง 6) มีความสามัคคีร่วมมือ หมายถึง การ
 ร่วมมือด้วยความเต็มใจเพื่อความพร้อมเพรียง และประสานสัมพันธ์กันในการทำกิจกรรมที่ดีงาม
 ของหมู่คณะ 7) รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมที่แสดงออกถึง
 การทำนุบำรุง รักษา ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณะสมบัติ และปกป้องผลประโยชน์ของส่วนรวม
 จะเห็นได้ว่าในองค์กรระดับประเทศนั้น ให้ความสำคัญต่อการปลูกฝังให้เยาวชนมีคุณลักษณะที่
 ตนให้เป็นประโยชน์เพื่อสังคม เพราะการพัฒนาคุณภาพของบุคคลเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการ
 พัฒนาประเทศชาติ

กัลยกร วรกุลสถฐานีย์ (2551) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมจิตสาธารณะว่าเป็น
 พฤติกรรมที่แสดงออกจากการเข้าร่วมกิจกรรมและ กิจกรรมที่เข้าร่วมแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ
 กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน และ กิจกรรมอาสาสมัคร ซึ่งจะริเริ่ม
 โดยตัวเยาวชนเอง กิจกรรมที่เยาวชนต้องการเข้าร่วมจะมีกิจกรรมด้านการพัฒนาชุมชน กิจกรรม
 ด้านศิลปะและดนตรี กิจกรรมด้านเด็กและเยาวชน กิจกรรมที่เยาวชนปฏิบัติจะมี กิจกรรม
 1) กิจกรรมที่ช่วยเหลือผู้อื่น และ สังคม ในชีวิตประจำวัน เช่น การลุกให้คนแก่ นั่งในรถเมล์ พาคน
 แก่ข้ามถนน รักษาความสะอาดในโรงเรียน ไม่ทำลายโต๊ะเรียนและทำความสะอาดโต๊ะเรียน การ
 เก็บขยะ ไม่ทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลอง ทิ้งขยะลงในถัง 2) กิจกรรมอาสาสมัครที่ช่วยเหลือผู้อื่น และ
 สังคม เป็นครั้งคราว เช่น การเข้าค่ายอาสา หรือการบริจาคเพื่อนำสิ่งของหรือเงินไปช่วยเหลือผู้อื่น
 3) กิจกรรมที่ควรทำเพื่อส่วนรวม ซึ่งเป็นการณรงค์เพื่อสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้ถุงผ้าแทน
 ถุงพลาสติก การประหยัดน้ำ ประหยัดไฟ

กระทรวงศึกษาธิการ (2553: 218) ได้ระบุ ตัวชี้วัดคุณลักษณะอันพึง
 ประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะ ตัวชี้วัดข้อ 1. ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ และพึงพอใจ
 โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน โดยพิจารณาจาก พฤติกรรมบ่งชี้

1. ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงานด้วยความเต็มใจ

2. อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจและกำลังสติปัญญา ด้วยความสมัครใจ

3. แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและอื่นๆและช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น

ตัวชี้วัด 2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม โดยพิจารณาจาก พฤติกรรมตัวบ่งชี้

1. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติมใจ
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ต่อโรงเรียนชุมชน และสังคม
3. เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตาม

สถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความกระตือรือร้น

จากการประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของบุคคลที่มีจิตสาธารณะผู้วิจัยได้กำหนดคุณลักษณะของบุคคลที่มีจิตสาธารณะว่าต้องมีพฤติกรรมบ่งชี้ว่าเป็นบุคคลที่มีจิตสาธารณะในการวิจัยครั้งนี้คือ 1) เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน 2) เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน 3) ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติ และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน 4) ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติ และสิ่งแวดล้อมในบ้านและชุมชน 5) ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ 6) ร่วมแก้ปัญหาและร่วมสร้างสิ่งที่ดีงาม

2.1.3 ความสำคัญของการมีจิตสาธารณะ

จิตสาธารณะ (Public Mind) เป็นคุณธรรมของพลเมืองดีและเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาสังคม โดยการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีจิตสำนึกต่อบุคคล องค์กร หรือสังคม จิตสาธารณะทำให้เกิดพลังในการสร้างสรรค์ ทำให้เกิดประชาสังคม เกิดความเข้มแข็งของชุมชน องค์กร สังคมและประเทศชาติ (ประเวศ วะสี 2541 : 20) มนุษย์เป็นสัตว์สังคมเมื่อมาอยู่ร่วมกันเป็นสังคม ย่อมต้องมีความสัมพันธ์กัน อาศัยพึ่งพาซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน อยู่ร่วมกันอย่างคนที่มีจิตสาธารณะ จิตสาธารณะเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีงามเมื่อบุคคลใดมีจิตสาธารณะจะเป็นผู้ที่ตระหนักในหน้าที่ของตนเอง ถ้าเมื่อไรปล่อยให้บุคคลในชาติขาดจิตสาธารณะ ประเทศชาติคงไม่เหลืออะไรถึงเวลาแล้วที่ต้องปลูกฝังจิตสาธารณะให้กับบุคคลในชาติให้มีจิตสาธารณะด้วยวิธีการต่างๆ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนจะทำให้เด็กและเยาวชนในชาติมีจิตใจที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน อาสาดูแลรับผิดชอบสมบัติส่วนรวม มีการใช้สมบัติของส่วนรวมอย่างเห็นคุณค่าใช้อย่างทะนุถนอม รู้จักการแบ่งปันโอกาสในการใช้ของส่วนรวมให้กับผู้อื่น เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ปัญหาที่เกิดการเอาเปรียบคนอื่น ปัญหาการทำลายสาธารณะสมบัติต่างๆจะลดลงการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้องจะลดน้อยลงและจะนำมาสู่สังคมที่พัฒนาขึ้น (เจนต์จุฬา คำดี 2553: 13)

สมพงษ์ สิงหะพล (2542: 16) กล่าวว่า จิตสำนึกเป็นความรู้สึกนึกคิดภายในบุคคล และเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้โดยการเรียนรู้ จิตสำนึกเมื่อเกิดขึ้นแล้วยากนักที่จะหยุดหรือหมดหายไป คนที่มีจิตสำนึกที่ดีจะประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับจิตสำนึกนั้น และใช้จิตสำนึกของตน เพื่อประโยชน์ต่อสิ่งต่างๆตามมาเช่นบุคคลที่มีจิตสำนึกด้านระเบียบวินัย จะไม่ขับรถผิดกฎจราจร บุคคลที่มีจิตสำนึกสาธารณะจะไม่ขีดเขียนในสถานที่สาธารณะ

บุญทัน ภูบาล (2549: 28) กล่าวถึง ความสำคัญของการมีจิตสำนึกสาธารณะถ้าสามารถปลูกฝังหรือพัฒนาให้เด็กมีจิตสำนึกด้านสาธารณะด้วยวิธีการต่างๆ จะทำให้เด็กมีจิตใจที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนอาสาดูแลรับผิดชอบสมบัติส่วนรวม มีการใช้สมบัติของส่วนรวมอย่างเห็นคุณค่า ใช้อย่างทะนุถนอม รู้จักการแบ่งปันโอกาสในการใช้ของส่วนรวมให้ผู้อื่น เมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ปัญหาที่เกิดการเอาเปรียบคนอื่น ปัญหาการทำลายสาธารณะสมบัติต่างๆจะลดลง การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์พวกพ้องก็จะลดน้อยลง และจะนำมาสู่สังคมที่พัฒนาขึ้น

กฤษณ์ พวงพันธ์ (2552: 15-16) กล่าวว่า การมีจิตสาธารณะเป็นสิ่งที่ต้องดำรงอยู่ในสังคมเพราะ จิตสาธารณะเป็นคุณธรรม จริยธรรม อย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ที่เป็นสัตว์สังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข เมื่อมนุษย์อยู่ร่วมกันบุคคลรู้หน้าที่ความรับผิดชอบต่อตนเอง รับผิดชอบต่อสังคม รับผิดชอบต่อสมาชิกในสังคมด้วยความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม เกิดความปรารถนาที่จะเข้าไปช่วยเหลือสังคม ต้องการเข้าไปแก้ไขปัญหาหรือวิกฤตการณ์รวมทั้งความผิดปกติกี่เกิดขึ้นในสังคม สามารถร่วมแก้ปัญหาได้และลงมือกระทำเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ โดยการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาพร้อมกับคนในสังคม รวมทั้งองค์กรในสังคม จิตสาธารณะเป็นความรับผิดชอบต่อซึ่งเกิดจากภายใน คือ ความรู้สึกนึกคิด จิตใต้สำนึก ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งอยู่ในจิต และส่งผลสู่การกระทำภายนอก ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจะเห็นว่าเกิดจากการขาดจิตสำนึกของคนส่วนรวมในสังคมเป็นสำคัญ จิตสาธารณะจึงเป็นสิ่งที่สำคัญในสังคมนายเวาชน

อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2552) กล่าวว่า จิตสาธารณะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่จะทำให้พลเมืองสำนึกในสิทธิ และหน้าที่ โดยร่วมคิดและเข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

อริยา คูหา และสุวิมล นราองอาจ (2554: 83) ได้ กล่าวว่า การปลูกฝังจิตใจให้บุคคลมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และ สังคม เป็นการสร้างคุณธรรม จริยธรรม ซึ่ง เป็นเรื่องจากภายใน “จิตสาธารณะ” จึงนับว่า เป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญในการปลูกจิตสำนึกให้บุคคลรู้จักเสียสละ ร่วมแรงร่วมใจมีความร่วมมือในการทำประโยชน์เพื่อส่วนร่วม ช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมช่วยกัน พัฒนาคุณภาพชีวิต และช่วยแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์สุขแก่สังคมโดยรวม ดังคำขวัญวันเด็ก ของนายกรัฐมนตรีประจำปี พ.ศ. 2554 ที่ว่า “รอบคอบ รู้คิด มีจิตสาธารณะ”

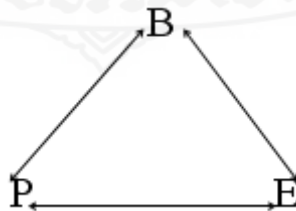
จากความสำคัญของการมีจิตสาธารณะ ถ้าสามารถปลูกฝัง ส่งเสริมหรือพัฒนาให้เด็กมีจิตสาธารณะ ด้วยวิธีการต่างๆ จะทำให้เด็กมีจิตใจที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน อาสาดูแลรับผิดชอบสมบัติส่วนรวม มีการใช้สมบัติของส่วนรวมอย่างเห็นคุณค่า ใช้อย่างทะนุถนอม รู้จักแบ่งปันโอกาสในการใช้ของส่วนรวมให้ผู้อื่น เมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ปัญหาที่เกิดการเอารัดเอาเปรียบคนอื่น ปัญหาการทำลายสาธารณะสมบัติต่างๆ จะลดลง

2.1.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะมีหลายทฤษฎีกล่าวคือ 1) ทฤษฎีพัฒนาการจิตสาธารณะของโคลเบอร์ก 2) ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม 3) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ فروยด์ 4) ทฤษฎีประชาสังคม 5) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา 6) ทฤษฎีพัฒนาจิตสาธารณะของเป็ยเจท์ จากการศึกษาทฤษฎีดังกล่าวผู้วิจัยได้นำทฤษฎีที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้คือ

1) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social cognitive learning theory)

การพัฒนาจิตสาธารณะมักจะใช้ทฤษฎีในกลุ่มพุทธิปัญญานิยม ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social cognitive learning theory) ของ Bandura ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social cognitive learning theory) ทฤษฎีนี้มีรากฐานมาจากทฤษฎีกลุ่มพฤติกรรมนิยม แต่เมื่อไม่นานมานี้ นักจิตวิทยาพฤติกรรมนิยมพบว่า การวางเงื่อนไขมีข้อจำกัดในการอธิบายการเรียนรู้ ฉะนั้น พวกเขาจึงให้ความสนใจกับกระบวนการเรียนรู้ที่ไม่สามารถสังเกตได้ เช่น ความคาดหวัง ความคิด และความเชื่อ การขยายความคิดจากแนวคิดเดิมนี้นักจิตวิทยาที่สำคัญคือ Albert Bandura เขาเรียกทฤษฎีใหม่นี้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social cognitive theory) Bandura เชื่อว่า ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมดั้งเดิมสามารถอธิบายการเรียนรู้ได้บางส่วน และมองข้ามสถานการณ์ที่สำคัญ โดยเฉพาะอิทธิพลทางสังคมที่มีต่อการเรียนรู้ ได้แก่ สิ่งแวดล้อม (environment event) ปัจจัยส่วนบุคคล (personal factors) เช่น ความคิด แรงจูงใจ และพฤติกรรม (behavior) ทั้งสามปัจจัยนี้มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Woolfolk, 1993: 220)

B แทน พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคล

P แทน บุคคล

E แทน สิ่งแวดล้อม

ปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมดั้งเดิมมองข้ามไปคือ ตัวแบบ (modeling) และ การลอกเลียนแบบ (imitation) มีผลต่อการเรียนรู้ กล่าวคือ คนเรียนรู้ได้จากการดู หรือสังเกตด้วยความตั้งใจ (attention) จากนั้นสร้างภาพ จำ วิเคราะห์ และการตัดสินใจ ปัจจัยทั้งสองนี้เรียนรู้ด้วยการสังเกต บันดูรา ได้อธิบายเพิ่มกระบวนการสังเกตมีทั้งหมด 4 อย่าง คือ กระบวนการความเอาใจใส่ (Attention) กระบวนการจดจำ (Retention) กระบวนการแสดง พฤติกรรมเหมือนตัวอย่าง (Reproduction) และมีแรงจูงใจที่จะทำให้เกิดการทำพฤติกรรมนั้นอีก (Woolfolk, 1993: 220)

2) ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ลักษณะ ทางจริยธรรมของบุคคลประกอบด้วยด้านต่างๆที่สำคัญ ความรู้ เชิงจริยธรรม ความรู้สึกเชิงจริยธรรม พฤติกรรมเชิงจริยธรรม และเหตุผลเชิงจริยธรรม โคลเบอร์ก เห็นว่าการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแสดงให้เห็นถึงความเจริญทางด้านจิตใจของบุคคลได้อย่างมีแบบแผนและได้แบ่งประเภทเหตุผลเชิงจริยธรรมออกเป็น 6 ประเภท หรือเรียกว่าขั้นการพัฒนา จริยธรรมซึ่งรวมเป็น 3 ระดับ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน 2524: 19 อ้างใน สุเทพ เบญจวิไลกุล 2547: 33) รายละเอียดแสดงได้ดังภาพที่ 2.2 ต่อไปนี้

ขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

ระดับของจริยธรรม

ภาพที่ 2.2 พัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ถ้าพิจารณาทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมพบว่าทฤษฎีนี้อาศัยกระบวนการ
 สังกะ 4 อย่าง คือกระบวนการความเอาใจใส่ กระบวนการจดจำ กระบวนการแสดงพฤติกรรม
 เหมือนตัวอย่างและแรงจูงใจที่จะทำให้เกิดการทําพฤติกรรมนั้นอีก ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำ
 กระบวนการทั้ง 4 มาประยุกต์ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมของผู้ที่มีจิตสาธารณะ ผู้เรียนจะมีจิต
 สาธารณะอยู่เหนือระดับกฎเกณฑ์ได้จะต้องมีพฤติกรรมครบทั้ง 4 กระบวนการนี้ สำหรับทฤษฎี
 พัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก เมื่อพิจารณาพัฒนาการทางจริยธรรมทั้ง 6 ชั้นของโคล
 เบอร์ก พบว่าระดับของจริยธรรมเหนือกฎเกณฑ์ เป็นระดับที่สอดคล้องกับขั้นการให้เหตุผลเชิง
 จริยธรรม ของผู้ที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป นั่นคือนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน
 ปลายนั่นเอง ซึ่งถ้านักเรียนมีระดับของจริยธรรมอยู่ขั้นเหนือกฎเกณฑ์น่าจะเป็นผู้ที่มีจิตสาธารณะ
 มากที่สุด จากที่กล่าวมาจะเห็นว่า ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมส่วนใหญ่ เชื่อว่าจริยธรรมมีการ
 พัฒนาตามลำดับขั้น และการพัฒนาทางจริยธรรมขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ทางสังคม สำหรับการวิจัยครั้งนี้
 ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก โดยนำ
 ระดับของจริยธรรมมาแบ่งระดับการปฏิบัติของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะทั้งสามฉบับ ซึ่งมีลักษณะ
 เป็นข้อคำถามปลายปิดแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ คือ

ระดับ 1 มีจิตสาธารณะน้อยมาก ไม่อยู่ในระดับจริยธรรม มีระดับการ
 ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือไม่ปฏิบัติเลย

ระดับ 2 มีจิตสาธารณะน้อยอยู่ในระดับจริยธรรมก่อนกฎเกณฑ์ มีระดับ
 การปฏิบัติปานๆ ครั้ง

ระดับ 3 มีจิตสาธารณะมากอยู่ในระดับจริยธรรมตามกฎเกณฑ์ มีระดับ
 การปฏิบัติบ่อยๆ

ระดับ 4 มีจิตสาธารณะมากที่สุดอยู่ในระดับจริยธรรมเหนือกฎเกณฑ์
 มีระดับการปฏิบัติจนเป็นนิสัย

2.2 วิธีการวัดจิตสาธารณะ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนจุดมุ่งหมายพื้นฐานสอง
 ประการ ประการแรกคือ การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผล
 การเรียนและการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง บันทึก วิเคราะห์ แปร
 ความหมายข้อมูล แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอน
 ของครู การวัดและประเมินผลกับการสอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กัน หากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดการเรียน
 การสอนก็ขาดประสิทธิภาพ การประเมินระหว่างการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เช่นนี้เป็น
 การวัดและประเมินผลเพื่อการพัฒนา (Formative Assessment) เป็นการประเมินเพื่อให้รู้จุดเด่น

จุดที่ต้องปรับปรุง จึงเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนาในการเก็บข้อมูล ผู้สอนต้องใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การซักถามการระดมความคิดเห็นเพื่อให้ได้มิติข้อสรุปของประเด็นที่กำหนด การใช้แฟ้มสะสมงาน การใช้ภาระงานที่เน้นการปฏิบัติ การประเมินความรู้เดิม การให้ผู้เรียนประเมินตนเอง การให้เพื่อนประเมินเพื่อน และการใช้เกณฑ์ การให้คะแนน (Rubrics) สิ่งสำคัญที่สุดในการประเมินเพื่อพัฒนา คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนในลักษณะคำแนะนำที่เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ทำให้การเรียนรู้พอกพูน แก้ไขความคิดความเข้าใจเดิมที่ไม่ถูกต้อง ตลอดจนการให้ผู้เรียนสามารถตั้งเป้าหมายและพัฒนาตนได้

จุดมุ่งหมายประการที่สอง คือ การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ (Summative Assessment) ซึ่งมีหลายระดับ ได้แก่ เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียน จบรายวิชาเพื่อตัดสินให้คะแนน หรือให้ระดับผลการเรียน ให้การรับรองความรู้ความสามารถของผู้เรียนว่าผ่านรายวิชาหรือไม่ ควรได้รับการเลื่อนชั้นหรือไม่ หรือสามารถจบหลักสูตรหรือไม่ ในการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนที่ดีต้องให้ออกาสผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถด้วยวิธีการที่หลากหลายและพิจารณาตัดสินบนพื้นฐานของเกณฑ์ผลการปฏิบัติมากกว่าใช้เปรียบเทียบระหว่างผู้เรียน(กระทรวงศึกษาธิการ 2553: 2)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นลักษณะภายในบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับสังคม อารมณ์ ความรู้สึก ที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมตามที่สังคมต้องการ ประกอบด้วย คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน อันเป็นคุณลักษณะที่สังคมต้องการในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก การวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นการวัดผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย เพื่อให้ได้ ข้อมูล สารสนเทศที่สะท้อนความสามารถด้านการเรียนรู้ในการจัดการอารมณ์ ความรู้สึก ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และเจตคติ โดยพฤติกรรมที่สะท้อนว่าผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย คือ ผู้เรียนมีการแสดงอารมณ์ ความรู้สึกในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมตามบรรทัดฐานของสังคม มีความสามารถในการตัดสินใจเชิงจริยธรรม และมีค่านิยมพื้นฐานที่ได้รับการปลูกฝัง โดยแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นว่าเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การเป็นผู้มีจิตสาธารณะสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้ โดยผ่านทางพฤติกรรมประชาธิปไตย (Democracy Behavior) ซึ่งประกอบด้วย ความรับผิดชอบ การตระหนักถึงผู้อื่น การมีจิตใจที่เปิดกว้าง การมีความคิดสร้างสรรค์และความร่วมมือ (Michaelis 1963: 277-208 อ้างถึงใน สุนทรี จูวงศ์สุข 2548: 19-20)

การวัดจิตสาธนะสามารถวัดได้หลายรูปแบบซึ่งส่วนมากจะใช้แบบสอบถามแบบมาตรวัดประเมินค่าที่ให้ผู้ตอบได้รายงานว่าตนได้แสดงพฤติกรรมนั้นๆในระดับใด (พรพรม พรรรคพวก 2550: 20)

พฤติกรรมด้านเจตคติเป็นพฤติกรรมภายใน ซึ่งเป็นนามธรรม เช่นเดียวกับพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย แต่สามารถสังเกต อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกทางกาย วาจาและการกระทำ ผู้วัดใช้เครื่องมือวัดเป็นสถานการณ์หรือแบบทดสอบที่จะไปกระตุ้น ผู้ที่ถูกวัดให้แสดงพฤติกรรมออกมา แล้วจึงแปลผลการวัด ออกมาเป็นพฤติกรรม ด้านจิตพิสัย เครื่องมือที่นิยมใช้มีหลายประเภทที่นิยมใช้มาก ได้แก่มาตราประมาณค่า แบบสำรวจรายการ แบบทดสอบเชิงสถานการณ์และการสังเกต (กองวิชาการ 2539: 35) การวัดคุณลักษณะด้านจิตพิสัยมีเทคนิคที่ใช้คือ บันทึกจากการสังเกตความสม่ำเสมอในสถานการณ์ต่างๆ โดยใช้แบบสำรวจรายการ ใช้แบบมาตราประมาณค่าและแบบทดสอบใช้สถานการณ์ (ภัทรา นิคมานนท์ 2540: 153-154)

พฤติกรรมเกี่ยวกับจิตสาธนะ เป็นพฤติกรรมด้านเจตพิสัย(สำนักทดสอบทางการศึกษา:1) เนื่องจากพฤติกรรมด้านเจตพิสัยเน้นคุณลักษณะที่อยู่ภายในตัวบุคคล ดังนั้นการวัดจึงจำเป็นต้องวัดทางอ้อม โดยใช้เครื่องมือวัดที่เชื่อถือได้ ในปัจจุบันมีเครื่องมือวัดหลายชนิด และมีผู้กล่าวไว้ในลักษณะต่างๆดังนี้ การวัดผลในลักษณะนิสัยมีเคล็ดลับตรงที่ว่า ต้องวัดสม่ำเสมอ วัดให้ถี่ วัดหลายด้าน หลายวิธี เพราะคำว่านิสัย คือ ความคงเส้นคงวาของการปฏิบัติ (Consistency) พฤติกรรมในด้านนั้นๆอาจจำเป็นต้องใช้การวัดผลวิธีต่อไปนี้ประกอบกัน (สงบ ลักษณะ 2524: 40-45)

- 1) ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนรายบุคคล
- 2) ใช้แบบประเมินพฤติกรรม
- 3) ใช้มาตราประมาณค่าให้นักเรียนประเมินตนเอง
- 4) ใช้แบบสอบถามเชิงสถานการณ์

2.3 เครื่องมือ ที่ใช้วัดจิตสาธนะ

การมีจิตสาธนะ เป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมเชิงจริยธรรม เครื่องมือที่ใช้วัดจิตสาธนะก็จะเป็นเครื่องมือวัดพฤติกรรมการแสดงออกทางจริยธรรม

บุญญา ชมศิริ (2547: 31) ได้กล่าวว่า การวัดพฤติกรรมการแสดงออกทางจริยธรรม เป็นการวัดจริยธรรมได้ตรงจุดที่สุด เพราะจริยธรรมมองในแง่การตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อพบกับความขัดแย้งทางจริยธรรมขึ้นมา การตัดสินใจจึงต้องใช้อ่านิยมหรือคุณธรรมระดับใดระดับหนึ่ง แล้วแต่มีโนธรรมหรือจิตสำนึกที่สั่งสมอยู่ในใจของคน

นั้น การวัดการกระทำจึงสามารถทำได้หลายแบบ เช่น การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ ใช้ข้อความแสดงจริยธรรมให้เลือกตอบ ใช้สถานการณ์ย่อยๆ ให้เขียนตอบ ใช้สถานการณ์ย่อยๆ แล้วเขียนตัวเลือกให้ตอบ อย่างไรก็ตามหนึ่งหลักการสำคัญของการวัดผล คือ การคิดค้นพัฒนาและสร้างเครื่องมือ หรือกลวิธีที่จะกระตุ้นให้ได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ ออกมาตรงกับสิ่งที่ต้องการวัดหรือสิ่งที่อยากรู้เกี่ยวกับตัวนักเรียน ดังนั้นภายใต้การใช้เครื่องมือวัดด้านเจตคติ (Affective Domain) ผู้ถูกวัดจะต้องแสดงธาตุแท้ของความรู้สึกออกมาตรงกับความเป็นจริง เพื่อให้เห็นภาพความรู้สึกของนักเรียน (โกวิท ปรวาลพฤษย์และสมศักดิ์ สันธูระเวชญ์ 2527: 125)

เครื่องมือหรือเทคนิคการวัดจิตสาธารณะ หรือคุณลักษณะทางจริยธรรม ในแต่ละลักษณะสามารถวัดได้หลายวิธี และบางลักษณะ ก็อาจใช้วิธีเดียวกันหรือคล้ายกับลักษณะอื่นก็ได้ ในแต่ละลักษณะไม่อาจกล่าวได้ว่าวิธีใดดีที่สุด จะเลือกใช้เครื่องมือใดขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ความพร้อม และความเหมาะสมในขณะนั้น (โกศล มีคุณ 2533: 97-98)

ตารางที่ 2.1 เทคนิคหรือเครื่องมือที่ใช้วัดจริยธรรมด้านต่างๆ

คุณลักษณะทางจริยธรรม	เทคนิคหรือเครื่องมือวัด
1. ลักษณะด้านความรู้ความคิด	1. ข้อสอบ หรือ แบบทดสอบ 2. การซัก-ถาม หรือสัมภาษณ์ 3. สถานการณ์ หรือการแก้ปัญหา
2. ลักษณะด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	1. แบบทดสอบที่เป็นสถานการณ์ 2. การสัมภาษณ์โดยใช้สถานการณ์ 3. ให้ทำงานแก้ปัญหาที่เป็นสถานการณ์
3. ลักษณะด้านความรู้สึก	1. การสังเกตพฤติกรรม 2. แบบสำรวจ 3. แบบสอบถาม 4. การสัมภาษณ์ 5. สเกลวัดเจตคติ
4. ลักษณะด้านพฤติกรรม	1. การสังเกต 2. ใช้สถานการณ์ช่วย 3. ตรวจสอบผลงาน 4. รายงานพฤติกรรม

เครื่องมือวัดและประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่นิยมใช้ได้แก่

1. แบบสังเกต (observation)
2. แบบสัมภาษณ์ (interview)
3. แบบตรวจสอบรายการ (check list)
4. แบบมาตราประมาณค่า (rating scale)
5. แบบวัดสถานการณ์ (situation)
6. แบบบันทึกพฤติกรรม (anecdotal records)
7. แบบรายงานพฤติกรรมตนเอง (self report) (กระทรวงศึกษาธิการ 2552: 53-

112)

1. แบบสังเกต (observation) หรือ แบบบันทึกผลการสังเกต เป็นเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือ การกระทำที่แสดงออกตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ลักษณะของแบบสังเกตอาจกำหนดเป็นรายการเพื่อใช้ในการสังเกต ผู้เก็บข้อมูลจะสังเกตพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วบันทึกผลการสังเกตลงในแบบสังเกต แบบสังเกต เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสังเกต เป็นวิธีการที่มีประโยชน์มาก เพราะการสังเกตเปิดโอกาสให้ผู้ประเมินได้ดูสภาพความเป็นจริงและเก็บรวบรวมข้อมูลที่ครอบคลุมสถานการณ์แวดล้อมที่เกี่ยวข้องโดยตรง ทำให้สามารถรวบรวมข้อมูลต่างๆที่เครื่องมือวัดชนิดอื่นๆ ไม่สามารถกระทำได้ การสังเกตที่เป็นระบบ จึงเป็นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ตัวผู้สังเกตเป็นทั้งผู้ดำเนินการรวบรวมและเครื่องมือในการรวบรวมโดยอาศัยตาหู ฟัง ปลายสัมผัส และบันทึก เครื่องจะบันทึกข้อมูลพฤติกรรมของบุคคล โดยปราศจากการสังเคราะห์หรือตีความหมายของข้อมูลที่ได้มานั้นแต่อย่างใด การสังเกตที่เป็นระบบระเบียบจึงประกอบด้วย ผู้สังเกตที่ได้รับ การฝึกปฏิบัติและแบบบันทึกข้อมูล ซึ่งอาจเป็น แบบบันทึกรายการ (Checklist) มาตรฐานจัดอันดับ หรือ มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) หรือแบบบันทึกปลายเปิดต่างๆ (บุญเชิด ภิญ โยธอนันตพงษ์ 2550: 38-40) ได้กล่าวว่า การสังเกต (Observation) หมายถึง การเฝ้าดูอย่างเอาใจใส่ การพิจารณาและกำหนดไว้อย่างมีระเบียบวิธี การเฝ้าดูและกำหนดอย่างแม่นยำในสิ่งที่ปรากฏ เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นกับสิ่งอื่นๆ การออกแบบสังเกต จะต้องกำหนดเนื้อหาที่ต้องการสังเกตให้ชัดเจน แล้วจึงออกแบบสังเกตให้ครอบคลุมทุกเนื้อหา ทดลองใช้ และหาคุณภาพด้วยการพิจารณาความตรงและความเที่ยงของแบบสังเกต การใช้แบบสังเกตและการวิเคราะห์ผลที่เหมาะสม และถูกต้องจะทำให้ได้ข้อมูลที่ดี นำไปสู่การสรุปที่ถูกต้อง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ตรง

2. แบบสัมภาษณ์ (interview) หรือแบบบันทึกผลการสัมภาษณ์ สามารถนำมาใช้ในการเก็บข้อมูลได้หลายลักษณะ เช่น วัดความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก ความเห็น รวมทั้ง

ข้อเท็จจริงในเรื่องต่างๆ แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์จะมี 2 ลักษณะ คือ การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการและการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งการสัมภาษณ์ทั้งสองลักษณะจะแตกต่างกันในการเก็บข้อมูลกล่าวคือ การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการจะสัมภาษณ์ตามรายการที่กำหนดไว้เมื่อจบคำถามที่กำหนดไว้ก็ถือว่าสัมภาษณ์นั้นๆ สิ้นสุดลง ต่างจากการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการซึ่งนอกเหนือจากจะสัมภาษณ์ตามรายการที่กำหนดไว้แล้วยังมีการสัมภาษณ์ในเรื่องอื่นๆ อีก และการสัมภาษณ์ ตามรายการนั้นก็ไม่ต้องเรียงตามลำดับต่อเนื่อง ไปจนหมดข้อคำถาม อาจแทรกเรื่องอื่นถ้าเห็นว่าผู้ถูกสัมภาษณ์เกิดความเบื่อหน่าย หรือไม่ต้องการที่จะตอบคำถาม

3. แบบตรวจสอบรายการ (check list) เป็นเครื่องมือซึ่งส่วนใหญ่จะใช้เก็บข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง โดยมีการจัดทำเป็นรายการสำรวจเอาไว้ เมื่อเก็บข้อมูลก็จะใช้วิธีการตรวจสอบไปทีละรายการว่ามีหรือไม่ ซึ่งใช้ประกอบกับการเก็บข้อมูลโดยวิธีการสังเกต หรือการวัดทักษะการปฏิบัติ

4. แบบมาตราประมาณค่า (rating scale) เป็นเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลที่เป็นความเห็น ความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แบบสอบถามที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปจะมีสองลักษณะ คือ แบบสอบถามปลายปิดและแบบสอบถามปลายเปิด สิ่งที่แตกต่างกันระหว่างแบบสอบถามทั้งสองลักษณะนี้คือ แบบสอบถามปลายปิดจะกำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบได้เลือกตอบ ส่วนแบบสอบถามปลายเปิดนั้นจะมีเพียงประเด็นคำถาม ส่วนคำตอบนั้น ไม่ได้กำหนดไว้แต่ให้ผู้ตอบ ตอบได้อย่างเสรี คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามจะไม่มี การตัดสินว่าถูกหรือผิด ส่วนใหญ่แล้วแบบสอบถามถูกนำมาใช้ในการวัดพฤติกรรมด้านเจตพิสัย (รังสรรค์ มณีเล็ก 2550: 6-7)

5. แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นชุดของข้อคำถามที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ตอบคำถามต่างๆ โดยมีรูปแบบของข้อคำถาม และรูปแบบที่ตอบได้หลากหลายรูปแบบ การออกแบบข้อคำถามในแบบสอบถามมีแนวทางที่แตกต่างกันตามเนื้อหาของข้อคำถามส่วนมากเป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับพฤติกรรม ความรู้ ความคิดเห็น ความเชื่อและลักษณะประชากร การพัฒนาแบบสอบถามจะต้องกระทำเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากการสร้างข้อคำถาม การจัดเรียงข้อคำถาม การจัดรูปแบบแบบสอบถาม และการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม (จินตนา ธนวิบูลย์ชัย: 90)

จากการศึกษาจากเอกสารผู้วิจัยเห็นว่า การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีวิธีวัดได้หลายวิธีและเครื่องมือที่วัดก็ขึ้นอยู่กับวิธีที่ใช้วัด เครื่องมือวัดที่ผู้วิจัยนำไปใช้ขึ้นว่าแบบใดที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับความต้องการและข้อจำกัดในการวิจัย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกเครื่องมือ ที่มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิดแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ ที่นำไปใช้ประเมินพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะของนักเรียน โดยสร้างและพัฒนาขึ้น จำนวน 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 60 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู

จำนวน 40 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองจำนวน 32 ข้อ ซึ่งเห็นว่าเหมาะกับ
กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่และสะดวกในการนำไปใช้

2.3.1 คุณภาพเครื่องมือวัด

คุณภาพของเครื่องมือวัดต่างๆ ไป เครื่องมือวัดที่มีคุณภาพมีลักษณะสำคัญ
หลายประการ

1) *ความตรง (Validity)* เป็นคุณสมบัติของเครื่องมือวัด ถ้าเครื่องมือวัด
สามารถให้ข้อมูลหรือคะแนนตรงตามจุดมุ่งหมายของการวัด แสดงว่าเครื่องมือวัดนั้นมีความตรง
การตรวจสอบความตรงมีหลายชนิด ถ้าแบ่งตามหลักฐานพยานอาจแบ่งได้เป็น สามชนิด คือ
หลักฐานความตรงตามเนื้อหา หลักฐานความตรงตามเกณฑ์ และหลักฐานความตรงตาม
โครงสร้าง

2) *ความเที่ยง (Reliability)* ความเที่ยงของเครื่องมือวัด หมายถึงเครื่องมือ
วัดที่ให้ผลการวัดในแต่ละครั้งคงที่แน่นอนคงเส้นคงวา ไม่เปลี่ยนแปลง ในการวัดแต่ละครั้งผลที่ได้
จะต้องสอดคล้องตรงกันเสมอ เครื่องมือวัดที่มีคุณภาพนอกจากจะมีความตรงแล้ว ยังต้องมีความ
เที่ยงหรือเชื่อถือได้

3) *ความเป็นปรนัย (Objectivity)* ความเป็นปรนัยของเครื่องมือวัดจะ
นำไปสู่ความเที่ยง และความตรงของการวัด ความเป็นปรนัยจึงเป็นลักษณะสำคัญอีกอย่างหนึ่งของ
เครื่องมือวัดที่มีคุณภาพ เครื่องมือวัดที่เป็นปรนัยคือเครื่องมือวัดนั้นจะต้องมีคำถามชัดเจน ผู้ตอบ
อ่านแล้วเข้าใจตรงกันว่าคำถามนั้นถามอะไร ต้องมีวิธีการตรวจให้คะแนน และกฎเกณฑ์ให้คะแนน
ชัดเจน ผู้ตรวจสามารถให้คะแนนได้ตรงกัน มีการแปลความหมายคะแนนชัดเจน ผู้วัดสามารถแปล
ความหมายคะแนนได้ตรงกัน ตรงตามสภาพที่เป็นจริง ข้อสอบถูกผิด จับคู่ เดิมคำ หรือเลือกตอบ
เป็นข้อสอบที่นำไปสู่ความเป็นปรนัยได้มากกว่าเครื่องมือชนิดอื่น เครื่องมือวัดเหล่านี้จึงมักเรียกว่า
ข้อสอบปรนัย

4) *อำนาจจำแนก (Discrimination)* อำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดเป็น
ลักษณะสำคัญอีกอย่างหนึ่ง เป็นการพิจารณาว่าเครื่องมือวัดนั้นสามารถวัดได้ตรงตามความเป็นจริง
อำนาจจำแนกเป็นค่าที่แสดงความสัมพันธ์ของความสามารถกับการตอบถูก คนที่มีความสามารถสูง
ควรตอบถูก คนที่มีความสามารถต่ำควรตอบผิด ดังนั้นเครื่องมือวัดที่มีอำนาจจำแนกจึงสามารถแยก
หรือจำแนกกลุ่มผู้ตอบถูกออกเป็นระดับต่างๆ ได้ถูกต้องว่าผู้ตอบคนใดมีความสามารถมาก คนใดมี
ความสามารถน้อย หรือจำแนกคนที่มีความสามารถมากกับคนที่มีความสามารถน้อยได้

5) *ความยากง่าย (Difficulty)* ความยากง่ายเป็นลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งของ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์กับแบบทดสอบความถนัด เครื่องมือวัดเหล่านี้ต้องมีความยากง่าย

พอเหมาะ ถ้าพิจารณาเครื่องมือวัดทั้งฉบับผลการสอบของผู้เข้าสอบทั้งหมดโดยเฉลี่ยควรได้คะแนนประมาณร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อสอบที่มีคุณภาพควรมีผู้ตอบถูกประมาณร้อยละ 50 หรือครึ่งหนึ่งตอบถูกและอีกครึ่งหนึ่งตอบผิด ข้อสอบที่มีผู้ตอบถูกมากกว่าครึ่งหนึ่งแสดงว่าเป็นข้อสอบที่ง่าย ข้อสอบที่ง่ายมากเกินไปจึงไม่มีประโยชน์เพราะทั้งคนเก่งคนไม่เก่งตอบถูกเหมือนกันหมด ถ้ามีผู้ตอบข้อสอบถูกน้อยกว่าครึ่งหนึ่งแสดงว่าเป็นข้อสอบที่ยาก ข้อสอบที่ยากมากเกินไปถือว่าไม่มีประโยชน์เช่นกันเพราะมีผู้ตอบถูกเพียงไม่กี่คน แสดงว่าข้อสอบไม่สามารถทำให้ผู้ตอบแสดงคุณลักษณะที่ต้องการวัดออกมาได้

6) *ความยุติธรรม (Fairness)* ความยุติธรรมของเครื่องมือวัด หมายถึง การให้โอกาสแก่ผู้เข้าสอบตอบถูกได้เท่าเทียมกัน ไม่ทำให้ผู้เข้าสอบเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในการแก่งข้อสอบถูก ไม่เปิดโอกาสให้บางคนแก่งข้อคำถามได้ถูก หรือไม่ลำเอียงสำหรับผู้สอบกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดโดยเฉพาะ ดังนั้น เครื่องมือวัดที่ยุติธรรมจึงต้องมีข้อจำกัดคำถามจำนวนมากให้สามารถครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด

7) *ความสามารถในการนำไปใช้* ลักษณะของเครื่องมือวัดที่สำคัญมากอีกอย่างหนึ่งคือ ความสามารถนำไปใช้ได้สะดวก กล่าวคือ ควรง่ายและสะดวกต่อการดำเนินการสอบ ควรใช้เวลาพอเหมาะในการทดสอบ ควรง่ายและสะดวกต่อการตรวจให้คะแนน ง่ายต่อการแปลผลและการนำไปใช้

สรุปได้ว่า ลักษณะที่สำคัญของเครื่องมือวัด ที่กล่าวมาจะเห็นว่า ความตรง ความเที่ยงเป็นลักษณะที่สำคัญที่สุด การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพ จำเป็นต้องทราบแหล่งของความคลาดเคลื่อนของเครื่องมือวัด และตัวบ่งชี้คุณภาพของเครื่องมือวัดเป็นรายข้อและทั้งฉบับ การวิเคราะห์คุณภาพรายข้อเพื่อคัดเลือกข้อที่มีความยากเหมาะสม และมีอำนาจจำแนกสูง จะทำให้เครื่องมือวัดทั้งฉบับมีค่าแสดงความตรงและความเที่ยงสูง ความตรงของเครื่องมือวัด เป็นระดับของการแสดงหลักฐานความตรง หลักฐานความตรงที่สำคัญได้แก่ หลักฐานความตรงตามเนื้อหา หลักฐานความตรงตามเกณฑ์ และหลักฐานความตรงตามโครงสร้าง ความเที่ยงเป็นลักษณะสำคัญของเครื่องมือวัดที่มีคุณภาพ ที่แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือวัดไม่มีความคลาดเคลื่อน ได้ผลการวัดที่สอดคล้องกันที่น่าเชื่อถือ การหาค่าความเที่ยงทำได้หลายวิธีและใช้สูตรได้หลายสูตร การวัดพฤติกรรมจิตสาธารณะ เทคนิคหรือเครื่องมือวัดที่เหมาะสมก็จะ มีการสังเกต ใช้สถานการณ์ช่วยตรวจสอบผลงาน รายงานพฤติกรรม การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ จะมีการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความตรงตามสภาพ ความตรงเชิงโครงสร้าง หาค่าอำนาจจำแนกค่าความเที่ยง

จากการศึกษาเอกสาร การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย ในครั้งนี้ซึ่งเป็นการตรวจสอบเครื่องมือวัดทางด้านเจตพิสัย ซึ่งเป็น คุณลักษณะทางจริยธรรม โดย พิจารณาลักษณะด้านพฤติกรรมที่ปฏิบัติ การหาคุณภาพของเครื่องมือวัดในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดตามลักษณะของเครื่องมือดังนี้ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและ ตรวจสอบความค่าความเที่ยงของเครื่องมือวัดจิตสาธาณะทั้ง สามฉบับ หาค่าอำนาจจำแนกเฉพาะเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน และ ตรวจสอบความตรงตามสภาพ ของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1แบบประเมินตนเองของนักเรียน โดยหา ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากนักเรียนประเมินตนเองกับคะแนนค่าเฉลี่ยจากครูผู้สอนและ ครูที่ปรึกษาที่สังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู

2.3.2 กระบวนการพัฒนาเครื่องมือวัด

ผู้วิจัยได้ศึกษากระบวนการพัฒนาเครื่องมือวัดด้านเจตพิสัยจากเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กระบวนการพัฒนาเครื่องมือวัดที่พบจะประกอบขึ้นตอน ดังนี้คือ 1) กำหนด จุดมุ่งหมายในการพัฒนา 2) ศึกษาวิทยานิพนธ์และเอกสารที่เกี่ยวข้อง 3) นิยามตัวบ่งชี้หรือ ตัวชี้วัด 4) เขียนข้อคำถาม 5) ตรวจสอบคุณภาพ 6) จัดทำเครื่องมือและคู่มือการใช้ ซึ่งในการ วิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือวัด โดยดำเนินการดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านจิตสาธาณะ
- 2) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมด้านคุณลักษณะ อันพึงประสงค์โดยเฉพาะพฤติกรรมด้านการมีจิตสาธาณะ
- 3) นิยามคุณลักษณะของตัวบ่งชี้ เขียนพฤติกรรมบ่งชี้ตามนิยามและ องค์กรประกอบจิตสาธาณะ และศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการมีจิตสาธาณะจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 4) นำพฤติกรรมด้านการมีจิตสาธาณะ ที่เก็บรวบรวมมาจัดหมวดหมู่ตาม ลักษณะองค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้การวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยการสังเคราะห์จากแนวการวัด และประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามมาตรฐานการ ประเมินภายนอกกรอบสามของสำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษา และจากการศึกษาองค์กรประกอบ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธาณะ
- 5) นำกรอบแนวคิด แบบบันทึกและแผนผัง โครงสร้างเครื่องมือวัดจิต สาธาณะที่แสดงถึงองค์กรประกอบ ตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้ ข้อคำถาม ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิง เนื้อหาพิจารณาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับข้อคำถาม

- 6) สร้างเครื่องมือวัดตามแผนผัง โครงสร้างเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ
ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือ 3 ฉบับ ที่มีลักษณะข้อคำถามปลายปิดแบบมาตรฐานค่า 4 ระดับ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 60 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูจำนวน 40 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองจำนวน 32 ข้อ
- 7) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวัดทั้งสามฉบับ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC)
- 8) ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 60 ข้อ นำไปทดลองใช้ครั้งที่หนึ่ง เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงข้อคำถามให้เหลือ 50 ข้อ จัดทำเป็นฉบับใหม่แล้วนำไปทดลองใช้ครั้งที่สอง คัดเลือกและปรับปรุงให้เหลือข้อคำถามจำนวน 40 ข้อ วิเคราะห์ เครื่องมือฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู และฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง ปรับปรุงคัดเลือกและตัดข้อคำถามให้เหลือตามผัง โครงสร้างและจำนวนข้อคำถามที่ต้องการใช้จริง โดยพิจารณาข้อคำถามที่ตัดออกจากฉบับที่ 1 แล้วปรับปรุงจัดทำเป็นฉบับใหม่ได้เครื่องมือฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูจำนวน 30 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองจำนวน 25 ข้อ
- 9) ตรวจสอบความตรงตามโครงสร้าง และความเที่ยงของเครื่องมือทั้งสามฉบับ หาคความตรงตามสภาพของเครื่องมือฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนโดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากนักเรียนประเมินตนเองและคะแนนเฉลี่ยจากครูผู้สอนและครูที่ปรึกษาสังเกตนักเรียน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

3.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะ

ชาย โภธิสิตา (2540: 14-15) ได้ศึกษาจิตสำนึกต่อสาธารณะสมบัติ ศึกษากรณีกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าใจว่าสาธารณสมบัติคือของที่เป็นสมบัติส่วนรวมไม่มีใครคนหนึ่งคนใดเป็นเจ้าของ แต่ทุกคนในชุมชนหรือสังคมมีส่วนเป็นเจ้าของ มีสิทธิใช้ประโยชน์ และมีหน้าที่พึงดูแลรักษา ไม่ว่าจะเป็นผู้รับประโยชน์โดยตรงจากสาธารณสมบัตินั้นหรือไม่ก็ตาม สาธารณสมบัติเหล่านี้ ได้แก่ ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ แม่น้ำลำคลอง สวนสาธารณะ ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจแสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าตนมีส่วนเป็นเจ้าของสาธารณสมบัติทุกอย่างนั้น มีเพียง ร้อยละ 40 และที่เห็นว่าเป็น

เจ้าของเพียงบางส่วนมีร้อยละ 46 ส่วนที่ไม่คิดว่าตนมีส่วนเป็นเจ้าของสาธารณสมบัติเลยมี ร้อยละ 14 อาจสรุปได้ว่า ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตสำนึกต่อสาธารณสมบัติเป็นสองระดับ ระดับหนึ่งเป็นจิตสำนึกแบบที่บุคคลไม่ต้องทำอะไรมากเพียงแต่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือไม่ทำลายสาธารณสมบัติที่ตนใช้ก็พอ ซึ่งเป็นการแสดงออกว่าบุคคลมีความเข้าใจควรหรือไม่ควรปฏิบัติอย่างไรกับสาธารณสมบัติ โดยเรียกจิตสำนึกแบบนี้ว่า แบบ Passive ระดับสอง เป็นระดับที่บุคคลกระทำการอันแสดงว่าเขามีความรับผิดชอบต่อสาธารณะสมบัติ ไม่ว่าจะได้ใช้หรือไม่ได้ใช้สาธารณะสมบัตินั้นก็ตาม เช่นการมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาสาธารณะสมบัติที่ชำรุดเสียหาย โดยเรียกจิตสำนึกแบบนี้ว่า แบบ Active

หฤทัย อัจปฐ (2544: 135-138) ศึกษาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การมีจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 จากสถาบันการศึกษาพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษา นักศึกษาพยาบาล จำนวน 510 คน โดยแบ่งการศึกษาเป็นสองส่วนคือ ส่วนแรกศึกษา จิตสำนึกสาธารณะ ด้านความคิดเห็น ด้านความตระหนักที่เกิดขึ้นในสังคม ด้านการวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ด้านความรัก ความเอื้ออาทร และความสามัคคี ด้านการรับรู้ความสามารถของตนเองในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ส่วนที่สอง ด้านพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีจิตสาธารณะ ได้แก่ ด้านการปฏิบัติในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ด้านการมีเครือข่ายในการทำกิจกรรมช่วยเหลือสังคม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามภาวะผู้นำ แบบสอบถามรูปแบบการดำเนินชีวิต แบบสอบถามความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และแบบสอบถามการมีจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษาพยาบาล โดยใช้มาตรประเมินค่า 5 ระดับ จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนการมีจิตสำนึกสาธารณะโดยรวมของนักศึกษาพยาบาล ส่วนใหญ่ค่อนข้างต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ส่วนภาวะผู้นำรูปแบบการดำเนินชีวิตกลุ่มวิชาการ กลุ่มวิชาชีพ กลุ่มก้าวหน้า กลุ่มกิจกรรม กลุ่มสังคม ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษาพยาบาล และรูปแบบการดำเนินชีวิตกลุ่มเก็บตัวมีความสัมพันธ์ทางลบการมีจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษาพยาบาล ที่ระดับ .05 และตัวแปรที่ร่วมกันพยากรณ์การมีจิตสาธารณะของนักศึกษาพยาบาล ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ภาวะผู้นำ รูปแบบการดำเนินชีวิต กลุ่มก้าวหน้า รูปแบบการดำเนินชีวิต กลุ่มกิจกรรม และกลุ่มความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองตามลำดับ โดยร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 45.60 ($R^2 = .456$)

โกศล มีความดี (2547: 64-66) ได้ศึกษาวิจัยปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจที่มีปัจจัยทางจิตสังคมที่แตกต่างกัน เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตลักษณะและ

สภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีผลต่อจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจและเพื่อศึกษาปัจจัยด้านจิตสังคมสามารถทำนายจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือข้าราชการตำรวจผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพิจารณาบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร จำนวน 187 นาย เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยคือ แบบสอบถามลักษณะชีวิตสังคมและแบบวัดจิตสาธารณะ จำนวน 8 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total correlation coefficient) ในการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามและค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบัก (Cronbach) ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า 1) ข้าราชการตำรวจมีปัจจัยทางชีวิตสังคม ได้แก่ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีจิตสาธารณะไม่แตกต่างกัน 2) ข้าราชการตำรวจที่มีจิตลักษณะแตกต่างกันมีจิตสาธารณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการตำรวจที่มีเจตคติต่อจิตสาธารณะที่ดี มีการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตนเองสูง มีจิตสาธารณะสูง 3) ข้าราชการตำรวจที่มีสภาพแวดล้อมทางสังคมแตกต่างกันมีจิตสาธารณะ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการที่มีการรับรู้วัฒนธรรมองค์กรสูง มีการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวสูง มีการรับรู้การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาสูง มีการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนร่วมงานสูง มีการรับรู้การสนับสนุนสังคมจากประชาชนสูง มีการได้รับแบบอย่างจากผู้บังคับบัญชาสูง มีจิตสาธารณะสูง 4) ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตลักษณะและสภาพแวดล้อมทางสังคม ที่ส่งผลต่อการมีจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจ 5) ปัจจัยทางจิตสังคมที่เป็นตัวทำนายจิตลักษณะของข้าราชการตำรวจ พบว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองและการสนับสนุนจากประชาชนร่วมกันทำนายการมีจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจได้

ธรรมนันท์ก้า แจ็งสว่าง (2547: 48) ได้ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมติกับตัวแบบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมติกับตัวแบบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการได้รับ โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมติกับตัวแบบกับเพศของนักที่มีต่อจิตสาธารณะ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏสงขลา จังหวัดสงขลา จำนวน 68 คน โดยสุ่มเลือกห้องด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 1 ห้องเรียน เป็นเพศชาย 17 คน เพศหญิง 17 คน ใช้การทดลอง 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นโปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมติกับตัวแบบ จำนวน 12 เรื่องกับกลุ่มทดลอง แบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง แบบแฟคทอเรียล 2 องค์ประกอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ

การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบสองทาง ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมติกับตัวแบบมีจิตสาธารณะสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับโปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมติกับตัวแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2) ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการได้รับ โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาทสมมติกับตัวแบบ กับเพศที่มีต่อจิตสาธารณะของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นันทวัฒน์ ชุนชี (2547: 39) ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการได้รับตัวแบบสัญลักษณ์ผ่านสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับเพศของนักเรียนที่มีต่อจิตสาธารณะและเพื่อเปรียบเทียบจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับตัวแบบสัญลักษณ์ผ่านสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับกลุ่มที่ไม่ได้รับตัวแบบสัญลักษณ์ผ่านสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนวัดประยูรวงศาวาส เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย แล้วจับสลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 1 ห้องเรียน ในแต่ละห้องสุ่มนักเรียนแบ่งเป็น เพศชาย 15 คน เพศหญิง 15 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 4 กลุ่ม ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 24 คาบ คาบละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่มีตัวแบบจิตสาธารณะจำนวน 12 เล่ม สำหรับกลุ่มทดลอง และหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมที่ไม่มีตัวแบบจิตสาธารณะจำนวน 12 เล่ม สำหรับกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่าไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการได้รับตัวแบบสัญลักษณ์ ผ่านสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมกับเพศที่มีต่อจิตสาธารณะของนักเรียน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับตัวแบบสัญลักษณ์ผ่านสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมจะมีจิตสาธารณะสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับตัวแบบสัญลักษณ์ผ่านสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนหญิงมีจิตสาธารณะสูงกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มุกิตา หวังคิด (2547: 59) ได้ศึกษาการฝึกทักษะการแก้ปัญหาโดยการนำเสนอสถานการณ์ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะในนักเรียน ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อศึกษาการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการฝึกทักษะการแก้ปัญหาและเพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการฝึกทักษะการแก้ปัญหากับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อการพัฒนาจิตสาธารณะในนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำนวน 72 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น แบ่งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ

36 คน แบ่งเป็นระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 12 คน ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง 12 คน ระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 12 คน ใช้เวลาในการทดลอง 12 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เครื่องมือคือ แผนดำเนินการฝึกทักษะการแก้ปัญหาและแบบวัดจิตสาธาณะ โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ 3×2 เป็นแบบที่มีการฝึกการแก้ปัญหาโดยการนำเสนอสถานการณ์ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์กับการไม่ฝึกทักษะการแก้ปัญหาโดยการนำเสนอสถานการณ์ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ และตัวแปรระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบสองทาง ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการแก้ปัญหาโดยการนำเสนอสถานการณ์ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์มีจิตสาธาณะสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีจิตสาธาณะไม่แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการฝึกทักษะการแก้ปัญหาโดยนำเสนอสถานการณ์ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อจิตสาธาณะของนักเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุญทัน ภูบาล (2549: 99-104) ได้ศึกษาการใช้ชีวิตทัศนละครหุ่นเชิดเป็นรูปแบบเพื่อพัฒนาจิตสาธาณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านศรีแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ประจำปีการศึกษา 2548 จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองจำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ความมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อหาประสิทธิภาพชีวิตทัศนละครหุ่นเชิดตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของคะแนนจิตสาธาณะเฉลี่ยโดยรวมของนักเรียนที่ได้รับการใช้ชีวิตทัศนละครหุ่นเชิดเป็นตัวแทนก่อนการใช้ชีวิตทัศนละครหุ่นเชิด และหลังการใช้ชีวิตทัศนละครหุ่นเชิดเป็นตัวแทน เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของคะแนนจิตสาธาณะเฉลี่ยโดยแยกตามองค์ประกอบจิตสาธาณะของนักเรียนที่ได้รับชีวิตทัศนละครหุ่นเชิดเป็นตัวแทน ก่อนการใช้ชีวิตทัศน ละครหุ่นเชิดและหลังการใช้ชีวิตทัศนละครหุ่นเชิดเป็นตัวแทน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถามวัดจิตสาธาณะ จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.890 แบบสังเกตพฤติกรรมจิตสาธาณะ จำนวน 12 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้สังเกตเท่ากับ 0.861 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้ชีวิตทัศนละครหุ่นเชิดเป็นตัวแทน มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนจิตสาธาณะเฉลี่ยโดยรวม ก่อนการใช้ชีวิตทัศน ละครหุ่นเชิดและหลังการใช้ชีวิตทัศนละครหุ่นเชิดเป็นตัวแทนในแต่ละช่วงสัปดาห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนจิตสาธาณะเฉลี่ยโดยรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดช่วงระยะเวลา 4 สัปดาห์ ผลการวิเคราะห์คะแนนจิตสาธาณะของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 2 แยกเป็นรายองค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 คือ การหลีกเลี่ยงการใช้หรือ การกระทำที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อสมบัติของส่วนรวมในโรงเรียน องค์ประกอบที่ 2 คือ การ ถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสมบัติของส่วนรวมในโรงเรียนในวิสัยที่ตนสามารถ ทำได้ และสำหรับองค์ประกอบที่ 3 คือ การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมในโรงเรียนที่ใช้ ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม พบว่า คะแนนจิตสาธารณะทั้ง 3 องค์ประกอบในแต่ละสัปดาห์มีค่า ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิริยา นิลมาต (2550: 70-71) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีจิตสำนึก สาธารณะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ประชากรที่ใช้ใน การวิจัยเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 380 คน ซึ่งได้จากการสุ่ม แบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้มี 2 ฉบับ ประกอบด้วยแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ 1 ฉบับ และ แบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีจิตสำนึกสาธารณะ 1 ฉบับ ผลการศึกษาพบว่า 1) คุณธรรมด้านความ วินัยความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความกตัญญูกตเวที ความฉลาดทางอารมณ์ พฤติกรรมการ สอนของครู การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจิตสำนึกสาธารณะอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) คุณธรรมด้านความวินัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความกตัญญูกตเวที ความฉลาดทางอารมณ์ พฤติกรรมการสอนของครู การเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการเลี้ยงดู แบบปล่อยปละละเลย สามารถพยากรณ์การมีจิตสำนึกสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศุภรัตน์ ทองอ่อน (2550: 103-108) ได้ศึกษาเปรียบเทียบจิตสำนึกสาธารณะ ในการอนุรักษ์ทรัพยากร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 ในจังหวัดปราจีนบุรีที่มี ระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่างกัน การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบจิตสำนึก สาธารณะในการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่างกัน กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มหลายขั้นตอน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 494 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะด้านการ ประหยัดพลังงานไฟฟ้า และแบบวัดการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.896 ,0.893 และ 0.769 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบสองทาง ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจิตสำนึกสาธารณะในการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ อยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างมาก และมีจิตสำนึกสาธารณะด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้า อยู่ใน ระดับค่อนข้างมาก ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจิตสำนึกสาธารณะทั้งสองด้าน อยู่ใน ระดับค่อนข้างมาก 2) นักเรียนที่มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับก่อนกฎเกณฑ์มี

จิตสำนึกสาธารณะทั้งสองด้านอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างมาก นักเรียนที่มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับตามกฎเกณฑ์ มีจิตสำนึกสาธารณะด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างมากและมีจิตสำนึกสาธารณะด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้าอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ส่วนนักเรียนที่มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับเหนือกฎเกณฑ์จะมีจิตสำนึกสาธารณะทั้งสองด้านอยู่ในระดับค่อนข้างมาก 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจิตสำนึกสาธารณะด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และจิตสำนึกสาธารณะ ด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้าสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และพบว่านักเรียนที่มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับเหนือกฎเกณฑ์ มีจิตสำนึกสาธารณะด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้าสูงกว่านักเรียนที่มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับก่อนกฎเกณฑ์ แต่มีนักเรียนที่มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่างกันมีจิตสำนึกสาธารณะด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำไม่แตกต่างกัน 4) ไม่พบผลปฏิสัมพันธ์ของระดับชั้นกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่มีต่อ จิตสำนึกสาธารณะ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และจิตสำนึกสาธารณะด้านการประหยัดพลังงานไฟฟ้า

สุคนธรส หุตะวัฒนะ (2550: 47-52) ได้ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยเทคนิคเสนอตัวแบบผ่านภาพการ์ตูนร่วมกับการชี้แนะทางวาจา ที่มีต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนพิชญ์ชนกสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 72 คน โดยการสุ่มหนึ่งห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง และหนึ่งห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุม โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้จำนวนกลุ่มละ 36 คน ในแต่ละห้องทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ในการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เป็นตัวแบ่งในแต่ละห้องแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยวัดการอบรมเลี้ยงดูแบ่งเป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากและการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยน้อยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 4 กลุ่ม จำนวนกลุ่มละ 18 คน โดยศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยเทคนิคการเสนอตัวแบบผ่านภาพการ์ตูนร่วมกับการชี้แนะทางวาจากับการอบรมเลี้ยงดูของนักเรียนที่มีต่อจิตสาธารณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยเทคนิคการเสนอตัวแบบผ่านภาพการ์ตูนร่วมกับการชี้แนะทางวาจา 2) แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีจิตสาธารณะจากการทำงาน 3) แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับเท่ากับ .720 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยเทคนิคเสนอตัวแบบผ่านภาพการ์ตูนร่วมกับการชี้แนะทางวาจามีจิตสาธารณะสูงกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับโปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยเทคนิคเสนอตัวแบบผ่านภาพการ์ตูนร่วมกับการชี้แนะทางวาจา อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยเทคนิคเสนอตัวแบบผ่านภาพการ์ตูนร่วมกับการชี้แนะทางวาจา กับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ที่มีต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 นั่นคือโปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยเทคนิคเสนอตัวแบบผ่านภาพการ์ตูนร่วมกับการชี้แนะทางวาจา สามารถใช้พัฒนานักเรียนได้ทั้ง 2 กลุ่มคือนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ทั้งมากและน้อย

อัญชลี ยิ่งรักพันธุ์ (2550: 91-103) ศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองผสมผสานกับเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริงเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ 3 องค์ประกอบ คือ ด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม ด้านการหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อสมบัติของส่วนรวม และ ด้านการถือเป็นที่ที่ที่มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวม โดยการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชบพิธ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองจำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมใช้โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลองผสมผสานกับเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริง แบบสังเกตพฤติกรรมจิตสาธารณะ แบบบันทึกพฤติกรรมจิตสาธารณะ แฟ้มสะสมงาน และแบบทดสอบจิตสาธารณะ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้น ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองผสมผสานกับเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริง มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนจิตสาธารณะเฉลี่ยโดยรวม ก่อนทดลอง หลังทดลอง และหลังทดลอง 1 สัปดาห์ สูงขึ้น

3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัด

กิจจา จริยะประดับ (2545: 7, 85-86) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดการเห็นคุณค่าอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในความเป็นไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ และสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) และคู่มือการใช้ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2544 ภาคเรียนที่ 2 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) จำนวน 851 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบวัดการมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อนุรักษ์พัฒนาสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย 3 ตอน คือตอนที่ 1 รู้คุณค่าของสิ่งแวดล้อมและตระหนักถึงผลกระทบต่อตนเองและสังคมที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม ตอนที่ 2 ปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและมีส่วนอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตอนที่ 3 ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและรู้คุณค่า คุณภาพเครื่องมือ หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบโดยใช้ทดสอบค่าที(t-test) โดยทำการทดสอบสองครั้ง ผลการทดสอบครั้งที่ 1

ผลปรากฏว่าแบบทดสอบวัดการมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมจำนวน 75 ข้อ มีค่า t ตั้งแต่ 0.48 ถึง 23.18 มีข้อที่มีค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 6 ข้อ และแบบทดสอบวัดการเห็นคุณค่าและภูมิใจในภูมิปัญญาไทย ศิลปวัฒนธรรมที่ดั่งงามของไทยจำนวน 75 ข้อ มีค่า t ตั้งแต่ 0.29 ถึง 29.84 มีข้อที่มีค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 9 ข้อ ผู้วิจัยจึงทำการปรับปรุงเพื่อนำไปสอบครั้งที่ 2 ผลการทดสอบครั้งที่ 2 ปรากฏว่าแบบทดสอบวัดการมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมจำนวน 75 ข้อ มีค่า t ตั้งแต่ 1.79 ถึง 24.10 มีข้อที่มีค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 3 ข้อ และแบบทดสอบวัดการเห็นคุณค่าและภูมิใจในภูมิปัญญาไทย จำนวน 75 ข้อ มีค่า t ตั้งแต่ 0.69 ถึง 13.33 มีข้อที่มีค่า t ต่ำกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 9 ข้อ ผู้วิจัยจึงทำการคัดเลือกเพื่อนำไปหาคุณภาพเครื่องมือได้แบบทดสอบวัดการมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมจำนวน 60 ข้อ และแบบทดสอบวัดการเห็นคุณค่าและภูมิใจในภูมิปัญญาไทยศิลปวัฒนธรรมที่ดั่งงามของไทย จำนวน 60 ข้อ ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ หาโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72 และ 0.75 ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ค่าดัชนีที่คำนวณ ได้มีค่าตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 หากค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ (concurrent validity) โดยวิธีหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากเครื่องมือวัดการมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมกับค่าเฉลี่ยที่ครูประจำชั้น 1 คน และ ครูผู้สอน 2 คน ประเมินจากแบบประเมินพฤติกรรมการมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม การเห็นคุณค่าและภูมิใจในภูมิปัญญาไทยศิลปวัฒนธรรมที่ดั่งงามของไทยประเมินด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน (pearson product moment correlation coefficient) ซึ่งคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กับค่าเฉลี่ยที่ครูประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แบบทดสอบการมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.82 แบบทดสอบวัดการเห็นคุณค่าและภูมิใจในภูมิปัญญาไทยศิลปวัฒนธรรมที่ดั่งงามของไทยมีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ เท่ากับ 0.78 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) หาโดยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนเป็นรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (item – test correlation) ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (pearson product moment correlation coefficient) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกข้อ แบบทดสอบการมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.65 และแบบทดสอบการเห็นคุณค่าและภูมิใจในภูมิปัญญาไทยศิลปวัฒนธรรมที่ดั่งงามของไทยมีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.62 เกณฑ์ปกติ

(norms) ของเครื่องมือวัดการมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม และการเห็นคุณค่าและภูมิใจในภูมิปัญญาไทยศิลปวัฒนธรรมที่ดั่งงามของไทย ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติโดยใช้คะแนนที่ (T-score) ผลปรากฏว่าแบบทดสอบวัดการมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T 17 ถึง T78 และแบบทดสอบวัดเห็นคุณค่าและภูมิใจในภูมิปัญญาไทยศิลปวัฒนธรรมที่ดั่งงามของไทย มีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T21 ถึง T78

สิเนหา เมืองมูล (2545: 100-103) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดความรู้สึกและเหตุการณ์แสดงพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกันทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดความรู้สึกและเหตุการณ์แสดงพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกันทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในด้านการเสียสละและการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านการควบคุมตนเอง ด้านความรับผิดชอบและความมีวินัยในตนเอง และด้านการมุ่งมั่นพัฒนา 2) เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่สร้างขึ้น หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น 3) เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับแปลความหมายคะแนนจากการวัด 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกและเหตุการณ์แสดงพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกันทางสังคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2545 ในโรงเรียนสังกัดสำนักประถมศึกษาจังหวัดพะเยา โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สร้างคำถามและตัวเลือก จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม กลุ่มที่ 2 กลุ่มตัวอย่างสำหรับใช้เครื่องมือเพื่อหาอำนาจจำแนกและวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจำนวน 700 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม กลุ่มที่ 3 กลุ่มตัวอย่างสำหรับใช้เครื่องมือในการหาค่าความเชื่อมั่นสร้างเกณฑ์ปกติและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกกับเหตุการณ์แสดงพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกันทางสังคมจำนวน 592 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ ผลจากการสร้างเครื่องมือวัดความรู้สึกและเหตุการณ์แสดงพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกันทางสังคม ได้เครื่องมือวัดทั้งหมด 8 ฉบับ ประกอบด้วยเครื่องมือวัดความรู้สึกต่อการแสดงพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกันทางสังคม จำนวน 4 ฉบับ เป็นแบบมาตราประมาณค่า เครื่องมือวัดเหตุการณ์แสดงพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกันทางสังคม จำนวน 4 ฉบับ เป็นแบบสถานการณ์ 5 ตัวเลือก แยกตามด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านการเสียสละและการช่วยเหลือผู้อื่นจำนวน 21 ข้อ ด้านการควบคุมตนเอง จำนวน 16 ข้อ ด้านความรับผิดชอบและด้านความมีวินัยในตนเอง จำนวน 23 ข้อ และด้านการมุ่งมั่นพัฒนา จำนวน 20 ข้อ คุณภาพของเครื่องมือวัดความรู้สึกและเหตุการณ์แสดงพฤติกรรมกรอยู่ร่วมกันทางสังคมทั้ง 4 ด้าน พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความเที่ยงตรงเชิงปรกฏ โดยพิจารณาค่าความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ 3 ใน 5 ท่าน ขึ้นไป มีอำนาจจำแนกจริงทุกข้อ โดยพิจารณาการทดสอบค่าทีที่มีระดับนัยสำคัญ .05, .01 และ .001

มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเฉพาะเครื่องมือวัดเหตุการณ์ แสดงพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันทางสังคม แล้วคัดเลือกข้อที่มีน้ำหนักถ่วง .30 ขึ้นไป และเมื่อพิจารณาเป็นรายฉบับพบว่ามีความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด โดยความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด ความรู้สึกต่อการแสดงพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันทางสังคม ทั้ง 4 ด้าน มีค่าตั้งแต่ .7035 ถึง .8130 และเครื่องมือวัดเหตุการณ์แสดงพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันทางสังคมทั้ง 4 ด้าน มีค่าตั้งแต่ .7560 ถึง .8114 เกณฑ์ปกติของเครื่องมือวัดความรู้สึกและเหตุการณ์แสดงพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันทางสังคม สร้างขึ้นโดยใช้คะแนนที่ปกติ มีคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ 19 ถึง 81 และความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกกับเหตุการณ์แสดงพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันทางสังคม พบว่าด้านความรับผิดชอบและความมีวินัยในตนเอง ด้านการมุ่งมั่นพัฒนา มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนด้านการเสียสละและการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านการควบคุมตนเอง ความรู้สึกกับเหตุการณ์แสดงพฤติกรรมไม่มีความสัมพันธ์กัน

สุจิตรา สุขसार (2545: 108-110) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดคุณธรรม จริยธรรมที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือและ สร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) และคู่มือการใช้เครื่องมือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 มีประชากร 21,822 คน จาก 782 โรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างในการหาคุณภาพเครื่องมือและสร้างเกณฑ์ปกติจำนวน 1,080 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบทดสอบวัดคุณธรรม จริยธรรม ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข แบ่งเป็น 4 ฉบับ ฉบับละ 30 ข้อ คุณภาพเครื่องมือ ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ 0.57 ถึง 1.00 อำนาจจำแนกของเครื่องมือ ทำการทดลอง 3 ครั้ง แล้วคัดเลือกข้อสอบด้านละ 30 ข้อ รวม 120 ข้อ มีค่า t ตั้งแต่ 1.01 ถึง 18.45 เพื่อนำไปหาคุณภาพของเครื่องมือ หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ความเที่ยงตรงตามสภาพ (concurrent validity) หาโดยวิธีหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากเครื่องมือวัดคุณธรรม จริยธรรม ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขทั้ง 4 ด้าน กับคะแนนค่าเฉลี่ยที่ได้จากครูประจำชั้น 1 คนกับครูผู้สอน 2 คน ประเมินจากแบบประเมินคุณธรรม จริยธรรม ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันซึ่งคะแนนจากแบบทดสอบแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กับค่าเฉลี่ยที่ครูประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) หาโดยตรวจสอบความสอดคล้องเป็นรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (item – test correlation) ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หา เกณฑ์ปกติ (norms) ของเครื่องมือทั้ง 4 ฉบับ ได้ผลดังนี้

ฉบับที่ 1 ด้านความปรารถนาให้ผู้อื่นมีความสุข รู้จักแบ่งปันช่วยเหลือและตอบแทน มีคะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T 22 ถึง T 75 ฉบับที่ 2 ด้านความเชื่อตรงต่อหน้าที่และความถูกต้อง มีคะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T 15 ถึง T 71 ฉบับที่ 3 ด้านการใช้สิ่งของและทรัพย์สินอย่างประหยัดและคุ้มค่า มีคะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T 18 ถึง T 72 ฉบับที่ 4 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบด้วยความมุ่งมั่น รอบคอบและถูกต้อง มีคะแนน T ปกติ อยู่ระหว่าง T 23 ถึง T 70

จริญญา เถลาประโคน (2546: 229-232) ได้พัฒนาเครื่องมือประเมิน พฤติกรรมรับผิดชอบและเหตุผลเชิงจริยธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่แบบสังเกตพฤติกรรมรับผิดชอบ โดยแบ่งการดำเนินการเป็นสองระยะ ระยะแรก ใช้การ สังเกตการจัดกิจกรรม สัมภาษณ์ครู นักเรียน พร้อมทั้งกำหนดโครงสร้างหลักของความรับผิดชอบ แบ่งเป็นสององค์ประกอบหลัก คือ ความรับผิดชอบต่อตนเอง และความรับผิดชอบต่อสังคม ระยะที่สองดำเนินการพัฒนาเครื่องมือประเมินพฤติกรรมรับผิดชอบและเหตุผลเชิงจริยธรรม โดยดำเนินการคัดเลือกองค์ประกอบความรับผิดชอบ แล้วทำการศึกษาเพื่อหาตัวบ่งชี้พฤติกรรม รับผิดชอบจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากการสัมภาษณ์ครู นักเรียน และผู้ปกครอง นำตัวบ่งชี้พฤติกรรมรับผิดชอบที่ได้วิเคราะห์และจัดกลุ่มตามองค์ประกอบความรับผิดชอบ โดยแยกองค์ประกอบหลักออกเป็น จำนวน 19 องค์ประกอบ คือความรับผิดชอบต่อตนเอง แบ่งเป็น 8 องค์ประกอบ และความรับผิดชอบต่อสังคม แบ่งเป็น 11 องค์ประกอบ หลังจากนั้นได้ เนิ่นการสังเกตเพื่อยืนยันว่าตัวบ่งชี้พฤติกรรมรับผิดชอบนั้นสามารถสังเกตเห็นได้จริง แล้ว ดำเนินการพัฒนาแบบสังเกตพฤติกรรมรับผิดชอบ โดยสร้างเป็นแบบสำรวจรายการตามโครงสร้าง องค์ประกอบความรับผิดชอบ 19 องค์ประกอบ ขั้นตอนต่อมาดำเนินการสร้างสถานการณ์ขัดแย้ง ทางจริยธรรมเพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์เหตุผลเชิงจริยธรรม จากโครงสร้างองค์ประกอบความ รับผิดชอบ 19 องค์ประกอบ และอิงทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ โคลเบอร์ก์ หลังจากนั้น ทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไข

บุญญา ชมศิริ (2547: 82-88) ได้สร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนในอำเภอโพธิ์ทองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 จำนวน 645 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดคุณลักษณะ อันพึงประสงค์จำนวน 10 ฉบับ มีลักษณะเป็นสถานการณ์สมมติ ฉบับละ 20 ข้อ ทำการทดลอง 3 ครั้ง เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกโดยวิธีการทดสอบค่าที หาค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบราก ความตรงเชิง โครงสร้างโดยใช้เทคนิควิธีตัด และสร้างเกณฑ์ปกติในรูป คะแนน ที่ปกติผลการวิจัยพบว่า แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีค่าอำนาจจำแนก

โดยมีค่าตั้งแต่ 1.756 ถึง 12.106 ความเที่ยงของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ฉบับที่ 1 ถึง 10 มีค่า .07, .83, .88, .89, .88, .74, .89, .89, .89 และ .83 ตามลำดับ และมีค่าความตรงเชิงโครงสร้างจากการทดสอบโดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้งัด และวิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที่มีความตรงเชิงโครงสร้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 คะแนนเกณฑ์ปกติ ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ฉบับที่ 1 ถึง 10 มีพิสัย ดังนี้ T26-T72, T26-T73, T20-T73, T28-T72, T27-T74, T22-T75, T30-T73, T27-T74, T27-T74 และ T28-T75 ตามลำดับ

เทวินทร์ พิสง (2548: 76-80) ได้พัฒนาแบบวัดคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดจันทบุรี เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพ แบบวัดคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดจันทบุรี ประชากรได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดจันทบุรี ปีการศึกษา 2547 จำนวน 5,399 คน จาก 67 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน มีจำนวน 900 คน เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นเป็นแบบวัดคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ฉบับ มี 60 ข้อ วัดคุณลักษณะ 6 ด้าน ด้านละ 10 ข้อ ได้แก่ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ ความเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และความประหยัด ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ โดยวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดคุณธรรม จริยธรรม และ ค่านิยมที่พึงประสงค์ โดยใช้เทคนิค 25% ตรวจสอบค่าความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ โดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้งัด ตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราก ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือพบว่า แบบวัดมีความตรงเชิงเนื้อหา โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม อยู่ระหว่าง .57 ถึง 1.00 และมีความตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งตรวจสอบโดยเทคนิคกลุ่มรู้งัด มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แบบวัดมีความเที่ยงรวมทั้งฉบับ เท่ากับ .94 โดยมีความเที่ยงรายด้าน ได้แก่ ด้านความมีระเบียบวินัย เท่ากับ .94 ด้านความรับผิดชอบ เท่ากับ .84 ด้านความเสียสละ เท่ากับ .87 ด้านความซื่อสัตย์ เท่ากับ .96 ด้านความเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เท่ากับ .94 ด้านความประหยัด เท่ากับ .92 แบบวัดมีอำนาจจำแนกทุกข้อ ซึ่งตรวจสอบโดยใช้เทคนิค 25 % ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เบญจมาศ ณรงค์กุล (2548: 117-122) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดยะลา การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาเครื่องมือวัดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ประกอบด้วยแบบทดสอบ วัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบทดสอบสถานการณ์

มีรูปแบบให้ตัดสินใจเลือกปฏิบัติ กำหนดตัวเลือกให้ 4 ตัวเลือก จำนวน 5 ฉบับ ฉบับที่ 1 ด้านความมีระเบียบวินัย ฉบับที่ 2 ด้านความรับผิดชอบ ฉบับที่ 3 ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ฉบับที่ 4 ด้านความมีเมตตากรุณา ฉบับที่ 5 ด้านความประหยัด ฉบับละ 30 ข้อ โดยหาคุณภาพของเครื่องมือ สร้างเกณฑ์ปกติและสร้างคู่มือการใช้ ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 520 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi stage random sampling) จากนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2547 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดยะลา ผลการศึกษาพบว่า ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับสถานการณ์ในแต่ละข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 ความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบโดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบแต่ละฉบับกับค่าเฉลี่ยที่ครูประเมินจากแบบประเมินซึ่งพบว่าสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกข้อ ความเที่ยงตรงตามโครงสร้างหาโดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน หาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมในแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกข้อ อำนาจจำแนกของแบบทดสอบที่ได้จากการทดสอบที่พบว่ามีอำนาจจำแนกทุกข้อ ส่วนความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคำนวณค่าโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราก ทั้ง 5 ฉบับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{17} ถึง T_{65} ฉบับที่ 2 มีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{27} ถึง T_{65} ฉบับที่ 3 มีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{20} ถึง T_{67} ฉบับที่ 4 มีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{20} ถึง T_{67} ฉบับที่ 5 มีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{26} ถึง T_{69} ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{22} ถึง T_{66} ฉบับที่ 2 มีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{22} ถึง T_{63} ฉบับที่ 3 มีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{26} ถึง T_{69} ฉบับที่ 4 มีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{23} ถึง T_{63} ฉบับที่ 5 มีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{25} ถึง T_{69} ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{21} ถึง T_{72} ฉบับที่ 2 มีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{24} ถึง T_{66} ฉบับที่ 3 มีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{29} ถึง T_{72} ฉบับที่ 4 มีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{24} ถึง T_{69} ฉบับที่ 5 มีคะแนน T ปกติ ตั้งแต่ T_{29} ถึง T_{65}

แววมณี บุตรเรืองศักดิ์ (2549: 56-57) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อพัฒนาและตรวจสอบ คุณภาพ เครื่องมือวัดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นครูผู้สอน 2 คน นักเรียน 200 คน และผู้ปกครองนักเรียน 200 คน เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นเป็นเครื่องมือวัดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักเรียน จำนวน 3 ฉบับ คือแบบสังเกต

พฤติกรรมนักเรียน โดยครู จำนวน 40 ข้อ แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 40 ข้อ และแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองจำนวน 20 ข้อ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของแบบประเมิน โดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงของแบบประเมินตนเองของนักเรียนและแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราก ส่วนแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู หาค่าความเที่ยงของผู้สังเกตโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์พบว่า แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนมีความตรงเชิงเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามมีค่าระหว่าง .06 ถึง 1.00 มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .8333 แบบประเมินตนเองของนักเรียน มีความตรงเชิงเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามมีค่าระหว่าง .06 ถึง 1.00 มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .9406 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง มีความตรงเชิงเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม มีค่าระหว่าง .06 ถึง 1.00 มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .8087

สุเทพ เบ็ญจวิไลกุล (2550: 125-126) ได้พัฒนาเครื่องมือประเมินความมีวินัยและความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 4 ในปีการศึกษา 2550 มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างเครื่องมือประเมินความมีวินัยและความรับผิดชอบ และเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือประเมินความมีวินัยและความรับผิดชอบ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 4 จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 4 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 400 คน ได้มาโดยการเลือกแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน เครื่องมือที่พัฒนาเป็นเครื่องมือประเมินความมีวินัยและความรับผิดชอบ มี 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบสังเกตความมีวินัยและความรับผิดชอบ จำนวน 42 ข้อ แบ่งเป็นตอนที่ 1 ด้านความมีวินัย 21 ข้อ มีคุณลักษณะ 7 ด้านๆละ 3 ข้อ ได้แก่ด้านความตั้งใจ ความเคารพต่อกฎระเบียบ กฎเกณฑ์ กติกา ความซื่อสัตย์ ความตรงต่อเวลา ความอดทน ความเป็นผู้นำ ความเชื่อมั่นในตนเอง และตอนที่ 2 จำนวน 21 ข้อ มีคุณลักษณะ 3 ด้านๆละ 7 ข้อ ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อตนเอง ความรับผิดชอบต่อเพื่อน ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน ฉบับที่ 2 แบบวัดความมีวินัยและความรับผิดชอบ จำนวน 42 ข้อ แบ่งเป็นตอนที่ 1 ด้านความมีวินัยจำนวน 21 ข้อ มีคุณลักษณะ 7 ด้านๆละ 3 ข้อ ได้แก่ด้านความตั้งใจ ความเคารพต่อกฎระเบียบ กฎเกณฑ์ กติกา ความซื่อสัตย์ ความตรงต่อเวลา ความอดทน ความเป็นผู้นำ ความเชื่อมั่นในตนเอง และตอนที่ 2 จำนวน 21 ข้อ มีคุณลักษณะ 3 ด้านๆละ 7 ข้อ ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อตนเอง ความรับผิดชอบต่อเพื่อน ความรับผิดชอบต่อโรงเรียน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือประเมินความมีวินัยและความรับผิดชอบ ฉบับที่ 1 แบบสังเกตความมีวินัยและความ

รับผิดชอบ มีความตรงเชิงเนื้อหาโดยค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามมีค่าระหว่าง 0.66 ถึง 1.00 มีค่าความตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งตรวจสอบโดยเทคนิคกลุ่มรู้อัด (Known Group Technique) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าความเที่ยงโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เท่ากับ 0.89 แบบวัดความมีวินัยและความรับผิดชอบ มีความตรงเชิงเนื้อหาโดยค่าดัชนีความ สอดคล้องของข้อคำถามมีค่าระหว่าง 0.66 ถึง 1.00 มีค่าความตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งตรวจสอบโดย ใช้เทคนิคกลุ่มรู้อัด (known Group Technique) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าความเที่ยงโดย ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค เท่ากับ 0.87

เกียรติสุดา นาคูน (2551: 152-154) ได้พัฒนาแบบวัดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้าง แบบวัดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 2) เพื่อ ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์สำหรับนักเรียนช่วงชั้น ที่ 3-4 และ 3) หาเกณฑ์ปกติ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานีเขต 3 จำนวน 720 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 แบ่งเป็น 6 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 แบบวัดความมีวินัย จำนวน 38 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบวัดความรับผิดชอบ จำนวน 41 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบ วัดความกตัญญูคุณทวดิ จำนวน 19 ข้อ ฉบับที่ 4 แบบวัดความมีเมตตากรุณา จำนวน 22 ข้อ ฉบับที่ 5 แบบวัดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จำนวน 17 ข้อ ฉบับที่ 6 แบบวัดความเสียสละจำนวน 20 ข้อ ค่าอำนาจจำแนกแบบวัดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 มีค่าตั้งแต่ .245 ถึง .723 ค่าความเชื่อถือได้แบบวัดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 มีค่าเท่ากับ .969 ค่าความแม่นยำตรงเชิงโครงสร้างแบบวัดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 มีค่าเท่ากับ .474 ถึง .936 คะแนน เกณฑ์ปกติของแบบวัดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 มี ช่วงคะแนนตั้งแต่ T_{19} ถึง T_{81}

แจ่มสิริ ศรีภูไฟ (2551: 96-99) ได้พัฒนาแบบวัดความซื่อสัตย์และแบบวัด ความประหยัดสำหรับนักเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 3-4 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบวัด ความซื่อสัตย์และแบบวัดความประหยัดสำหรับนักเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 3-4 และ เพื่อหาคุณภาพแบบวัดความซื่อสัตย์และแบบวัดความประหยัดสำหรับนักเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และ ช่วงชั้นที่ 4 ของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำนวน 660 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน วิธีดำเนินการศึกษา

ได้ทำการทดลองแบบวัด 3 ครั้ง ครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2 เป็นการตรวจสอบคุณภาพรายข้อ และครั้งที่ 3 เป็นการตรวจสอบคุณภาพแบบวัดทั้งฉบับ และหาคะแนนเกณฑ์ปกติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา และการวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการวิเคราะห์ ได้ว่า แบบวัดความซื่อสัตย์ของนักเรียน 52 ข้อ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ด้านความซื่อสัตย์ต่อตนเอง 11 ข้อ ด้านความซื่อสัตย์ต่อบุคคลอื่น 13 ข้อ ด้านความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ 18 ข้อ และด้านความซื่อสัตย์ต่อหมู่คณะ 10 ข้อ แบบวัดความประหยัดของนักเรียน จำนวน 63 ข้อ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ด้านประหยัดเวลา จำนวน 20 ข้อ ด้านประหยัดเงิน จำนวน 25 ข้อ และด้านประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ จำนวน 18 ข้อ ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความซื่อสัตย์ของนักเรียน มีค่าตั้งแต่ .248 ถึง .645 และแบบวัดความประหยัดของนักเรียน มีค่าตั้งแต่ .242 ถึง .714 ค่าความเชื่อถือได้ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ของแบบวัดความซื่อสัตย์ของนักเรียน มีค่า .935 และ 20.406 และแบบวัดความประหยัดของนักเรียน มีค่า .932 และ 27.642 ความแม่นยำเชิงโครงสร้างของแบบวัดความซื่อสัตย์ของนักเรียน มีค่าตั้งแต่ .774 ถึง .891 และแบบวัดความประหยัดของนักเรียน มีค่าตั้งแต่ .866 ถึง .897 เกณฑ์ปกติของคะแนนแบบวัด ความซื่อสัตย์ของนักเรียน มีช่วงคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ T_{22} ถึง T_{78} และเกณฑ์ปกติของคะแนนแบบวัดความประหยัดของนักเรียน มีช่วงคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ T_{22} ถึง T_{80}

กุหลาบ พงษ์เทพิน (2553: 66-99) ได้สร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ขอนแก่นเขต 1 แบบวัดที่สร้างขึ้นเป็นข้อคำถามสถานการณ์ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมุ่งวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนด้านจิตสาธารณะ หากคุณภาพเครื่องมือ สร้างเกณฑ์ปกติ ของแบบวัด ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียน ต้นแบบการใช้หลักสูตรและโรงเรียนที่มีความพร้อมที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 ปี การศึกษา 2553 จำนวน 30 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 1,977 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้มาโดยการสุ่ม ตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) หาอำนาจจำแนก โดยการหาสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมจากข้ออื่นๆ ที่เหลือทั้งหมด (Item - total Correlation) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product - moment correlation) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีอำนาจจำแนกระหว่าง .30 ถึง .56 วิเคราะห์หาความเที่ยงตรงเชิงสภาพ จากการหาความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนของแบบวัดจิตสาธารณะที่สร้างขึ้นกับ

แบบประเมินจิตสาธารณะของครูประจำชั้น ที่สร้างขึ้นโดยคณะกรรมการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียนสนามบิน ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product - moment correlation) ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพเท่ากับ .76 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha method) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 สร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์คะแนนมาตรฐานในรูปของคะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score) มีคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T₂₀ ถึง T₈₀

ศิริลักษณ์ เลื่อนยศ (2553: 81-96) ได้พัฒนาแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาคุณภาพแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และเพื่อหาเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประชากรได้แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2552 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์เขต 2 จำนวน 9,299 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปีการศึกษา 2552 จำนวน 639 คน ได้มาโดยใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 30 โดยการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two -stage Random Sampling) เครื่องมือที่สร้างเป็นแบบวัดสถานการณ์ 3 ตัวเลือก หนึ่งฉบับ จำนวน 49 ข้อ ตัวเลือกมีคะแนนตั้งแต่ 1-3 คะแนน ผลการสร้างเครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คุณภาพเครื่องมือวัด หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 1.832 ถึง 5.902 หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.30 ถึง 0.72 ค่า χ^2 ระหว่าง 5.51 ถึง 19.39 ค่า P - value ระหว่าง 0.07945 ถึง 0.76707 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่า R² ระหว่าง 0.00 ถึง 0.51 ค่า GFI ระหว่าง 0.99 ถึง 1.00 ค่า RMR ระหว่าง 0.013 ถึง 0.024 ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.90

จากการศึกษางานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาแบบวัดทางคุณลักษณะอันพึงประสงค์พอจะสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.2 สรุปการสร้างและพัฒนาแบบวัดทางคุณลักษณะอันพึงประสงค์

วิธีการได้มาของ กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่พัฒนา	การตรวจสอบคุณภาพ	สถิติที่ใช้
1. สุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling)	1. แบบวัดมาตราส่วน ประมาณค่า	1. ความตรงเชิงเนื้อหา (content validity)	1. ดัชนีความสอดคล้อง ของผู้เชี่ยวชาญ (IOC)
2. สุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)	2. แบบทดสอบ	2. อำนาจจำแนก	1. เทคนิค 25 % ทดสอบค่าที (t-test)
3. การสุ่มอย่างง่าย	3. แบบสังเกต		2. ตรวจสอบความ สอดคล้องระหว่างคะแนน เป็นรายข้อกับคะแนนทั้ง ฉบับด้วยสัมประสิทธิ์ของ เพียร์สัน
4. การเลือกแบบเจาะจง	4. แบบประเมิน		
1. สุ่มแบบหลาย ขั้นตอน(Multi Stage Random Sampling)	1. แบบวัดมาตราส่วน ประมาณค่า	3. ความตรงเชิง โครงสร้าง	1. ตรวจสอบความ สอดคล้องระหว่าง คะแนนเป็นรายข้อกับ คะแนนทั้งฉบับด้วย สัมประสิทธิ์อย่างง่าย ของเพียร์สัน
2. สุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)	2. แบบทดสอบ		3. ใช้เทคนิคกลุ่มรู้จัก
3. การสุ่มอย่างง่าย	3. แบบสังเกต		สัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบราก(alpha coefficient)
4. การเลือกแบบเจาะจง	4. แบบประเมิน	4. ความเที่ยงหรือความ เชื่อมั่น	
		5. ความเที่ยงตรงตาม สภาพ(concurrent validity)	1. ความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนที่ได้จาก เครื่องมือวัดกับค่าเฉลี่ย ที่ครูประจำชั้น ครูผู้สอนประเมิน โดย ใช้สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเครื่องมือวัด ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้พัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต31 เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นมีลักษณะเป็นข้อคำถามปลาย ปิดแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 60 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู จำนวน 40 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบประเมิน นักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 32 ข้อ และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการตรวจสอบความตรง เชิงเนื้อหาของเครื่องมือทั้งสามฉบับ สถิติที่ใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของเครื่องมือทั้งสามฉบับด้วยการใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของข้อคำถามกับคะแนนรวมจากข้ออื่นๆ ที่เหลือทั้งหมดโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน หากค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนโดยใช้ เทคนิค 25 % ทดสอบค่าที (t-test) ตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 และฉบับที่ 3 ด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (alpha coefficient) หากค่าความเที่ยงของเครื่องมือวัดฉบับที่ 2 ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และหากความตรงตามสภาพเครื่องมือวัด ฉบับที่ 1 แบบ ประเมินตนเองของนักเรียน โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากนักเรียนประเมินตนเอง จากแบบประเมินตนเองกับค่าเฉลี่ยที่ครูผู้สอนและครูที่ปรึกษาประเมินนักเรียนโดยใช้แบบสังเกต พฤติกรรมนักเรียนโดยครู หาโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

คราฟ (Kraft, 1992: 1465-A) ได้ศึกษาการฝึกอบรมด้านการมีจิตสำนึกทางสังคม โดยการศึกษาทางคริสต์ศาสนา มีวัดศึกษาทางคริสต์ศาสนา มีวัตถุประสงค์เพื่ออบรมด้านจิตสังคมา ระหว่างประชาชนชาวอเมริกาเหนือ ที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปแตสแตนต์ ศึกษาในเชิง จริยธรรม ซึ่งเชื่อว่ากระบวนการทางวัฒนธรรมทำให้เกิดความเชื่อ ความศรัทธาร่วมกันและ โครงสร้างของประสบการณ์การเรียนรู้จะกระตุ้นความคิดอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า ศาสนามีสวน สัมพันธ์กับคุณลักษณะทางจิตสังคมา และสิ่งที่มีผลต่อจิตสังคมาคือ การอบรมเกี่ยวกับภาวะผู้นำ การให้ความสำคัญกับศาสนา การพัฒนาชุมชนให้เน้นกระบวนการคิด การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล อื่น และการมุ่งมั่นในการกระทำ

ดี จอห์น (De Jaeghere, 2002 อ้างถึงใน สุนทรีย์ จุงวงศ์สุข 2548: 30) ได้ศึกษา ถึงนิยามพลเมืองศึกษาและความเป็นพลเมือง ในประเด็นความเป็นพลเมือง มีประเด็นศึกษา 4 ประเด็นคือ ความซับซ้อนของการมีเอกลักษณ์ ในยุคโลกาภิวัตร์ของประเทศออสเตรเลีย โดยศึกษา จากนักศึกษาชาวออสเตรเลีย ซึ่งมีประสบการณ์ส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น อภิสิทธิ์และอำนาจ ความรู้ ค่านิยม และประสบการณ์ สาระจากการศึกษาถูกนำมาสร้างทฤษฎีและแบบฝึกปฏิบัติความ

เป็นพลเมือง ตลอดจนวิชาพลเมืองศึกษา นอกจากนี้ยังมุ่งศึกษาถึงความหมายของการเป็นพลเมือง ในมิติระดับโลก ผลการศึกษาได้สร้างนิยามของความเป็นพลเมืองบนพื้นฐานของข้อมูลจากการ ศึกษาวิจัยมากกว่าการอาศัยปรัชญาแนวคิดเพียงอย่างเดียว สาระทั้งจากประสบการณ์ของผู้เกี่ยวข้อง และ โครงสร้างของหลักสูตร ได้ช่วยขยายมโนทัศน์ของความเป็นพลเมือง โดยพิจารณาถึง องค์ประกอบ เช่น อภินิหาร อำนาจ ความหลากหลายของเอกลักษณ์ ค่านิยม และจิตสาธารณะที่ข้าม พ้นไปกว่าการเป็นรัฐชาติ

จอย (George, 2002: unpagged อ้างถึงใน สุนทรีย์ จูวงศ์สุข 2548: 30) ได้ศึกษา ถึงคุณธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตเมือง โดยศึกษาจากบทสนทนา ที่แสดงถึงคุณลักษณะ ซึ่งสามารถตัดสินการรับรู้ของนักเรียนในเรื่อง คุณธรรมและกาปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับทัศนคติของพวกแนวคิดอริสโตเติล ระดับการพัฒนาคุณธรรมจำแนกตาม Lawrence Kohlberg และ Carol Giligan ก็ถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย การศึกษานี้เป็น การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ Focus Group และการวิเคราะห์ เอกสารผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีการรับรู้คุณธรรม ในฐานะของการเป็นความคิด ซึ่งเกี่ยวข้องกั การสร้างชีวิตที่ดี บุคคลที่ดี และสังคมที่ดี ความยุติธรรมถูกมองว่าเป็นคุณธรรมด้วย แต่ระบบ กฎหมายถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์ซึ่งเป็นข้อบกพร่อง แม้ว่าจะต้องได้รับ ผลกระทบจากสังคมผู้ใหญ่ในโรงเรียน เช่นคณะวิชา คุณธรรมและจิตสาธารณะที่เกิดขึ้นที่โรงเรียน เป็นสิ่งที่รับรู้ได้ว่า เป็นผลจากการกระทำภายในตนเอง การสอนและการเรียนรู้นำเสนอผ่าน ทางการปฏิบัติที่มีคุณธรรม

ไบรอันท์ (Bryant, 2004: 2831 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจิตสำนึกทาง สังคมอุดมคตินิยม กับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นครูก่อนประจำการ 7 คน จากผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ครูมีจิตสำนึกที่จะปลูกฝังหรือพัฒนาการสอน และต้องการรูปแบบหรือแนวคิดใหม่ๆ ใน การทำงานรวมทั้งเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถของตนเองและปฏิบัติตามความเชื่อนั้นๆ

พาดอน-โจฮันน์เส็น (Padon-Johansen, 2004: 1184 - A) ได้วิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้ บทละครเชิงสร้างสรรค์ในการพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ศึกษา บทละคร โดยมุ่งประเด็นการศึกษาไปว่ารูปแบบต่าง ๆ ของละครช่วยพัฒนาความคิด ความเห็นอก เห็นใจผู้อื่น การเคลื่อนไหวสู่ปฏิบัติการทางสังคมหรือไม่ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 30 คน จาก อาสาสมัคร 47 คน เป็นชาย 18 คน หญิง 12 โดยใช้การสังเกต การสอบถาม การสัมภาษณ์ จาก การศึกษาพบว่า การใช้ละครรูปแบบต่าง ๆ สามารถพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนใน ลักษณะของความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น การเคลื่อนไหวสู่ปฏิบัติการทางสังคมได้จริง

คาร์ทอน (Carthon, 2007 : unpagged) ได้ศึกษาวัฒนธรรมของชาวบ้านและจิตสำนึกทางสังคม ของชาวพื้นเมืองเชื้อสายแอฟริกัน โดยศึกษาผ่านวรรณกรรม การแสดง บทกวี นวนิยายที่กล่าวถึงการประท้วงผ่านมาเป็นระยะยาวนานจนกลายเป็นวัฒนธรรมของคนในชุมชน การประท้วงส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการเรียกร้องความยุติธรรมในสังคม เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกทางสังคม ให้เกิดขึ้นภายในจิตใจของผู้คน

แชมเปญ (Champagne, 2007 : unpagged) ได้ศึกษาเพื่อสำรวจรูปแบบต่างๆ ของจิตสำนึกทางสังคม เกี่ยวกับความสามารถของครูพลศึกษาที่มีต่อเยาวชนพื้นเมือง ในการศึกษา ได้พัฒนากรอบทฤษฎีให้เป็นวิธีการ เพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชุมชน โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ สัมภาษณ์ครูพลศึกษาจำนวน 8 คน ผลการศึกษาพบว่า จิตสำนึกทางสังคมของครูพลศึกษาต่อเยาวชนพื้นเมืองอย่างเห็นได้ชัด

แม็กเอลเวิน (McElveen, 2007 : 714-A) ได้ศึกษาผลของการใช้ดนตรีในศูนย์ดนตรีเพื่อปลูกจิตสำนึกทางสังคม โดยเนื้อหาที่ปรากฏในดนตรีจะเป็นการให้ความหวังและแนวทางใหม่ๆ สำหรับชีวิตของชาวอเมริกาเชื้อสายแอฟริกา ผู้วิจัยได้เสนอกรอบแนวคิด เพื่อตรวจสอบผลงานของศูนย์ดนตรี ที่มีผลต่อการส่งเสริมจิตสำนึกทางสังคมของคนในชุมชน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องจะพบว่ารูปแบบของเครื่องมือวัดคุณธรรมจริยธรรมหรือคุณลักษณะต่างๆ นั้น มีด้วยกันอยู่ 4 รูปแบบ กล่าวคือ สถานการณ์แบบเลือกตอบ แบบข้อความถามตรง แบบมาตราส่วนประมาณค่า และแบบสังเกต สำหรับการหาคุณภาพเครื่องมือ ขึ้นอยู่กับลักษณะข้อมูลที่ได้มา และที่พบมากจะมีการหาคุณภาพ รายข้อด้วยการหาอำนาจจำแนก การหาความตรงเชิงเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้าง และการพัฒนาเครื่องมือจะทำการทดลองใช้ สองครั้งเพื่อหาคุณภาพรายข้อ ครั้งที่สามเป็นการตรวจสอบคุณภาพ เกณฑ์ปกติส่วนใหญ่จะนิยมสร้างในรูปของคะแนนที่ปกติ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผู้วิจัยได้ประมวลความรู้ดังกล่าวเพื่อนำมาพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 (จังหวัดนครราชสีมา) โดย ได้ จัดทำเครื่องมือวัดจิตสาธารณะมีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิดแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 60 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูจำนวน 40 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองจำนวน 32 ข้อ และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดโดยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความตรงตามสภาพ ความตรงตามโครงสร้าง หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยง เพื่อพัฒนาเป็นเครื่องมือวัดจิตสาธารณะที่มีคุณภาพสามารถ

นำไปใช้ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต31

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาเครื่องมือ และหาคุณภาพของเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน นักเรียน และ ผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 ซึ่งมีโรงเรียนจำนวน 50 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2554 มีครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 905 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 33,382 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 33,382 คน ดังรายรายละเอียดแสดงในตารางที่ 3.1 - 3.3

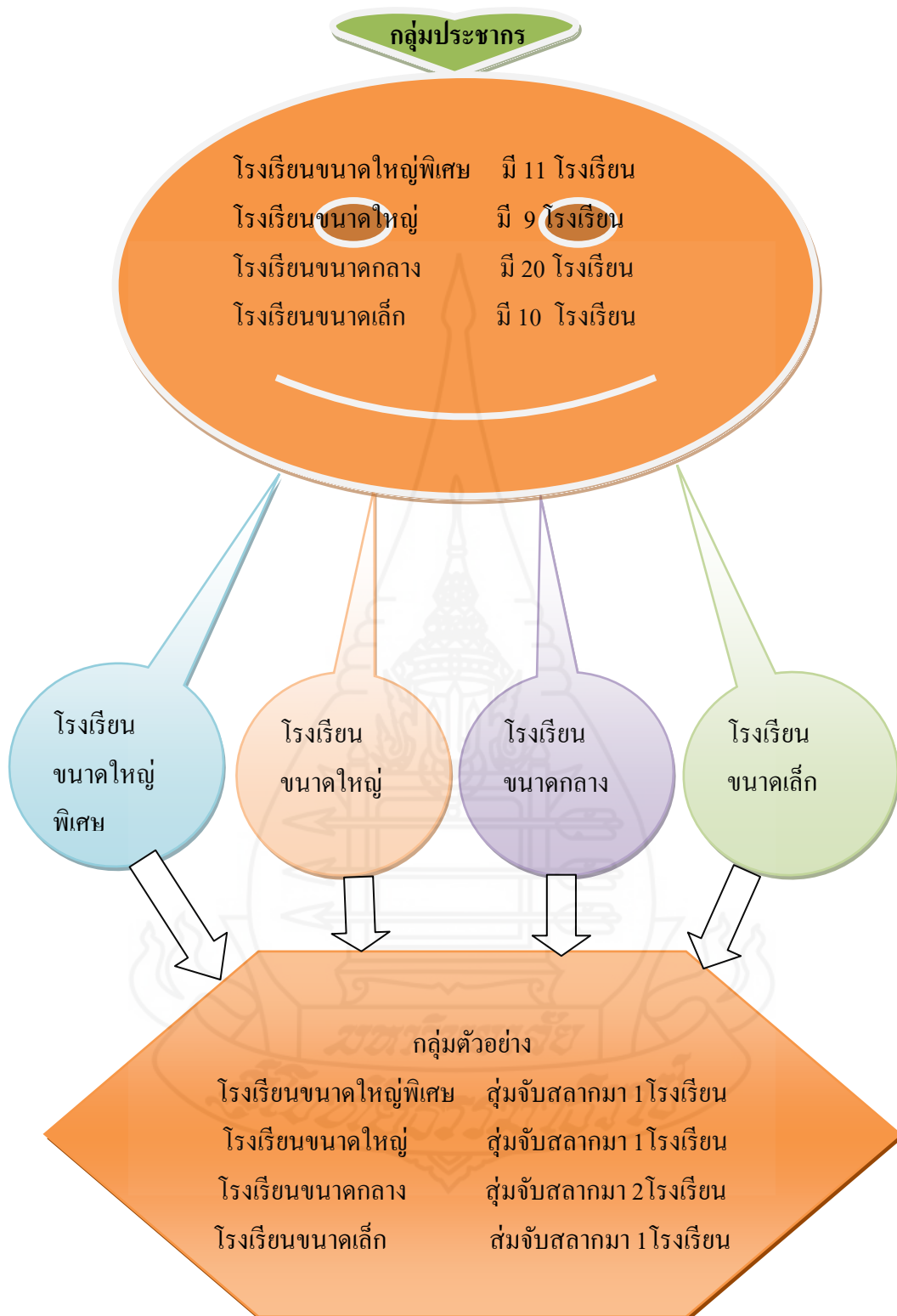
ตารางที่ 3.1 แสดงโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 (จังหวัดนครราชสีมา) จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	11
โรงเรียนขนาดใหญ่	9
โรงเรียนขนาดกลาง	20
โรงเรียนขนาดเล็ก	10
รวม	50

ตารางที่ 3.2 จำนวน ครู นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 (จังหวัดนครราชสีมา) ใน
ปีการศึกษา 2554

ระดับชั้น	จำนวน (คน)		
	ครูผู้สอน	นักเรียน	ผู้ปกครอง
มัธยมศึกษาปีที่ 4	}	12,182	12,182
มัธยมศึกษาปีที่ 5		10,925	10,925
มัธยมศึกษาปีที่ 6		10,275	10,275
รวม	905	33,382	33,382

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) เป็นครู นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ครูจำนวน 10 คน นักเรียนจำนวน 980 คน ผู้ปกครองจำนวน 34 คน การพัฒนาเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ทำการทดลองเครื่องมือสามครั้ง และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองแต่ละครั้งกำหนดสัดส่วนโดยใช้โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 1 โรงเรียน ขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 2 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 1 โรงเรียน ดังนั้นโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะประกอบด้วย โรงเรียน ขนาดใหญ่พิเศษ 3 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 3 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 6 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็กจำนวน 3 โรงเรียน รวมเป็น 15 โรงเรียน และการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนกำหนดจากจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอยู่ในแต่ละโรงเรียนแล้วคำนวณโดยใช้ร้อยละ 10 กลุ่มตัวอย่างครูใช้การเลือกแบบเจาะจงโดยใช้ครูจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือครั้งที่ 3 โรงเรียนละ 2 คน รวมเป็นครู 10 คน กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองนักเรียนใช้เลือกแบบเจาะจง และเป็นกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองนักเรียนจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 3 จำนวนผู้ปกครองใช้ร้อยละ 10 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนของแต่ละโรงเรียน โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างสุ่มแบบแบ่งชั้นแบบง่าย (Stratified simple random Sampling) โดยการทำสลากชื่อโรงเรียนในแต่ละขนาดแล้วจับสลากชื่อโรงเรียน ตามสัดส่วนที่กำหนด การสุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละครั้ง ตามแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 3.1 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น

ตารางที่ 3.3 แสดงจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบแต่ละครั้งจำแนกตามชื่อโรงเรียนสุ่มกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นโดยการจับสลากแล้วไม่ใส่คืน

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนที่ใช้ในการทดลอง (คน)			จำนวนนักเรียน(คน)
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	
ขนาดใหญ่พิเศษ				
1. โชคชัยสามัคคี	143	-	-	143
2. ปากช่อง	-	158	-	158
3. พิมายวิทยา	-	-	162	162
ขนาดใหญ่				
1. สุรนารีวิทยา2	68	-	-	68
2. เมืองคง	-	112	-	112
3. ชุมพวงศศึกษา	-	-	76	76
ขนาดกลาง				
1. เกียรติถิ่นวิทยา	31	-	-	31
2. มัชฌมวชิราลงกรณวนาราม	39	-	-	39
3. มหิศราธิบดี	-	53	-	53
4. ธารประสาทเพชรวิทยา	-	27	-	27
5. พิมายดำรงวิทยาคม	-	-	33	33
6. สีดาวิทยา	-	-	55	55
ขนาดเล็ก				
1. มิตรภาพวิทยา	8	-	-	8
2. หนองบัวละครวิทยา	-	3	-	3
3. กระเบื้องนอกพิทยาคม	-	-	12	12
รวม	289	353	338	980

1.2.1 ขนาดของจำนวนกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยใช้ร้อยละของ เคอลิงเจอร์ (Kerlinger, 1966:105 อ้างถึงใน พิศร ทองชั้น 2551:180) และการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับชั้น ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Sampling) และได้กำหนดจำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละชั้นเป็นร้อยละ 10 ขนาดกลุ่มตัวอย่างของแต่ละชั้น

กำหนด โดยนำจำนวนประชากรในชั้นนั้นเป็นตัวตั้งและหารด้วย 10 การพัฒนาเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้จะทำการทดสอบเครื่องมือทั้งหมด 3 ครั้งโดยทำการทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 1 และ 2 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่จะนำไปหาคุณภาพเครื่องมือในการทดสอบครั้งที่ 3 รายละเอียดการดำเนินการมีดังนี้

1) การทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 1 สุ่มจากชั้นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 1 โรงเรียน สุ่มจากชั้นที่มีโรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน สุ่มจากชั้นโรงเรียนขนาดกลาง 2 โรงเรียน และสุ่มจากชั้นโรงเรียนขนาดเล็ก 1 โรงเรียน เป็นการสุ่มโดยใช้วิธีจับสลากและไม่ใส่คืน จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองหาโดยนำจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งหมดของโรงเรียนนั้นแล้วหารด้วย 10 คำนวณแล้วเป็นเท่าไรนำไปแบ่งว่า เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กี่คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กี่คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กี่คน โดยผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์และชี้แจงยอดให้กับ ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการเลือกให้โรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง แสดงได้ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 แสดงขนาด ชื่อโรงเรียน จำนวนนักเรียน การทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก เครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน

ขนาดโรงเรียน	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน(คน)
ใหญ่พิเศษ	โชคชัยสามัคคี	143
ใหญ่	สุนารีวิทยา 2	68
กลาง	เกสรัดลินวิทยา	31
	มัธยมวิธาหลวงกรณวาราม	39
เล็ก	มิตรภาพวิทยา	8
	รวม	289

2) การทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 2 สุ่มจากชั้นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 1 โรงเรียน สุ่มจากชั้นที่มีโรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน สุ่มจากชั้นโรงเรียนขนาดกลาง 2 โรงเรียน และสุ่มจากชั้นโรงเรียนขนาดเล็ก 1 โรงเรียน เป็นการสุ่มโดยใช้วิธีจับสลากและไม่ใส่คืน จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองหาโดยนำจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งหมดของโรงเรียนนั้นแล้วหารด้วย 10 คำนวณแล้วเป็นเท่าไรนำไปแบ่งว่า เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กี่คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กี่คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กี่คน

โดยผู้วิจัยทำหน้าที่ขอความอนุเคราะห์และชี้แจงยอดให้กับ ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการเลือกให้ โรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง แสดงได้ดัง ตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 แสดงขนาด ชื่อโรงเรียน จำนวนนักเรียน การทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อหาค่าอำนาจ จำแนกรายชื่อของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน

ขนาดโรงเรียน	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน(คน)
ใหญ่พิเศษ	ปากช่อง	158
ใหญ่	เมืองคง	112
กลาง	มหิศราธิปดี	53
	ธารประสาทเพชรวิทยา	27
เล็ก	หนองบัวละครวิทยา	3
	รวม	353

3) การทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 3 สุ่มจากชั้นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 1 โรงเรียน สุ่มจากชั้นโรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน สุ่มจากชั้นโรงเรียนขนาด กลาง 2 โรงเรียน และสุ่มจากชั้นโรงเรียนขนาดเล็ก 1 โรงเรียน เป็นการสุ่มโดยใช้วิธีจับสลากและไม่ใส่คืน จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองหาโดยนำจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งหมดของโรงเรียนนั้นแล้วหารด้วย 10 คำนวณแล้วเป็นเท่าไรนำไปแบ่งว่า เป็นนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 กี่คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กี่คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กี่คน โดยผู้วิจัย ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์และชี้แจงยอดให้กับ ครูผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการเลือกให้และเจาะจง ขอเป็นกลุ่มตัวอย่างเด็กนักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและต่ำในแต่ละชั้นจำนวนเท่าๆ กัน ส่วน ผู้ปกครองใช้การเลือกแบบเจาะจงเพราะให้สอดคล้องกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ผู้ปกครองคำนวณจากจำนวนนักเรียนใน โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีเท่าไรหารด้วย 10 เป็นจำนวน ผู้ปกครองของโรงเรียนนั้น ผู้ปกครองใช้แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง สำหรับครูที่ใช้แบบ สังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู โดยขอครู โรงเรียนละ 2 คน สังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่เป็นกลุ่ม เดียวกันกับผู้ปกครองประเมิน โรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แสดงได้ดังตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6 ตารางแสดง ขนาด ชื่อ โรงเรียน จำนวนนักเรียน ผู้ปกครองและครู การทดสอบครั้งที่ 3

ขนาดโรงเรียน	ชื่อโรงเรียน	จำนวน(คน)		
		นักเรียน	ผู้ปกครอง	ครู
ใหญ่พิเศษ	พิมายวิทยา	162	16	2
ใหญ่	ชุมพวงศึกษา	76	8	2
กลาง	พิมายดำรงวิทยาคม	33	3	2
	สีดาวิทยา	55	6	2
เล็ก	กระเบื้องนอกพิทยาคม	12	1	2
	รวม	338	34	10

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

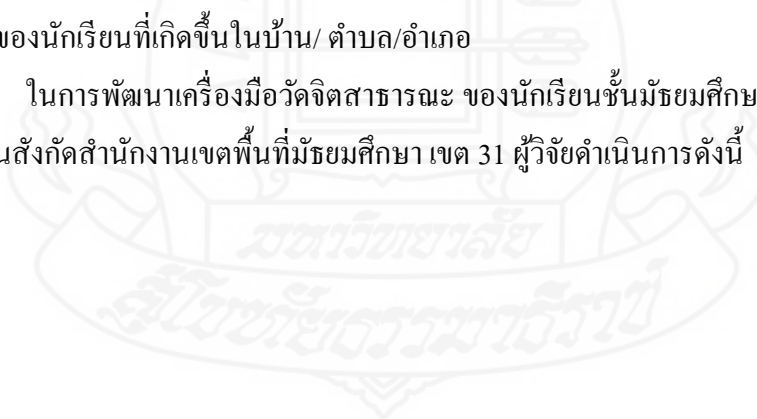
เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นในการวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 31 ที่ผู้วิจัย พัฒนาขึ้นจากผังโครงสร้างเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ มีจำนวน 3 ฉบับ มีลักษณะเป็นข้อคำถาม ปลายปิด (Closed-question) แบบมาตราประมาณค่า(Rating Scale) 4 ระดับ ข้อคำถามเกี่ยวกับ พฤติกรรมบ่งชี้ของการมีจิตสาธารณะ จากองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ องค์ประกอบที่ 1 การเข้าร่วมหรือปฏิบัติกิจกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม ทั้งในกลุ่มของตน ในชุมชนและสังคม องค์ประกอบที่ 2 การดูแลรักษาสิ่งต่างๆที่เป็นของสาธารณสมบัติอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยแรงกาย สติปัญญา องค์ประกอบที่ 3 ช่วยเหลือ แบ่งปัน อาสา ร่วมแก้ปัญหาและสร้างสิ่งที่ดีงามให้กับผู้อื่น หรือสังคมโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน การให้น้ำหนักคะแนนเน้นผลจากการประเมินจากครูผู้สอนมากที่สุด โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนจาก 100% แบ่งเป็น ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของ นักเรียนให้น้ำหนักคะแนน 10% ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครูมีน้ำหนัก คะแนน 80% ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองให้น้ำหนักคะแนน 10% รวมทั้ง สามฉบับเป็น 100% (แววมณี บุตรเรืองศักดิ์ 2550: 54 ; สุเทพ เบ็ญจวิไลกุล 2550: 75) และ เครื่องมือวัดจิตสาธารณะทั้ง 3 ฉบับที่พัฒนาขึ้นมีดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 60 ข้อ ใช้สำหรับให้นักเรียนประเมินตนเอง

ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู จำนวน 40 ข้อ เมื่อนำเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 ไปทดลองใช้เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกครบทั้งสองครั้งแล้ว และได้ตัดข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกน้อยออก ก็จะใช้หลักการนี้นำมาปรับเครื่องมือวัดฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครูให้เหลือข้อคำถามตามผังโครงสร้างเครื่องมือ แล้วปรับเป็นฉบับใหม่ที่เหลือข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 3 โดยให้ครูใช้สำหรับประเมินนักเรียน โดยให้ครู 2 คน ประเมิน นักเรียน คนเดียวกัน โดยการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติที่แสดงออกถึงการมีจิตสาธารณะของนักเรียน ที่ครูดูแลอย่างใกล้ชิดในที่นี้ครูผู้สังเกตกำหนดให้ เป็นครูผู้สอนและครูที่ปรึกษาสังเกตเด็กคนเดียวกัน กล่าวคือถ้านาย ก เรียนกับคุณครูดี และมีที่ปรึกษาเป็นคุณครูงาม ก็ให้คุณครูดี และคุณครูงาม เป็นผู้ประเมินนาย ก โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู

ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 32 ข้อ หลังจากนำเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 ไปทดลองใช้เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกครบทั้งสองครั้งแล้ว และได้ตัดข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกน้อยออกตามผังโครงสร้างเครื่องมือ ก็จะใช้หลักการนี้นำมาปรับเครื่องมือวัดฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง ให้เหลือข้อคำถามตามผังโครงสร้างเครื่องมือ แล้วปรับเป็นฉบับใหม่ที่เหลือข้อคำถามจำนวน 25 ข้อ แล้วนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 3 สำหรับให้ผู้ปกครองประเมินนักเรียนในปกครองของตนเองโดยดูพฤติกรรมปฏิบัติและการแสดงออกถึงการมีจิตสาธารณะของนักเรียนที่เกิดขึ้นในบ้าน/ ตำบล/อำเภอ

ในการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 31 ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ มีขั้นตอนการพัฒนาดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียน

2.2 ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ มีรายละเอียดแต่ละขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ศึกษา นโยบายทางการศึกษาใน ปีงบประมาณ 2552-2554 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษา แนวการพัฒน การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน เกี่ยวกับจิตสาธารณะ ศึกษามาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณา เพื่อการประเมินคุณภาพ ภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่ 3 (พ.ศ. 2554-2558) ของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และ ศึกษากรอบแนวทางการปฏิรูปการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิด ประเด็นบ่งชี้จิตสาธารณะของนักเรียน

2.2.2 กำหนดตัวชี้วัดและนิยามตัวชี้วัดของการมีจิตสาธารณะ ของนักเรียนซึ่ง ส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดใน แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมิน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของสำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านจิตสาธารณะ ตัวชี้วัดคือ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ โดยไม่หวังผลตอบแทน และ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม และในมาตรฐานการศึกษา และตัวชี้วัด ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: ประถมและมัธยมศึกษา มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ของ มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้น พื้นฐาน รอบที่ 3 (พ.ศ. 2554-2558) ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และศึกษามาตรฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการพ.ศ.2546

2.2.3 เขียนพฤติกรรมตัวชี้วัดของการมีจิตสาธารณะจากแนวทางการพัฒนาการวัด และประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนด้านการมีจิตสาธารณะ และจากการสังเคราะห์ งานวิจัย แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง และเก็บข้อมูลจากครูผู้สอน จำนวน 5 คน จากนักเรียน จำนวน 100 คน จากศึกษานิเทศก์ จำนวน 3 คน จากผู้ปกครองจำนวน 40 คน

2.2.4 กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ โดยนำความรู้จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปเป็นความหมายของจิตสาธารณะและนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการ พัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ เขียนองค์ประกอบของจิตสาธารณะ และเขียนผังโครงสร้าง เครื่องมือวัดจิตสาธารณะตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ส่งผังโครงสร้างเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบครั้งที่ 1 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แนะนำให้เขียน

ผังโครงสร้างใหม่ให้ชัดเจนเขียนนิยามเชิงปฏิบัติการและข้อความให้ชัดเจนและเป็นพฤติกรรมที่วัดได้ และผู้ถูกวัดสามารถตอบได้ทุกคนทุกข้อความ นำผังโครงสร้างจากครั้งที่ 1 มาปรับตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบครั้งที่ 2 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบแล้วแนะนำว่าองค์ประกอบจิตสาธาณะยังไม่ชัดเจน ให้ศึกษาองค์ประกอบและพฤติกรรมจิตสาธาณะจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย นำผังโครงสร้างเครื่องมือวัดจิตสาธาณะ ที่ปรับปรุงจากครั้งที่ 2 ที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ตรวจสอบและให้คำแนะนำ มาปรับปรุงจัดทำแผนผังการสร้างข้อความ ตามองค์ประกอบของจิตสาธาณะ ตัวบ่งชี้ พฤติกรรมบ่งชี้ จำนวนข้อที่พัฒนาและจำนวนข้อความที่ต้องการใช้จริง และจัดทำแผนผังโครงสร้างเครื่องมือวัดจิตสาธาณะที่ปรับใหม่ มีองค์ประกอบจิตสาธาณะ 3 องค์ประกอบ มี 6 ตัวบ่งชี้ และพฤติกรรมบ่งชี้ 12 พฤติกรรม จำนวนข้อความที่พัฒนาเครื่องมือวัดในแต่ละฉบับ จำนวนข้อความที่ต้องการใช้จริงของเครื่องมือวัดในแต่ละฉบับ ผู้ใช้แบบประเมิน ประกอบด้วย ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ดังตารางประกอบต่อไปนี้

ตารางที่ 3.7 แผนผังโครงสร้างเครื่องมือวัดจิตสาธาณะ

องค์ประกอบ ของจิต สาธาณะ	ตัวบ่งชี้	พฤติกรรม บ่งชี้	จำนวนข้อที่พัฒนาเครื่องมือ วัดในแต่ละฉบับ (ผู้ประเมิน)			จำนวนข้อที่วัดจริงของ เครื่องมือวัดในแต่ละฉบับ (ผู้ประเมิน)		
			ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง	ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
			1.การเข้าร่วม หรือปฏิบัติ กิจกรรมที่ คำนึงถึง ประโยชน์ของ ส่วนรวม ทั้ง ในกลุ่มของ คน ในชุมชน และสังคม	1. เข้าร่วม กิจกรรม ที่เป็น ประโยชน์ ต่อ โรงเรียน	1. เข้าร่วม กิจกรรมที่ จัดขึ้น ภายใน โรงเรียน	5	5	-
2. เข้าร่วม กิจกรรมที่ จัดขึ้นนอก โรงเรียน			5	5	-	4	4	-

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

องค์ประกอบ ของจิต สาธารณะ	ตัวบ่งชี้	พฤติกรรม บ่งชี้	จำนวนข้อที่พัฒนาเครื่องมือ วัดในแต่ละฉบับ (ผู้ประเมิน)			จำนวนข้อที่วัดจริงของ เครื่องมือวัดในแต่ละฉบับ (ผู้ประเมิน)		
			ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง	ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
			1.การเข้าร่วม หรือปฏิบัติ กิจกรรมที่ คำนึงถึง ประโยชน์ของ ส่วนรวม ทั้ง ในกลุ่มของ ตน ในชุมชน และสังคม	2.เข้าร่วม กิจกรรม ที่เป็น ประโยชน์ ต่อ ชุมชน และ สังคม	3. เข้าร่วม กิจกรรมที่ จัดขึ้นใน ระดับ หมู่บ้าน/ ตำบล/ อำเภอ	-	5	5
4. เข้าร่วม กิจกรรมที่ จัดขึ้นใน ระดับ จังหวัด			5	5	5	3	3	4

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

องค์ประกอบ ของจิต สาธารณะ	ตัวบ่งชี้	พฤติกรรม บ่งชี้	จำนวนข้อที่พัฒนาเครื่องมือ วัดในแต่ละฉบับ (ผู้ประเมิน)			จำนวนข้อที่วัดจริงของ เครื่องมือวัดในแต่ละฉบับ (ผู้ประเมิน)		
			ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง	ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
			2.การดูแล รักษาสิ่งต่างๆ ที่เป็นของ สาธารณะ สมบัติอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ด้วยร่างกาย สติปัญญา	3.ดูแล รักษา สาธารณะ สมบัติและ สิ่งแวดล้อม ในโรงเรียน	5.ดูแล รักษา สิ่งของ เครื่องใช้ ต่างๆของ โรงเรียน	5	5	-
4.ดูแล รักษา สาธารณะ สมบัติและ สิ่งแวดล้อม ในบ้านและ ชุมชน สังคม	7. ดูแล รักษา สิ่งของ เครื่องใช้ ต่างๆ ภายในบ้าน ตำบล/ อำเภอ	6. ดูแล รักษา สิ่งแวดล้อม ในบริเวณ โรงเรียน	5	5	-	4	4	-
		8.ดูแล รักษา สิ่งแวดล้อม ภายในบ้าน /ตำบล/ อำเภอ	-	5	5	-	3	4

ตารางที่ 3.7 (ต่อ)

องค์ประกอบ ของจิต สาธารณะ	ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อที่พัฒนา			จำนวนข้อที่วัดจริงของ		
			เครื่องมือวัดในแต่ละฉบับ			เครื่องมือวัดในแต่ละฉบับ		
			(ผู้ประเมิน)			(ผู้ประเมิน)		
			ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง	ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
3.ช่วยเหลือ แบ่งปันอาสา ร่วมแก้ปัญหา และ	5.ช่วยเหลือ ผู้อื่นด้วย ความเต็มใจ และพึง	9.ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ทำงานด้วย ความเต็มใจ	-	5	5	-	3	4
สร้างสรรค์สิ่ง ที่ดีงามให้กับ ผู้อื่นหรือ สังคมโดยไม่ หวังสิ่งตอบ แทน	พอใจโดย ไม่หวังสิ่ง ตอบแทน	10. อาสา ทำงานให้ครู/ ผู้อื่น ด้วยกำลัง กาย กำลังใจ และ กำลังสติปัญญา ด้วยความ สมัครใจ	5	5	-	4	3	-
	6.ร่วม แก้ปัญหา หรือร่วม สร้างสิ่งที่ดี งามของ	11. แบ่งปัน สิ่งของ ทรัพย์สินและ อื่นๆ	5	5	5	3	3	4
	ส่วนรวม ตาม สถานการณ์ ที่เกิดขึ้น	12.ช่วย แก้ปัญหาหรือ สร้างความสุข ให้กับผู้อื่น	5	5	2	4	3	1
	รวม		40	60	32	30	40	25

ตารางที่ 3.8 แผนผังสรุปรายละเอียดจำนวนข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบ ของเครื่องมือวัด
จิตสาธารณะที่มีข้อคำถามปลายเปิดแบบมาตรฐานค่า 4 ระดับ

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยาม ปฏิบัติการ	ข้อคำถาม
1.การเข้าร่วม หรือปฏิบัติ กิจกรรมที่ คำนึงถึง ประโยชน์ ของส่วนรวม ทั้งในกลุ่ม ของตน ใน ชุมชนและ สังคม	1. เข้าร่วม กิจกรรมที่ เป็น ประโยชน์ ต่อโรงเรียน	1. กิจกรรมที่ จัดขึ้นภายใน โรงเรียน หมายถึง กิจกรรม สาธารณะ ประโยชน์ กิจ ส่งเสริมด้าน วิชาการ กิจกรรมวัน สำคัญทาง ศาสนาและ กิจกรรมตาม สถานการณ์ที่ เกิดขึ้นเช่น กิจกรรม ช่วยเหลือผู้ ประสบ อุทกภัย เป็นต้น	1. นักเรียนร่วมกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนา ที่ โรงเรียนจัดขึ้น 2. นักเรียนร่วมกิจกรรมรณรงค์กำจัดแหล่ง เพาะพันธุ์ยุงลายที่โรงเรียนจัดขึ้น 3.นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดย การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่โรงเรียนจัดขึ้น เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน 4.นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทยที่โรงเรียนจัด ขึ้น 5.นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต้นกล้าความดี/ กิจกรรมเด็กดีที่โรงเรียนจัดขึ้น

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยาม ปฏิบัติการ	ข้อคำถาม
1.การเข้าร่วมหรือปฏิบัติกิจกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม ทั้งในกลุ่มของตน ในชุมชนและสังคม	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	2. กิจกรรมที่จัดขึ้นนอกโรงเรียน	1.นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมฟื้นฟูสุขภาพจิต สุขภาพกายให้กับผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ 2.นักเรียนร่วมกิจกรรมพัฒนาจิต 3.นักเรียนเข้าร่วมปลูกป่าในวันสำคัญๆเช่น วันสถาปนาลูกเสือ วันสิ่งแวดล้อมโลก วันพ่อ วันแม่ เป็นต้น 4.นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสาธารณะสมบัติ เช่นพัฒนาวัด /พัฒนาแหล่งน้ำ พัฒนาสวนสาธารณะ เป็นต้น 5.นักเรียนร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา เช่นวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา เป็นต้น

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยาม ปฏิบัติการ	ข้อคำถาม
1.การเข้าร่วม หรือปฏิบัติ กิจกรรมที่ คำนึงถึง ประโยชน์ ของส่วนรวม ทั้งในกลุ่ม ของตน ใน ชุมชนและ สังคม	2.เข้าร่วม กิจกรรมที่ เป็น ประโยชน์ ต่อ ชุมชนและ สังคม	1. เข้าร่วม กิจกรรมที่จัด ขึ้นในระดับ หมู่บ้าน/ ตำบล/อำเภอ	1.นักเรียนเข้ากิจกรรมร่วมพัฒนาหมู่บ้าน/ ตำบล/อำเภอ ที่จัดขึ้น 2.นักเรียนอาสาทำกิจกรรมรณรงค์กำจัด แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายที่หมู่บ้าน/ตำบล/ อำเภอ จัดขึ้น 3.นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อน โดย การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้นโดย หมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน 4.นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทยที่หมู่บ้าน/ ตำบล/อำเภอจัดขึ้น 5.นักเรียนร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา เช่นวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วัน อาสาฬหบูชาที่ หมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ จัดขึ้น

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยาม ปฏิบัติการ	ข้อคำถาม
1.การเข้าร่วมหรือปฏิบัติกิจกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมทั้งในกลุ่มของคนในชุมชนและสังคม	2.เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับจังหวัด	1.นักเรียนอาสาทำกิจกรรมทำความดีเพื่อถวายแด่ในหลวงของเราในวาระครบรอบต่างๆ 2.นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้น เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน 3.นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทย 4.นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง 5.นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ เช่น น้ำท่วม พายุถล่ม ไฟไหม้ ดินถล่ม เป็นต้น

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยาม ปฏิบัติการ	ข้อคำถาม
2.การดูแลรักษาสิ่งต่างๆ ที่เป็นของสาธารณะสมบัติ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ด้วยร่างกาย สติปัญญา	1.ดูแลรักษา สาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียน	1.ดูแลรักษา สิ่งของ เครื่องใช้ ต่างๆของ โรงเรียน	1.นักเรียนดูแลรักษาห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่ดีโดยไม่ขีดเขียนข้อความบนโต๊ะ /บนเก้าอี้/บนฝาผนังห้องเรียน ซึ่งเป็นสิ่งของสาธารณะของโรงเรียนที่ทุกคนต้องใช้ร่วมกัน 2.นักเรียนเปิดปิดประตูห้องเรียนของโรงเรียนอย่างทะนุถนอม 3.นักเรียนไม่ทำลายก้อนน้ำ /ประตูห้องน้ำ/ อุปกรณ์ชำระล้างในห้องน้ำของโรงเรียนให้เกิดการชำรุดเสียหาย 4.นักเรียนใช้อุปกรณ์ทำความสะอาดของห้องเรียน เช่น ไม้กวาด ที่ตักขยะ ถังขยะ แปรงลบกระดาน อย่างระมัดระวัง เพื่อยืดอายุการใช้งาน 5.นักเรียนดูแลรักษาอุปกรณ์ต่างๆหลังการใช้งานให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อย

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยาม ปฏิบัติการ	ข้อคำถาม
2.การดูแลรักษาสิ่งต่างๆ ที่เป็นของสาธารณะสมบัติ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ด้วยร่างกาย สติปัญญา	1.ดูแลรักษา สาธารณะสมบัติและ สิ่งแวดล้อม ในโรงเรียน	2. ดูแลรักษา สิ่งแวดล้อม ในบริเวณ โรงเรียน	1.นักเรียนไม่ทิ้งขยะเคลื่อนกราดและเมื่อนักเรียนมีขยะจะนำไปทิ้งลงถังขยะ 2.นักเรียนทำความสะอาดห้องเรียนทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย 3.เมื่อนักเรียนพบเห็นเศษกระดาษ กุ้งปลาสดิก และและขยะทั่วไปที่ถูกร้าง ก่อถล่มกลาดในบริเวณ โรงเรียนนักเรียนจะ ช่วยเก็บไปทิ้งในถังขยะ 4.เมื่อนักเรียนพบเห็น เพื่อน/รุ่นน้องที่ทิ้ง ขยะไม่เป็นที่และทำให้โรงเรียนสกปรก นักเรียนจะช่วยเตือนสติและแนะนำให้ทิ้ง ขยะให้ลงถังขยะ 5.นักเรียนช่วยดูแลรักษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด สวน พฤษศาสตร์ สวนสมุนไพร สวนสุขภาพ

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยาม ปฏิบัติการ	ข้อคำถาม
2.การดูแลรักษาสิ่งต่างๆ ที่เป็นของสาธารณะสมบัติ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ด้วยร่างกาย สติปัญญา	2.ดูแลรักษา สาธารณะสมบัติและ สิ่งแวดล้อม ในชุมชน และสังคม	1 ดูแลรักษา สิ่งของ เครื่องใช้ ต่างๆภายใน บ้านและ ชุมชนสังคม	1.นักเรียนช่วยพ่อแม่/ผู้ปกครองซ่อมแซม ซ้ำวของของเครื่องใช้ที่ชำรุด 2.นักเรียนใช้อุปกรณ์การทำความสะอาด บ้าน เช่น ไม้กวาด ไม้ถูพื้น ราวตากผ้า ที่แขวนเสื้อผ้า ที่ตักขยะ ถังขยะ อย่าง ระมัดระวัง เพื่อยืดอายุการใช้งาน 3.นักเรียนช่วยพ่อแม่ดูแลรักษาอุปกรณ์การ ทำสวนเช่น จอบ เสียม เครื่องตัดตัดหญ้า มีด เป็นต้น 4.นักเรียนช่วยดูแลรักษาอุปกรณ์ เครื่องเล่น เครื่องออกกำลังกาย ในสวนสาธารณะที่ ชุมชนช่วยกันจัดสร้างขึ้นให้อยู่ในสภาพ พร้อมใช้โดยการไม่ทำลายให้เกิดการชำรุด 5. .นักเรียนดูแลรักษาอุปกรณ์ต่างๆหลังการ ใช้งานให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อย

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยาม ปฏิบัติการ	ข้อคำถาม
2.การดูแลรักษาสิ่งต่างๆ ที่เป็นของสาธารณะสมบัติ ออนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ด้วยแรงกาย สติปัญญา	2.ดูแลรักษา สาธารณะสมบัติและ สิ่งแวดล้อม ในชุมชน และสังคม	2.ดูแลรักษา สิ่งแวดล้อม ภายในบ้าน ชุมชนและ สังคม	1.นักเรียนดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมไม่ทำลายให้ เกิดความชำรุดเสียหายไม่ทิ้งขยะในบริเวณ บ้าน/วัด/ชุมชน/พื้นที่ที่เป็นสาธารณะ เช่นลาน กีฬา สนามเด็กเล่น ศาลานั่งพักผ่อน/ศาลารอ รถ /แหล่งเรียนรู้ต่างๆ ให้มีความสะอาดเพื่อให้ สังคมน่าอยู่ 2.นักเรียนพบเห็นก๊อคน้ำหรือไฟฟ้าในบ้านใน สวนสาธารณะ/ศาลากลางบ้าน เปิดทิ้งไว้ นักเรียนเข้าไปปิด 3.นักเรียนเก็บขยะในชุมชน หรือดูแลพัฒนา ชุมชน เช่นพัฒนาวัด สวนสาธารณะ ทาง ศักดิ์จรในชุมชนเป็นต้น 4.นักเรียนไม่ทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลลงบนถนน/ แม่น้ำ/ลำคลอง 5.นักเรียนปลูกต้นไม้และช่วยดูแลรักษาต้นไม้ ในหมู่บ้านและชุมชน

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยาม ปฏิบัติการ	ข้อคำถาม
3. ช่วยเหลือ แบ่งปัน อาสาสมัคร แก้ปัญหา และ สร้างสรรค์ สิ่งที่ดีงาม ให้กับผู้อื่น หรือสังคม โดยไม่หวัง สิ่งตอบแทน	1. ช่วยเหลือ ผู้อื่นด้วย ความเต็มใจ และพึง พอใจโดย ไม่หวังสิ่ง ตอบแทน	1. ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ทำงานด้วย ความเต็มใจ งานในที่นี้ หมายถึงงาน หน้าที่ประจำ ในชีวิตประจำ วันและงานที่ เกี่ยวข้องกับ การประกอบ อาชีพของพ่อ แม่หรือ ผู้ปกครอง	1. นักเรียน ดูแลพ่อแม่/ ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่ ที่แก่ชราหรือมีปัญหาด้านสุขภาพ 2. นักเรียนอาสาทำงานให้พ่อแม่หรือผู้อื่นเสมอ เช่น ช่วยพ่อแม่ยกสิ่งของ รดน้ำต้นไม้ รีด เสื้อผ้า ซักผ้า เป็นต้น 3. นักเรียนช่วยพ่อแม่ทำงานตามอาชีพของ ครอบครัวในวันหยุดหรือในเวลาที่มีโอกาสที่ จะช่วยเหลือได้ เช่น ถ้าพ่อแม่/ผู้ปกครอง ประกอบอาชีพค้าขายนักเรียนก็ไปช่วยขาย ของ หรือประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ก็ช่วยพ่อ แม่ เป็นต้น 4. นักเรียนช่วยทำธุระให้พ่อแม่/ผู้ปกครองเช่น ไปจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ไปพบญาติผู้ใหญ่ นำของ ไปส่งให้กับผู้ที่พ่อแม่/ผู้ปกครองให้นำไปส่ง เป็นต้น 5. ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองดูแลน้อง/ทำงานบ้าน/ ช่วยสอนการบ้านน้อง

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยาม ปฏิบัติการ	ข้อกำหนด
3.ช่วยเหลือ แบ่งปัน ร่วมแก้ปัญหา และ สร้างสรรค์ สิ่งที่ดีงาม ให้กับผู้อื่น หรือสังคม โดยไม่หวัง สิ่งตอบแทน	1.ช่วยเหลือ ผู้อื่นด้วย ความเต็มใจ และพึง พอใจโดย ไม่หวังสิ่ง ตอบแทน	2. อาสา ทำงานให้ ผู้อื่นด้วยกำลัง กาย กำลังใจ และกำลังสติ ปัญญาด้วย ความสมัครใจ (ผู้อื่นในที่นี้ จะหมายถึงครู เพราะใน ช่วงเวลาส่วน ใหญ่ของนักเรียน จะอยู่ใน โรงเรียนมาก ที่สุด)	1.นักเรียนอาสาช่วยครูถือสิ่งของด้วยความเต็มใจเมื่อเห็นคุณครู เดินหอบสิ่งของเดินผ่านหน้านักเรียน หรือเมื่อครูต้องการความช่วยเหลือ 2.นักเรียนอาสาช่วยครูแจกสื่อการสอนในห้องเรียนเช่นใบงานใบความรู้ เอกสาร ประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น 3.นักเรียนอาสาช่วยครูเตรียมเครื่องมือหรือวัสดุทัศนูปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน 4.นักเรียนอาสาช่วยครูจัดห้องเรียนให้น่าเรียน 5.นักเรียนอาสาช่วยครูจัดบอร์ด/จัดป้ายนิเทศ/จัดป้ายสารสนเทศ

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยาม ปฏิบัติการ	ข้อคำถาม
3.ช่วยเหลือ แบ่งปันอาสา ร่วมแก้ปัญหา และ สร้างสรรค์ สิ่งที่ดีงาม ให้กับผู้อื่น หรือสังคม โดยไม่หวัง สิ่งตอบแทน	2.ร่วม แก้ปัญหา หรือร่วม สร้างสิ่งที่ดี งามของ ส่วนรวม ตาม สถานการณ์ ที่เกิดขึ้น	1. แบ่งปัน สิ่งของ ทรัพย์สินและ อื่นๆ หมายถึง แบ่งปัน สิ่งของที่ทั้งที่ เป็นเครื่องใช้ ในชีวิต ประจำวันและ ทรัพย์สินจะ หมายรวมถึง ทรัพย์สิน ภายนอกและ ทรัพย์สินภายใน ทรัพย์สิน ภายนอกจะ เป็นเงิน ทอง ของมีค่า ทรัพย์สินภายใน จะเป็นน้ำใจ หรือความ เมตตากรุณา ต่อเพื่อน มนุษย์	1.นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนเช่น ไม้บรรทัด ปากกา ดินสอ 2.นักเรียนแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น เช่น เสื้อผ้า เสื้อกันหนาว หนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน หรือของเล่นต่างๆ 3.นักเรียนร่วมบริจาคเงิน เพื่อช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆเช่นภัยหนาว ภัยน้ำ ท่วม ไฟไหม้บ้าน เป็นต้น 4.นักเรียนร่วมส่งข้อความแสดงความเสียใจ และปลอบใจให้กับผู้ประสบภัย /คิดข้อความ ร่วมกับเพื่อน/ครู/พ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อส่ง ให้กับผู้ที่ประสบภัยพิบัติต่างๆทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เช่นประเทศไทยที่ประสบ ภัยน้ำท่วมดินถล่ม ประเทศญี่ปุ่นที่ประสบ กับภัย สึนามิ เป็นต้น 5.นักเรียนแบ่งปันสิ่งดีๆให้ผู้อื่น ได้รับความรู้ เช่น เคล็ดลับต่างๆ หรือแม้แต่ธรรมะหรือ คำสอนที่ดีมีประโยชน์ เป็นต้น

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยาม ปฏิบัติการ	ข้อคำถาม
3.ช่วยเหลือ แบ่งปันอาสา ร่วมแก้ปัญหา และ สร้างสรรค์ สิ่งที่ดีงาม ให้กับผู้อื่น หรือสังคม โดยไม่หวัง สิ่งตอบแทน	2.ร่วม แก้ปัญหา หรือร่วม สร้างสิ่งที่ดี งามของ ส่วนรวม ตาม สถานการณ์ ที่เกิดขึ้น	2.ช่วย แก้ปัญหาหรือ สร้างความสุข ให้กับผู้อื่น	1.นักเรียนช่วยเหลือผู้ที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ และกำลังได้รับความเดือดร้อนเช่นช่วยเหลือ คนตาบอดให้ข้ามถนน/ช่วยคนล้มให้ลุกขึ้น/ ช่วยคนที่อ่อนแอ เป็นต้น 2.นักเรียนอาสาทำงานให้ครูหรือผู้อื่นเสมอ เช่นช่วยครูเย็บเอกสารประกอบการเรียนการ สอน เป็นต้น 3.นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อนไม่ได้เข้า เรียนจากการ ขาดเรียน/ ลาป่วย ลากิจ/ และ เพื่อนเรียนไม่ทัน เป็นต้น 4.นักเรียนช่วยอธิบายการบ้านให้เพื่อนที่เพื่อน ทำไม่ได้ 5.นักเรียนช่วยเหลือพี่น้องเมื่อพี่น้องมีปัญหา เช่นช่วยสอนหนังสือให้น้อง ช่วยอธิบาย การบ้านให้น้อง นักเรียนที่ไม่มีน้องก็ช่วย อธิบายการบ้าน หรือสอนหนังสือเด็กข้างบ้านหรือเพื่อนบ้าน หรือญาติพี่น้อง

2.2.5 สร้างเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ของนักเรียน กำหนดระดับคุณภาพและเกณฑ์การให้คะแนน เครื่องมือวัดจิตสาธารณะมีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิดแบบมาตรฐานประมาณค่า 4 ระดับ มี 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 60 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูจำนวน 40 ข้อ และฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 32 ข้อ

2.2.6 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในการจัดการเรียนการสอนด้านจิตสาธารณะ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล รวม 6 ท่าน

เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างนิยาม พฤติกรรม ข้อความและเกณฑ์การให้คะแนน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องดังนี้ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.50 ถึง 1.00 ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67 ถึง 1.00 และ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.50 ถึง 1.00

2.2.7 กำหนดน้ำหนักคะแนนของการใช้เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ เพื่อให้ผลการประเมินน่าเชื่อถือและมีความเที่ยง จึงได้กำหนดน้ำหนักคะแนนของเครื่องมือวัดแต่ละฉบับโดยให้น้ำหนักจากครูประเมินนักเรียนมากที่สุด และน้ำหนักที่นักเรียนประเมินตนเองและผู้ปกครอง ประเมินให้น้ำหนักน้อยกว่าครูประเมินเพราะผลการประเมินที่นักเรียนประเมินตนเองและผู้ปกครองประเมินนักเรียนอาจมีความลำเอียงในการที่นักเรียนอาจเข้าข้างตนเองและผู้ปกครองมีความลำเอียงในการประเมินนักเรียนในผู้ปกครอง โดยให้น้ำหนักคะแนนดังนี้ กำหนดคะแนนเต็ม 100% แบ่งเป็น (แววมณี บุตรเรืองศักดิ์ 2550: 53-54)

ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน	10%
ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู	80%
ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง	10%

2.2.8 จัดพิมพ์เครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.9 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ตรวจสอบคุณภาพรายข้อ และตรวจสอบคุณภาพทั้ง ฉบับ ดังนี้

- 1) ตรวจสอบคุณภาพรายข้อ โดยตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน โดยใช้เทคนิค 25%
- 2) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือทั้งฉบับ จำแนกตามประเภทของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะดังนี้

(1) การหาค่าความตรงตามสภาพ (Concurrent validity) ของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบประเมินตนเองของนักเรียนกับคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินของครูผู้สอนและครูที่ปรึกษา โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product -moment correlation coefficient)

(2) การหาค่าความตรงตามโครงสร้าง (construct validity) ของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ หาค่าความตรงเชิงโครงสร้างโดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (item- test correlation) โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product -moment correlation coefficient)

(3) ตรวจสอบความเที่ยงของแบบประเมินตนเองของนักเรียนโดยให้นักเรียน 338 คน ประเมินตนเอง แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค

(4) ตรวจสอบความเที่ยงของแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูจากการสังเกตนักเรียน โดยครู 2 คน แล้วนำผลการสังเกตที่ได้มาหาค่าความเที่ยงของแบบสังเกต

(5) ตรวจสอบความเที่ยงของแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง โดยให้ผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 34 คน ประเมินนักเรียนจำนวน 34 คน แล้วนำผลที่ได้ มาหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค

2.2.10 จัดพิมพ์คู่มือการใช้เครื่องวัดจิตสาธารณะของนักเรียนประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้

- 1) วัตถุประสงค์ของเครื่องมือ
- 2) ลักษณะของเครื่องมือ
- 3) โครงสร้างของเครื่องมือ
- 4) คุณภาพของเครื่องมือ
- 5) วิธีการนำเครื่องมือไปใช้
- 6) เกณฑ์การให้คะแนน
- 7) เกณฑ์การแปลผลคะแนน

ตัวอย่าง แบบประเมินตนเองของนักเรียนที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการทดลองสามครั้ง

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติจนเป็นนิสัย	ปฏิบัติบ่อยๆ	ปฏิบัตินานๆ ครั้ง	ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือแทบจะไม่ปฏิบัติเลย
1	นักเรียนร่วมกิจกรรมพัฒนาโรงเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้น				

เกณฑ์การให้คะแนน แบบประเมินตนเองของนักเรียน

ระดับการปฏิบัติ	ความหมาย
4	ปฏิบัติจนเป็นนิสัย
3	ปฏิบัติบ่อยๆ
2	ปฏิบัตินานๆครั้ง
1	ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือแทบจะไม่ปฏิบัติเลย

ตัวอย่าง แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู ครู 2 คน สังเกตนักเรียนคนเดียวกัน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องหมายเลข 1,2,3หรือ 4 ที่ตรงกับระดับพฤติกรรมของนักเรียน

ข้อที่	พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับการปฏิบัติ			
		4	3	2	1
1.	นักเรียนร่วมกิจกรรมพัฒนาโรงเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้น				
2.	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมฟื้นฟูสุขภาพจิต สุขภาพกายให้กับผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ				
3.	นักเรียนร่วมกิจกรรมรณรงค์กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายที่โรงเรียนจัดขึ้น				

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		4	3	2	1
1.	นักเรียนร่วมกิจกรรมพัฒนาโรงเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้น	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาโรงเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้นเป็นประจำ	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาโรงเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้นบ่อยครั้ง	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาโรงเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้นนานๆครั้ง	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาโรงเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้นน้อยครั้งหรือไม่เคยเข้าร่วม

ตัวอย่าง แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง ผู้ปกครองประเมินนักเรียนในปกครองของตนเอง

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติจนเป็นนิสัย	ปฏิบัติบ่อยๆ	ปฏิบัตินานๆ ครั้ง	ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือแทบจะไม่ปฏิบัติเลย
1.	นักเรียนเข้ากิจกรรม ร่วมพัฒนาหมู่บ้าน/ ชุมชน/สังคม ที่จัดขึ้น				

เกณฑ์การให้คะแนน แบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครอง

ระดับการปฏิบัติ	ความหมาย
4	ปฏิบัติจนเป็นนิสัย
3	ปฏิบัติบ่อยๆ
2	ปฏิบัตินานๆ ครั้ง
1	ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือแทบจะไม่ปฏิบัติเลย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัย
ดำเนินการดังนี้

3.1 เก็บข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนโรงเรียนจำนวนนักเรียนและครูและรายละเอียดอื่นๆที่ต้องการใช้ ของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ในปีการศึกษา 2554 แล้วดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยเขียนชื่อโรงเรียนทั้งหมด 50 โรงเรียนลงในกระดาษสลาก แยกตามขนาดโรงเรียน ที่แบ่งตามเกณฑ์ของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดเล็ก ใช้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้นในการแบ่ง สุ่มหยิบชื่อโรงเรียน 3 รอบ ในแต่ละรอบ สุ่มหยิบชื่อโรงเรียนจากชั้นขนาดใหญ่พิเศษ 1 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 2 โรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก 1 โรงเรียน โดยสุ่มแบบไม่ใส่คืน จากทั้งสามรอบได้กลุ่มโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรอบละ 5 โรงเรียน รวมเป็นโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 15 โรงเรียน ตรวจสอบรายชื่อโรงเรียนทั้ง 15 โรงเรียน ทหารายละเอียดเกี่ยวกับที่อยู่เบอร์โทรศัพท์ชื่อผู้บริหารครูผู้สอน จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการทดลองเครื่องมือ แล้ว จัดเตรียมเครื่องมือวิจัยเพื่อนำไปทดลองใช้

3.2 ขออนุญาตทำการวิจัย โดยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือวิจัยจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ถึงผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เพื่อขอความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล การทดลองเครื่องมือครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 การทดลองและเก็บข้อมูลที่เป็น โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษและขนาดใหญ่ผู้วิจัยเดินทางไปด้วยตนเอง ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กที่อยู่ไกลๆและจำนวนเครื่องมือวัดมีจำนวนไม่มากที่สามารถส่งทางไปรษณีย์ได้ผู้วิจัยใช้วิธีการส่งทางไปรษณีย์ส่งผู้บริหาร โรงเรียนเพื่อขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนช่วยจัดการให้นักเรียนทำแบบประเมินตนเอง โดยพิมพ์หนังสือชี้แจงรายละเอียดจากผู้วิจัยถึงผู้บริหารโรงเรียนอีกหนึ่งฉบับ พร้อมกับแนบซองเปล่าติดแสตมป์แบบลงทะเบียกลับถึงผู้วิจัย สำหรับการทดลองครั้งที่ 3 ผู้วิจัยเดินทางไปติดต่อโรงเรียนเองเพราะการทดลองครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างต้องใช้ครู และผู้ปกครองนักเรียนด้วย จึงต้องเข้าไปขอความอนุเคราะห์จากครูผู้สอนและให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการแจกแบบประเมินทั้งของนักเรียนของครูและของผู้ปกครอง

3.3 การเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ โดยผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ พฤติกรรมตัวบ่งชี้และแบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา พร้อมทั้งหนังสือขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เสนอผู้เชี่ยวชาญที่คัดเลือกไว้เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ

3.4 การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการระหว่างวันที่ 5 พฤศจิกายน 2554 ถึงวันที่ 23 มกราคม 2555 โดยได้ดำเนินการดังนี้

3.4.1 การทดลองเครื่องมือครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ใช้เครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือจากครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง การเก็บข้อมูลจะมีทั้งเดินทางไปด้วยตนเองและส่งทางไปรษณีย์ ซึ่งแจ้งให้ครูผู้ช่วยดำเนินการให้ขอกลุ่มตัวอย่างที่ครอบคลุมทั้งสามระดับ คือจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 ตามจำนวนที่แจ้งในหนังสือขอความอนุเคราะห์และขอให้นักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและมีจิตสาธารณะต่ำในจำนวนที่เท่าๆกันหรือใกล้เคียงกัน

3.4.2 การทดลองครั้งที่ 3 เครื่องมือวัด ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็น โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนละ 2 คน โดยขอเป็น ครูที่ปรึกษา 1 คน ครูผู้สอน 1 คน สังเกตพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มเดียว โดยประเมินลงในเครื่องมือวัดฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู และให้นักเรียนในกลุ่มเดียวกันนี้ รับเครื่องมือวัดฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครองนำกลับไปให้ผู้ปกครองประเมินตัวนักเรียนเอง เมื่อผู้ปกครองประเมินนักเรียนเสร็จแล้วให้นักเรียนนำแบบประเมินกลับมาส่งให้คุณครูที่ปรึกษา กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ใช้ จากโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ เป็นนักเรียน จำนวน 16 คน ผู้ปกครองนักเรียน 16 คน โรงเรียนขนาดใหญ่ นักเรียน 8 คน ผู้ปกครอง 8 คน โรงเรียนขนาดกลาง นักเรียน 9 คน ผู้ปกครอง 9 คน และโรงเรียนขนาดเล็ก นักเรียน 1 คน ผู้ปกครอง 1 คน รวมเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ครูใช้เครื่องมือวัดฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู 34 คน กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่ใช้แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองประเมินนักเรียนในปกครองจำนวน 34 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือวัดจิตสาธาณะทั้ง 3 ฉบับ โดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruency: IOC) ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทนค่าดัชนีความสอดคล้อง
	R	แทนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
		ถ้าแน่ใจว่าวัดได้ตรงให้ค่า +1
		ถ้าไม่แน่ใจว่าวัดได้ตรงให้ค่า 0
		ถ้าแน่ใจว่าวัดได้ไม่ตรงให้ค่า -1
	$\sum R$	แทนผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาใช้ความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .50 ถือว่าเป็นข้อความที่มีความตรง (วรรณดี แสงประทีปทอง 2544: 230)

4.2 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ของเครื่องมือวัดจิตสาธาณะฉบับที่ 1 แบบ ประเมินตนเองของนักเรียน หา โดยใช้เทคนิค 25% ใช้สูตรดังนี้ (วรรณดี แสงประทีปทอง 2544: 245)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	$\bar{X}_H$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน จำนวนคนของกลุ่มสูง
	n_L	แทน จำนวนคนของกลุ่มต่ำ

4.3 การหาค่าความตรงตามสภาพ (Concurrent validity) ระหว่างแบบประเมินตนเองของนักเรียนกับแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบประเมินตนเองของนักเรียนกับคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินของครูผู้สอนและครูที่ปรึกษา โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product -moment correlation coefficient)

$$r_{XY} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	N	แทน จำนวนคนในกลุ่ม
	X	แทน คะแนนจากนักเรียนประเมินตนเอง
	Y	แทน คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากครูผู้ สอนกับครูที่ปรึกษา

4.4 การหาค่าความตรงตามโครงสร้าง (construct validity) ของเครื่องมือวัดจิต
 สาธารณะ ทั้ง 3 ฉบับ หาค่าความตรงตามโครงสร้างโดยการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน
 รายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (item- test correlation) โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 แบบเพียร์สัน (Pearson's product -moment correlation coefficient)

$$r_{XY} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ N แทน จำนวนคนในกลุ่ม
 X แทน คะแนนของข้อคำถาม
 Y แทน คะแนนผลรวมของข้ออื่นๆที่เหลือทุกข้อ

4.5 การหาค่าความเที่ยง (Reliability) แบ่งตามลักษณะ ของเครื่องมือดังนี้

4.5.1 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู โดยใช้ผู้สังเกตนักเรียนกลุ่มเดียวกัน
 ใช้ผู้สังเกต 2 คน คือครูผู้สอนกับครูที่ปรึกษา หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 ของเพียร์สันระหว่างผู้สังเกต 2 คน (กานดา พุนลาภทวี 2545: 117)

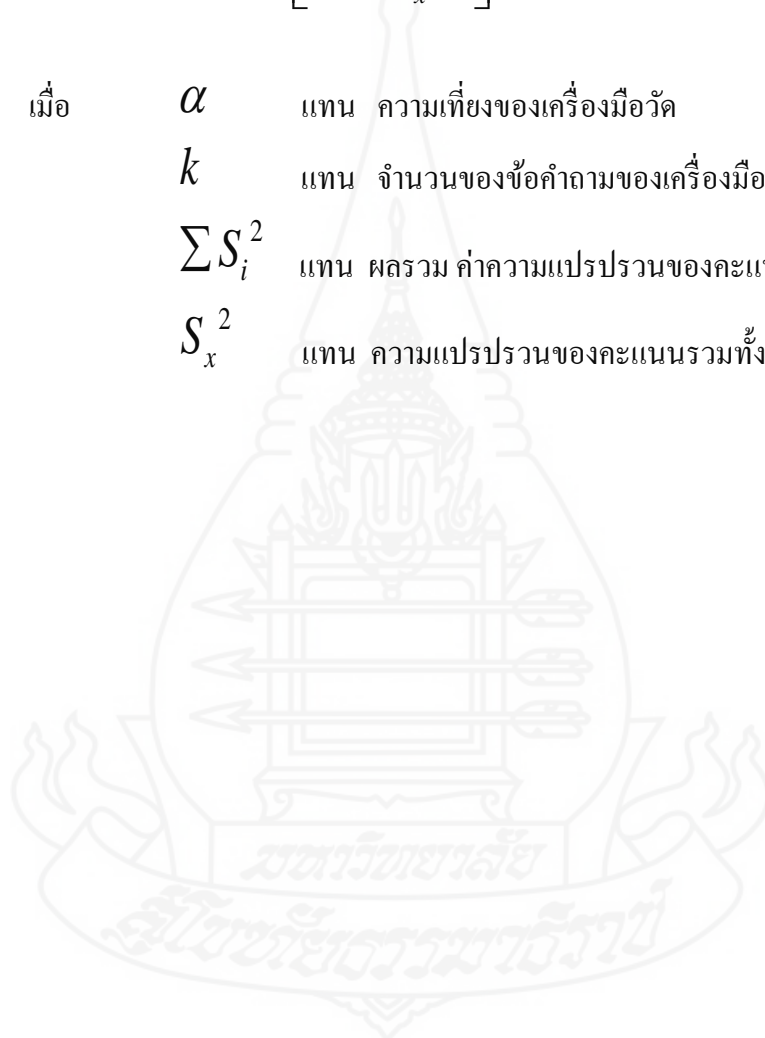
$$r_{XY} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{XY} แทน ความเที่ยงของผู้ถูกสังเกต
 X แทน คะแนนของผู้สังเกตคนที่ 1
 Y แทน คะแนนของผู้สังเกตคนที่ 2
 N แทน จำนวนนักเรียน

4.5.2 แบบประเมินตนเองของนักเรียน และแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง
 หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ซึ่งใช้สูตรในการคำนวณดังนี้
 (วรรณดี แสงประทีปทอง 2544: 239-240)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ความเที่ยงของเครื่องมือวัด
	k	แทน	จำนวนของข้อความของเครื่องมือวัด
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวม ค่าความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	S_x^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับของเครื่องมือ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธาธารณะ และเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดจิตสาธาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 เครื่องมือที่พัฒนาขึ้น มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิดแบบมาตรประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 3 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 60 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู จำนวน 40 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 32 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การนำเสนอผลการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธาธารณะ

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการพัฒนาเครื่องมือ ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. คุณภาพเครื่องมือ

1.1 ความตรงเชิงเนื้อหา

1.2 อำนาจจำแนกรายข้อ

1.2.1 การทดสอบครั้งที่ 1

- 1) ค่าสถิติทดสอบทีเพื่อพิจารณาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามรายข้อของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 60 ข้อ
- 2) การคัดเลือกและปรับปรุงเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 60 ข้อ จัดทำฉบับใหม่ให้เหลือ 50 ข้อ เพื่อนำไปทดสอบครั้งที่ 2

1.2.2 การทดสอบครั้งที่ 2

- 1) ค่าสถิติทดสอบทีเพื่อพิจารณาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามรายข้อของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 50 ข้อ
- 2) การคัดเลือกและปรับปรุงเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 50 ข้อ จัดทำฉบับใหม่ให้เหลือ 40 ข้อ นำไปทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

พัฒนาเครื่องมือดำเนินการดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ โดยผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะไว้ 2 ข้อ คือ
    - 1.1 เพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31
    - 1.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดการมีจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31
  2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน ด้านการมีจิตสาธารณะ โดยมีตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานการศึกษา
  3. กำหนดและนิยามตัวบ่งชี้ ของการมีจิตสาธารณะ ของนักเรียน ตัวบ่งชี้การมีจิตสาธารณะจาก
    - 3.1 แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
    - 3.2 มาตรฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ.2544) มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ และมาตรฐานการประเมินภายนอกกรอบสาม (พ.ศ.2554-2558) ตัวบ่งชี้ที่ 2 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์
    - 3.3 จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผู้วิจัยได้นิยามเชิงปฏิบัติการตัวบ่งชี้ที่ได้ศึกษามาแล้ว นำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในการนิยามตัวบ่งชี้ รายละเอียด การนิยามแสดงในตารางที่ 4.1
- ตารางที่ 4.1 นิยามเชิงปฏิบัติการ และตัวบ่งชี้ของการมีจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต31

ตัวบ่งชี้	นิยามเชิงปฏิบัติการ
1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน 2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกโรงเรียน

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	นิยามเชิงปฏิบัติการ
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับหมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ 2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับจังหวัด
3. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	1. ดูแลรักษาสິงของเครื่องใช้ต่างๆของโรงเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้สุขภัณฑ์ในห้องน้ำห้องส้วม อุปกรณ์การทำความสะอาดต่างๆ 2. ดูแลรักษาสິงแวดล้อมในบริเวณโรงเรียน
4. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนและสังคม	1. ดูแลรักษาสິงของเครื่องใช้ต่างๆภายในบ้านและชุมชนสังคม 2. ดูแลรักษาสິงแวดล้อมภายในบ้าน ชุมชนและสังคม
5. ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	1. ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ทำงานด้วยความเต็มใจ 2. อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญาด้วยความสมัครใจ
6. ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	1. แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ 2. ช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น

4. เขียนพฤติกรรมตัวบ่งชี้วัด ของการมีจิตสาธารณะจากแนวการพัฒนาการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนด้านการมีจิตสาธารณะ จากเอกสารงานวิจัย แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง และเก็บข้อมูลจากครูผู้สอน จำนวน 5 คน จากนักเรียน จำนวน 100 คน จากศึกษานิเทศก์ จำนวน 3 คน โดยทำแบบสอบถามแยกตามองค์ประกอบชนิดปลายเปิดให้นักเรียน ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์เขียนแสดงพฤติกรรมของการมีจิตสาธารณะในแต่ละองค์ประกอบว่า พฤติกรรมที่แสดงถึงการมีจิตสาธารณะในแต่ละองค์ประกอบนักเรียนควรปฏิบัติอย่างไร แล้วนำมาสังเคราะห์ร่วมกับที่ศึกษาจากงานวิจัยและพฤติกรรมบ่งชี้ที่ผู้วิจัยเขียนขึ้น เพื่อนำมาเขียนเป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม

5. กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือแต่ละฉบับ ผู้วิจัยได้กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือทั้ง 3 ฉบับ คือ แบบประเมินตนเองของนักเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู และแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง รายละเอียดการกำหนดโครงสร้างแต่ละฉบับ มีดังนี้

5.1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนเป็นแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 60 ข้อ รายละเอียดใน ตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 โครงสร้างของแบบประเมินตนเองของนักเรียน

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ	ข้อที่
1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน	5	1-5
	2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกโรงเรียน	5	6-10
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับหมู่บ้านตำบล/อำเภอ	5	11-15
	2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับจังหวัด	5	16-20
3. คุณลักษณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	1. คุณลักษณะสมบัติของโรงเรียน	5	21-25
	2. คุณลักษณะสิ่งแวดล้อมในบริเวณโรงเรียน	5	26-30
4. คุณลักษณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนและสังคม	1. คุณลักษณะสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆภายในบ้านและชุมชนสังคม	5	31-35
	2. คุณลักษณะสิ่งแวดล้อมภายในบ้านชุมชนและสังคม	5	36-40
5. ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	1. ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครอง ทำงานด้วยทำงานด้วยความเต็มใจ	5	41-45
	2. อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกายกำลังใจ และกำลังสติปัญญาด้วยความเต็มใจ	5	46-50

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ	ข้อที่
6. ร่วมแก้ปัญหาหรือ	1. แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ	5	51-55
ร่วมสร้างสิ่งที่ดีงาม	2. ช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น	5	56-60
ของส่วนรวมตาม			
สถานการณ์ที่			
เกิดขึ้น			
รวม		60	

5.2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครูเป็นแบบมาตรฐานค่า 4 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 40 ข้อ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 โครงสร้างของแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ	ข้อที่
1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน	5	1-5
	2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกโรงเรียน	5	6-10
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับหมู่บ้านตำบล/อำเภอ	-	-
	2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับจังหวัด	5	11-15
3. คุณลักษณะสัมบัติและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	1. คุณลักษณะสัมบัติของโรงเรียน	5	16-20
	2. คุณลักษณะสิ่งแวดล้อมในบริเวณโรงเรียน	5	21-25
4. คุณลักษณะสัมบัติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนและสังคม	1. คุณลักษณะสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆภายในบ้านและชุมชนสังคม	-	-
	2. คุณลักษณะสิ่งแวดล้อมภายในบ้านชุมชนและสังคม	-	-

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ	ข้อที่
5. ช่วยเหลือผู้อื่นด้วย ความเต็มใจและพึง พอใจโดยไม่หวัง สิ่งตอบแทน	1. ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครอง ทำงานด้วยทำงานด้วย ความเต็มใจ 2. อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกายกำลังใจ และ กำลังสติปัญญาด้วยความเต็มใจ	- 5	- 26-30
6. ร่วมแก้ปัญหาหรือ ร่วมสร้างสิ่งที่ดีงาม ของส่วนรวมตาม สถานการณ์ที่ เกิดขึ้น	1. แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ 2. ช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น	5 5	31-35 36-40
รวม		40	

5.3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองเป็นแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 32 ข้อ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 โครงสร้างของแบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครอง

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ	ข้อที่
1. เข้าร่วมกิจกรรมที่ เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นภายใน โรงเรียน 2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกโรงเรียน	- -	- -
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่ เป็นประโยชน์ต่อ ชุมชนและสังคม	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับหมู่บ้านตำบล/ อำเภอ 2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับจังหวัด	5 5	1-5 6-10
3. ดูแลรักษาสาธารณะ สมบัติและ สิ่งแวดล้อมใน โรงเรียน	1. ดูแลรักษาสาธารณสมบัติของโรงเรียน 2. ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในบริเวณ โรงเรียน	- -	- -

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ	ข้อที่
4. คุณแลร์กษาสาธารณะ สมบัติและ สิ่งแวดล้อมใน ชุมชนและสังคม	1. คุณแลร์กษาสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆภายในบ้านและ ชุมชนสังคม	5	11-15
	2. คุณแลร์กษาสิ่งแวดล้อมภายในบ้านชุมชนและ สังคม	5	16-20
5. ช่วยเหลือผู้อื่นด้วย ความเต็มใจและพึง พอใจโดยไม่หวัง สิ่งตอบแทน	1. ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครอง ทำงานด้วยความเต็มใจ	5	21-25
	2. อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกายกำลังใจ และ กำลังสติปัญญาด้วยความเต็มใจ	-	-
6. ร่วมแก้ปัญหาหรือ ร่วมสร้างสิ่งที่ดีงาม ของส่วนรวมตาม สถานการณ์ที่เกิดขึ้น	1. แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ	5	26-30
	2. ช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น	2	31-32
รวม		32	

6. สร้างเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียน กำหนดระดับคุณภาพและเกณฑ์การให้คะแนน ประกอบด้วยเครื่องมือวัด 3 ฉบับ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ คือ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 60 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู จำนวน 40 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 32 ข้อ เขียนข้อคำถามตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ แล้วนำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของตัวบ่งชี้กับข้อคำถามและความชัดเจนของภาษาที่ใช้ ตลอดจนปรับแก้ไขข้อความที่ไม่ชัดเจน แล้วเลือกข้อความมาสร้างแบบประเมินตามโครงสร้างของแบบประเมิน

7. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในการจัดการเรียนการสอนด้านการมีจิตสาธารณะ จำนวน 6 คน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างนิยาม พฤติกรรม ข้อความและเกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยปรับแก้ตามที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะในการปรับถ้อยคำ ส่วนวนภาษาที่ใช้ในแบบประเมินตนเองของนักเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู และแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามตัวบ่งชี้ จากนั้นผู้วิจัยนำผลการลงความเห็นมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่า แบบประเมินทั้ง 3 ฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.50 ถึง 1.00 แสดงว่าทุกข้อคำถามมีความตรงเชิงเนื้อหา รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวัดการมีจิตสาธารณะ

แบบประเมิน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน	0.50-1.00
ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู	0.67-1.00
ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง	0.50-1.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ข้อคำถามทุกข้อในเครื่องมือวัดการมีจิตสาธารณะ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาทุกฉบับ

7. กำหนดน้ำหนักคะแนนของการใช้เครื่องมือวัดการมีจิตสาธารณะ ตามแนวทางการให้น้ำหนักคะแนนของ แวมฉนิ บุตรเรืองศักดิ์ (2550: 54) ของ สุเทพ เบ็ญจวิไลกุล (2550: 75) ได้ผลการให้น้ำหนักคะแนนดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 การให้น้ำหนักคะแนนของเครื่องมือวัดการมีจิตสาธารณะ

เครื่องมือ	น้ำหนักคะแนน
ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน	10%
ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู	80%
ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง	10%
รวม	100%

จากตารางที่ 4.6 พบว่าเครื่องมือวัด ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนให้มีน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 10% ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูให้มีน้ำหนักคะแนนเป็น 80% ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง ให้มีน้ำหนักคะแนน 10% รวมทั้ง 3 ฉบับเป็น 100%

8. จัดพิมพ์เครื่องมือวัด การมีจิตสาธารณะ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

9. นำเครื่องมือวัดจิตสาธารณะฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนไปทดสอบ โดยทำการทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 1 และ 2 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและเพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่จะนำไปหาคุณภาพเครื่องมือในการทดลองครั้งที่ 3

9.1 การทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 1 ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวัดจิตสาธารณะฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 60 ข้อ ที่ผ่านการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคือค่า $IOC \geq 0.5$ นักเรียนกลุ่มทดลอง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 จำนวน 289 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25 % ทดสอบด้วยค่าที่คัดเลือกแล้วนำไปทดสอบครั้งที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อในการทดลองครั้งที่ 1 นำเสนอ ตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 อำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน โดยการทดสอบค่าที่ การทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 1

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	ผลการพิจารณา
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1.	3.25	.578	2.76	.572	5.207**	คัดเลือกไว้
2.	2.40	.717	2.00	.597	3.700**	ตัดออก
3.	2.75	.737	2.12	.548	5.870**	คัดเลือกไว้
4.	3.24	.786	2.38	.590	7.562**	คัดเลือกไว้
5.	3.00	.771	2.15	.612	7.457**	คัดเลือกไว้
6.	2.80	.854	2.05	.571	6.259**	คัดเลือกไว้
7.	3.00	.805	2.30	.716	5.625**	ตัดออก
8.	3.11	.781	2.07	.627	8.950**	คัดเลือกไว้
9.	3.27	.827	2.28	.609	8.251**	คัดเลือกไว้
10.	3.67	.475	2.72	.609	10.638**	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		<i>t</i>	ผลการพิจารณา
	$\bar{X}$	<i>S.D</i>	$\bar{X}$	<i>S.D</i>		
11.	2.95	.733	2.11	.563	7.822**	คัดเลือกไว้
12.	2.57	.774	1.73	.531	7.746**	ตัดออก
13.	2.85	.711	1.82	.605	9.510**	คัดเลือกไว้
14.	3.16	.736	2.16	.550	9.367**	คัดเลือกไว้
15.	3.48	.623	2.51	.707	8.857**	คัดเลือกไว้
16.	3.44	.598	2.41	.639	10.201**	คัดเลือกไว้
17.	2.65	.862	1.91	.501	6.463**	ตัดออก
18.	3.11	.746	2.26	.550	7.907**	คัดเลือกไว้
19.	2.95	.769	1.99	.585	8.568**	คัดเลือกไว้
20.	2.97	.838	1.95	.494	9.104**	คัดเลือกไว้
21.	3.52	.644	2.46	.797	8.938**	คัดเลือกไว้
22.	3.71	.514	2.53	.744	11.270**	คัดเลือกไว้
23.	3.67	.759	2.70	1.030	6.508**	ตัดออก
24.	3.77	.606	2.51	.625	12.498**	คัดเลือกไว้
25.	3.65	.533	2.58	.574	11.828**	คัดเลือกไว้
26.	3.67	.644	2.82	.765	7.276**	คัดเลือกไว้
27.	3.25	.718	2.34	.647	8.171**	คัดเลือกไว้
28.	3.37	.632	2.30	.697	9.876**	คัดเลือกไว้
29.	2.97	.805	2.08	.517	8.039**	คัดเลือกไว้
30.	3.48	.644	2.19	.589	12.756**	คัดเลือกไว้
31.	3.40	.658	2.47	.744	8.059**	คัดเลือกไว้
32.	3.72	.481	2.64	.713	10.897**	คัดเลือกไว้
33.	3.43	.841	2.53	.687	7.146**	ตัดออก
34.	3.27	.777	2.30	.591	8.566**	คัดเลือกไว้
35.	3.51	.645	2.27	.647	11.681**	คัดเลือกไว้
36.	3.61	.543	2.39	.699	11.927**	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		<i>t</i>	ผลการพิจารณา
	$\bar{X}$	<i>S.D</i>	$\bar{X}$	<i>S.D</i>		
37.	3.67	.622	2.55	.796	9.510**	คัดลอกไว้
38.	3.33	.577	2.11	.484	14.023**	คัดลอกไว้
39.	3.80	.403	2.42	.759	13.905**	คัดลอกไว้
40.	3.36	.650	2.22	.647	10.764**	คัดลอกไว้
41.	3.73	.445	2.73	.688	10.581**	คัดลอกไว้
42.	3.68	.549	2.65	.691	10.092**	คัดลอกไว้
43.	3.56	.598	2.53	.687	9.793**	ตัดออก
44.	3.60	.658	2.39	.615	11.576**	คัดลอกไว้
45.	3.67	.528	2.55	.685	11.106**	คัดลอกไว้
46.	3.47	.553	2.20	.523	14.325**	คัดลอกไว้
47.	3.44	.598	2.35	.671	10.457**	คัดลอกไว้
48.	3.17	.742	2.04	.629	10.046**	ตัดออก
49.	3.36	.584	2.23	.609	11.557**	คัดลอกไว้
50.	3.20	.735	2.07	.627	10.113**	คัดลอกไว้
51.	3.71	.514	2.73	.708	9.648**	ตัดออก
52.	3.75	.468	2.43	.760	12.731**	คัดลอกไว้
53.	3.61	.543	2.47	.667	11.458**	คัดลอกไว้
54.	3.37	.653	2.30	.635	10.194**	คัดลอกไว้
55.	3.59	.522	2.45	.600	12.382**	คัดลอกไว้
56.	3.44	.551	2.32	.724	10.597**	ตัดออก
57.	3.47	.553	2.19	.634	13.107**	คัดลอกไว้
58.	3.44	.620	2.24	.615	11.823**	คัดลอกไว้
59.	3.49	.601	2.31	.681	11.241**	คัดลอกไว้
60.	3.84	.436	2.51	.646	14.703**	คัดลอกไว้

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.7 แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 60 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 3.700 ถึง 14.703 ทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกข้อ แต่ต้องการตัดข้อคำถาม ออกจำนวน 10 ข้อ เพื่อนำไปทดลองครั้งที่ 2 โดยพิจารณาจากผังการสร้างเครื่องมือว่าในแต่ละ องค์ประกอบตามตัวบ่งชี้ และพฤติกรรมบ่งชี้ ว่าในแต่ละพฤติกรรมบ่งชี้จัดทำข้อคำถามไว้กี่ข้อและ ต้องการใช้จริงกี่ข้อเมื่อทดลองหาค่าอำนาจจำแนกเสร็จแล้ว พิจารณาข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกน้อยๆ ในแต่ละพฤติกรรมบ่งชี้แล้วตัดออก ข้อที่ตัดออกได้แก่ข้อ 2, 7, 12, 17, 23, 33, 43, 48, 51 และ 56 เหลือแบบประเมินที่นำไปทดลองครั้งที่ 2 จำนวน 50 ข้อ แล้วจัดทำผังโครงสร้างใหม่ สรุปเป็นผัง โครงสร้างแบบประเมินตนเองของนักเรียนหลังจากนำไปหาค่าอำนาจจำแนกครั้งที่ 1 แล้วได้ดัง ตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 โครงสร้างของแบบประเมินตนเองของนักเรียนหลังการทดสอบครั้งที่ 1

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ	ข้อที่
1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน	4	1-4
	2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกโรงเรียน	4	5-8
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับหมู่บ้านตำบล/อำเภอ	4	9-12
	2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับจังหวัด	4	13-16
3. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	1. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติของโรงเรียน	4	17-20
	2. ดูแลรักษาสีสิ่งแวดล้อมในบริเวณโรงเรียน	5	21-25
4. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนและสังคม	1. ดูแลรักษาสีของเครื่องใช้ต่างๆภายในบ้านและชุมชนสังคม	4	26-29
	2. ดูแลรักษาสีสิ่งแวดล้อมภายในบ้านชุมชนและสังคม	5	30-34

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ	ข้อที่
5. ช่วยเหลือผู้อื่นด้วย ความเต็มใจและพึง พอใจโดยไม่หวัง สิ่งตอบแทน	1. ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครอง ทำงานด้วยทำงานด้วย ความเต็มใจ 2. อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกายกำลังใจ และ กำลังสติปัญญาด้วยความเต็มใจ	4	35-38
6. ร่วมแก้ปัญหาหรือ ร่วมสร้างสิ่งที่ดีงาม ของส่วนรวมตาม สถานการณ์ที่เกิดขึ้น	1. แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ 2. ช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น	4	43-46
		4	47-50
		รวม	50

9.2 การทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 2 ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวัดจิตสาธารณะที่ผ่านทดสอบจากครั้งที่ 1 ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 50 ข้อ นักเรียนกลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 จำนวน 353 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25% ทดสอบด้วยค่าที่ และคัดเลือกรายข้อเครื่องมือฉบับใหม่แล้วนำไปตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผลการทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 2 แสดงได้ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 อำนาจจำแนกรายข้อของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน โดยการทดสอบที่ การทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 2

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	ผลการพิจารณา
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1.	2.89	.745	2.06	.651	8.258 **	คัดเลือกรายข้อ
2.	2.56	.738	1.66	.568	9.545 **	คัดเลือกรายข้อ
3.	2.94	.680	1.99	.566	10.629 **	คัดเลือกรายข้อ
4.	2.75	.843	1.75	.603	9.356 **	คัดเลือกรายข้อ
5.	2.54	.813	1.54	.590	9.882 **	คัดเลือกรายข้อ

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		<i>t</i>	ผลการพิจารณา
	$\bar{X}$	<i>S.D</i>	$\bar{X}$	<i>S.D</i>		
6.	2.93	.735	1.89	.667	10.281 **	คัดเลือกว่า
7.	2.81	.767	1.91	.559	9.132 **	ตัดออก
8.	3.56	.563	2.58	.720	10.454 **	คัดเลือกว่า
9.	3.07	.735	1.86	.630	12.332 **	คัดเลือกว่า
10.	2.92	.856	1.65	.571	12.255 **	คัดเลือกว่า
11.	3.03	.775	1.83	.598	12.189 **	คัดเลือกว่า
12.	3.49	.624	2.43	.693	11.102 **	ตัดออก
13.	3.40	.616	2.10	.704	13.624 **	คัดเลือกว่า
14.	3.19	.721	1.95	.659	12.465 **	คัดเลือกว่า
15.	2.58	.809	1.58	.634	9.690 **	คัดเลือกว่า
16.	2.78	.836	1.84	.609	8.784 **	ตัดออก
17.	3.44	.706	2.40	.731	9.952 **	คัดเลือกว่า
18.	3.56	.602	2.47	.824	10.344 **	คัดเลือกว่า
19.	3.66	.475	2.41	.691	14.793 **	คัดเลือกว่า
20.	3.51	.605	2.41	.719	11.307 **	คัดเลือกว่า
21.	3.55	.657	2.62	.741	9.200 **	คัดเลือกว่า
22.	3.58	.599	2.71	.746	8.856 **	คัดเลือกว่า
23.	3.20	.606	2.13	.608	12.172 **	คัดเลือกว่า
24.	2.74	.762	1.88	.612	8.661 **	ตัดออก
25.	3.06	.628	2.02	.638	11.334 **	คัดเลือกว่า
26.	3.42	.736	2.37	.789	9.510 **	ตัดออก
27.	3.78	.471	2.70	.774	11.813 **	คัดเลือกว่า
28.	3.39	.733	2.23	.672	11.494 **	คัดเลือกว่า
29.	3.58	.599	2.49	.638	12.203 **	คัดเลือกว่า
30.	3.46	.585	2.41	.705	11.113 **	คัดเลือกว่า
31.	3.53	.524	2.58	.746	10.080 **	คัดเลือกว่า
32.	3.04	.767	2.13	.618	9.220 **	ตัดออก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		<i>t</i>	ผลการพิจารณา
	$\bar{X}$	<i>S.D</i>	$\bar{X}$	<i>S.D</i>		
33.	3.53	.659	2.60	.782	8.866**	ตัดออก
34.	3.22	.719	2.23	.642	10.143**	คัดเลือกรั่ว
35.	3.62	.612	2.66	.808	9.125**	ตัดออก
36.	3.72	.476	2.73	.779	10.795**	คัดเลือกรั่ว
37.	3.61	.596	2.54	.800	10.377**	คัดเลือกรั่ว
38.	3.72	.564	2.60	.782	11.547**	คัดเลือกรั่ว
39.	3.30	.611	2.22	.574	12.680**	คัดเลือกรั่ว
40.	3.33	.653	2.24	.615	11.875**	คัดเลือกรั่ว
41.	3.21	.648	2.16	.576	11.913**	คัดเลือกรั่ว
42.	3.07	.636	2.17	.565	10.344**	ตัดออก
43.	3.36	.742	2.32	.643	10.455**	คัดเลือกรั่ว
44.	3.43	.737	2.49	.654	9.357**	ตัดออก
45.	3.17	.829	2.06	.735	9.866**	คัดเลือกรั่ว
46.	3.39	.596	2.31	.609	12.473**	คัดเลือกรั่ว
47.	3.19	.619	2.17	.548	12.118**	คัดเลือกรั่ว
48.	3.31	.701	2.20	.629	11.623**	คัดเลือกรั่ว
49.	3.24	.732	2.22	.668	10.128**	ตัดออก
50.	3.57	.541	2.39	.660	13.426**	คัดเลือกรั่ว

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.9 พบว่าเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 50 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 8.258 ถึง 14.793 ทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 แต่ต้องการตัดข้อคำถามออกจำนวน 10 ข้อ เพื่อนำไปทดลองครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยพิจารณาจากผังการสร้างเครื่องมือว่าในแต่ละองค์ประกอบตามตัวบ่งชี้ และพฤติกรรมบ่งชี้ว่า ในแต่ละพฤติกรรมบ่งชี้จัดทำข้อคำถามไว้กี่ข้อและต้องการใช้จริงกี่ข้อเมื่อทดลองหาค่าอำนาจ จำแนกเสร็จแล้ว พิจารณาข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกน้อยๆ ในแต่ละพฤติกรรมบ่งชี้แล้วตัดออก

ข้อที่ตัดออกได้แก่ข้อ 12,16,24 ,26 ,32,33,35,42,44 และ 49 เหลือแบบประเมินที่นำไปทดลองครั้งที่ 3 เพื่อตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือ จำนวน 40 ข้อ สรุปเป็นผังโครงสร้างแบบประเมินตนเองของนักเรียนหลังจากนำไปหาค่าอำนาจจำแนกครั้งที่ 2 แล้วได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 โครงสร้างของแบบประเมินตนเองของนักเรียนหลังการทดสอบครั้งที่ 2

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ	ข้อที่
1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน	4	1-4
	2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกโรงเรียน	4	5-8
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับหมู่บ้านตำบล/อำเภอ	3	9-11
	2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับจังหวัด	3	12-14
3. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	1. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติของโรงเรียน	4	15-18
	2. ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในบริเวณโรงเรียน	4	19-22
4. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนและสังคม	1. ดูแลรักษาสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆภายในบ้านและชุมชนสังคม	3	23-25
	2. ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมภายในบ้านชุมชนและสังคม	3	26-28
5. ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	1. ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองทำงานด้วยความเต็มใจ	3	29-31
	2. อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกายกำลังใจ และกำลังสติปัญญาด้วยความเต็มใจ	3	32-34
6. ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	1. แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ	3	35-37
	2. ช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น	3	38-40
		รวม	40

ตารางที่ 4.11 โครงสร้างของแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู หลังจากปรับตามแบบประเมิน
ตนเองของนักเรียนและตามผังโครงสร้างที่ต้องการนำไปใช้จริง

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ	ข้อที่
1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน	4	1-4
	2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกโรงเรียน	4	5-8
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับหมู่บ้านตำบล/อำเภอ	-	-
	2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับจังหวัด	3	9-11
3. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	1. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติของโรงเรียน	4	12-15
	2. ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในบริเวณโรงเรียน	4	16-19
4. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนและสังคม	1. ดูแลรักษาสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆภายในบ้านและชุมชนสังคม	-	-
	2. ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมภายในบ้านชุมชนและสังคม	-	-
5. ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	1. ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองทำงานด้วยทำงานด้วยความเต็มใจ	-	-
	2. อาสาทำงานให้ครู/ผู้อื่นด้วยกำลังกายกำลังใจ และกำลังสติปัญญาด้วยความเต็มใจ	4	20-23
6. ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	1. แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ	3	24-26
	2. ช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น	4	27-30
รวม		30	

ตารางที่ 4.12 โครงสร้างของแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง หลังหลังจากปรับตามแบบ
ประเมินตนเองของนักเรียนและตามผังโครงสร้างที่ต้องการนำไปใช้จริง

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	จำนวนข้อ	ข้อที่
1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน	-	-
	2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกโรงเรียน	-	-
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับหมู่บ้านตำบล/อำเภอ	4	1-4
	2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับจังหวัด	4	5-8
3. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	1. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติของโรงเรียน	-	-
	2. ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในบริเวณโรงเรียน	-	-
4. ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนและสังคม	1. ดูแลรักษาสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ภายในบ้านและชุมชนสังคม	4	9-12
	2. ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมภายในบ้านชุมชนและสังคม	4	13-16
5. ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	1. ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครอง ทำงานด้วยทำงานด้วยความเต็มใจ	4	17-20
	2. อาสาทำงานให้ครู/ผู้อื่นด้วยกำลังกายกำลังใจ และกำลังสติปัญญาด้วยความเต็มใจ	-	-
6. ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	1. แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ	4	21-24
	2. ช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น	1	25
รวม		25	

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวัดจิตสาธารณะฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนที่ผ่านการทดสอบครั้งที่ 2 และคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่เป็นไปตามเกณฑ์และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนก สูงๆ และคัดจำนวนข้อคำถามผังการสร้างเครื่องมือและตามที่ต้องการ แล้วจัดทำเป็นฉบับใหม่ได้แบบวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 40 ข้อ เพื่อนำไปหาคุณภาพของเครื่องมือ ส่วนเครื่องมือฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู และฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง ได้ผ่านการตรวจสอบและกลั่นกรองในเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งสองท่านและได้ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วนำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 6 ท่าน ได้ตรวจสอบเพื่อหาความสอดคล้อง (IOC) และได้ปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและคัดเลือกข้อคำถามที่เหมาะสม ซึ่งในแต่ละฉบับมีจำนวนข้อคำถามที่ต้องการนำไปหาคุณภาพดังนี้ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู จำนวน 30 ข้อ และฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 25 ข้อ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 จำนวน 338 คน ผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 34 คน และครู 10 คน นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ หาค่าความตรงตามสภาพ ค่าความตรงตามโครงสร้างและ ค่าความเที่ยง รายละเอียดการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทั้งสามฉบับมีดังนี้

2.1 ความตรง โดยแยกการคำนวณดังนี้

2.1.1 ความตรงตามสภาพ (concurrent validity) การหาความตรงตามสภาพ จากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 34 คน โดยนำคะแนนที่ได้จากนักเรียนประเมินตนเองไปหาความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินของครูผู้สอนกับครูที่ปรึกษาประเมินโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีจิตสาธารณะ โดยวิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 34 คน ผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.13 ความตรงตามสภาพของแบบประเมินตนเองของนักเรียน จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

เครื่องมือวัด	จำนวนนักเรียน(คน)	จำนวนข้อคำถาม	r_{xy}
แบบประเมินตนเองของนักเรียน	34	40	.751**
แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู	34	30	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.13 พบว่า แบบประเมินตนเองของนักเรียนมีความตรงตามสภาพ มีค่าความตรงตามสภาพ เท่ากับ .751 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากนักเรียนทำแบบประเมินตนเองกับคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินของครูผู้สอนกับครูที่ปรึกษาจากแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู คำนวณค่าโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน แสดงว่าเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนมีความตรงตามสภาพในระดับสูง

2.1.2 ความตรงตามโครงสร้าง (construct validity) ผู้วิจัยได้หาความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะทั้งสามฉบับ ด้วยวิธีตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (item- test correlation) จากเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 40 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู จำนวน 30 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 25 ข้อ โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลปรากฏดังตารางที่ 4.14-4.16

ตารางที่ 4.14 ความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเอง
ของนักเรียน แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ข้อ	r_{xy}	ข้อ	r_{xy}	ข้อ	r_{xy}	ข้อ	r_{xy}
1.	0.551**	11.	0.608**	21.	0.616**	31.	0.606**
2.	0.530**	12.	0.645**	22.	0.578**	32.	0.653**
3.	0.462**	13.	0.620**	23.	0.563**	33.	0.631**
4.	0.583**	14.	0.536**	24.	0.581**	34.	0.661**
5.	0.462**	15.	0.444**	25.	0.575**	35.	0.679**
6.	0.553**	16.	0.474**	26.	0.575**	36.	0.544**
7.	0.625**	17.	0.524**	27.	0.533**	37.	0.617**
8.	0.573**	18.	0.597**	28.	0.624**	38.	0.648**
9.	0.612**	19.	0.540**	29.	0.603**	39.	0.636**
10.	0.600**	20.	0.591**	30.	0.582**	40.	0.632**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.14 คะแนนรายข้อจากเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน กับคะแนนทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.444 ถึง 0.679 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน มีความตรงตามโครงสร้าง

ตารางที่ 4.15 ความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 2 แบบสังเกต
พฤติกรรมนักเรียนโดยครู แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ข้อ	r_{xy}	ข้อ	r_{xy}	ข้อ	r_{xy}	ข้อ	r_{xy}
1.	0.730**	9.	0.775**	17.	0.608**	25.	0.517**
2.	0.737**	10.	0.783**	18.	0.748**	26.	0.424*

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ข้อ	r_{xy}	ข้อ	r_{xy}	ข้อ	r_{xy}	ข้อ	r_{xy}
3.	0.702**	11.	0.725**	19.	0.474**	27.	0.485**
4.	0.762**	12.	0.849**	20.	0.756**	28.	0.706**
5.	0.583**	13.	0.686**	21.	0.750**	29.	0.562**
6.	0.748**	14.	0.527**	22.	0.662**	30.	0.450*
7.	0.794**	15.	0.491**	23.	0.527**		
8.	0.528**	16.	0.405*	24.	0.734**		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 คะแนนรายข้อจากเครื่องมือวัดจิตสาธาณะ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู กับคะแนนทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.405 ถึง 0.849 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 แสดงว่าเครื่องมือวัดจิตสาธาณะ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู มีความตรงตามโครงสร้าง

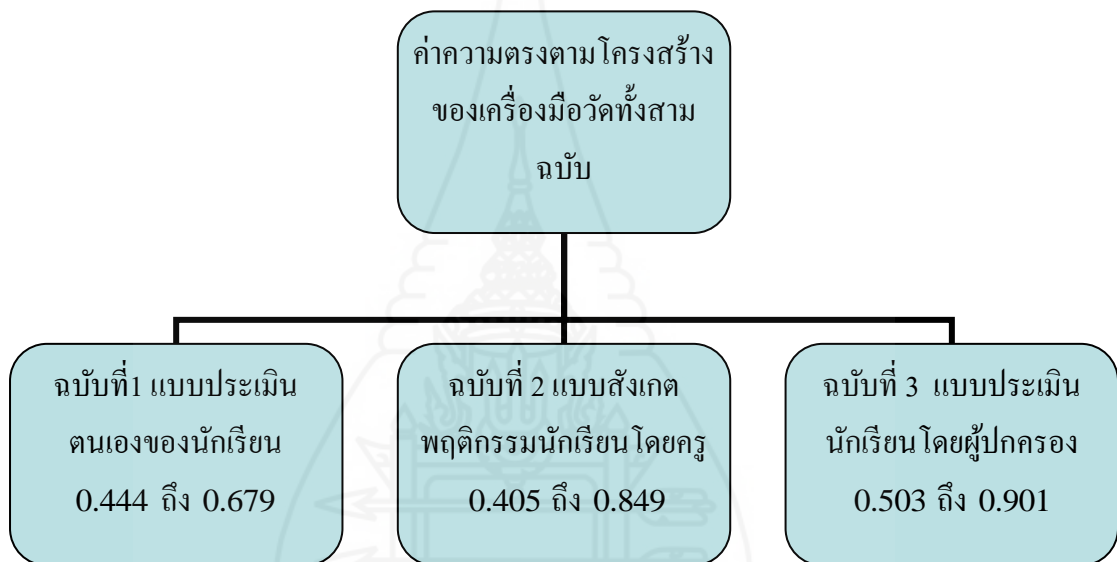
ตารางที่ 4.16 ความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธาณะ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ข้อ	r_{xy}	ข้อ	r_{xy}	ข้อ	r_{xy}	ข้อ	r_{xy}
1.	0.503**	8.	0.598**	15.	0.581**	22.	0.708**
2.	0.701**	9.	0.901**	16.	0.589**	23.	0.775**
3.	0.633**	10.	0.766**	17.	0.570**	24.	0.707**
4.	0.778**	11.	0.862**	18.	0.731**	25.	0.717**
5.	0.804**	12.	0.743**	19.	0.790**		
6.	0.803**	13.	0.862**	20.	0.762**		
7.	0.710**	14.	0.700**	21.	0.882**		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.16 คะแนนรายชื่อจากเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง กับคะแนนทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.503 ถึง 0.901 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง มีความตรงตามโครงสร้าง

ค่าความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะทั้งสามฉบับสรุปได้ดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 ค่าความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ

2.2 ความเที่ยง (reliability) โดยแยกวิธีการคำนวณดังนี้

2.2.1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค มีค่าความเที่ยง .949

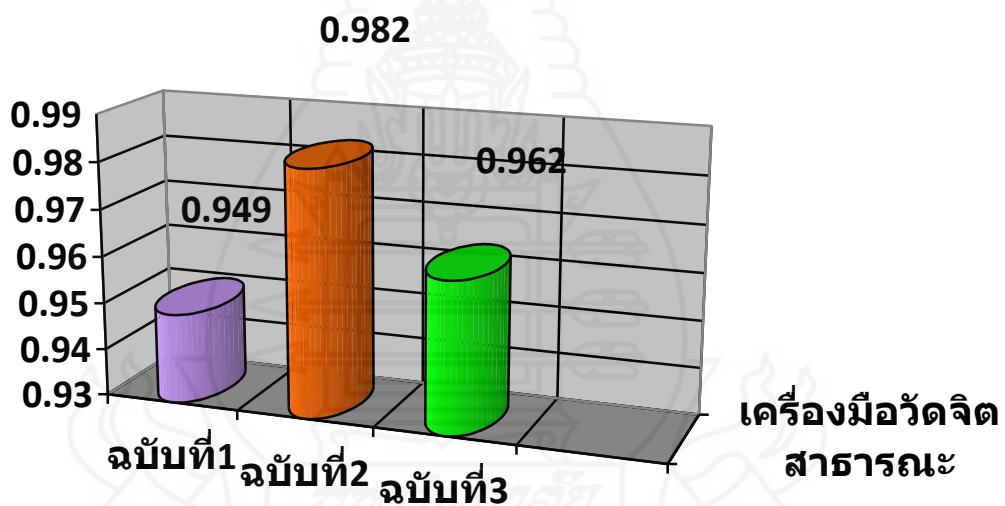
2.2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู หาค่าความเที่ยงโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู 2 คน แล้วนำผลการสังเกตที่ได้มาหาค่าความเที่ยงของแบบสังเกต หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างผู้สังเกต 2 คน ได้ค่าความเที่ยง .982

2.2.3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค มีค่าความเที่ยง .962

ค่าความเที่ยงของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะทั้งสามฉบับสรุปได้ดังตารางที่ 4.17
ตารางที่ 4.17 แสดงค่าความเที่ยงของเครื่องมือทั้งสามฉบับ

เครื่องมือ	ค่าความเที่ยง
1. แบบประเมินตนเองของนักเรียน	.949
2. แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู	.982
3. แบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครอง	.962

จากตารางที่ 4.17 ค่าความเที่ยงของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะทั้งสามฉบับแสดง
ได้ดังภาพที่ 4.2 ข้างล่างต่อไปนี้

ภาพที่ 4.2 แสดงค่าความเที่ยงของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะทั้งสามฉบับ

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ความเที่ยงของเครื่องมือวัดการมีจิตสาธารณะ แบบประเมิน
ตนเองของนักเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู และประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครอง มีค่า
ความเที่ยงเท่ากับ .949 ,.982 และ .962 ตามลำดับ ซึ่งสรุปได้ว่าเครื่องมือทั้ง 3 ฉบับ มีคุณภาพ
สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

10. จัดทำคู่มือการใช้เครื่องมือ ผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือในการใช้เครื่องมือวัดการมีจิต
สาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31
ประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์ของเครื่องมือ 2) ลักษณะของเครื่องมือวัดการมีจิตสาธารณะ
3) โครงสร้างของเครื่องมือ 4) คุณภาพของเครื่องมือ 5) วิธีการนำเครื่องมือไปใช้ 6) เกณฑ์การ
ตรวจให้คะแนนของเครื่องมือ 7) เกณฑ์การแปลผลคะแนน รายละเอียด คู่มือการใช้เครื่องมือคู่มือ
ผนวก

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31

1.1.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31

1.2 วิธีดำเนินการพัฒนาเครื่องมือวิจัย

1.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียน และผู้ปกครอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ในปีการศึกษา 2554 จำนวน 33,382 ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 905 คน จากจำนวนโรงเรียน 50 โรงเรียน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ในปีการศึกษา 2554 จำนวน 15 โรงเรียนใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ครูจาก 15 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน รวม 10 คน นักเรียน 980 คน ผู้ปกครอง 34 คน กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนและครูได้มาโดยการ โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงเพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างในการทดลองแต่ละครั้ง ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือครั้งที่ 1 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 289 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเครื่องมือครั้งที่ 2 จำนวน 353 คน และกลุ่มตัวอย่าง

ที่ใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3 ประกอบด้วย ครู 10 คน นักเรียน 338 คน และผู้ปกครองนักเรียน 34 คน

1.2.3 เครื่องมือที่พัฒนาในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิดแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 3 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 60 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู จำนวน 40 ข้อ และฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 32 ข้อ

1.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการดังนี้

- 1) ขออนุญาตทำการวิจัยจากหน่วยงาน โดยจัดทำหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือวิจัยจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต31 ทั้งหมด15 โรงเรียน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น
- 2) เก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยนำกรอบแนวคิด ผังโครงสร้างการสร้างเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบของจิตสาธารณะ ตัวชี้วัด พฤติกรรมบ่งชี้ โครงร่างงานวิจัย บันทึกความคิดเห็นและแบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา และหนังสือจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่านในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ
- 3) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้
  - (1) นำหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัย จากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - (2) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โรงเรียนขนาดใหญ่ พิเศษและโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนมากและเครื่องมือวิจัยมีจำนวนมากการขนส่งทางไปรษณีย์ไม่สะดวกผู้วิจัยได้เดินทางไปด้วยตนเองเพื่อประสานและชี้แจงให้โรงเรียนทราบวัตถุประสงค์และวิธีการเก็บทดลองเครื่องมือและการเก็บข้อมูล ส่วน โรงเรียนขนาดเล็กในรอบที่ 1 และ2 ได้จัดส่งเครื่องมือและหนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือวิจัยและหนังสือชี้แจงจากผู้วิจัยส่งถึง โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยสอดซองติดแสตมป์ให้โรงเรียนส่งกลับให้ผู้วิจัย ซึ่งการดำเนินการเก็บข้อมูลได้รับ ความร่วมมือจากกลุ่มบริหารวิชาการ ครูผู้สอนชั้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย จากทุกโรงเรียนเป็นอย่างดี การทดลองเครื่องมือ ในครั้งนี้ทำการทดลองทั้งหมด 3 ครั้ง โดยครั้งที่ 1 และ 2 เป็นการทดลองเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน และปรับปรุงจำนวนข้อคำถามให้เหมาะสมในการที่นำไปตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการทดลองครั้งที่ 3 ซึ่งจากการสุ่มโรงเรียนแบบแบ่งชั้น โดยการสุ่มสามครั้งแบบไม่ใส่คืนครั้งละ 5 โรงเรียน รวมเป็น 15 โรงเรียน ในการสุ่มแต่ละครั้งจะสุ่มจากโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 1 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 2 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 1 โรงเรียน ผลการสุ่มเพื่อทดลองครั้งที่ 1 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ได้แก่ โรงเรียน โชคชัยสามัคคี โรงเรียนขนาดใหญ่ ได้แก่ โรงเรียนสุรนารีวิทยา 2 โรงเรียนขนาดกลาง ได้แก่ โรงเรียนเกล็ดคลื่นวิทยา และ โรงเรียนมัธยมวชิราลงกรณวราวม ส่วนโรงเรียนขนาดเล็ก ได้แก่ โรงเรียนมิตรภาพวิทยา จำนวนนักเรียนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้มีจำนวน 289 คน การทดลองเครื่องมือครั้งที่ 2 โรงเรียนที่สุ่มได้มีดังนี้โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ได้แก่ โรงเรียนปากช่อง โรงเรียนขนาดใหญ่ ได้แก่ โรงเรียนเมืองคง โรงเรียนขนาดกลาง ได้แก่ โรงเรียนมหิศราธิปดี และ โรงเรียนธารประสาทเพชรวิทยา ส่วนโรงเรียนขนาดเล็ก ได้แก่ โรงเรียนหนองบัวละครวิทยา จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองมีจำนวน 353 คน การทดลองเครื่องมือครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เป็นการทดลองเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนซึ่งผู้วิจัย ได้พัฒนาขึ้นมีจำนวน 60 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ทุกข้อ ทดลองครั้งที่ 1 มีค่าอำนาจจำแนกทุกข้อแต่ต้องการแบบประเมินที่จะนำไปทดลองครั้งที่ 2 จำนวน 50 ข้อ จึงคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงและสอดคล้องกับผังโครงสร้างเครื่องมือที่ต้องการใช้จริง ปรับปรุงทำเป็นฉบับใหม่แล้วนำไปทดลองครั้งที่ 2 พบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ทุกข้อแต่ต้องการ จำนวนข้อคำถาม 40 ข้อ เพื่อนำไปตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในครั้งที่ 3 ปรับปรุงเครื่องมือวัดและจัดทำเป็นฉบับใหม่และนำไปตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือจากการสุ่มได้โรงเรียนจากโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษคือ โรงเรียนพิมายวิทยา โรงเรียนขนาดใหญ่ ได้แก่ โรงเรียนชุมพวงศึกษา โรงเรียนขนาดกลาง ได้แก่ โรงเรียนพิมายดำรงวิทยาคม และ โรงเรียนเสีดาวิทยา ส่วนโรงเรียนขนาดเล็ก ได้แก่ โรงเรียนกระเบื้องนอกพิทยาคม จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัด มีจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 338 คน โดยใช้แบบประเมินตนเองของนักเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู และแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง ในการทดลองเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูลได้รับความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือจากโรงเรียนทุกโรงเรียนเป็นอย่างดี

4) การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

(1) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือประเมินโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruency: IOC) ของความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 ท่าน

(2) หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ของแบบประเมินตนเองของนักเรียนโดยใช้เทคนิค 25 % เพื่อแยกกลุ่มที่มีจิตสาธารณะสูงและกลุ่มที่มีจิตสาธารณะต่ำ วิเคราะห์ โดยการทดสอบค่าที

(3) ตรวจสอบความตรงตามสภาพของแบบประเมินตนเองของนักเรียนโดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบประเมินตนเองของนักเรียนกับคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินของครูผู้สอนกับครูที่ปรึกษา โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product -moment correlation coefficient)

(4) ตรวจสอบความตรงตามโครงสร้าง ของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ หาคความตรงตามโครงสร้างโดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (item- test correlation) โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product -moment correlation coefficient)

(5) ตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู โดยใช้ผู้สังเกตนักเรียนกลุ่มเดียวกันใช้ผู้สังเกต 2 คน คือครูผู้สอนและครูที่ปรึกษา หาคความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างผู้สังเกต 2 คน แบบประเมินตนเองของนักเรียน และแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง หาคค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient)

1.3 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะมีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิดแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 3 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู และฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ พบว่า

1.3.1 ผลการพัฒนาเครื่องมือวัด ได้เครื่องมือวัดมีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิดแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ ทั้งหมด 3 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 40 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู จำนวน 30 ข้อ และฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 25 ข้อ

1.3.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดจิตสาขารณะ

1) ความตรงเชิงเนื้อหา (*Content Validity*) ของเครื่องมือประเมิน โดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruency: IOC)

(1) แบบประเมินตนเองของนักเรียน มีความตรงเชิงเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามมีค่าระหว่าง .50 ถึง 1.00

(2) แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครูมีความตรงเชิงเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามมีค่าระหว่าง .67 ถึง 1.00

(3) แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง มีความตรงเชิงเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามมีค่าระหว่าง .50 ถึง 1.00

2) ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ เครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 8.258 ถึง 14.793 ทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3) ค่าความตรงตามสภาพ (*concurrent validity*) หาความตรงตามสภาพของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 40 ข้อ โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบประเมินตนเองของนักเรียนกับคะแนนเฉลี่ยจากแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน มีค่าความตรงตามสภาพเท่ากับ .751 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4) ค่าความตรงตามโครงสร้าง (*construct validity*) ของเครื่องมือทั้งสามฉบับ หาโดยวิธีตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (item- test correlation) จากเครื่องมือวัดจิตสาขารณะ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 40 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู จำนวน 30 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 25 ข้อ โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลปรากฏว่า แบบประเมินตนเองของนักเรียน ความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.444 ถึง 0.679 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู ความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.405 ถึง 0.849 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง ความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.503 ถึง 0.901 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5) ความเที่ยง (reliability) ของเครื่องมือทั้งสามฉบับหาโดยแยกวิธีการคำนวณดังนี้ แบบประเมินตนเองของนักเรียน หากค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค มีค่าความเที่ยง .949 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู หากค่าความเที่ยงโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู 2 คน แล้วนำผลการสังเกตที่ได้มาหาค่าความเที่ยงของแบบสังเกต หากความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างผู้สังเกต 2 คน ได้ค่าความเที่ยง .982 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง หากค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค มีค่าความเที่ยง .962

2. อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ผลการวิจัยมีประเด็นที่สำคัญที่นำมาอภิปราย ดังนี้

2.1 พัฒนาเครื่องมือวัด

การพัฒนาเครื่องมือวัด ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะมีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิดแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 40 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู จำนวน 30 ข้อ และแบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครอง จำนวน 25 ข้อ จัดสร้างและพัฒนาตามองค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ของแต่ละองค์ประกอบ เนื่องจากการวัดพฤติกรรมการแสดงออกถึงการมีจิตสาธารณะเป็นคุณลักษณะด้านเจตพิสัย และคุณลักษณะด้านจริยธรรมเครื่องมือวัดที่เหมาะสมในการวัดควรมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่าเพราะพฤติกรรมที่แสดงออกไม่มีติดถูกแต่จะมีค่าคะแนนมากน้อยต่างกัน และเหตุผลอีกในการพัฒนาเครื่องมือวัดในการวิจัยครั้งนี้จะพบว่าเครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นทั้งสามฉบับมีจำนวนข้อไม่เท่ากัน และข้อคำถามแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู และแบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครองไม่ครบทุกพฤติกรรมบ่งชี้เหตุผลเพราะการที่จะประเมินและตัดสินนักเรียนคนใดจะต้องรู้จักนักเรียนคนนั้นทุกด้านทุกแง่มุมเป็นอย่างดีจะทำให้ผลการประเมินนั้นน่าเชื่อถือ ดังเช่นแบบประเมินตนเองของนักเรียนที่ให้นักเรียนประเมินเพื่อรายงานตนเองจะมีข้อคำถามครบทุกข้อเพราะนักเรียนรู้จักตนเองมากกว่าใครๆ เพราะฉะนั้นจึงได้พัฒนาเครื่องมือเพื่อให้นักเรียนประเมินตนเองครบทุกพฤติกรรมบ่งชี้ ส่วนแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู และแบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครอง มีจำนวนข้อ น้อยกว่าแบบประเมินตนเองของนักเรียนและข้อคำถามไม่ครบทุกพฤติกรรมบ่งชี้ เพราะว่ามีพฤติกรรม

บางอย่างที่ครูหรือผู้ปกครองไม่อาจทราบได้ว่านักเรียนได้ทำหรือไม่ได้ทำ และอีกอย่างแบบประเมินที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นแบบมาตรฐานค่า เพราะการใช้มาตรฐานค่าไปประเมินนักเรียนโดยที่ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะประเมินเพียงพอ อาจทำให้ได้รับข้อมูลที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงและเชื่อถือไม่ได้ เช่นพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกที่ไม่ได้อยู่ในโรงเรียนหรือไม่ได้อยู่ในความดูแลของครู ดังนั้นข้อคำถามบางข้อจึงไม่ได้ให้ครูประเมิน เช่นเดียวกับแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง พฤติกรรมบางพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงอยู่ในโรงเรียนถ้านักเรียนไม่บอกผู้ปกครองก็จะไม่ทราบดังนั้นพฤติกรรมบางพฤติกรรมที่อยู่ในโรงเรียนจึงไม่ให้ผู้ปกครองประเมิน จึงได้เครื่องมือวัดที่มีจำนวนข้อไม่เท่ากัน ส่วนในเรื่องน้ำหนักคะแนนเหตุผลที่ให้น้ำหนักคะแนนนักเรียนประเมินตนเองและผู้ปกครองประเมินนักเรียนน้อยกว่าครูประเมินเพราะการประเมินตนเองผลที่ได้อาจจะคลาดเคลื่อนเพราะลำเอียง และจากการศึกษาเอกสารแล้วพบว่าการวัดพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมีจิตสาธารณะเครื่องมือที่เหมาะสมสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้โดยผ่านทางพฤติกรรมประชาธิปไตย (Democracy Behavior) ซึ่งประกอบด้วย ความรับผิดชอบ การตระหนักถึงผู้อื่น การมีจิตใจที่เปิดกว้าง การมีความคิดสร้างสรรค์และความร่วมมือ (Michaelis 1963: 277-208 อ้างถึงใน สุนทรี จูวงศ์สุข 2548: 19-20) การวัดการกระทำจึงสามารถทำได้หลายแบบ เช่น การสังเกตพฤติกรรม การวัดจิตสาธารณะสามารถวัดได้หลายรูปแบบซึ่งส่วนมากจะใช้แบบสอบถามแบบมาตรวัดประเมินค่าที่ให้ผู้ตอบได้รายงานว่าตนได้แสดงพฤติกรรมนั้นๆในระดับใด (พรพรหม พรรคพวก 2550: 20) พฤติกรรมด้านเจตคติเป็นพฤติกรรมภายใน ซึ่งเป็นนามธรรม เช่นเดียวกับพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย แต่สามารถสังเกต อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกทางกาย วาจา และการกระทำ ผู้วัดใช้เครื่องมือวัดเป็นสถานการณ์หรือแบบทดสอบที่จะไปกระตุ้น ผู้ที่ถูกวัดให้แสดงพฤติกรรมออกมา แล้วจึงแปลผลการวัด ออกมาเป็นพฤติกรรม ด้านจิตพิสัย เครื่องมือที่นิยมใช้มีหลายประเภทที่นิยมใช้มาก ได้แก่มาตรประมาณค่า แบบสำรวจรายการ การสังเกต (กองวิชาการ 2539: 35) การวัดคุณลักษณะด้านจิตพิสัยมีเทคนิคที่ใช้ คือ บันทึกจากการสังเกต ความสม่ำเสมอในสถานการณ์ต่างๆ โดยใช้แบบสำรวจรายการ ใช้แบบมาตรฐานค่า (ภัทรา นิคมานนท์ 2540: 153-154) พฤติกรรมเกี่ยวกับจิตสาธารณะ เป็นพฤติกรรมด้านเจตพิสัย (สำนักทดสอบทางการศึกษา:1) เนื่องจากพฤติกรรมด้านเจตพิสัยเน้นคุณลักษณะที่อยู่ภายในตัวบุคคล ดังนั้นการวัดจึงจำเป็นต้องวัดทางอ้อม (สงบ ลักษณะ 2524:40-45) เช่น ใช้แบบสังเกต พฤติกรรมของนักเรียนรายบุคคล ใช้แบบประเมินพฤติกรรม ใช้มาตรฐานค่าให้นักเรียนประเมินตนเอง

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงเลือกพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธาณะที่เป็นแบบประเมิน และแบบสังเกตพฤติกรรมมีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิดแบบมาตรฐานค่าที่สะดวกในการนำไปใช้เหมาะกับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่โดยดำเนินการพัฒนาเครื่องมือตามกระบวนการพัฒนาเครื่องมือเริ่มตั้งแต่การศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิด กำหนดตัวบ่งชี้ นิยามตัวบ่งชี้ เขียนพฤติกรรมบ่งชี้ กำหนดโครงสร้าง สร้างเครื่องมือ กำหนดระดับคุณภาพและเกณฑ์การให้คะแนน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา กำหนดน้ำหนักคะแนนของการใช้เครื่องมือ จัดพิมพ์เครื่องมือนำไปทดสอบ ตรวจสอบคุณภาพและจัดทำคู่มือการใช้เครื่องมือวัด

2.2 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัด

2.2.1 ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวัดจิตสาธาณะ

ผู้วิจัยพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธาณะ จากส่วนหนึ่งของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยพิจารณาจากนิยาม ตัวชี้วัด พฤติกรรมบ่งชี้ เกณฑ์การให้คะแนนของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พฤติกรรมบ่งชี้การมีจิตสาธาณะจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธาณะตามขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ การตรวจสอบความตรงของเครื่องมือวัดจิตสาธาณะ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนและการวัดผลตรวจสอบ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านล้วนเป็นผู้มีประสบการณ์และมีความรอบรู้ มีความเห็นสอดคล้องว่า ข้อคำถามในเครื่องมือวัดแต่ละฉบับ มีความสอดคล้องกับนิยามของตัวชี้วัด จิตสาธาณะ ของผู้เรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง .50 - 1.00 แสดงว่าเครื่องมือวัดทั้ง 3 ฉบับ ที่พัฒนาขึ้นมีความตรงตามเกณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับลิวัน สายยศและอังคณา สายยศ (2543: 249) ที่กล่าวว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องจะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .50 เกณฑ์การพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาใช้ความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .50 ถือว่าเป็นข้อความที่มีความตรง (วรรณดี แสงประทีปทอง 2544: 230) เกณฑ์ในการพิจารณาค่า IOC ควรมีค่าเป็นบวกและเท่ากับ +.50 หรือมากกว่าจะเป็นข้อคำถามที่ดีสามารถนำไปใช้ได้ (เชาว์ อินโย 2551: 281) ความสามารถของเครื่องมือวัดผลที่สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้องเครื่องมือที่มีคุณภาพดีตามคุณภาพด้านนี้ จะต้องมึเนื้อหาของสิ่งที่ต้องการวัดครอบคลุมครบถ้วนตามจุดประสงค์ของการวัด (ภัทรพร เกษสังข์ 2551: 24) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิจจา จริยะประดับ (2545: 86) ที่ได้พัฒนาเครื่องมือวัดการเห็นคุณค่าอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรมและภูมิใจในความเป็นไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าดัชนีที่คำนวณได้มีค่าตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 งานวิจัยของ สุจิรา สุขสาร

(2545: 108-110) พัฒนาเครื่องมือวัดคุณธรรม จริยธรรมที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) หาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบแบบทดสอบในแต่ละด้านเป็นรายสถานการณ์ ว่าวัดได้ตรงตามคุณลักษณะในแต่ละด้านหรือไม่ จากนั้นนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญไปคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าดัชนีที่คำนวณได้มีค่าตั้งแต่ 0.57 ถึง 1.00 งานวิจัยของ เทวินทร์ พิสง (2547: 76-80) ได้พัฒนาแบบวัดคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดจันทบุรี ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ โดยวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือพบว่า แบบวัดมีความตรงเชิงเนื้อหา โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม อยู่ระหว่าง .57 ถึง 1.00 จากการวิเคราะห์เครื่องมือวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พบว่าเครื่องมือวัดที่มีความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 แสดงว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของลักษณะกลุ่มพฤติกรรมและนำไปใช้ได้

2.2.2 ความตรงตามสภาพ ความตรงตามสภาพของแบบประเมินตนเองของนักเรียน โดยวิธีหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบประเมินตนเองของนักเรียนกับคะแนนเฉลี่ยจากแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครูผู้สอนกับครูที่ปรึกษา คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพราะต้องการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินตนเองของนักเรียนว่าสามารถวัดสภาพที่แท้จริงในปัจจุบันของนักเรียนได้ ผลการตรวจสอบความตรงตามสภาพพบว่ามีค่าความตรงตามสภาพเท่ากับ .751 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จะเห็นว่าเครื่องมือวัดมีความตรงตามสภาพระดับสูง แสดงว่าเครื่องมือวัดสามารถวัดได้ตรงตามสภาพที่เป็นจริงในขณะที่ทำการวัด การตรวจสอบความตรงตามสภาพพิจารณาจากค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากเครื่องมือวัดที่สร้างขึ้นกับคะแนนจากการวัดในเรื่องเดียวกัน เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 (ประมาณ .70 ถึง .90) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันสูง (ชูศรี วงศ์รัตน์ 2552: 314) ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดพบว่ามีคุณภาพสูงอาจเป็นเพราะเครื่องมือวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้ผ่านกระบวนการสร้างและพัฒนาตามหลักการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดอีกทั้งยังมีการตรวจสอบคุณภาพโดยตนเองเป็นเบื้องต้น ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงมีความตรงตามสภาพสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิจจา จริยะประดับ (2545: 7,85-86) ค่าความตรงตามสภาพ (concurrent validity) ประเมินด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน (pearson product moment correlation coefficient) ซึ่งคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กับค่าเฉลี่ยที่ครูประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.82 แบบทดสอบวัดการเห็นคุณค่าและภูมิใจในภูมิปัญญาไทยศิลปวัฒนธรรมที่

ดีงามของไทยมีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ เท่ากับ 0.78 งานวิจัยของ สุจิตรา สุขसार (2545: 108-110) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดคุณธรรม จริยธรรมที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ความตรงตามสภาพ (concurrent validity) โดยวิธีหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากเครื่องมือวัดคุณธรรม จริยธรรม ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ทั้ง 4 ด้าน กับค่าเฉลี่ยที่ครูประจำชั้น 1 คน และครูผู้สอนอีก 2 คน ประเมินจากแบบประเมินคุณธรรม จริยธรรม ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันซึ่งคะแนนจากแบบทดสอบแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กับค่าเฉลี่ยที่ครูประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กุหลาบ พงษ์เทพิน(2553: 88,97) ได้สร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ความเที่ยงตรงเชิงสภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบวัดจิตสาธารณะที่สร้างขึ้นจำนวน 50 ข้อ กับแบบประเมินจิตสาธารณะของครูประจำชั้นจำนวน 40 ข้อ แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะมีค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพ เท่ากับ .76 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.3 ความตรงตามโครงสร้าง การหาความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะทั้งสามฉบับ หาโดยวิธีตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนเป็นรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (item- test correlation) ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน(Pearson's product - moment correlation coefficient) เพราะต้องการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดในด้านการแสดงหลักฐานความตรงตาม โครงสร้างเพื่อแสดงว่าเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นสามารถวัดคุณลักษณะประจำตามโครงสร้างที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด จากการตรวจสอบความตรงตามโครงสร้างพบว่า แบบประเมินตนเองของนักเรียน ความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.444 ถึง 0.679 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู ความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.405 ถึง 0.849 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง ความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับมีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.503 ถึง 0.901 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าเครื่องมือวัดจิตสาธารณะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพสูง สามารถวัดขอบเขตความหมายหรือคุณลักษณะประจำตามโครงสร้างทางทฤษฎีที่สมมติขึ้นคำว่าโครงสร้างในที่นี้หมายถึงองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และพฤติกรรมบ่งชี้ของการมีจิตสาธารณะ (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ 2550: 93-94) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิตรา สุขसार (2541: 110) ที่พัฒนาเครื่องมือวัดคุณธรรม จริยธรรมที่จำเป็นในการ

ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขของนักเรียนตามมาตรฐาน โรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการ
 ประถมศึกษาแห่งชาติความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) หาโดยตรวจสอบความ
 สอดคล้องเป็นรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (item – test correlation) ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ
 เพียร์สัน ซึ่งคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมในแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .01 กิจจา จริยะประดับ(2545: 86) การพัฒนาเครื่องมือวัดการเห็นคุณค่าอนุรักษ์
 สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรมและภูมิใจในความเป็นไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน
 จังหวัดสงขลา หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างซึ่งตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อ
 กับคะแนนรวมทั้งฉบับ (item – test correlation) ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ซึ่ง
 คะแนนรายข้อกับคะแนนรวมในแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 ทุกข้อ เบญจมาศ ณรงค์กุล (2548: 119) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ
 นักเรียนช่วงชั้นที่3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของจังหวัดยะลา หาความตรงตาม
 โครงสร้างโดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันหาความสัมพันธ์ระหว่าง
 คะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ ซึ่งคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมในแต่ละฉบับสัมพันธ์กัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกข้อ

2.2.4 ค่าอำนาจจำแนก การหาค่าอำนาจจำแนกเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบ
 ประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 40 ข้อ หาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 25 % เพื่อแยกกลุ่มที่มี
 จิตสาธารณะสูงและกลุ่มที่มีจิตสาธารณะต่ำ วิเคราะห์ โดยการทดสอบค่าที มีค่าอำนาจจำแนก
 ตั้งแต่ 8.258 ถึง 14.793 ทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่าแบบประเมินตนเองของ
 นักเรียนมีค่าอำนาจจำแนกสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดด้านค่า
 อำนาจจำแนกรายข้อ จากการทดสอบครั้งที่ 1 และการทดสอบครั้งที่ 2 แล้วคัดเลือกข้อคำถามตาม
 ผังโครงสร้างเครื่องมือและข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงๆและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 โดยมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 8.258 -14.793 ถือว่าเครื่องมือวัดมีคุณภาพด้านอำนาจจำแนกอยู่ใน
 ระดับที่ยอมรับได้ว่าข้อคำถามมีคุณภาพ และเหมาะที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือวัด ซึ่งเครื่องมือวัดที่
 สามารถแยกผู้ตอบออกเป็นกลุ่มที่มีคุณลักษณะที่ต้องการวัดตามเครื่องมือวัดสูงกับกลุ่มที่มี
 คุณลักษณะที่ต้องการวัดตามเครื่องมือวัดต่ำได้ แสดงว่าแบบประเมินตนเองของนักเรียนทุกข้อ
 สามารถจำแนกกลุ่มได้ตามคุณลักษณะที่ต้องการวัด หรือกล่าวได้ว่าทุกข้อมีคุณภาพด้านอำนาจ
 จำแนก สามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้

2.2.5 ความเที่ยงของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียน

ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ดังนี้ แบบ
 ประเมินตนเองของนักเรียนวิเคราะห์จากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 338 คน แบบประเมิน

นักเรียนโดยผู้ปกครองใช้กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองจำนวน 34 คนประเมินนักเรียนในปกครองของตนเองจำนวน 34 คน วิเคราะห์ความเที่ยงโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .949 และ .962 ตามลำดับ ส่วนแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูใช้ครู 10 คนประเมินนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเดียวกับผู้ปกครองประเมินกล่าวคือ ประเมินโดยสังเกตพฤติกรรมนักเรียน 34 คน ใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันในการหาค่าความเที่ยงของแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู มีค่าเที่ยงเท่ากับ .982 หาค่าความเที่ยงโดยให้ครูผู้สอน 1 คนกับครูที่ปรึกษา 1 คนสังเกตนักเรียน โรงเรียนเดียวกันคนเดียวกัน เพราะครูผู้สอนและครูที่ปรึกษาได้สังเกตนักเรียนอยู่ต่อเนื่องเป็นประจำอยู่แล้ว และคุณภาพของการสังเกตขึ้นอยู่กับตัวผู้สังเกตมากที่สุด เพราะผู้สังเกตจะเป็นทั้งผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลและเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ในการสังเกตครั้งนี้จึงได้ให้ครูผู้สอนและครูที่ปรึกษาที่เป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุดในโรงเรียนเป็นผู้สังเกตและหลักการสังเกตต้องทำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ พบว่ามีค่าความเที่ยง มากกว่า 0.7 แสดงว่าแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู มีคุณภาพเชื่อถือได้ เพราะความเที่ยงของผู้สังเกตควรมีค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ 2550: 65) จะเห็นว่าเครื่องมือวัดทั้ง 3 ฉบับ มีค่าความเที่ยงสูง ถือได้ว่าเครื่องมือมีคุณภาพเชื่อถือได้ เหมาะสม ที่จะนำไปใช้วัดจิตสาธารณะของนักเรียน จากผลการตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือวัดทั้งสามฉบับพบว่ามีความเที่ยงสูงทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือวัดตามหลักการขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือและตามหลักการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นจะมีวิธีตรวจสอบคุณภาพอยู่ 2 วิธีคือ 1) ใช้วิธีทางเหตุผล(rational approach)เป็นการตรวจสอบโดยใช้การพิจารณาเชิงเหตุผลก่อนนำไปใช้จริง โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆว่ามีความเหมาะสมที่จะใช้เก็บข้อมูล 2) ใช้วิธีทางสถิติ (empirical approach) ทำหลังจากนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรที่วิจัย (พิตร ทองชั้น 2550: 220) และหลักการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามจะมีวิธีตรวจสอบคุณภาพดังนี้ 1) การตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ร่างเอง 2) ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และ 3) ตรวจสอบคุณภาพด้วยการนำไปทดลองใช้ (จินตนา ธนวิบูลย์ชัย 2550: 128-130) การนำไปทดลองใช้ในการพัฒนาเครื่องมือวัดในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 60 ข้อ นำไปทดลองใช้สองครั้งเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25% ทดสอบด้วยค่าที (t-test) การทดลองใช้ครั้งที่ 1 มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 จาก 5 โรงเรียน จำนวน 289 คน ผลการทดลองใช้พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.700 ถึง 14.703 ข้อคำถามทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 คัดเลือกตัดข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกน้อยออกโดยดูตามผังโครงสร้างเครื่องมือ

และจำนวนข้อที่ต้องการใช้จริง คัดข้อคำถาม ออกจำนวน 10 ข้อ ข้อที่ตัดออกได้แก่ข้อ 2, 7, 12, 17, 23, 33, 43, 48, 51 และ 56 เหลือข้อคำถามจำนวน 50 ข้อปรับปรุงจัดทำเป็นฉบับใหม่ แล้วนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25% ทดสอบด้วยค่าที (t-test) กับกลุ่มตัวอย่าง 5 โรงเรียนที่ไม่ใช่โรงเรียนเดิม จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เครื่องมือครั้งที่ 2 มีจำนวน 353 คน ผลการทดลองใช้พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 8.258 ถึง 14.793 ทุกข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คัดเลือกคัดข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกน้อยออก โดยดูตามผังโครงสร้างเครื่องมือและจำนวนข้อที่ต้องการใช้จริงคัดข้อคำถามออกจำนวน 10 ข้อ ข้อที่ตัดออกได้แก่ข้อ 12, 16, 24, 26, 32, 33, 35, 42, 44 และ 49 ปรับปรุงจัดทำเป็นเครื่องมือฉบับใหม่เหลือข้อคำถามจำนวน 40 ข้อ นำไปทดลองครั้งที่ 3 สำหรับแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครูจำนวน 40 ข้อ และแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองจำนวน 32 ข้อ คัดเลือกข้อคำถามตามแนวของเครื่องมือวัดฉบับที่ 1 แล้วปรับปรุงจัดทำเป็นฉบับใหม่เพื่อให้มีข้อคำถามตามที่ต้องการใช้จริงได้แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครูจำนวน 30 ข้อ แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองจำนวน 25 ข้อ แล้วนำเครื่องมือวัดทั้งสามฉบับไปทดลองครั้งที่ 3 เพื่อตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือวัดทั้งสามฉบับ พบว่าเครื่องมือวัดทั้งสามฉบับมีค่าความเที่ยงสูงเพราะมีสาเหตุอีกหนึ่ง กล่าวคือเครื่องมือวัดที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงจะทำให้เครื่องมือวัดทั้งฉบับมีค่าความเที่ยงสูง (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ 2550: 66) เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้มีค่าความเที่ยงสูง ซึ่งการตรวจสอบค่าความเที่ยงเครื่องมือทั้งฉบับผู้วิจัยได้ทำตามหลักการตรวจสอบความเที่ยง กล่าวคือแบบประเมินตนเองของนักเรียน แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิดแบบมาตรฐานค่าเป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมตรวจสอบความเที่ยงตามหลักการของแบบสอบถามที่นิยมใช้กันคือการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์แบบแอลฟานี้มักจะเป็นคำถามที่ใช้มาตรฐานค่า (rating scale) (พิตร ทองชั้น 2550: 225) แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูตรวจสอบความเที่ยง โดยใช้ผู้สังเกตนักเรียนกลุ่มเดียวกันใช้ผู้สังเกต 2 คน คือครูผู้สอนกับครูที่ปรึกษาเนื่องจากแบบสังเกตมีหลักการตรวจสอบการสังเกตนั้นจากบุคคลที่สังเกตอย่างน้อย 2 คน ว่ามีความสอดคล้องหรือผลที่สังเกตได้ใกล้เคียงกันมากน้อยแค่ไหน และแบบสังเกตนิยามหาความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างผู้สังเกต 2 คน (กานดา พูนลาภทวี 2545: 117) พบว่าแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูมีค่าเที่ยงเท่ากับ .982 แสดงว่ามีค่าความเที่ยงสูง ซึ่งผลการตรวจสอบความเที่ยงสอดคล้องกับ พิตร ทองชั้น (2550: 222) ที่กล่าวว่าความเที่ยงสูงปกติจะใช้ความเที่ยงตั้งแต่ .85 ขึ้นไป และพบว่าผลการตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือวัดทั้งสามฉบับมีความเที่ยงสูงและสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิจจา จริยะประดับ (2545: 7,85-86) ที่ได้พัฒนาเครื่องมือวัดการเห็นคุณค่า อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ศิลปวัฒนธรรมและภูมิใจในความเป็นไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสงขลา หากความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ หาโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ว่า แบบทดสอบวัดการมีจิตสำนึกที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม อนุรักษ์และพัฒนาลิ่งแวดล้อม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72 แบบทดสอบวัดการเห็นคุณค่าและภูมิใจในภูมิปัญญาไทยศิลปวัฒนธรรมที่ดิงามของไทย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 ซึ่งสอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539:209) ค่าความเชื่อมั่นควรมีค่ามากกว่า 0.70 สรุปได้ว่า เครื่องมือวัดจิตสาธารณะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยง

2.3 การให้น้ำหนักคะแนน

การให้น้ำหนักคะแนน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย กำหนดน้ำหนักคะแนน ดังนี้ คิดน้ำหนักคะแนนเต็ม 100% แบ่งน้ำหนักคะแนน ดังนี้ ให้น้ำหนักแบบประเมินตนเองของนักเรียน 10% แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู 80% และแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง 10% จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยพบว่า จากแนวคิดของงานวิจัยของแววมณี บุตรเรืองศักดิ์ ได้ให้ผลการให้น้ำหนักคะแนนของ แบบประเมินตนเองของนักเรียนเป็น 10 % ของคะแนนที่ได้ แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูเป็น 80% ของคะแนนที่ได้ และแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองเป็น 10% ของคะแนนที่ได้ รวมทั้ง 3 ฉบับ เป็น 100% แสดงว่าในการประเมินจิตสาธารณะ ควรให้น้ำหนักคะแนนครูเป็นผู้ประเมินนักเรียนมากกว่าให้นักเรียนหรือผู้ปกครอง นักเรียนประเมินซึ่งอาจเกิดความคลาดเคลื่อนจากอคติของผู้ประเมินที่มีแนวโน้มจะประเมินตนเอง และผู้ที่ใกล้ชิดค่อนข้างสูง และการให้มีผู้ประเมินหลายคน ช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือของการประเมินให้สูงขึ้นกว่าการให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นผู้ประเมินซึ่งสอดคล้องกับหลักการประเมินมาตรฐาน ภายนอกที่การประเมินต้องมาจากภาคีหลายๆฝ่ายหรือแหล่งข้อมูลหลายๆที่ซึ่งจะทำให้ข้อมูลหรือผลที่ได้ที่น่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นได้มาจากผลการประเมินจากบุคคล 3 ฝ่าย ได้แก่ ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ทำให้ได้ผลการประเมินที่ตรงและน่าเชื่อถือ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำเครื่องมือวัดจิตสาธารณะไปใช้

3.1.1 การนำเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 31 ไปใช้ ควรศึกษารายละเอียดในกลุ่มมือการใช้เครื่องมือให้เข้าใจเพื่อให้ผู้ใช้สามารถเก็บข้อมูลได้ตรงตามความเป็นจริง การให้น้ำหนักคะแนนเครื่องมือแต่ละฉบับจะให้ไม่เท่ากัน ซึ่งผลจากการทดลองใช้เครื่องมือพบว่าค่าความเที่ยง

ของเครื่องมือที่ทำให้ครูสังเกตนักเรียนจะมีค่าความเที่ยงสูงที่สุดการประเมินพฤติกรรมนักเรียนที่แสดงออกว่ามีจิตสาธาณะน้ำหนักคะแนนจะให้ครูเป็นผู้ประเมินมากที่สุดเพื่อลดความคลาดเคลื่อนของผลที่ได้จากนักเรียนประเมินตนเองและผู้ปกครองประเมินนักเรียน เมื่อนำเครื่องมือไปใช้ ซึ่งเครื่องมือทั้งหมดมี 3 ฉบับ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิดแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนมี 40 ข้อ ในแต่ละข้อมีคะแนนสูงสุด 4 คะแนน เพราะฉะนั้นคะแนนเต็มทั้งฉบับ 160 คะแนน ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูมีจำนวน 30 ข้อ คะแนนสูงสุดข้อละ 4 คะแนน คะแนนเต็มทั้งฉบับเท่ากับ 120 คะแนน ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง มีจำนวน 25 ข้อ คะแนนสูงสุดในแต่ละข้อคือ 4 คะแนน คะแนนเต็มทั้งฉบับเท่ากับ 100 คะแนน สมมติว่าถ้านำเครื่องมือทั้งสามฉบับนี้ไปใช้ โดยให้นักเรียน นาย ก ประเมินตนเอง ครูใช้แบบสังเกตพฤติกรรมประเมินนาย ก และให้ผู้ปกครองประเมินนาย ก แล้วนำคะแนน ที่ได้จากแต่ละฉบับมาหาค่าคะแนนจากเกณฑ์การให้น้ำหนักคะแนนแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ระดับคุณภาพ สมมติว่านาย ก ได้คะแนนจากแบบประเมินตนเอง 120 คะแนน จากแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูได้คะแนน 90 คะแนน และคะแนนจากแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองได้ 80 คะแนน จากเกณฑ์น้ำหนักคะแนนโดยแบบประเมินตนเองของนักเรียนให้น้ำหนัก 10% แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูให้น้ำหนัก 80% แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองให้น้ำหนัก 10% นำคะแนนแต่ละฉบับมาคำนวณดังนี้

นักเรียน	นักเรียนประเมินตนเอง(ฉบับที่1)	ครูประเมิน(ฉบับที่2)	ผู้ปกครองประเมิน(ฉบับที่ 3)	รวม	ระดับคุณภาพ
นาย ก	$120 \times \frac{10}{160} = 7.5$	$90 \times \frac{80}{120} = 60$	$80 \times \frac{10}{100} = 8$	75.5	ดี

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการพัฒนาเครื่องมือ วัดจิตสาธาณะ โดยใช้ตัวบ่งชี้อื่นๆ ที่สถานศึกษาต้องการพัฒนา และต้องการวัดและประเมินผลต่อไป เพราะลักษณะของแต่ละบุคคลในพื้นที่ที่แตกต่างกัน อาจจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

3.2.2 การเก็บข้อมูลจากกลุ่มทดลองและกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยจะต้องติดตามและมีปฏิสัมพันธ์กับบุคลากรในหน่วยงานที่ต้องการเก็บข้อมูลเป็นอย่างมาก สำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษและ โรงเรียนขนาดใหญ่ ที่ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากเอกสารที่ทำการทดลองไม่เหมาะที่จะจัดส่งทางไปรษณีย์ ผู้วิจัยควรนำไปส่งให้กับโรงเรียนด้วยตนเองและติดต่อบริการกับครูผู้ที่จะช่วยดำเนินการในการทดลองเครื่องมือด้วยตนเอง สำหรับโรงเรียนขนาดเล็กและระยะทางไกลมาก

ผู้วิจัยสามารถนำส่งเป็นจดหมายลงทะเบียนพร้อมสอดซองเปล่าติดแสตมป์เพื่อส่งกลับให้ผู้วิจัยและทำหนังสืออีกฉบับจากผู้วิจัยเพื่อชี้แจงการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.2.3 การส่งแบบประเมินทางไปรษณีย์ผู้วิจัยต้องโทรศัพท์ประสานกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนแล้วจึงค่อยจัดส่งเอกสารพร้อมทั้งหนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือจากมหาวิทยาลัยและหนังสือชี้แจงรายละเอียดจากผู้วิจัย และเมื่อส่งไปแล้วจะต้องโทรศัพท์ติดตามขอความอนุเคราะห์จากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นระยะ เพราะมีโรงเรียนขนาดเล็กบางโรงเรียนที่อยู่ไกลและการขนส่งไปรษณีย์ยังไม่สะดวกและรวดเร็วการนำหนังสือและเอกสารจากโรงเรียนมาส่งให้ไปรษณีย์ต้องใช้เวลามากกว่าปกติถึงสองเท่า ถึงแม้ว่าผู้วิจัยจะสอดซองเปล่าติดแสตมป์ส่งกลับแบบด่วนที่สุดก็ตามเอกสารที่ได้รับกลับจะล่าช้ามากผู้วิจัยต้องวางแผนในการเก็บรวบรวมข้อมูล

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนิษฐา นิตส์พัฒนา และคณะ (2541) “จิตสำนึกทางสังคมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล” กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยมหิดล
- กระทรวงศึกษาธิการ (2552) “ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พุทธศักราช 2552-2561)” กรุงเทพมหานคร สำนักนโยบายและแผนการศึกษา
- _____ (2552) “แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551” กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด 2551
- _____ (2553) “หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551” กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด 2551
- _____ (2553) “แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551” กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด 2551
- กฤษณ์ พวงพันธ์ (2552) "การพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน โรงเรียนบ้านตาอูด" ปรินญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- กัลยกร วรกุลสถฐานีย์ (2551) “การรับรู้ พฤติกรรม ที่มีต่อ จิตสำนึกสาธารณะ และ การสื่อสาร การตลาดที่มีประสิทธิผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวกับจิตสำนึกสาธารณะ ของ เยาวชน” ค้นคืนวันที่ 20 กรกฎาคม 2554 จาก <http://www.jc.tu.ac.th/jc-article/2551/2551-jc-research-03.pdf>
- กานดา พูลลาภทวี (2550) "แบบวัดเจตคติ" ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการ ประเมินการศึกษา* หน้าที่ 12 หน้า198-247 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- กิจจา จริยะประดับ (2545) "การพัฒนาเครื่องมือวัดการเห็นคุณค่าอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม และภูมิใจในความเป็นไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน จังหวัดสงขลา" ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ

- กุหลาบ พงษ์เทพิน (2553) “การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสาธารณะ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น
เขต1” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543) "โรงเรียนสร้างคนมีจิตสาธารณะ" การศึกษา 2000 3, 65
(มีนาคม) : 17
- เกียรติสุดา นาคูน (2551) "การพัฒนาแบบวัดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์
สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- โกวิท ประวาลพุกภัยและสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2527) การประเมินในชั้นเรียน ครั้งที่ 2
กรุงเทพมหานคร วัฒนาพานิช
- โกศล มีความดี (2547) "ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวกับการมีจิตสาธารณะของข้าราชการตำรวจ"
ปริญญาโทวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ค้นคืนวันที่ 20 มิถุนายน 2554 จาก
<http://tdc.thailis.or.th/tdc/dccheck.php>
- โกศล มีคุณ (2533) การวัดจริยธรรม ราชบุรี วิทยาลัยครูบ้านจอมบึง
- คณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ สำนักงาน (2542) วาระการวิจัยแห่งชาติในภาวะวิกฤติเพื่อฟื้นฟู
ชาติ กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ
- จริญญา เฉลาประโคน (2546) "การพัฒนาเครื่องมือประเมินพฤติกรรมรับผิดชอบและเหตุผลเชิง
จริยธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 " วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- จินตนา ธนวิบูลย์ชัย (2550) "แบบสอบถาม" ใน ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือ
สำหรับการประเมินการศึกษา หน่วยที่ 4 หน้า90 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- เจนต์จุฬา คำดี (2553) "ผลของการใช้โปรแกรมสถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านพระบาทท่าเรือ" วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น

- เจษฎา หนูรุ่ง (2551) "ปัจจัยจิตลักษณะที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน
สาธิตในสังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" ปรินญาณิพนธ์มหาบัณฑิต สาขา
การวิจัยและสถิติการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- แจ่มสิริ ศรีภูไฟ (2551) "การพัฒนาแบบวัดความซื่อสัตย์และแบบวัดความประหยัดสำหรับ
นักเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้น 3-4" ปรินญาณิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- ชาย โพธิ์สีดา (2543) "รายงานการวิจัยเรื่องจิตสำนึกต่อสาธารณะสมบัติ" ศึกษารายกรณี
กรุงเทพมหานคร สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
- ชูศรี วงศ์รัตน์ (2552) "เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการศึกษา" คณะศึกษาศาสตร์ กรุงเทพมหานคร
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เชาว์ อินใย (2551) "การวิจัยประเมินโครงการ" เลข คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- ไชยา ยี่มิวิไล (2550) "สำนึกสาธารณะ" *มติชนสุดสัปดาห์* 27(1393), (15 มิถุนายน)
- เทวินทร์ พิศวง (2548) "การพัฒนาแบบวัดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของ
ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดจันทบุรี" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ธรรมนันท์กา แจ่มสว่าง (2547) "ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยบทบาท
สมมติกับตัวแบบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3" ปรินญาณิพนธ์วิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ
- นงราม เสรฐพานิช (2551) "การประกันคุณภาพการศึกษา" ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการ
ประเมินและการจัดการโครงการประเมิน* หน่วยที่10 238 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- นรา บุรณวัชและคณะ (2550) "การพัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการจัด
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน : กรณี โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง" *วารสารมหาวิทยาลัย
ทักษิณ* 15, 3 (มกราคม-ธันวาคม) : 1 -13
- นันทวัฒน์ ชุนชี (2547) "การใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ผ่านสื่อหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม
เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2" ปรินญาณิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ (2550) "คุณภาพเครื่องมือวัด" ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินการศึกษา* หน่วยที่ 3 หน้า 66-152 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- บุญทัน ภูบาล (2549) "การใช้วัดทัศนัลดครหุนเจดเป็นตัวแทนเพื่อพิจารณาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2" *ปริญญาานิพนธ์การวิจัยและสถิติทางการศึกษา สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*
- บุญญา ชมศิริ (2547) "การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อำเภอโพธารอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3" *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*
- เบญจมาศ ณรงค์กุล (2548) "การพัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดยะลา" *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ*
- เรียม นมรักษ์ (2552) "การวิเคราะห์องค์ประกอบของจิตสาธารณะของนักศึกษาในองค์กร นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง" *วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*
- รังสรรค์ มณีเล็ก (2550) "แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินทางการศึกษา" ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินการศึกษา* หน่วยที่ 1 หน้า 6-7 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- ราชบัณฑิตยสถาน (2525) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525* กรุงเทพมหานคร อักษรเจริญทัศน์
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2539) *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้* กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2543) *การวัดด้านจิตพิสัย* กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น
- ลัดดาวัลย์ เกษมเนตรและคณะ (2547) *รูปแบบการพัฒนานักเรียนระดับประถมให้มีจิตสาธารณะ การศึกษาระยะยาว* กรุงเทพมหานคร สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- วรรณดี แสงประทีปทอง (2544) "การพัฒนาเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูลในแบบประเมิน" ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการประเมินและการจัดโครงการประเมิน* หน่วยที่ 5 หน้า 23-240 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- วันทนา จันทพันธ์ (2543) "จิตสาธารณะ" ค้นคืนวันที่ 27 กันยายน 2553 จาก <http://gotoknow.org/blog/articlerrpol/2543> Retrieved September 27, 2010
- วิทย์พัฒน์ สีหา (2551) "ปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรี" วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- แววมณี บุตรเรืองศักดิ์ (2549) "การพัฒนาเครื่องมือวัดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดสุราษฎร์ธานี" วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ประเวศ ะสี (2541) *ปฏิรูปการศึกษายกเครื่องทางปัญญาทางรอดจากหายนะ* กรุงเทพมหานคร มูลนิธิศรีสฤษดิ์วงศ์
- พรพรหม พรรคพวง (2550) "ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในสหวิทยาเขตกรุงเทพตะวันออก กรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว (2541) *ข้าราชการไทย "ความสำนึกและอุดมการณ์"* กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พระธรรมปิฎก ประยุทธ์ ปยุตโต (2541) *ธรรมกับไทยในสถานการณ์ปัจจุบัน* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา
- พิตร ทองชั้น (2551) "การวางแผนการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล" ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา* หน่วยที่ 3 หน้า 166-227 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- พิริยา นิลมาตร (2550) "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด" วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม สัจจกร (2543) *สำนึกไทยที่พึงปรารถนา* กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์

- ภัทรา นิคมานนท์ (2540) *การประเมินผลการเรียน* กรุงเทพมหานคร ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์
- ภัทราพร เกษสังข์ (2551) *การพัฒนาเครื่องมือในการวิจัยและประเมินผลการศึกษา* เลย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- มัลลิกา มดีโก (2541) "จิตสำนึกทางสังคมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล"
กรุงเทพมหานคร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- มูทิตา หวังคิด (2547) "การฝึกทักษะการแก้ปัญหาโดยนำเสนอสถานการณ์ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์
เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่2" ปรินญาณิพนธ์
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ศักดิ์ชัย นิรัฐทวิ (2541) "บทบาทมหาวิทยาลัยกับการศึกษาเพื่อความเป็นประชาสังคม" *SAHIL
THAILAND JOURNL* 1, 1 (มีนาคม) : 57
- ศิริลักษณ์ เลื่อนยศ (2553) "การพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะ
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- ศุภรัตน์ ทองอ่อน (2550) "การการศึกษาเปรียบเทียบจิตสาธารณะในการอนุรักษ์ทรัพยากรของนัก
เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ปีที่ 6 ในจังหวัดปราจีนบุรีที่มีระดับการให้เหตุผลเชิง
จริยธรรมต่างกัน" วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและ
สถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ (2539) *เครื่องมือแนะแนวพัฒนาบุคลิกภาพชุดทำประโยชน์เพื่อ
สังคมกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา
- สงบ ลักษณะ (2524) "การศึกษาและการพัฒนาจริยธรรมไทย" *การวัดผลการศึกษา* 2524, 3(2)
(กันยายน-ธันวาคม) : 29-57
- สมพงษ์ สิงหนล (2542) "ต้องสอนให้เกิดจิตสำนึกใหม่" *สีมาจารย์*, 13(27) (มิถุนายน-ตุลาคม) :
15-16
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) *แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559)*
ฉบับสมบูรณ์ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร พรึกหวานกราฟฟิค
- ลิเนหา เมืองมูล (2545) "การพัฒนาเครื่องมือวัดความรู้สึกและเหตุผลการแสดงพฤติกรรมการอยู่
ร่วมกันทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- สุกานดา สิงห์สีโว (2547) "การพัฒนาแบบวัดความเอื้ออาทรสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดร้อยเอ็ด" วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- สุคนธรส หุตะวัฒน์ (2550) "ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะด้วยเทคนิคการเสนอตัวแบบผ่านภาพการ์ตูนร่วมกับการชี้แนะทางวาจา ที่มีต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3" วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุจิรา สุขसार (2545) "การพัฒนาเครื่องมือวัดคุณธรรม จริยธรรม ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขของนักเรียนตามมาตรฐานโรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2541" ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ
- สุเทพ เบ็ญจวิไลกุล (2547) "การพัฒนาเครื่องมือประเมินความมีวินัยและความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 4" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สุนทรี งามวงศ์สุข (2548) "การใช้กระบวนการสิ่งแวดล้อมศึกษาเพื่อสร้างเสริมลักษณะนิสัยจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ (การสอนสังคมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- หฤทัย อาจปรี (2544) "ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ภาวะผู้นำ รูปแบบการดำเนินชีวิต และความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการมีจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษายพบาล" วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลมหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อริยา คูหา และสุวิมล นราองอาจ (2554) "จิตสาธารณะและรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี" วารสาร (พฤษภาคม-สิงหาคม) : 82-83
- อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553) "ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์" สถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลยาณิวัฒนา มหาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีงบประมาณ 2553

- อังคณา ผิวเกลี้ยง (2553) "บอกกล่าวเล่าขาน" *วารสารวิชาการ* 13,1 (มกราคม-มีนาคม) : 89 - 90
- อัญชลี ยี่รักพันธุ์ (2550) "ผลการใช้สถานการณ์จำลองผสมกับเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริงเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" *ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*
- Bandura, A. (1986). *Social Foundations of Thought and Action: A Social Cognitive Theory*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Bryant, James Allen, Jr. (2004). "A Noble Discontent : The Experiences and Perception of Seven Pre-service Teachers in an Experimental Course Designed to Examine the Relationship Between Social Consciousness and Education," *Dissertation Abstracts International*.64(8) : 2831-A.
- Carthon, Adrienne Coltte. (2007). "Popular Culture and African-Americans' (Literary) Social Consciousness," *Dissertation Abstracts International*. 67(9).
- Champagne, Louise Desmarais. (2007). "Physical Education Teachers as Allies to Aboriginal Students : Dimensions of Social Consciousness," *Masters Abstracts International*. 45(3).
- Kraft, F.N. (1992). "Nurturing Social Consciousness Through Church Education," *Dissertation Abstracts International*. 53(5) : 1465-A.
- _____. (1992). *Nurturing social consciousness through church education*. University of Pittsburgh. Abstract from : DAO Item : AAI9226525.
- McElveen, Georgiary Bledsoe. (2007). "My Hand, O God, I Offer Three" : Religious Social Consciousness and Cooperative Power in the Methopolitan St. Louis Gospel Music Center, 1930-1960," *Dissertation Abstracts International*. 64(3): 714 – A.
- Michaelis, J.U. (1963). *Social Studies for Children in a Democracy Recent Trends and Developments*. New Fersey: Prentice - Hall.
- Pardun-Johannsen, Kirsten C. (2004). "Social Issue Drama and Its Impact on the Social Consciousness of Preadolescent School Children ," *Dissertation Abstracts International*. 65(4): 1184 – A.
- Woolfolk A.E. (1993). *Psychology of learning Boston Allyn and Bacon Developments*. New Fersey: Prentice - Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

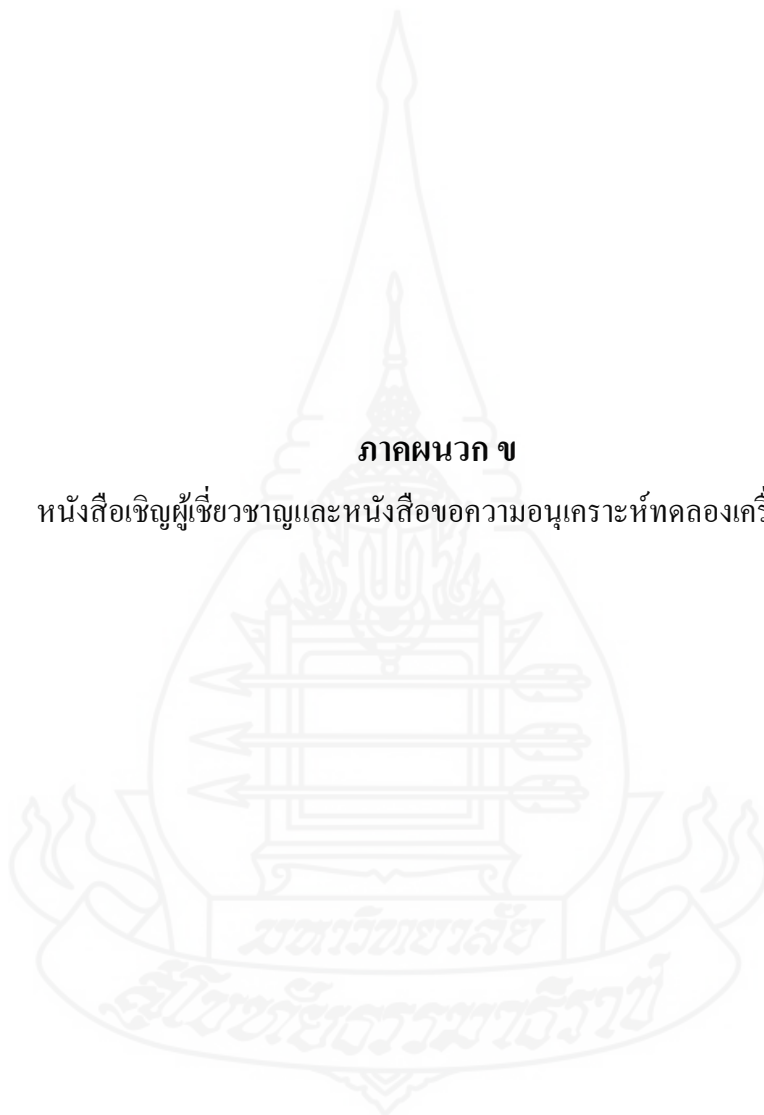
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร. สมคิด พรหมจ้อย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ชาติไทย อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
3. ดร.วดาภรณ์ พูลผลอำนวย ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31
ค.ค.สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ดร.ศักดิ์ชัย ภูเจริญ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบุญวัฒนา
ค.ค.การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
5. นายสุวรรณ์ มุ่งฝากกลาง ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31
6. นายประเสริฐ ภูถนนวนอก ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา
โรงเรียนชุมพวงศึกษา
7. นายอุดมศักดิ์ ผาดไธสง ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา
โรงเรียนชุมพวงศึกษา
8. นางสาวแม่นมาศ เก่าพิมาย ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา
โรงเรียนชุมพวงศึกษา

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญและหนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ

ที่ ศษ 0522.16 (บ)/ ๕15

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางคูทิศ อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

๕๐ กันยายน 2554

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน ดร.ศักดิ์ชัย กูเจริญ
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางชุติสปี นาราหนองแขง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการวัดและประเมินผล การศึกษา วิชาเอก การประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติ ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความ เห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้เรียบร้อยแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนี้มีความครอบคลุม เนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้าน การบริหาร ด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและงานวิชาการ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบ และให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษานี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำ เรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จิตขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ จินตานุรักษ์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7 เบอร์โทรนักศึกษา 086 053 9916

ที่ ศธ 0522.16 / ๕๕1

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์
ศาลากลางพุด อําเภอยางนคร
จังหวัดฉะเชิงเทรา 11120

๑๖ พฤศจิกายน 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโศภนวิทยาคม

ด้วยนางฐศิลา นารานองแวง นักศึกษาระดับศึกษาระดับมัธยมศึกษา แผนกวิชาการวัดและประเมินผล การศึกษา วิชาเอกการประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยการฝึกดูแลทดลองที่เป็นนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 143 คน ทั้งนี้ จะมิให้เป็นภาระรบกวนเวลาเรียนตามปกติของนักเรียน และผลการวิจัยที่ ได้จะเป็นประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือ ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทิตัก จินตานุรักษ์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาศึกษาศาสตร์

โทร. 0-2504 8505

โทรสาร 0 2503-2870

ณที่ 11632

237 หมู่ 4 ตำบลชุมพวง
อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา
30270

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียน โชคชัยสามัคคี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 145 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางชอุทัย นาราหนองแวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา วิชาเอก การประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 31

ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยโดยขอความ
อนุเคราะห์นักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำจำนวนเท่าๆกัน โดยขอเป็น
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 50 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 คน
และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมจำนวน 45 คน ในการสุ่มกลุ่มทดลองผู้วิจัยจะประสาน
กับครูที่ปรึกษาหรือครูประจำวิชาโดยตรง ในการทดลองครั้งนี้ขอรบกวนเวลาให้นักเรียนทำแบบ
ประเมินตนเองที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้เพียงเล็กน้อย และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์
แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการขออนุญาตได้ทดลองเครื่องมือ หวัง
ว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางชอุทัย นาราหนองแวง)
เบอร์โทรศัพท์ 086 053 9916

237 หมู่ 4 ตำบลชุมพวง
อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา
30270

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสุรนารีวิทยา 2

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 68 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางชูศิลป์ นาราหนองแวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา วิชาเอก การประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 31

ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยโดยขอความ
อนุเคราะห์นักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำจำนวนเท่าๆกัน โดยขอเป็น
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 25 คน
และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมจำนวน 18 คน ในการสุ่มกลุ่มทดลองผู้วิจัยจะประสาน
กับครูที่ปรึกษาหรือครูประจำวิชาโดยตรง ในการทดลองครั้งนี้ขอรบกวนเวลาให้นักเรียนทำแบบ
ประเมินตนเองที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้เพียงเล็กน้อย และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์
แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการขออนุญาตได้ทดลองเครื่องมือ หวัง
ว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางชูศิลป์ นาราหนองแวง)
เบอร์โทรศัพท์ 086 053 9916

237 หมู่ 4 ตำบลชุมพวง
อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา
30270

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2554

เรื่อง ขอบขออนุญาตทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมิตรภาพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 8 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางชูศิลป์ นาราหนองแวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา วิชาเอก การประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต31

ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยโดยขอความ
อนุเคราะห์นักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำจำนวนเท่าๆกัน โดยขอเป็น
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน
และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน ในการทดลองครั้งนี้ขอรบกวนให้ครูประจำ
วิชาหรือครูที่ปรึกษาได้นำแบบประเมินตนเองของนักเรียนไปให้นักเรียนประเมินตนเอง และขอ
ความกรุณาส่งแบบประเมินตนเองของนักเรียนที่ประเมินแล้วให้ผู้วิจัยโดยเร็วที่สุดจักเป็นพระคุณ
ยิ่ง ซึ่งผู้วิจัยได้แนบซองเปล่าพร้อมกับติดแสตมป์มาพร้อมแล้ว และผลการวิจัยที่ได้จะเป็น
ประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการขออนุญาตได้ทดลองเครื่องมือ หวัง
ว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางชูศิลป์ นาราหนองแวง)

เบอร์โทรศัพท์ 086 053 9916

237 หมู่ 4 ตำบลชุมพวง

อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา

30270

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2554

เรื่อง ขอบขออนุญาตทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเกี๋ยดลันวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 31 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางชูศิลป์ นาราหนองแวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา วิชาเอก การประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 31

ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยขออนุญาตจาก
นักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำจำนวนเท่าๆกัน โดยขอเป็นนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 11 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คน และ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 คน ในการทดลองครั้งนี้ขอรบกวนให้ครูประจำวิชา
หรือครูที่ปรึกษาได้นำแบบประเมินตนเองของนักเรียนไปให้นักเรียนประเมินตนเอง และขอความ
กรุณาลงแบบประเมินตนเองของนักเรียนที่ประเมินแล้วให้ผู้วิจัยโดยเร็วที่สุดจักเป็นพระคุณยิ่ง
ซึ่งผู้วิจัยได้แบบของเปล่าพร้อมกับติดแสตมป์มาพร้อมแล้ว และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์
แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตจากท่าน ในการขออนุญาตได้ทดลองเครื่องมือ หวัง
ว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางชูศิลป์ นาราหนองแวง)

เบอร์โทรศัพท์ 086 053 9916

237 หมู่ 4 ตำบลชุมพวง

อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา

30270

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมวชิราลงกรณนาราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 39 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางชูศิลป์ นาราหนองแวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา วิชาเอก การประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 31

ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยขอบความอนุเคราะห์
นักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำจำนวนเท่าๆกัน โดยขอเป็น นักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 15 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 14 คน และ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 คน ในการทดลองครั้งนี้ขอรบกวนให้ครูประจำวิชา
หรือครูที่ปรึกษาได้นำแบบประเมินตนเองของนักเรียนไปให้นักเรียนประเมินตนเอง และขอความ
กรุณาส่งแบบประเมินตนเองของนักเรียนที่ประเมินแล้วให้ผู้วิจัยโดยเร็วที่สุดจักเป็นพระคุณยิ่ง
ซึ่งผู้วิจัยได้แนบซองเปล่าพร้อมกับติดแสตมป์มาพร้อมแล้ว และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์
แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์จากท่าน ในการขออนุญาตได้ทดลองเครื่องมือ หวัง
ว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางชูศิลป์ นาราหนองแวง)

เบอร์โทรศัพท์ 086 053 9916

237 หมู่ 4 ตำบลชุมพวง

อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา

30270

วันที่ 20 ธันวาคม 2554

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปากช่อง

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 158 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางชวลิตปี นาราหนองแวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา วิชาเอก การประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต31

ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยโดยขอกความ
อนุเคราะห์ให้นักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำจำนวนเท่าๆกัน โดยขอเป็น
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 58 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 คน
และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมจำนวน 50 คน ในการสุ่มกลุ่มทดลองผู้วิจัยจะประสาน
กับครูที่ปรึกษาหรือครูประจำวิชาโดยตรง ในการทดลองครั้งนี้ขอรบกวนเวลาให้นักเรียนทำแบบ
ประเมินตนเองที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้เพียงเล็กน้อย และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์
แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์จากท่าน ในการขออนุญาตได้ทดลองเครื่องมือ หวัง
ว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางชวลิตปี นาราหนองแวง)

เบอร์โทรศัพท์ 086 053 9916

237 หมู่ 4 ตำบลชุมพวง
อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา
30270

วันที่ 20 ธันวาคม 2554

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองคง

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 112 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางชูศิลป์ นาราหนองแวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา วิชาเอก การประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 31

ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยโดยขอกความ
อนุเคราะห์ให้นักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำจำนวนเท่าๆกัน โดยขอเป็น
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คน
และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมจำนวน 32 คน ในการสุ่มกลุ่มทดลองผู้วิจัยจะประสาน
กับครูที่ปรึกษาหรือครูประจำวิชาโดยตรง ในการทดลองครั้งนี้ขอรบกวนเวลาให้นักเรียนทำแบบ
ประเมินตนเองที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้เพียงเล็กน้อย และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์
แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์จากท่าน ในการขออนุญาตได้ทดลองเครื่องมือ หวัง
ว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางชูศิลป์ นาราหนองแวง)
เบอร์โทรศัพท์ 086 053 9916

237 หมู่ 4 ตำบลชุมพวง

อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา

30270

วันที่ 20 ธันวาคม 2554

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนมหิศราธิบดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 53 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางชูศิลป์ นาราหนองแวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา วิชาเอก การประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต31

ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยโดยขอกความ
อนุเคราะห์ให้นักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำจำนวนเท่าๆกัน โดยขอเป็น
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 คน
และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมจำนวน 13 คน ในการสุ่มกลุ่มทดลองผู้วิจัยจะประสาน
กับครูที่ปรึกษาหรือครูประจำวิชาโดยตรง ในการทดลองครั้งนี้ขอรบกวนเวลาให้นักเรียนทำแบบ
ประเมินตนเองที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้เพียงเล็กน้อย และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์
แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์จากท่าน ในการขออนุญาตได้ทดลองเครื่องมือ หวัง
ว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางชูศิลป์ นาราหนองแวง)

เบอร์โทรศัพท์ 086 053 9916

237 หมู่ 4 ตำบลชุมพวง
อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา
30270

วันที่ 20 ธันวาคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนธารประสาธเพชรวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 27 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางชวลิตปี นาราหนองแวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา วิชาเอก การประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต31

ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยโดยขอความ
อนุเคราะห์นักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำจำนวนเท่าๆกัน โดยขอเป็น
นักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำจำนวนเท่าๆกัน โดยขอเป็นนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คน และ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมจำนวน 7 คน ในการสุ่มกลุ่มทดลองผู้วิจัยจะประสานกับครูที่
ปรึกษาหรือครูประจำวิชาโดยตรง ในการทดลองครั้งนี้ขอรบกวนเวลาให้นักเรียนทำแบบประเมิน
ตนเองที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้เพียงเล็กน้อย และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่งาน
วิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการขออนุญาตได้ทดลองเครื่องมือ หวัง
ว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางชวลิตปี นาราหนองแวง)
เบอร์โทรศัพท์ 086 053 9916

237 หมู่ 4 ตำบลชุมพวง
อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา
30270

วันที่ 20 ธันวาคม 2554

เรื่อง ขอบขออนุญาตยืมเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนหนองบัวละครวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 3 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางชูศิลป์ นาราหนองแวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา วิชาเอก การประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 31

ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องยืมเครื่องมือในการวิจัย โดยโดยขออนุญาต
ยืมเครื่องมือนักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำจำนวนเท่าๆกัน โดยขอเป็น
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 คน
และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 คน ในการทดลองครั้งนี้ขอรบกวนให้ครูประจำ
วิชาหรือครูที่ปรึกษาได้นำแบบประเมินตนเองของนักเรียนไปให้นักเรียนประเมินตนเอง และขอ
ความกรุณาส่งแบบประเมินตนเองของนักเรียนที่ประเมินแล้วให้ผู้วิจัยโดยเร็วที่สุดจักเป็นพระคุณ
ยิ่ง ซึ่งผู้วิจัยได้แนบซองเปล่าพร้อมกับติดแสตมป์มาพร้อมแล้ว และผลการวิจัยที่ได้จะเป็น
ประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตยืมจากท่าน ในการขออนุญาตได้ทดลองเครื่องมือ หวัง
ว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางชูศิลป์ นาราหนองแวง)

เบอร์โทรศัพท์ 086 053 9916

237 หมู่ 4 ตำบลชุมพวง
อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา
30270

วันที่ 18 มกราคม 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนพิมายวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 162 ชุด

2. แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู จำนวน 2 ชุด

3. แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 16 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางชูศิลป์ นาราหนองแวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา วิชาเอก การประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยขอความอนุเคราะห์นักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำจำนวนเท่าๆกัน โดยขอเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 62 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมจำนวน 50 คน ในการสุ่มกลุ่มทดลองผู้วิจัยจะประสานกับครูที่ปรึกษาหรือครูประจำวิชาโดยตรง ในการทดลองครั้งนี้ขอรบกวนเวลาให้นักเรียนทำแบบประเมินตนเองที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้เพียงเล็กน้อย และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการขออนุญาตได้ทดลองเครื่องมือ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางชูศิลป์ นาราหนองแวง)

เบอร์โทรศัพท์ 086 053 9916

237 หมู่ 4 ตำบลชุมพวง

อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา

30270

วันที่ 18 มกราคม 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนชุมพวงศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 76 ชุด

2. แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู จำนวน 2 ชุด

3. แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 8 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางชูศิลป์ นาราหนองแวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา วิชาเอก การประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยขอความอนุเคราะห์นักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำจำนวนเท่าๆกัน โดยขอเป็น นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 26 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมจำนวน 20 คน ในการสุ่มกลุ่มทดลองผู้วิจัยจะประสานกับครูที่ปรึกษาหรือครูประจำวิชาโดยตรง ในการทดลองครั้งนี้ขอรบกวนเวลาให้นักเรียนทำแบบประเมินตนเองที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้เพียงเล็กน้อย และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการขออนุญาตได้ทดลองเครื่องมือ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางชูศิลป์ นาราหนองแวง)

เบอร์โทรศัพท์ 086 053 9916

237 หมู่ 4 ตำบลชุมพวง
อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา
30270

วันที่ 18 มกราคม 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนพิมายดำรงวิทยาคม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 33 ชุด
2. แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู จำนวน 2 ชุด
3. แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 3 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางชูศิลป์ นาราหนองแวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา วิชาเอก การประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 31

ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยขอความอนุเคราะห์
นักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำจำนวนเท่าๆกัน โดยขอเป็น นักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 13 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คน และ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมจำนวน 10 คน ในการสุ่มกลุ่มทดลองผู้วิจัยจะประสานกับครู
ที่ปรึกษาหรือครูประจำวิชาโดยตรง ในการทดลองครั้งนี้ขอรบกวนเวลาให้นักเรียนทำแบบ
ประเมินตนเองที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้เพียงเล็กน้อย และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์
แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการขออนุญาตได้ทดลองเครื่องมือ หวัง
ว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางชูศิลป์ นาราหนองแวง)
เบอร์โทรศัพท์ 086 053 9916

237 หมู่ 4 ตำบลชุมพวง

อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา

30270

วันที่ 18 มกราคม 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสีดาวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 55 ชุด

2. แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู จำนวน 2 ชุด

3. แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 6 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางชูศิลป์ นาราหนองแวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา วิชาเอก การประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยขอความอนุเคราะห์นักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำจำนวนเท่าๆกัน โดยขอเป็น นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 15 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมจำนวน 15 คน ในการสุ่มกลุ่มทดลองผู้วิจัยจะประสานกับครูที่ปรึกษาหรือครูประจำวิชาโดยตรง ในการทดลองครั้งนี้ขอรบกวนเวลาให้นักเรียนทำแบบประเมินตนเองที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้เพียงเล็กน้อย และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการขออนุญาตได้ทดลองเครื่องมือ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางชูศิลป์ นาราหนองแวง)

เบอร์โทรศัพท์ 086 053 9916

237 หมู่ 4 ตำบลชุมพวง
อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา
30270

วันที่ 18 มกราคม 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือ
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนกระเบื้องนอกพิทยาคม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 12 ชุด
2. แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู จำนวน 2 ชุด
3. แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 1 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางชูศิลป์ นาราหนองแวง นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา วิชาเอก การประเมินการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 31

ในการนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยขอความอนุเคราะห์
นักเรียนที่มีจิตสาธารณะสูงและนักเรียนที่มีจิตสาธารณะต่ำจำนวนเท่าๆกัน โดยขอเป็นนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 คน และ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมจำนวน 2 คน ในการสุ่มกลุ่มทดลองผู้วิจัยจะประสานกับครูที่
ปรึกษาหรือครูประจำวิชาโดยตรง ในการทดลองครั้งนี้ขอรบกวนเวลาให้นักเรียนทำแบบประเมิน
ตนเองที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้เพียงเล็กน้อย และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่งาน
วิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการขออนุญาตได้ทดลองเครื่องมือ หวัง
ว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

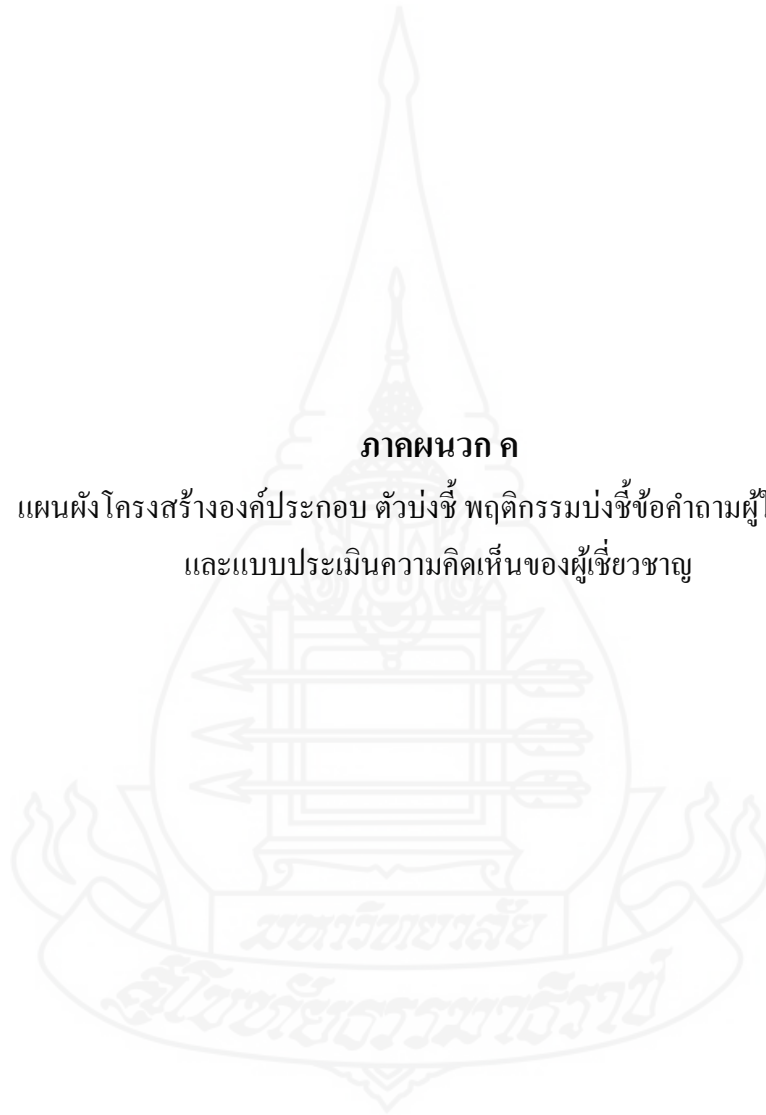
ขอแสดงความนับถือ

(นางชูศิลป์ นาราหนองแวง)

เบอร์โทรศัพท์ 086 053 9916

ภาคผนวก ค

แผนผังโครงสร้างองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ พฤติกรรมบ่งชี้ข้อคำถามผู้ให้ข้อมูล
และแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

แผนผังโครงสร้างองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ พหุติกรรมบ่งชี้ข้อความและผู้ให้ข้อมูล

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยามปฏิบัติการ	ข้อความ	ผู้ให้ข้อมูล		
				ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
1.การเข้าร่วมหรือปฏิบัติกิจกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมทั้งในกลุ่มของตน ในชุมชนและสังคม	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	1. กิจกรรมที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน หมายถึง กิจกรรมสาธารณะ ประโยชน์ กิจส่งเสริมด้านวิชาการ กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาและ กิจกรรมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเช่น กิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบ อุทกภัย เป็นต้น	1. นักเรียนร่วมกิจกรรมพัฒนาโรงเรียน ที่โรงเรียนจัดขึ้น	√	√	-
			2. นักเรียนร่วมกิจกรรมรณรงค์กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายที่โรงเรียนจัดขึ้น	√	√	-
			3.นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่โรงเรียนจัดขึ้น เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน	√	√	-
			4.นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีไทยที่โรงเรียนจัดขึ้น	√	√	-
			5.นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต้นกล้าความดี/กิจกรรมเด็กดีที่โรงเรียนจัดขึ้น	√	√	-

แผนผังโครงสร้าง(ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยามปฏิบัติการ	ข้อความถาม	ผู้ให้ข้อมูล		
				ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
1.การเข้าร่วมหรือปฏิบัติกิจกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมทั้งในกลุ่มของตน ในชุมชนและสังคม	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	2. กิจกรรมที่จัดขึ้นนอกโรงเรียน	1.นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมฟื้นฟูสุขภาพจิตสุขภาพกายให้กับผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ	√	√	-
			2.นักเรียนร่วมกิจกรรมพัฒนาจิต	√	√	-
			3.นักเรียนเข้าร่วมปลูกป่าในวันสำคัญๆเช่นวันสถาปนาลูกเสือ วันสิ่งแวดล้อมโลก วันพ่อวันแม่ เป็นต้น	√	√	-
			4.นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสาธารณะสมบัติ เช่นพัฒนาวัด / พัฒนาแหล่งน้ำ พัฒนาสวนสาธารณะ เป็นต้น	√	√	-
			5.นักเรียนร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาเช่นวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา เป็นต้น	√	√	-

แผนผังโครงสร้าง(ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยามปฏิบัติการ	ข้อความถาม	ผู้ให้ข้อมูล		
				ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
1.การเข้าร่วมหรือปฏิบัติกิจกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมทั้งในกลุ่มของตน ในชุมชนและสังคม	2.เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับหมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ	1.นักเรียนเข้ากิจกรรมร่วมพัฒนาหมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ ที่จัดขึ้น	-	√	√
			2.นักเรียนอาสาสมัครร่วมกิจกรรมรณรงค์กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายที่หมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ จัดขึ้น	-	√	√
			3.นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้นโดยหมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน	-	√	√
			4.นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีไทยที่หมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอจัดขึ้น	-	√	√
			5.นักเรียนร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาเช่นวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชาที่หมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ จัดขึ้น	-	√	√

แผนผังโครงสร้าง(ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยามปฏิบัติการ	ข้อความถาม	ผู้ให้ข้อมูล		
				ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
1.การเข้าร่วมหรือปฏิบัติกิจกรรมที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมทั้งในกลุ่มของตน ในชุมชนและสังคม	2.เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับจังหวัด	1.นักเรียนอาสาสมัครกิจกรรมทำความดีเพื่อถวายแด่ในหลวงของเราในวาระครบรอบต่างๆ	√	√	√
			2.นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้น เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน	√	√	√
			3.นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีไทย	√	√	√
			4.นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง	√	√	√
			5.นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆเช่น น้ำท่วม พายุถล่ม ไฟไหม้ ดินถล่ม เป็นต้น	√	√	√

แผนผังโครงสร้าง(ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยามปฏิบัติการ	ข้อความ	ผู้ให้ข้อมูล		
				ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
2.การดูแลรักษาสิ่งต่างๆ ที่เป็นของสาธารณะสมบัติอนุรักษ์สิ่งแวดลอมด้วยแรงกายสติปัญญา	1.ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดลอมในโรงเรียน	1.ดูแลรักษาสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆของโรงเรียน	1.นักเรียนดูแลรักษาห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่ดีโดยไม่ขีดเขียนข้อความบนโต๊ะ /บนเก้าอี้/บนฝาผนังห้องเรียน ซึ่งเป็นสิ่งของสาธารณะของโรงเรียนที่ทุกคนต้องใช้ร่วมกัน	√	√	-
			2.นักเรียนเปิดปิดประตูห้องเรียนของโรงเรียนอย่างทะนุถนอม	√	√	-
			3.นักเรียนไม่ทำลายก๊อกน้ำ /ประตูห้องน้ำ/ อุปกรณ์ชำระล้างในห้องน้ำของโรงเรียนให้เกิดการชำรุดเสียหาย	√	√	-
			4.นักเรียนใช้อุปกรณ์การทำความสะอาดของห้องเรียน เช่น ไม้กวาดที่ตักขยะ ถังขยะ แปรงลบกระดาน อย่างระมัดระวังเพื่อยืดอายุการใช้งาน	√	√	-
			5.นักเรียนดูแลรักษาอุปกรณ์ต่างๆหลังการใช้งานให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อย	√	√	-

แผนผังโครงสร้าง(ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยามปฏิบัติการ	ข้อความถาม	ผู้ให้ข้อมูล		
				ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
2.การดูแลรักษาสิ่งต่างๆ ที่เป็นของสาธารณะสมบัติอนุรักษ์สิ่งแวดลอมด้วยแรงกายสติปัญญา	1.ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดลอมในโรงเรียน	2. ดูแลรักษาสิ่งแวดลอมในบริเวณโรงเรียน	1.นักเรียนไม่ทิ้งขยะเคลื่อนกราดและเมื่อนักเรียนมีขยะจะนำไปทิ้งลงถังขยะ	√	√	-
			2.นักเรียนทำความสะอาดห้องเรียนทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย	√	√	-
			3.เมื่อนักเรียนพบเห็นเศษกระดาษ กุ้งพลาสติก และขยะทั่วไปที่ถูกทิ้งเคลื่อนกลาดในบริเวณโรงเรียนนักเรียนจะช่วยเก็บไปทิ้งในถังขยะ	√	√	-
			4.เมื่อนักเรียนพบเห็นเพื่อน/รุ่นน้องที่ทิ้งขยะไม่เป็นที่และทำให้โรงเรียนสกปรกนักเรียนจะช่วยเตือนสติและแนะนำให้ทิ้งขยะให้ลงถังขยะ	√	√	-
			5.นักเรียนช่วยดูแลรักษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด สวนพฤกษศาสตร์ สวนสมุนไพร สวนสุขภาพ	√	√	-

แผนผังโครงสร้าง(ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยามปฏิบัติการ	ข้อความถาม	ผู้ให้ข้อมูล		
				ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
2.การดูแลรักษาสิ่งต่างๆที่เป็นของสาธารณะสมบัติอนุรักษ์สิ่งแวดลอมด้วยแรงกายสติปัญญา	2.ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดลอมในชุมชนและสังคม	1 ดูแลรักษาส่งของเครื่องใช้ต่างๆภายในบ้านและชุมชนสังคม	1.นักเรียนช่วยพ่อแม่/ผู้ปกครองซ่อมแซมข้าวของของเครื่องใช้ที่ชำรุด	-	√	√
			2.นักเรียนใช้อุปกรณ์การทำความสะดวกบ้าน เช่น ไม้กวาด ไม้ถูพื้น ราวตากผ้า ที่แขวนเสื้อผ้า ที่ตัดขยะ ถังขยะ อย่างระมัดระวัง เพื่อยืดอายุการใช้งาน	-	√	√
			3.นักเรียนช่วยพ่อแม่ดูแลรักษาอุปกรณ์การทำสวน เช่น จอบ เสียม เครื่องตัดตัดหญ้า มีด เป็นต้น	-	√	√
			4.นักเรียนช่วยดูแลรักษาอุปกรณ์ เครื่องเล่น เครื่องออกกำลังกาย ในสวนสาธารณะที่ชุมชนช่วยกันจัดสร้างขึ้นให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้โดยการไม่ทำลายให้เกิดการชำรุด	-	√	√
			5. นักเรียนดูแลรักษาอุปกรณ์ต่างๆหลังการใช้งานให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อย	-	√	√

แผนผังโครงสร้าง(ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยามปฏิบัติการ	ข้อความถาม	ผู้ให้ข้อมูล		
				ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
2.การดูแลรักษาสิ่งต่างๆ ที่เป็นของสาธารณะสมบัติ ออนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ด้วยแรงกายสติปัญญา	2.ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและ สิ่งแวดล้อม ในชุมชน และสังคม	2.ดูแลรักษา สิ่งแวดล้อม ภายในบ้าน ชุมชนและ สังคม	1.นักเรียนดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมไม่ทำลายให้ เกิดความชำรุดเสียหายไม่ ทิ้งขยะในบริเวณบ้าน/วัด/ ชุมชน/พื้นที่ที่เป็น สาธารณะ เช่นลานกีฬา สนามเด็กเล่น ศาลานั่ง พักผ่อน/ศาลารอรถ /แหล่ง เรียนรู้ต่างๆให้มีความ สะอาดเพื่อให้สังคมน่าอยู่	-	√	√
			2.นักเรียนพบเห็นก๊อกรน้ำ หรือไฟฟ้าในบ้านใน สวนสาธารณะ/ศาลา กลางบ้าน เปิดทิ้งไว้ นักเรียนเข้าไปปิด	-	√	√
			3.นักเรียนเก็บขยะในชุมชน หรือดูแลพัฒนาชุมชน เช่นพัฒนาวัด สวนสาธารณะ ทางสัญจร ในชุมชนเป็นต้น	-	√	√
			4.นักเรียนไม่ทิ้งขยะและสิ่ง ปฏิกูลลงบนถนน/แม่น้ำ/ลำ คลอง	-	√	√
			5.นักเรียนปลูกต้นไม้และ ช่วยดูแลรักษาต้นไม้ใน หมู่บ้านและชุมชน	-	√	√

แผนผังโครงสร้าง(ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยามปฏิบัติการ	ข้อความถาม	ผู้ให้ข้อมูล		
				ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
3. ช่วยเหลือแบ่งปัน อาสาสมัครแก้ปัญหาและ สร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับผู้อื่นหรือสังคมโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	1.ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	1.ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองทำงานด้วยความเต็มใจงานในที่นี่หมายถึงงานหน้าที่ประจำในชีวิตประจำวันและงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง	1.นักเรียน ดูแลพ่อแม่/ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่ที่แก่ชราหรือมีปัญหาด้านสุขภาพ	-	√	√
			2.นักเรียนอาสาทำงานให้พ่อแม่หรือผู้อื่นเสมอเช่นช่วยพ่อแม่ยกสิ่งของ รดน้ำต้นไม้ รีดเสื้อผ้า ซักผ้า เป็นต้น	-	√	√
			3.นักเรียนช่วยพ่อแม่ทำงานตามอาชีพของครอบครัวในวันหยุดหรือในเวลาที่มีโอกาสที่จะช่วยเหลือได้เช่นถ้าพ่อแม่/ผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขายนักเรียนก็ไปช่วยขายของหรือประกอบอาชีพทำนาทำไร่ก็ช่วยพ่อแม่เป็นต้น	-	√	√
			4.นักเรียนช่วยทำธุระให้พ่อแม่/ผู้ปกครองเช่นไปจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ไปพบญาติผู้ใหญ่ นำของไปส่งให้กับผู้ที่พ่อแม่/ผู้ปกครองให้นำไปส่ง เป็นต้น	-	√	√

แผนผังโครงสร้าง (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยามปฏิบัติการ	ข้อความถาม	ผู้ให้ข้อมูล		
				ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
			5.ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองดูแลน้อง/ทำงานบ้าน/ช่วยสอนการบ้านน้อง	-	√	√
3.ช่วยเหลือแบ่งปัน อาสา ร่วมแก้ปัญหา และสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับผู้อื่น หรือสังคม โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	1.ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ และพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	2. อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญาด้วยความสมัครใจ (ผู้อื่นในที่นี้จะหมายถึงครู เพราะในช่วงเวลาส่วนใหญ่ นักเรียนจะอยู่ในโรงเรียนมากที่สุด)	1.นักเรียนอาสาช่วยครูถือสิ่งของด้วยความเต็มใจ เมื่อเห็นคุณครู เดินหอบสิ่งของเดินผ่านหน้านักเรียน หรือเมื่อครูต้องการความช่วยเหลือ	√	√	-
			2.นักเรียนอาสาช่วยครูแจกสื่อการสอนในห้องเรียนเช่นใบงานใบความรู้ เอกสารประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น	√	√	-
			3.นักเรียนอาสาช่วยครูเตรียมเครื่องมือหรือวัสดุทัศนูปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน	√	√	-
			4.นักเรียนอาสาช่วยครูจัดห้องเรียนให้น่าเรียน	√	√	-
			5.นักเรียนอาสาช่วยครูจัดบอร์ด/จัดป้ายนิเทศ/จัดป้ายสารสนเทศ	√	√	-

แผนผังโครงสร้าง (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยามปฏิบัติการ	ข้อความถาม	ผู้ให้ข้อมูล		
				ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
3.ช่วยเหลือแบ่งปันอาสา ร่วมแก้ปัญหา และสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับผู้อื่น หรือสังคม โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	2.ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	1. แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ	1.นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนเช่น ไม้บรรทัด ปากกา ดินสอ	√	√	√
		หมายถึงแบ่งปันสิ่งของที่ทั้งที่เป็นเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันและทรัพย์สินจะหมายรวมถึงทรัพย์สินภายนอกและทรัพย์สินภายใน	2.นักเรียนแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น เช่น เสื้อผ้า เสื้อกันหนาว หนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน หรือของเล่นต่างๆ	√	√	√
		ทรัพย์สินภายนอกและทรัพย์สินภายใน	3.นักเรียนร่วมบริจาคเงินเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆเช่นภัยหนาว ภัยน้ำท่วม ไฟไหม้บ้าน เป็นต้น	√	√	√
		ทรัพย์สินภายใน	4.นักเรียนร่วมส่งข้อความแสดงความเสียใจ และปลอบใจให้กับผู้ประสบภัย/คิดข้อความร่วมกับเพื่อน/ครู/พ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อส่งให้กับผู้ที่ประสบภัยพิบัติต่างๆทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่นประเทศไทยที่ประสบภัยน้ำท่วม ดินถล่ม ประเทศญี่ปุ่นที่ประสบกับภัย สึนามิ เป็นต้น	√	√	√

แผนผังโครงสร้าง(ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยามปฏิบัติการ	ข้อความถาม	ผู้ให้ข้อมูล		
				ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
3.ช่วยเหลือแบ่งปันอาสา ร่วมแก้ปัญหา และสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับผู้อื่น หรือสังคม โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	2.ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	1. แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ	5.นักเรียนแบ่งปันสิ่งดีๆ ให้ผู้อื่นได้รับรู้ เช่น ความรู้ เคล็ดลับต่างๆ หรือแม้แต่ธรรมชาติหรือคำสอนที่ดีมีประโยชน์ เป็นต้น	√	√	√
		2.ช่วยเหลือแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น	1.นักเรียนช่วยเหลือผู้ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองไม่ได้ และกำลังได้รับความเดือดร้อนเช่นช่วยเหลือคนตาบอดให้ข้ามถนน/ช่วยคนล้มให้ลุกขึ้น/ช่วยคนที่อ่อนแอและช่วยเหลือตนเองไม่ได้ เป็นต้น	√	√	-
			2.นักเรียนอาสาทำงานให้ครูหรือผู้อื่นเสมอเช่นช่วยครูเขียนเอกสารประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น	√	√	-
			3.นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อนไม่ได้เข้าเรียนจากการขาดเรียน/ลาป่วย ลากิจ/ และเพื่อนเรียนไม่ทัน เป็นต้น	√	√	-

แผนผังโครงสร้าง(ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	นิยามปฏิบัติการ	ข้อความถาม	ผู้ให้ข้อมูล		
				ครู	นักเรียน	ผู้ปกครอง
3.ช่วยเหลือแบ่งปันอาสา ร่วมแก้ปัญหา และสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับผู้อื่น หรือสังคม โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	2.ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	2.ช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น	4.นักเรียนช่วยอธิบายการบ้านให้เพื่อนที่เพื่อนทำไม่ได้	√	√	√
			5.นักเรียนช่วยเหลือพี่น้องเมื่อพี่น้องมีปัญหาเช่น ช่วยสอนหนังสือให้น้อง ช่วยอธิบายการบ้านให้น้อง นักเรียนที่ไม่มีน้องก็ช่วยอธิบายการบ้านหรือสอนหนังสือเด็กข้างบ้านหรือเพื่อนบ้าน หรือญาติพี่น้อง	-	√	√
			6.นักเรียนร่วมการแสดงของห้องเรียนเพื่อสร้างความสุขให้กับครูและนักเรียนเช่นการเล่นละคร การร้องเพลง การแสดงต่างๆที่ทำให้ผู้ชมชมแล้วมีความสุข	√	√	-

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณานิยามของตัวบ่งชี้ ข้อคำถามของแบบประเมินตนเองของนักเรียน
จากนั้นใส่เครื่องหมาย ✓ ตามระดับความคิดเห็น ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดตรงกับพฤติกรรมบ่งชี้ของตัวชี้วัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามวัดตรงกับพฤติกรรมบ่งชี้ของตัวชี้วัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดไม่ตรงกับพฤติกรรมบ่งชี้ของตัวชี้วัด

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน	1. นักเรียนร่วมกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาที่โรงเรียนจัดขึ้น 2. นักเรียนร่วมกิจกรรมรณรงค์กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายที่โรงเรียนจัดขึ้น 3. นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้น เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน เป็นต้น 4. นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทยที่โรงเรียนจัดขึ้น				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความ คิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
		5.นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต้นกล้า ความดี/กิจกรรมเด็กดีที่โรงเรียน จัดขึ้น				
	2. เข้าร่วม กิจกรรมที่จัดขึ้น นอกโรงเรียน	6.นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมฟื้นฟู สุขภาพจิต สุขภาพกายให้กับ ผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ 7.นักเรียนร่วมกิจกรรมพัฒนาจิต 8.นักเรียนเข้าร่วมปลูกป่าในวัน สำคัญๆเช่นวันสถาปนาลูกเสือ วัน สิ่งแวดล้อมโลก วันพ่อ วันแม่ เป็นต้น 9.นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนา สาธารณะสมบัติ เช่นพัฒนาวัด / พัฒนาแหล่งน้ำ พัฒนา สวนสาธารณะ เป็นต้น 10.นักเรียนร่วมกิจกรรมวันสำคัญ ทางศาสนาเช่นวันวิสาขบูชา วัน มาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา วัน เข้าพรรษา เป็นต้น				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
2.เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	3.เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับหมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ	<p>11.นักเรียนเข้ากิจกรรมร่วมพัฒนาหมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ ที่จัดขึ้น</p> <p>12.นักเรียนอาสาทำกิจกรรมรณรงค์กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายที่หมู่บ้าน/ตำบล จัดขึ้น</p> <p>13.นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้นโดยหมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน เป็นต้น</p> <p>14.นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทยที่หมู่บ้าน/ชุมชนจัดขึ้น</p> <p>15.นักเรียนร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาเช่นวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชาที่ ชุมชน/สังคม จัดขึ้น</p>				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
	4. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับจังหวัด	<p>16.นักเรียนอาสา ร่วมกิจกรรมทำความดีเพื่อถวายแด่ในหลวงของเราในวาระครบรอบต่างๆ</p> <p>17.นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จังหวัดจัดขึ้น เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน</p> <p>18.นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทย</p> <p>19.นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง</p> <p>20.นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆเช่น น้ำท่วม พายุถล่ม ไฟไหม้ ดินถล่ม เป็นต้น</p>				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
3.ดูแลรักษา สาธารณะ สมบัติและ สิ่งแวดล้อมใน โรงเรียน	5.ดูแลรักษาสิ่งของ เครื่องใช้ต่างๆของ โรงเรียน	<p>21.นักเรียนดูแลรักษา ห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่ดี โดยไม่ขีดเขียนข้อความบน โต๊ะ /บนเก้าอี้/บนฝาผนัง ห้องเรียน ซึ่งเป็นสิ่งของ สาธารณะของโรงเรียนที่ทุก คนต้องใช้ร่วมกัน</p> <p>22.นักเรียนเปิดปิดประตู ห้องเรียนของ โรงเรียนอย่าง ทะนุถนอม</p> <p>23.นักเรียนไม่ทำลายก๊อกน้ำ /ประตูห้องน้ำ/อุปกรณ์ชำระ ล้างในห้องน้ำของโรงเรียน ให้เกิดการชำรุดเสียหาย</p> <p>24.นักเรียนใช้อุปกรณ์การทำ ความสะอาดของห้องเรียน เช่น ไม้กวาด ที่ตักขยะ ถัง ขยะ แปรงลบกระดาน อย่าง ระมัดระวัง เพื่อยืดอายุการใช้ งาน</p>				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
		25.นักเรียนดูแลรักษาอุปกรณ์ต่างๆหลังการใช้งานให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อย				
	6. ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในบริเวณโรงเรียน	<p>26.นักเรียนไม่ทิ้งขยะเคลื่อนกราดและเมื่อนักเรียนมีขยะจะนำไปทิ้งลงถังขยะ</p> <p>27.นักเรียนทำความสะอาดห้องเรียนทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>28.เมื่อนักเรียนพบเห็นเศษกระดาษ ขวดพลาสติก และขยะทั่วไปที่ถูกทิ้งเคลื่อนกราดในบริเวณโรงเรียนนักเรียนจะช่วยเก็บไปทิ้งในถังขยะ</p> <p>29.เมื่อนักเรียนพบเห็นเพื่อน/รุ่นน้องที่ทิ้งขยะไม่เป็นที่และทำให้โรงเรียนสกปรกนักเรียนจะช่วยเตือนสติและแนะนำให้ทิ้งขยะให้ลงถังขยะ</p>				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
		30.นักเรียนช่วยดูแลรักษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด สวนพฤกษศาสตร์ สวนสมุนไพร สวนสุขภาพ เป็นต้น				
4.ดูแลรักษา สาธารณะ สมบัติและ สิ่งแวดล้อมใน ชุมชนและ สังคม	7. ดูแลรักษาสิ่งของ เครื่องใช้ต่างๆภายใน บ้านและชุมชนสังคม	31.นักเรียนช่วยพ่อแม่/ ผู้ปกครองซ่อมแซมข้าวของ ของเครื่องใช้ที่ชำรุด 32.นักเรียนใช้อุปกรณ์การทำ ความสะอาดบ้าน เช่น ไม้ กวาด ไม้ถูพื้น ราวตากผ้า ที่ แขวนเสื้อผ้า ที่ตักขยะ ถัง ขยะ อย่างระมัดระวัง เพื่อยืด อายุการใช้งาน เป็นต้น 33.นักเรียนช่วยพ่อแม่ดูแล รักษาอุปกรณ์การทำสวนเช่น จอบ เสียม เครื่องตัดตัดหญ้า มีด เป็นต้น				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความ คิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
4.คุณแลร์กษา สาธารณะ สมบัติและ สิ่งแวดล้อมใน ชุมชนและ สังคม	7. คุณแลร์กษาส่งของ เครื่องใช้ต่างๆภายใน บ้านและชุมชนสังคม	34.นักเรียนช่วยคุณแลร์กษา อุปกรณ์ เครื่องเล่น เครื่อง ออกกำลังกาย ใน สวนสาธารณะที่ชุมชน ช่วยกันจัดสร้างขึ้นให้อยู่ใน สภาพพร้อมใช้โดยการไม่ ทำลายให้เกิดการชำรุด 35. นักเรียนคุณแลร์กษา อุปกรณ์ต่างๆหลังการใช้งาน ให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อย				
	8.คุณแลร์กษา สิ่งแวดล้อมภายในบ้าน ชุมชนและสังคม	36.นักเรียนคุณแลร์กษา สิ่งแวดล้อมไม่ทำลายให้เกิด ความชำรุดเสียหายไม่ทิ้งขยะ ในบริเวณบ้าน/วัด/ชุมชน/ พื้นที่ที่เป็นสาธารณะ เช่น ลานกีฬา สนามเด็กเล่น ศาลา นั่งพักผ่อน/ศาลารอรถ / แหล่งเรียนรู้ต่างๆเป็นต้นให้มี ความสะอาดเพื่อให้สังคมนำ อยู่				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
4.คุณเล้ารักษา สาธารณะ สมบัติและ สิ่งแวดล้อมใน ชุมชนและ สังคม	8.คุณเล้ารักษา สิ่งแวดล้อมภายในบ้าน ชุมชนและสังคม	37.นักเรียนพบเห็นก๊อกน้ำ หรือไฟฟ้าในบ้านใน สวนสาธารณะ/ศาลา กลางบ้าน เปิดทิ้งไว้นักเรียน เข้าไปปิด 38.นักเรียนเก็บขยะในชุมชน หรือดูแลพัฒนาชุมชน เช่น พัฒนาวัด สวนสาธารณะ ทางสัญจรในชุมชนเป็นต้น 39.นักเรียนไม่ทิ้งขยะและสิ่ง ปฏิกูลลงบนถนน/แม่น้ำ/ลำ คลอง 40.นักเรียนปลูกต้นไม้และ ช่วยคุณเล้ารักษาต้นไม้ใน หมู่บ้านและชุมชน				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความ คิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
5.ช่วยเหลือ ผู้อื่นด้วยความ เต็มใจและพึง พอใจโดยไม่ หวังสิ่งตอบ แทน	9.ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงาน ด้วยความเต็มใจ	41.นักเรียน ดูแลพ่อแม่/ ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่ที่แก่ชรา หรือมีปัญหาด้านสุขภาพ 42.นักเรียนอาสาทำงานให้พ่อ แม่หรือผู้อื่นเสมอเช่นช่วยพ่อ แม่ยกสิ่งของ รดน้ำต้นไม้ รีด เสื้อผ้า ซักผ้า เป็นต้น 43.นักเรียนช่วยพ่อแม่ทำงาน ตามอาชีพของครอบครัวใน วันหยุดหรือในเวลาที่มีโอกาส ที่จะช่วยเหลือได้ เช่นถ้าพ่อแม่/ ผู้ปกครองประกอบอาชีพ ค้าขายนักเรียนก็ไปช่วยขาย ของหรือประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ที่ช่วยพ่อแม่ทำ เป็นต้น 44.นักเรียนช่วยทำธุระให้พ่อ แม่/ผู้ปกครองเช่นไปจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ไปพบญาติผู้ใหญ่ นำ ของไปส่งให้กับผู้ที่พ่อแม่/ ผู้ปกครองให้นำไปส่ง เป็นต้น				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความ คิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
	9. ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงาน ด้วยความเต็มใจ	45. ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองดูแล น้อง/ทำงานบ้าน/ช่วยสอน การบ้านน้อง				
	10. อาสาทำงานให้ ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจและ กำลังสติปัญญาด้วย ความสมัครใจ	46. นักเรียนอาสาช่วยครูถือ สิ่งของเมื่อเห็นคุณครู เดินหอบ สิ่งของเดินผ่านหน้านักเรียน หรือเมื่อครูต้องการความ ช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ 47. นักเรียนอาสาช่วยครูแจก สื่อการสอนในห้องเรียนเช่น ใบงาน ใบความรู้ เอกสาร ประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น 48. นักเรียนอาสาช่วยครูเตรียม เครื่องมือหรือ วัสดุทัศนูปกรณ์ ในการจัดการเรียนการสอน 49. นักเรียนอาสาช่วยครูจัด ห้องเรียนให้น่าเรียน				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
		50.นักเรียนอาสาช่วยครูจัดบอร์ด/จัดป้ายนิเทศ/จัดป้ายสารสนเทศ				
6.ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	11. แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ	<p>51.นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนเช่น ไม้บรรทัด ปากกา ดินสอ เป็นต้น</p> <p>52.นักเรียนแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น เช่น เสื้อผ้า เสื้อกันหนาว หนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน หรือของเล่นต่างๆ เป็นต้น</p> <p>53.นักเรียนร่วมบริจาคเงิน/สิ่งของ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆเช่นภัยหนาว ภัยน้ำท่วม ไฟไหม้บ้าน เป็นต้น</p>				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความถาม	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
6.ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	11. แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ	<p>54.นักเรียนร่วมส่งข้อความแสดงความเสียใจ และปลอบใจให้กับผู้ประสบภัย / คิดข้อความร่วมกับเพื่อน/ครู/พ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อส่งให้กับผู้ที่ประสบภัยพิบัติต่างๆทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่นประเทศไทยที่ประสบภัยน้ำท่วมดินถล่ม ประเทศญี่ปุ่นที่ประสบกับภัย สึนามิ เป็นต้น</p> <p>55.นักเรียนแบ่งปันสิ่งดีๆให้ผู้อื่นได้รับรู้ เช่น ความรู้เคล็ดลับต่างๆ หรือแม้แต่ธรรมะหรือคำสอนที่ดีมีประโยชน์ เป็นต้น</p>				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
6.ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	12.ช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น	<p>56.นักเรียนช่วยเหลือผู้ที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้และกำลังได้รับความเดือดร้อน เช่นช่วยเหลือคนตาบอดให้ข้ามถนน/ช่วยคนล้มให้ลุกขึ้น/ช่วยคนที่อ่อนแอและช่วยเหลือตนเองไม่ได้ เป็นต้น</p> <p>57.นักเรียนอาสาทำงานให้ครูหรือผู้อื่นเสมอเช่นช่วยครูเย็บเอกสารประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น</p> <p>58.นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อนไม่ได้เข้าเรียนจากการขาดเรียน/ ลาป่วย ลากิจ/ และเพื่อนเรียนไม่ทัน เป็นต้น</p>				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความ คิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
6.ร่วม แก้ปัญหาหรือ ร่วมสร้างสิ่งที่ ดีงามของ ส่วนรวมตาม สถานการณ์ที่ เกิดขึ้น	12.ช่วยแก้ปัญหาหรือ สร้างความสุขให้กับ ผู้อื่น	59.นักเรียนช่วยอธิบาย การบ้านให้เพื่อนที่เพื่อนทำ ไม่ได้ 60.นักเรียนช่วยเหลือเพื่อน เมื่อเพื่อนมีปัญหาเช่นช่วย สอนหนังสือให้น้อง ช่วย อธิบายการบ้านให้น้อง นักเรียนที่ไม่มีน้องก็ช่วย อธิบายการบ้าน หรือสอนหนังสือเด็กข้างบ้าน หรือเพื่อนบ้าน หรือญาติพี่ น้อง				

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณานิยามของตัวบ่งชี้ ข้อคำถามของแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู
จากนั้นใส่เครื่องหมาย ✓ ตามระดับความคิดเห็น ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดตรงกับพฤติกรรมบ่งชี้ของตัวชี้วัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามวัดตรงกับพฤติกรรมบ่งชี้ของตัวชี้วัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดไม่ตรงกับพฤติกรรมบ่งชี้ของตัวชี้วัด

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน	1. นักเรียนร่วมกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาที่โรงเรียนจัดขึ้น 2. นักเรียนร่วมกิจกรรมรณรงค์กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายที่โรงเรียนจัดขึ้น 3. นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้น เช่น ปั่นจักรยาน วิ่งเดิน 4. นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทยที่โรงเรียนจัดขึ้น				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
	1. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน	5. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต้นกล้าความดี/กิจกรรมเด็กดีที่โรงเรียนจัดขึ้น				
	2. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกโรงเรียน	6. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมฟื้นฟูสุขภาพจิต สุขภาพกายให้กับผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ 7. นักเรียนร่วมกิจกรรมพัฒนาจิต 8. นักเรียนเข้าร่วมปลูกป่าในวันสำคัญๆ เช่น วันสถาปนาลูกเสือ วันสิ่งแวดล้อมโลก วันพ่อ วันแม่ เป็นต้น 9. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสาธารณะสมบัติ เช่น พัฒนาวัด / พัฒนาแหล่งน้ำ พัฒนาสวนสาธารณะ เป็นต้น 10. นักเรียนร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา เป็นต้น				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	3. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับหมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ	-				
	4. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับจังหวัด	<p>11. นักเรียนอาสา ร่วมกิจกรรมทำความดีเพื่อถวายแด่ในหลวงของเราในวาระครบรอบต่างๆ</p> <p>12. นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จังหวัดจัดขึ้น เช่น ปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน</p> <p>13. นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีไทย</p> <p>14. นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง</p>				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
2.เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	4. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับชาติ	15.นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆเช่น น้ำท่วม พายุถล่ม ไฟไหม้ ดินถล่ม เป็นต้น				
3.ดูแลรักษาสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	5.ดูแลรักษาสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆของโรงเรียน	16.นักเรียนดูแลรักษาห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่ดีโดยไม่ขีดเขียนข้อความบนโต๊ะ /บนเก้าอี้/บนฝาผนังห้องเรียน ซึ่งเป็นสิ่งของสาธารณะของโรงเรียนที่ทุกคนต้องใช้ร่วมกัน 17.นักเรียนเปิดปิดประตูห้องเรียนของโรงเรียนอย่างทะนุถนอม 18.นักเรียนไม่ทำลายก้อนน้ำ / ประตูห้องน้ำ/อุปกรณ์ชำระล้างในห้องน้ำของโรงเรียนให้เกิดการชำรุดเสียหาย				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
3.คุณแลร์กษา สาธาณะ สมบัติและ สิ่งแวดล้อมใน โรงเรียน	5.คุณแลร์กษาลิ่งของ เครื่องใช้ต่างๆของ โรงเรียน	19.นักเรียนใช้อุปกรณ์การทำ ความสะอาดของห้องเรียน เช่น ไม้กวาด ที่ตักขยะ ถังขยะ แปรงลบกระดาน อย่าง ระมัดระวัง เพื่อยืดอายุการใช้ งานเป็นต้น 20.นักเรียนคุณแลร์กษาอุปกรณ์ ต่างๆหลังการใช้งานให้อยู่ใน สภาพที่เรียบร้อย				
	6. คุณแลร์กษา สิ่งแวดล้อมในบริเวณ โรงเรียน	21.นักเรียนไม่ทิ้งขยะเคลื่อน กราดและเมื่อนักเรียนมีขยะจะ นำไปทิ้งลงถังขยะ 22.นักเรียนทำความสะอาด ห้องเรียนทุกครั้งที่ได้รับ มอบหมาย 23.เมื่อนักเรียนพบเห็นเศษ กระดาษ ถุงพลาสติก และขยะ ทั่วไปที่ถูกทิ้งเคลื่อนกลาดใน บริเวณ โรงเรียนนักเรียนจะช่วย เก็บไปทิ้งในถังขยะ				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
3.คุณแลร์กษา สาธารณะ สมบัติและ สิ่งแวดล้อมใน โรงเรียน	6. คุณแลร์กษา สิ่งแวดล้อมในบริเวณ โรงเรียน	24.เมื่อนักเรียนพบเห็น เพื่อน/รุ่นน้องที่ทิ้งขยะไม่ เป็นที่และทำให้โรงเรียน สกปรกนักเรียนจะช่วย เตือนสติและแนะนำให้ทิ้ง ขยะให้ลงถังขยะ 25.นักเรียนช่วยคุณแลร์กษา พัฒนาแหล่งเรียนรู้ใน โรงเรียน เช่น ห้องสมุด สวน พฤกษศาสตร์ สวนสมุนไพร สวนสุขภาพ เป็นต้น				
4.คุณแลร์กษา สาธารณะ สมบัติและ สิ่งแวดล้อมใน ชุมชนและ สังคม	7. คุณแลร์กษาส่งของ เครื่องใช้ต่างๆภายใน บ้านและชุมชนสังคม	-				
	8.คุณแลร์กษา สิ่งแวดล้อมภายในบ้าน ชุมชนและสังคม	-				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
5.ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	9.ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ทำงานด้วยความเต็มใจ	-				
	10. อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังใจและกำลังสติปัญญาด้วยความสมัครใจ	26.นักเรียนอาสาช่วยครูถือสิ่งของด้วยความเต็มใจ เมื่อเห็นคุณครู เดินหอบ สิ่งของเดินผ่านหน้านักเรียน หรือเมื่อครูต้องการความช่วยเหลือ 27.นักเรียนอาสาช่วยครูแจกสื่อการสอนในห้องเรียนเช่น ใบงาน ใบความรู้ เอกสาร ประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความ คิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
5.ช่วยเหลือ ผู้อื่นด้วยความ เต็มใจและพึง พอใจโดยไม่ หวังสิ่งตอบ แทน	10. อาสาทำงานให้ ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจและ กำลังสติปัญญาด้วย ความสมัครใจ	28.นักเรียนอาสาช่วยครู เตรียมเครื่องมือหรือ วัสดุทัศนูปกรณ์ในการ จัดการเรียนการสอน 29.นักเรียนอาสาช่วยครูจัด ห้องเรียนให้น่าเรียน 30.นักเรียนอาสาช่วยครูจัด บอร์ด/จัดป้ายนิเทศ/จัดป้าย สารสนเทศ				
6.ร่วม แก้ปัญหาหรือ ร่วมสร้างสิ่งที่ ดีงามของ ส่วนรวมตาม สถานการณ์ที่ เกิดขึ้น	11. แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและอื่นๆ	31.นักเรียนให้เพื่อนยืม อุปกรณ์การเรียนเช่น ไม้บรรทัด ปากกา ดินสอเป็น ต้น 32.นักเรียนแบ่งปันสิ่งของให้ ผู้อื่น เช่น เสื้อผ้า เสื้อกัน หนาว หนังสือเรียน อุปกรณ์ การเรียน หรือของเล่นต่างๆ เป็นต้น				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความ คิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
6.ร่วม แก้ปัญหาหรือ ร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของ ส่วนรวมตาม สถานการณ์ที่เกิดขึ้น	11. แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สินและอื่นๆ	<p>33.นักเรียนร่วมบริจาคเงิน/สิ่งของเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆเช่นภัยหนาว ภัยน้ำท่วม ไฟไหม้บ้าน เป็นต้น</p> <p>34.นักเรียนร่วมส่งข้อความแสดงความเสียใจ และปลอบใจให้กับผู้ประสบภัย /คิดข้อความร่วมกับเพื่อน/ครู/พ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อส่งให้กับผู้ที่ประสบภัยพิบัติต่างๆทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น ประเทศไทยที่ประสบภัยน้ำท่วม ดินถล่ม ประเทศญี่ปุ่นที่ประสบภัยสึนามิ เป็นต้น</p> <p>35.นักเรียนแบ่งปันสิ่งดีๆให้ผู้อื่นได้รับรู้ เช่น ความรู้ เคล็ดลับต่างๆ หรือแม้แต่ธรรมะหรือคำสอนที่ดี มีประโยชน์ เป็นต้น</p>				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
6.ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	12.ช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น	<p>36.นักเรียนช่วยเหลือผู้ที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้และกำลังได้รับความเดือดร้อน เช่นช่วยเหลือคนตาบอดให้ข้ามถนน/ช่วยคนล้มให้ลุกขึ้น/ช่วยคนที่อ่อนแอและช่วยเหลือตนเองไม่ได้ เป็นต้น</p> <p>37.นักเรียนอาสาทำงานให้ครูหรือผู้อื่นเสมอเช่นช่วยครูเย็บเอกสารประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น</p> <p>38.นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อนไม่ได้เข้าเรียนจากการขาดเรียน/ ลาป่วย ลากิจ/ และเพื่อนเรียนไม่ทัน เป็นต้น</p> <p>39.นักเรียนช่วยอธิบายการบ้านให้เพื่อนที่เพื่อนทำไม่ได้</p>				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
6.ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	12.ช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น	40.นักเรียนร่วมการแสดงของห้องเรียนเพื่อสร้างความสุขให้กับครูและนักเรียนเช่นการเล่นละคร การร้องเพลง การแสดงต่างๆ ที่ทำให้ผู้ชมชมแล้วมีความสุข				

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

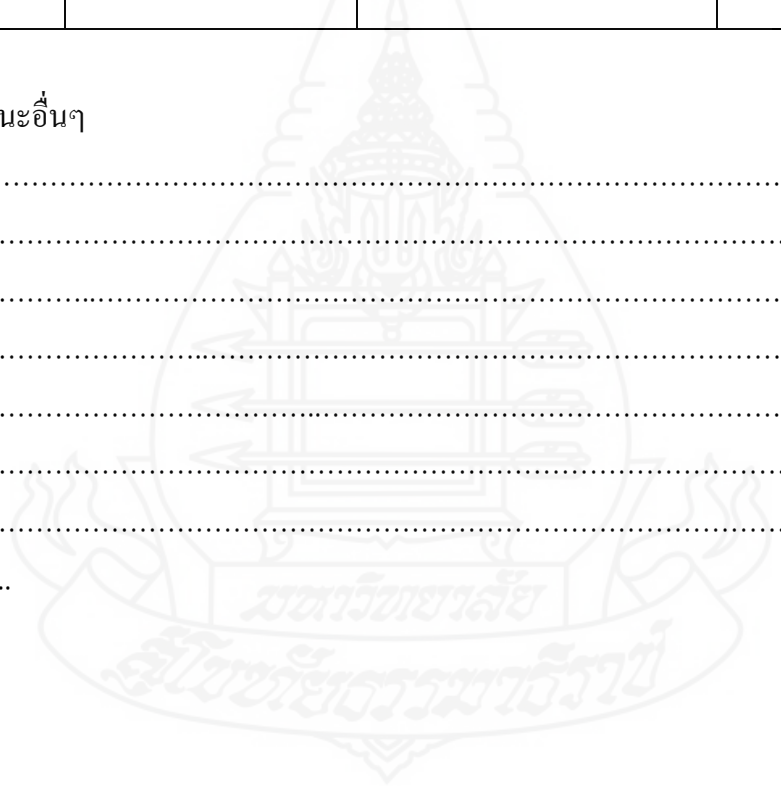
.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณานิยามของตัวบ่งชี้ ข้อคำถามของแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนโดยผู้ปกครอง

จากนั้นใส่เครื่องหมาย $\surd$ ตามระดับความคิดเห็น ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดตรงกับพฤติกรรมบ่งชี้ของตัวบ่งชี้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามวัดตรงกับพฤติกรรมบ่งชี้ของตัวบ่งชี้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดไม่ตรง กับพฤติกรรมบ่งชี้ของตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	1. กิจกรรมที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน	-				
	2. กิจกรรมที่จัดขึ้นนอกโรงเรียน	-				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความ คิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	3. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับหมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ	<p>1. นักเรียนเข้ากิจกรรมร่วมพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน/สังคมที่จัดขึ้น</p> <p>2. นักเรียนอาสาทำกิจกรรมรณรงค์กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายที่หมู่บ้าน/ชุมชน จัดขึ้น</p> <p>3. นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้น เช่น ปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน</p> <p>4. นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีไทยที่หมู่บ้าน/ชุมชนจัดขึ้น</p> <p>5. นักเรียนร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาเช่น วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชาที่ ชุมชน/สังคมจัดขึ้น</p>				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
	4. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในระดับจังหวัด	<p>6.นักเรียนอาสา ร่วมกิจกรรมทำความดีเพื่อถวายแด่ในหลวงของเราในวาระครบรอบต่างๆ</p> <p>7.นักเรียนร่วมกิจกรรมลดการใช้พลังงาน</p> <p>8.นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีไทย</p> <p>9.นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง</p> <p>10.นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆเช่น น้ำท่วม พายุถล่ม ไฟไหม้ ดินถล่ม เป็นต้น</p>				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความคำถาม	ระดับความ คิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
3.คุณแลร์รักษา สาธารณะ สมบัติและ สิ่งแวดล้อมใน โรงเรียน	5.คุณแลร์รักษา สิ่งของเครื่องใช้ ต่างๆของโรงเรียน	-				
	6. คุณแลร์รักษา สิ่งแวดล้อมใน บริเวณ โรงเรียน	-				
4.คุณแลร์รักษา สาธารณะ สมบัติและ สิ่งแวดล้อมใน ชุมชนและ สังคม	7. คุณแลร์รักษา สิ่งของเครื่องใช้ ต่างๆภายในบ้าน และชุมชนสังคม	11.นักเรียนช่วยพ่อแม่/ผู้ปกครอง ซ่อมแซมข้าวของของเครื่องใช้ที่ ชำรุด 12.นักเรียนใช้อุปกรณ์การทำความ สะอาดบ้าน เช่น ไม้กวาด ไม้ถูพื้น ราวตากผ้า ที่แขวนเสื้อผ้า ที่ตัก ขยะ ถังขยะ อย่างระมัดระวัง เพื่อ ยืดอายุการใช้งานเป็นต้น 13.นักเรียนช่วยพ่อแม่ดูแลรักษา อุปกรณ์การทำสวนเช่น จอบ เสียม เครื่องตัดตัดหญ้า มีด เป็นต้น				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความ คิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
		<p>14.นักเรียนช่วยดูแลรักษาอุปกรณ์ เครื่องเล่น เครื่องออกกำลังกาย ใน สวนสาธารณะที่ชุมชนช่วยกัน จัดสร้างขึ้นให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้ โดยการไม่ทำลายให้เกิดการชำรุด</p> <p>15. นักเรียนดูแลรักษาอุปกรณ์ต่างๆ หลังการใช้งานให้อยู่ในสภาพที่ เรียบร้อย</p>				
	8.ดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมภายใน บ้าน ชุมชนและ สังคม	<p>16.นักเรียนดูแลรักษาสาธารณะ สมบัติไม่ทำลายให้เกิดความชำรุด เสียหายไม่ทิ้งขยะ ในบริเวณบ้าน/วัด/ ชุมชน/พื้นที่ที่เป็นสาธารณะ เช่นลาน กีฬา สนามเด็กเล่น ศาลานั่งพักผ่อน/ ศาลารอรถ /แหล่งเรียนรู้ต่างๆเป็นต้น ให้มีความสะอาดเพื่อให้สังคมน่าอยู่</p> <p>17.นักเรียนพบเห็นก๊อมน้ำหรือไฟฟ้า ในบ้าน/ในสวนสาธารณะ/ศาลา กลางบ้าน เปิดทิ้งไว้นักเรียนเข้าไปปิด</p>				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความ คิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
		<p>18.นักเรียนเก็บขยะในชุมชน หรือดูแลพัฒนาชุมชน เช่นพัฒนาวัดสวนสาธารณะ ทางสัญจรในชุมชน เป็นต้น</p> <p>19.นักเรียนไม่ทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลลงบนถนน/แม่น้ำ/ลำคลอง</p> <p>20.นักเรียนปลูกต้นไม้และช่วยดูแลรักษาต้นไม้ในหมู่บ้านและชุมชน</p>				
5. ช่วยเหลือ ผู้อื่นด้วย ความเต็ม ใจและพึง พอใจโดย ไม่หวังสิ่ง ตอบแทน	9.ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ทำงานด้วยความเต็มใจ	<p>21.นักเรียน ดูแลพ่อแม่/ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่ที่แก่ชราหรือมีปัญหาด้านสุขภาพ</p> <p>22.นักเรียนอาสาทำงานให้พ่อแม่หรือผู้อื่นเสมอเช่นช่วยพ่อแม่ยกสิ่งของ รดน้ำต้นไม้ รีดเสื้อผ้า ซักผ้า เป็นต้น</p>				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความ คิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
5. ช่วยเหลือ ผู้อื่นด้วย ความเต็ม ใจและพึง พอใจโดย ไม่หวังสิ่ง ตอบแทน	9.ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู ทำงานด้วยความเต็มใจ	23.นักเรียนช่วยพ่อแม่ ทำงานตามอาชีพของ ครอบครัวในวันหยุดหรือ ในเวลาที่มีโอกาสที่จะ ช่วยเหลือได้ เช่นถ้าพ่อแม่/ ผู้ปกครองประกอบอาชีพ ค้าขายนักเรียนก็ไปช่วยขาย ของหรือประกอบอาชีพทำ นา ทำไร่ก็ช่วยพ่อแม่ เป็น ต้น 24.นักเรียนช่วยทำธุระให้ พ่อแม่/ผู้ปกครองเช่นไป จ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ไปพบ ญาติผู้ใหญ่ นำของไปส่ง ให้กับผู้ที่พ่อแม่/ผู้ปกครอง ให้นำไปส่ง เป็นต้น 25.ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครอง ดูแลน้อง/ทำงานบ้าน/ช่วย สอนการบ้านน้อง				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
	10. อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจและ กำลังสติปัญญาด้วยความสมัครใจ	-				
6.ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	11. แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ	26.นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนเช่นไม้บรรทัด ปากกา ดินสอ เป็นต้น 27.นักเรียนแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น เช่น เสื้อผ้า เสื้อกันหนาว หนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน หรือของเล่นต่างๆ เป็นต้น 28.นักเรียนร่วมบริจาคเงิน / บริจาคสิ่งของเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆเช่นภัยหนาว ภัยน้ำท่วม ไฟไหม้บ้าน เป็นต้น				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
6.ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	11. แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ	29.นักเรียนร่วมส่งข้อความแสดงความเสียใจและปลอบใจให้กับผู้ประสบภัย / คิดข้อความร่วมกับเพื่อน/ครู/พ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อส่งให้กับผู้ที่ประสบภัยพิบัติต่างๆทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่นประเทศไทยที่ประสบภัยน้ำท่วมดินถล่ม ประเทศญี่ปุ่นที่ประสบภัย สึนามิ เป็นต้น				
		30.นักเรียนแบ่งปันสิ่งดีๆให้ผู้อื่นได้รับรู้ เช่น ความรู้เคล็ดลับต่างๆ หรือแม้แต่ธรรมะหรือคำสอนที่ดีมีประโยชน์ เป็นต้น				

ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมบ่งชี้	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
			+1	0	-1	
	12. ช่วยแก้ปัญหาหรือ สร้างความสุขให้กับ ผู้อื่น	31. นักเรียนช่วยอธิบาย การบ้านให้เพื่อนที่เพื่อนทำ ไม่ได้ 32. นักเรียนช่วยเหลือเพื่อน เมื่อเพื่อนมีปัญหาเช่นช่วย สอนหนังสือให้เพื่อน ช่วย อธิบายการบ้านให้เพื่อน นักเรียนที่ไม่มีเพื่อนก็ช่วย อธิบายการบ้าน หรือสอนหนังสือเด็กข้างบ้าน หรือเพื่อนบ้าน หรือญาติที่ น้อง				

ข้อเสนอแนะอื่นๆ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ

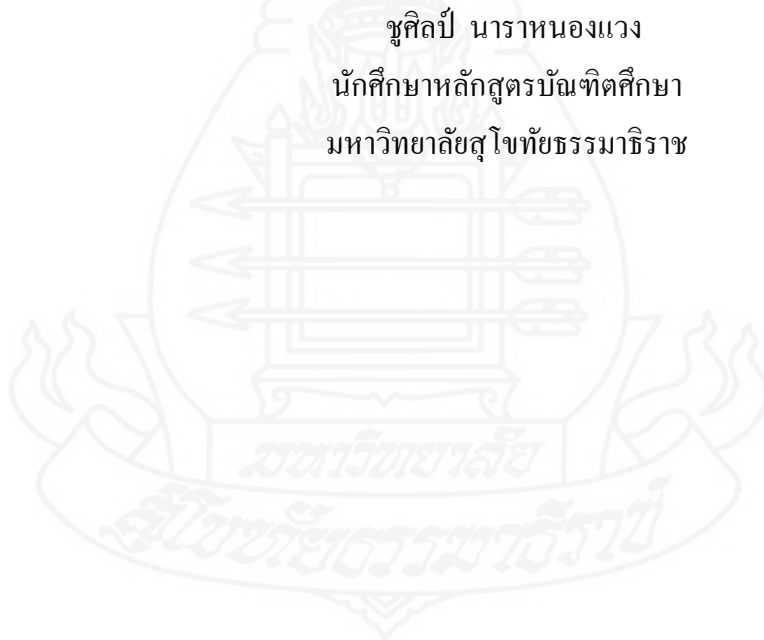

คำชี้แจงในการตอบแบบประเมินสำหรับนักเรียน

แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินตนเองของนักเรียนมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบปลายเปิดแบบมาตรฐานประมาณค่า 4 ระดับใช้สำหรับให้นักเรียนประเมินตนเอง การตอบแบบประเมินครั้งนี้เป็นการทดลองใช้เครื่องมือ ซึ่งผลการประเมินที่นักเรียนตอบไม่มีผลต่อการคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่อย่างไร ผลการตอบของนักเรียน ผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ เท่านั้น ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนักเรียน ให้ตอบแบบประเมินตามความเป็นจริงที่นักเรียนได้ปฏิบัติ

ผู้วิจัยหวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากนักเรียนด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ชูศิลป์ นาราหนองแขง
นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

แบบประเมินตนเองของนักเรียน

ชื่อผู้ประเมิน (นาย/นางสาว).....

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ..... โรงเรียน.....

ประเมินวันที่ .....เดือน.....พ.ศ. ....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับการปฏิบัติ ของนักเรียน โดยมี
ความหมายดังนี้

ระดับการวัด	ระดับการปฏิบัติ
4	ปฏิบัติจนเป็นนิสัย
3	ปฏิบัติบ่อยๆ
2	ปฏิบัตินานๆครั้ง
1	ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือไม่ปฏิบัติเลย

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติ จนเป็น นิสัย	ปฏิบัติ บ่อยๆ	ปฏิบัติ นานๆ ครั้ง	ปฏิบัติ น้อยที่สุด หรือไม่ ปฏิบัติเลย
1.	นักเรียนร่วมกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาที่ โรงเรียนจัดขึ้น				
2.	นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อน โดย การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้น เช่น บัน จักรยาน วิ่ง เดิน เป็นต้น				
3.	นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทยที่โรงเรียนจัด ขึ้น				
4.	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต้นกล้าความดี/ กิจกรรมเด็กดีที่โรงเรียนจัดขึ้น				
5.	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมฟื้นฟูสุขภาพจิต สุขภาพกายให้กับผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ				

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติจนเป็นนิสัย	ปฏิบัติบ่อยๆ	ปฏิบัตินานๆ ครั้ง	ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือไม่เคยปฏิบัติเลย
6.	นักเรียนเข้าร่วมปลูกป่าในวันสำคัญๆเช่นวันสถาปนาลูกเสือ วันสิ่งแวดล้อมโลก วันพ่อ วันแม่ เป็นต้น				
7.	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสาธารณสมบัติ เช่นพัฒนาวัด /พัฒนาแหล่งน้ำ พัฒนาสวนสาธารณะ เป็นต้น				
8.	นักเรียนร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา เช่นวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา เป็นต้น				
9.	นักเรียนเข้ากิจกรรมร่วมพัฒนาหมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ ที่จัดขึ้น				
10.	นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้นโดยหมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน เป็นต้น				
11.	นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทยที่หมู่บ้าน/ชุมชนจัดขึ้น				
12.	นักเรียนอาสาทำกิจกรรมทำความดีเพื่อถวายแด่ในหลวงของเราในวาระครบรอบต่างๆ				
13.	นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทย				
14.	นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง				

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติ จนเป็น นิสัย	ปฏิบัติ บ่อยๆ	ปฏิบัติ นานๆ ครั้ง	ปฏิบัติ น้อยที่สุด หรือไม่ เคยปฏิบัติ เลย
15.	นักเรียนดูแลรักษาห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่ดีโดยไม่ขีดเขียนข้อความบน โต๊ะ /บนเก้าอี้/บนฝาผนังห้องเรียน ซึ่งเป็นสิ่งของสาธารณะของโรงเรียนที่ทุกคนต้องใช้ร่วมกัน				
16.	นักเรียนเปิดปิดประตูห้องเรียนของโรงเรียนอย่างทะนุถนอม				
17.	นักเรียนใช้อุปกรณ์การทำความสะอาดของห้องเรียน เช่น ไม้กวาด ที่ตักขยะ ถังขยะ แปรงลบกระดาน อย่างระมัดระวัง เพื่อยืดอายุการใช้งาน				
18.	นักเรียนดูแลรักษาอุปกรณ์ต่างๆหลังการใช้งานให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อย				
19.	นักเรียนนำขยะทิ้งในที่ที่โรงเรียนจัดไว้				
20.	นักเรียนทำความสะอาดห้องเรียนทุกวัน				
21.	เมื่อนักเรียนพบเห็นเศษกระดาษ กุ้งพลาสติก และขยะทั่วไปที่ถูกทิ้งเกลื่อนกลาดในบริเวณโรงเรียน นักเรียนจะช่วยเก็บ ไปทิ้งในถังขยะ				
22.	นักเรียนช่วยดูแลรักษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด สวนพฤกษศาสตร์ สวนสมุนไพร สวนสุขภาพ เป็นต้น				
23.	นักเรียนใช้อุปกรณ์การทำความสะอาดบ้าน เช่น ไม้กวาด ไม้ถูพื้น ราวตากผ้า ที่แขวนเสื้อผ้า ที่ตักขยะ ถังขยะ อย่างระมัดระวัง เพื่อยืดอายุการใช้งานเป็นต้น				

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติ จนเป็น นิสัย	ปฏิบัติ บ่อยๆ	ปฏิบัติ นานๆ ครั้ง	ปฏิบัติ น้อย ที่สุด หรือไม่ เคย ปฏิบัติ เลย
24.	นักเรียนช่วยดูแลรักษาอุปกรณ์ เครื่องเล่น เครื่อง ออกกำลังกาย ในสวนสาธารณะที่ชุมชนช่วยกัน จัดสร้างขึ้นให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้โดยการไม่ ทำลายให้เกิดการชำรุด				
25.	นักเรียนดูแลรักษาอุปกรณ์ต่างๆหลังการใช้งาน ให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อย				
26.	นักเรียนดูแลรักษาสีผนังไม่ทำลายให้เกิด ความชำรุดเสียหายไม่ทิ้งขยะในบริเวณบ้าน/วัด/ ชุมชน/พื้นที่ที่เป็นสาธารณะ เช่นลานกีฬา สนาม เด็กเล่น ศาลาพักผ่อน/ศาลารอรถ /แหล่งเรียนรู้ ต่างๆเป็นต้นให้มีความสะอาดเพื่อให้สังคมน่าอยู่				
27.	นักเรียนพบเห็นก๊อกน้ำหรือไฟฟ้าในบ้านใน สวนสาธารณะ/ศาลากลางบ้าน เปิดทิ้งไว้นักเรียน เข้าไปปิด				
28.	นักเรียนปลูกต้นไม้และช่วยดูแลรักษาต้นไม้ใน หมู่บ้านและชุมชน				
29.	นักเรียนอาสาทำงานให้พ่อแม่หรือผู้อื่นเสมอเช่น ช่วยพ่อแม่ยกสิ่งของ รดน้ำต้นไม้ รีดเสื้อผ้า ซักผ้า เป็นต้น				

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติจนเป็นนิสัย	ปฏิบัติบ่อยๆ	ปฏิบัตินานๆ ครั้ง	ปฏิบัติ น้อยที่สุดหรือไม่เคยปฏิบัติเลย
30.	นักเรียนช่วยทำธุระให้พ่อแม่/ผู้ปกครองเช่นไปจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ไปพบญาติผู้ใหญ่ นำของไปส่งให้กับผู้ที่พ่อแม่/ผู้ปกครองให้นำไปส่ง เป็นต้น				
31.	ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองดูแลน้อง/ทำงานบ้าน/ช่วยสอนการบ้านน้อง				
32.	นักเรียนอาสาช่วยครูถือสิ่งของด้วยความเต็มใจเมื่อเห็นคุณครู เดินหอบสิ่งของเดินผ่านหน้านักเรียน หรือเมื่อครูต้องการความช่วยเหลือ				
33.	นักเรียนอาสาช่วยครูแจกสื่อการสอนในห้องเรียนเช่นใบงาน ใบความรู้ เอกสารประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น				
34.	นักเรียนอาสาช่วยครูจัดห้องเรียนในหน้าเรียน				
35.	นักเรียนแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น เช่น เสื้อผ้า เสื้อกันหนาว หนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน หรือของเล่นต่างๆ เป็นต้น				

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติ จนเป็น นิสัย	ปฏิบัติ บ่อยๆ	ปฏิบัติ นานๆ ครั้ง	ปฏิบัติน้อย ที่สุด หรือไม่เคย ปฏิบัติเลย
36.	นักเรียนร่วมส่งข้อความแสดงความเสียใจ และ ปลอบใจให้กับผู้ประสบภัย /คิดข้อความ ร่วมกับเพื่อน/ครู/พ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อส่ง ให้กับผู้ที่ประสบภัยพิบัติต่างๆทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เช่นประเทศไทยที่ประสบภัย น้ำท่วมดินถล่ม ประเทศญี่ปุ่นที่ประสบภัย สึนามิ เป็นต้น				
37.	นักเรียนแบ่งปันสิ่งดีๆให้ผู้อื่นได้รับรู้ เช่น ความรู้ เคล็ดลับต่างๆ หรือแม้แต่ธรรมะหรือ คำสอนที่ดีมีประโยชน์ เป็นต้น				
38.	นักเรียนอาสาทำงานให้ครูหรือผู้อื่นเสมอเช่น ช่วยครูเขียนเอกสารประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น				
39.	นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อนไม่ได้เข้า เรียนจากการ ขาดเรียน/ ลาป่วย ลากิจ/ และ เพื่อนเรียนไม่ทัน เป็นต้น				
40.	นักเรียนช่วยเหลือพี่น้องเมื่อพี่น้องมีปัญหาเช่น ช่วยสอนหนังสือให้น้อง ช่วยอธิบายการบ้าน ให้น้อง นักเรียนที่ไม่มีน้องก็ช่วยอธิบาย การบ้านหรือสอนหนังสือเด็กข้างบ้านหรือ เพื่อนบ้าน หรือญาติพี่น้อง				

คำชี้แจงในการตอบแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู

แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครูเป็นผู้สังเกต มีลักษณะเป็น
ข้อคำถามปลายปิดแบบมาตรฐานประมาณค่า 4 ระดับ เรียนครูผู้สอนการตอบแบบประเมินครั้งนี้เป็น
การทดลองใช้เครื่องมือ ซึ่งผลการประเมินที่ท่านตอบไม่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของท่านแต่อย่าง
ใด ผลการตอบของท่าน ผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ เท่านั้น ผู้วิจัยขอความ
ร่วมมือจากท่านให้ตอบแบบประเมินตามความเป็นจริงที่นักเรียนของท่านได้ปฏิบัติ

ผู้วิจัยหวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ชูศิลป์ นาราหนองแขง

นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู

ชื่อผู้สังเกต .....

ชื่อผู้ถูกสังเกต (นาย/นางสาว).....

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ..... โรงเรียน.....

สังเกตตั้งแต่วันที่ .....เดือน.....พ.ศ. ....ถึงวันที่ .....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องหมายเลข 1-4 ที่ตรงกับระดับการปฏิบัติของนักเรียน

ตาม

เกณฑ์การให้คะแนนที่แนบ

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		4	3	2	1
1.	นักเรียนร่วมกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาที่โรงเรียนจัดขึ้น				
2.	นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อน โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้น เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน				
3.	นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทยที่โรงเรียนจัดขึ้น				
4.	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต้นกล้าความคิด/กิจกรรมเด็กดีที่โรงเรียนจัดขึ้น				
5.	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมฟื้นฟูสุขภาพจิต สุขภาพกายให้กับผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ				
6.	นักเรียนเข้าร่วมปลูกป่าในวันสำคัญเช่นวันสถาปนาลูกเสือ วันสิ่งแวดล้อมโลก วันพ่อ วันแม่ เป็นต้น				
7.	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสาธารณสมบัติ เช่นพัฒนาวัด /พัฒนาแหล่งน้ำ พัฒนาสวนสาธารณะ เป็นต้น				
8.	นักเรียนร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาเช่นวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา เป็นต้น				
9.	นักเรียนอาสาทำกิจกรรมทำความดีเพื่อถวายแด่ในหลวงของเราในวาระครบรอบต่างๆ				
10.	นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทย				

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		4	3	2	1
11.	นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง				
12.	นักเรียนดูแลรักษาห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่ดีโดยไม่ขีดเขียนข้อความบนโต๊ะ /บนเก้าอี้/บนฝาผนังห้องเรียน ซึ่งเป็นสิ่งของสาธารณะของโรงเรียนที่ทุกคนต้องใช้ร่วมกัน				
13.	นักเรียนเปิดปิดประตูห้องเรียนของโรงเรียนอย่างทะนุถนอม				
14.	นักเรียนใช้อุปกรณ์การทำความสะอาดของห้องเรียน เช่น ไม้กวาด ที่ตักขยะ ถังขยะ แปรงลบกระดาน อย่างระมัดระวัง เพื่อยืดอายุการใช้งาน				
15.	นักเรียนดูแลรักษาอุปกรณ์ต่างๆหลังการใช้งานให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อย				
16.	นักเรียนนำขยะทิ้งในที่ที่โรงเรียนจัดไว้				
17.	นักเรียนทำความสะอาดห้องเรียนทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย				
18.	เมื่อนักเรียนพบเห็นเศษกระดาษ กุ้งพลาสติก และขยะทั่วไปที่ถูกทิ้งเกลื่อนกลาดในบริเวณ โรงเรียนนักเรียนจะช่วยเก็บไปทิ้งในถังขยะ				
19.	นักเรียนช่วยดูแลรักษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด สวนพฤกษศาสตร์ สวนสมุนไพร สวนสุขภาพ เป็นต้น				
20.	นักเรียนอาสาช่วยครูถือสิ่งของด้วยความเต็มใจเมื่อเห็นคุณครู เดินหอบสิ่งของเดินผ่านหน้านักเรียน หรือเมื่อครูต้องการความช่วยเหลือ				
21.	นักเรียนอาสาช่วยครูแจกสื่อการสอนในห้องเรียนเช่น ใบงาน ใบความรู้ เอกสาร ประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น				
22.	นักเรียนอาสาช่วยครูจัดห้องเรียนให้หน้าเรียน				

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		4	3	2	1
23.	นักเรียนอาสาช่วยครูจัดบอร์ด/จัดป้ายนิเทศ/จัดป้าย สารสนเทศ				
24.	นักเรียนแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น เช่น เสื้อผ้า เสื้อกันหนาว หนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน หรือของเล่นต่างๆ				
25.	นักเรียนร่วมส่งข้อความแสดงความเสียใจ และปลอบใจ ให้กับผู้ประสบภัย /คิดข้อความร่วมกับเพื่อน/ครู/พ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อส่งให้กับผู้ที่ประสบภัยพิบัติต่างๆทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ เช่นประเทศไทยที่ประสบภัยน้ำ ท่วมดินถล่ม ประเทศญี่ปุ่นที่ประสบภัยสึนามิ เป็นต้น				
26.	นักเรียนแบ่งปันสิ่งดีๆให้ผู้อื่น ได้รับรู้ เช่น ความรู้ เคล็ดลับ ต่างๆ หรือแม้แต่ธรรมะหรือคำสอนที่ดีมีประโยชน์ เป็นต้น				
27.	นักเรียนช่วยเหลือผู้ที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้และกำลังได้รับ ความเดือดร้อนเช่นช่วยเหลือคนตาบอดให้ข้ามถนน/ช่วยคน ล้มให้ลุกขึ้น/ช่วยคนที่อ่อนแอและช่วยเหลือตนเองไม่ได้ เป็นต้น				
28.	นักเรียนอาสาทำงานให้ครูหรือผู้อื่นเสมอเช่นช่วยครูเย็บ เอกสารประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น				
29.	นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อนไม่ได้เข้าเรียนจากการ ขาด เรียน/ ลาป่วย ลากิจ/ และเพื่อนเรียนไม่ทัน เป็นต้น				
30.	นักเรียนร่วมการแสดงของห้องเรียนเพื่อสร้างความสุขให้กับ ครูและนักเรียนเช่นการเล่นละคร การร้องเพลง การแสดง ต่างๆที่ทำให้ผู้ชมชมแล้วมีความสุข				

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีจิตสาธารณะ

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		4	3	2	1
1.	นักเรียนร่วมกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาที่โรงเรียนจัดขึ้น	ร่วมค่ายอาสาพัฒนาทุกครั้งโดยไม่ต้องมีใครชักชวน	ร่วมค่ายอาสาพัฒนาบ่อยครั้งโดยไม่ต้องมีใครชักชวน	ร่วมค่ายอาสาพัฒนานานๆ ครั้งๆ โดยไม่ต้องมีใครชักชวน	ร่วมค่ายอาสาพัฒนาโดยมีครู/เพื่อนแนะนำชักชวนให้เข้าร่วม
2.	นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้น เช่น ปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน	เข้าร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนทุกครั้งที่จัดขึ้นด้วยความเต็มใจ	เข้าร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนบ่อยครั้งที่จัดขึ้นด้วยความเต็มใจ	เข้าร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนนานๆ ครั้งๆ ที่จัดขึ้นด้วยความเต็มใจ	เข้าร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนนานๆ ครั้งๆ ที่จัดขึ้นด้วยตามคำชักชวน
3.	นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทยที่โรงเรียนจัดขึ้น	เข้าร่วมทุกครั้ง	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมนานๆ ครั้ง	เข้าร่วมนานๆ ครั้ง โดยการชักชวนจากผู้อื่น
4.	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต้นกล้าความดี/กิจกรรมเด็กดีที่โรงเรียนจัดขึ้น	เข้าร่วมทุกครั้ง	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมนานๆ ครั้ง	เข้าร่วมนานๆ ครั้ง โดยการชักชวนจากผู้อื่น
5.	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมฟื้นฟูสุขภาพจิต สุขภาพกายให้กับผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ	เข้าร่วมทุกครั้ง	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมนานๆ ครั้ง	เข้าร่วมนานๆ ครั้ง โดยการชักชวนจากผู้อื่น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		4	3	2	1
6.	นักเรียนเข้าร่วมปลูกป่าในวันสำคัญๆเช่นวันสถาปนาลูกเสือ วันสิ่งแวดล้อมโลก วันพ่อ วันแม่ เป็นต้น	เข้าร่วมทุกครั้ง	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมนานๆครั้ง	เข้าร่วมนานๆครั้ง โดยการชักชวนจากผู้อื่น
7.	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสาธารณะสมบัติ เช่นพัฒนาวัด /พัฒนาแหล่งน้ำ พัฒนาสวนสาธารณะ เป็นต้น	เข้าร่วมทุกครั้ง	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมนานๆครั้ง	เข้าร่วมนานๆครั้ง โดยการชักชวนจากผู้อื่น
8.	นักเรียนร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาเช่นวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา เป็นต้น	เข้าร่วมทุกครั้ง	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมนานๆครั้ง	เข้าร่วมนานๆครั้ง โดยการชักชวนจากผู้อื่น
9.	นักเรียนอาสาทำกิจกรรมทำความดีเพื่อถวายแด่ในหลวงของเราในวาระครบรอบต่างๆ	เข้าร่วมทุกครั้ง	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมนานๆครั้ง	เข้าร่วมนานๆครั้ง โดยการชักชวนจากผู้อื่น
10.	นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทย	เข้าร่วมทุกครั้ง	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมนานๆครั้ง	เข้าร่วมนานๆครั้ง โดยการชักชวนจากผู้อื่น

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		4	3	2	1
11.	นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง	เข้าร่วมทุกครั้ง	เข้าร่วมบ่อยครั้ง	เข้าร่วมนานๆครั้ง	เข้าร่วมนานๆครั้ง โดยการชักชวนจากผู้อื่น
12.	นักเรียนดูแลรักษาห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่ดีโดยไม่ขีดเขียนข้อความบนโต๊ะ บนเก้าอี้ บนฝาผนัง ห้องเรียน ซึ่งเป็นสิ่งของสาธารณะของโรงเรียนที่ทุกคนต้องใช้ร่วมกัน	ไม่เคยขีดเขียนข้อความบนโต๊ะ บนเก้าอี้ บนฝาผนัง ห้องเรียน	เคยขีดเขียนข้อความบนโต๊ะ บนเก้าอี้บนฝาผนังห้องเรียน บางครั้งแต่ก็จัดการทำความสะอาดให้หายสกปรก	เคยขีดเขียนข้อความบนโต๊ะ บนเก้าอี้ บนฝาผนัง ห้องเรียน บางครั้ง	เคยขีดเขียนข้อความบนโต๊ะ บนเก้าอี้บนฝาผนัง ห้องเรียน บ่อยครั้ง
13.	นักเรียนเปิดปิดประตูห้องเรียนของโรงเรียนอย่างทะนุถนอม	นักเรียนเปิดปิดประตูห้องเรียนของโรงเรียนอย่างทะนุถนอมทุกครั้ง	นักเรียนเปิดปิดประตูห้องเรียนของโรงเรียนอย่างทะนุถนอม บ่อยครั้ง	นักเรียนเปิดปิดประตูห้องเรียนของโรงเรียนอย่างทะนุถนอมนานๆครั้ง	นักเรียนไม่เคยเปิดปิดประตูห้องเรียนของโรงเรียนอย่างทะนุถนอม

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		4	3	2	1
14.	นักเรียนใช้อุปกรณ์ การทำความสะอาด ของห้องเรียน เช่น ไม้กวาด ที่ตักขยะ ถังขยะ แปรงลบ กระดาน อย่าง ระมัดระวัง เพื่อยืด อายุการใช้งาน	ใช้อุปกรณ์การ ทำความสะอาด สะอาดของ ห้องเรียนอย่าง ระมัดระวัง และใช้อย่างถูก วิธี	ใช้อุปกรณ์การทำความ สะอาดของห้องเรียนไม่ค่อย ระมัดระวัง	ใช้อุปกรณ์ การทำความสะอาด สะอาดของ ห้องเรียนไม่ ระมัดระวัง	ใช้อุปกรณ์ การทำความสะอาด สะอาดของ ห้องเรียนไม่ ระมัดระวัง และยังทำให้ อุปกรณ์เกิด การชำรุด เสียหายบ้าง
15.	นักเรียนดูแลรักษา อุปกรณ์ต่างๆหลัง การใช้งานให้อยู่ใน สภาพที่เรียบร้อย	ดูแลรักษา อุปกรณ์ต่างๆ หลังการใช้งาน ให้อยู่ในสภาพ ที่เรียบร้อยทุก ครั้งหลังใช้ งาน	ดูแลรักษาอุปกรณ์ต่างๆหลัง การใช้งานให้อยู่ในสภาพที่ เรียบร้อยบ่อยครั้งหลังใช้ งาน	ดูแลรักษา อุปกรณ์ ต่างๆหลัง การใช้งาน ให้อยู่ใน สภาพที่ เรียบร้อย นานๆครั้ง หลังใช้งาน	ต้องมีผู้คอย ตักเตือนให้ ดูแลรักษา อุปกรณ์ ต่างๆหลัง การใช้งาน ให้อยู่ใน สภาพที่ เรียบร้อย
16.	นักเรียนนำขยะทิ้ง ในที่ที่โรงเรียนจัด ไว้	นักเรียนไม่เคย ทิ้งขยะเคลื่อน กราดและเมื่อ นักเรียนมีขยะ จะนำไปทิ้งลง ถังขยะทุกครั้ง	นักเรียนไม่ทิ้งขยะเคลื่อน กราดและเมื่อนักเรียนมีขยะ จะนำไปทิ้งลงถังขยะเป็น บ่อยครั้ง	นักเรียนไม่ ทิ้งขยะ เคลื่อนกราด และเมื่อ นักเรียนมี ขยะจะนำไป ทิ้งลงถังขยะ บางครั้ง	นักเรียนทิ้ง ขยะเคลื่อน กราดและ เมื่อนักเรียน มีขยะจะทิ้ง ลงพื้นทันที

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		4	3	2	1
17.	นักเรียนทำความสะอาดห้องเรียนทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย	นักเรียนทำความสะอาดห้องเรียนทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย	นักเรียนทำความสะอาดห้องเรียนบ่อยครั้งที่ได้รับมอบหมาย	นักเรียนทำความสะอาดห้องเรียนนานๆครั้งที่ได้รับมอบหมาย	นักเรียนทำความสะอาดห้องเรียนที่ได้รับมอบหมายน้อยครั้งมาก
18.	เมื่อนักเรียนพบเห็นเศษกระดาษ ดึงพลาสติก และขยะทั่วไปที่ถูกทิ้งเกลื่อนกลาดในบริเวณโรงเรียน นักเรียนจะช่วยเก็บไปทิ้งในถังขยะ	นักเรียนจะช่วยเก็บไปทิ้งในถังขยะทุกครั้งที่พบเห็น	นักเรียนจะช่วยเก็บไปทิ้งในถังขยะบ่อยครั้งที่พบเห็น	นักเรียนจะช่วยเก็บไปทิ้งในถังขยะนานๆครั้งที่พบเห็น	นักเรียนจะไม่เก็บไปทิ้งในถังขยะเพราะถือว่าตนเองไม่ใช่คนที่ถังขยะนั้น
19.	นักเรียนช่วยดูแลรักษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด สวนพฤกษศาสตร์ สวนสมุนไพร สวนสุขภาพ	ช่วยดูแลรักษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ด้วยความเต็มใจ และกระตือรือร้น	ช่วยดูแลรักษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ด้วยความเต็มใจ	ช่วยดูแลรักษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน โดยทำไปตามเพื่อนๆ	ไม่ค่อยได้ดูแลรักษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		4	3	2	1
20.	นักเรียนอาสาช่วยครูถือสิ่งของด้วยความเต็มใจเมื่อเห็นคุณครู เดิน หอบสิ่งของเดินผ่านหน้านักเรียนหรือเมื่อครูต้องการความช่วยเหลือ	นักเรียนอาสาช่วยครูถือสิ่งของทุกครั้ง	นักเรียนอาสาช่วยครูถือสิ่งของบ่อยครั้ง	นักเรียนอาสาช่วยครูถือสิ่งของนานๆครั้ง	นักเรียนอาสาช่วยครูถือสิ่งของเมื่อครูบอกให้ช่วย
21.	นักเรียนอาสาช่วยครูแจกสื่อการสอนในห้องเรียนเช่นใบงานใบความรู้เอกสารประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น	นักเรียนอาสาช่วยครูแจกสื่อการสอนในห้องเรียนทุกคาบเรียนที่มีสื่อแจก	นักเรียนอาสาช่วยครูแจกสื่อการสอนในห้องเรียนบ่อยครั้งที่มีสื่อแจก	นักเรียนอาสาช่วยครูแจกสื่อการสอนในห้องเรียนนานๆครั้ง	นักเรียนอาสาช่วยครูแจกสื่อการสอนในห้องเรียนเมื่อครูบอกให้ช่วย
22.	นักเรียนอาสาช่วยครูจัดห้องเรียนให้น่าเรียน	นักเรียนอาสาช่วยเหลือครูจัดห้องเรียนให้น่าเรียนทุกครั้งที่มีคาบเรียน	นักเรียนช่วยเหลือครูจัดห้องเรียนให้น่าเรียนบ่อยครั้งที่มีคาบเรียน	นักเรียนช่วยเหลือครูจัดห้องเรียนให้น่าเรียนนานๆครั้ง	นักเรียนช่วยเหลือครูจัดห้องเรียนให้น่าเรียนเมื่อครูบอกให้จัด

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		4	3	2	1
23.	นักเรียนอาสาช่วย ครูจัดบอร์ด/จัดป้าย นิเทศ/จัดป้าย สารสนเทศ	นักเรียนอาสา ช่วยครูจัดบอร์ด/ จัดป้ายนิเทศ/จัด ป้ายสารสนเทศ ทุกครั้งเมื่อถึง วาระที่ควรจัด	นักเรียนอาสาช่วย ครูจัดบอร์ด/จัด ป้ายนิเทศ/จัดป้าย สารสนเทศ บ่อยครั้งเมื่อถึง วาระที่ควรจัด	นักเรียนอาสา ช่วยครูจัดบอร์ด/ จัดป้ายนิเทศ/จัด ป้ายสารสนเทศ นานๆครั้งเมื่อถึง วาระที่ควรจัด	นักเรียนช่วยครู จัดบอร์ด/จัดป้าย นิเทศ/จัดป้าย สารสนเทศเมื่อ ครูบอกให้จัด
24.	นักเรียนแบ่งปัน สิ่งของให้ผู้อื่น เช่น เสื้อผ้า เสื้อกัน หนาว หนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน หรือของเล่นต่างๆ	แบ่งปันสิ่งของ ให้ผู้อื่นในทุกๆ โอกาสที่ เหมาะสม	แบ่งปันสิ่งของให้ ผู้อื่นบ่อยครั้งที่มี โอกาส	แบ่งปันสิ่งของ ให้ผู้อื่นนานๆ ครั้ง	แบ่งปันสิ่งของ ให้ผู้อื่นบาง โอกาสเมื่อมีผู้ เชิญชวน

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		4	3	2	1
25.	นักเรียนร่วมส่ง ข้อความแสดง ความเสียใจ และ ปลอบใจให้กับ ผู้ประสบภัย/คิด ข้อความร่วมกับ เพื่อน/ครู/พ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อส่ง ให้กับผู้ที่ประสบ ภัยพิบัติต่างๆทั้งใน ประเทศและ ต่างประเทศ เช่น ประเทศไทยที่ ประสบภัยน้ำท่วม ดินถล่ม ประเทศ ญี่ปุ่นที่ประสบภัยสึ นามิ เป็นต้น	นักเรียนร่วมส่ง ข้อความแสดง ความเสียใจ และ ปลอบใจให้กับ ผู้ประสบภัย ทุก ครั้งที่เกิดภัย พิบัติ	นักเรียนร่วมส่ง ข้อความแสดง ความเสียใจ และ ปลอบใจให้กับ ผู้ประสบภัย บ่อยครั้งที่เกิดภัย พิบัติ	นักเรียนร่วมส่ง ข้อความแสดง ความเสียใจ และ ปลอบใจให้กับ ผู้ประสบภัย นานๆครั้งที่เกิด ภัยพิบัติ	นักเรียนไม่เคย ร่วมส่งข้อความ แสดงความ เสียใจ และ ปลอบใจให้กับ ผู้ประสบภัย พิบัติ
26.	นักเรียนแบ่งปันสิ่ง ดีๆให้ผู้อื่นได้รับรู้ เช่น ความรู้ เคล็ดลับ ต่างๆ หรือ แม้แต่ธรรมะหรือ คำสอนที่ดีมี ประโยชน์ เป็นต้น	ทุกครั้งที่ได้รับ สิ่งดีๆจะแบ่งปัน ให้ผู้อื่นจนเป็น นิสัย	ทุกครั้งที่ได้รับสิ่ง ดีๆจะแบ่งปันให้ ผู้อื่นเป็นบ่อยครั้ง	ทุกครั้งที่ได้รับ สิ่งดีๆจะแบ่งปัน ให้ผู้อื่นเป็น นานๆครั้งและไม่ ทั้งหมด	ทุกครั้งที่ได้รับ สิ่งดีๆจะแบ่งปัน ให้ผู้อื่นเมื่อถูก ชักชวน

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		4	3	2	1
27.	นักเรียนช่วยเหลือผู้ ที่ช่วยเหลือตนเอง ไม่ได้และกำลัง ได้รับความ เดือดร้อนเช่น ช่วยเหลือคนตา บอดให้ข้ามถนน/ ช่วยคนล้มให้ลุก ขึ้น/ช่วยคนที่ อ่อนแอและ ช่วยเหลือตนเอง ไม่ได้ เป็นต้น	ช่วยทุกครั้งที่พบ เห็นด้วยความ เต็มใจ	ช่วยบ่อยครั้งที่พบ เห็นด้วยความเต็ม ใจ	ช่วยนานๆครั้งที่ พบเห็นด้วยความ เต็มใจ	ช่วยนานๆครั้งที่ พบเห็น โดยการ ทำตามผู้อื่น/โดย ผู้อื่นชักชวน
28.	นักเรียนอาสา ทำงานให้ครูหรือ ผู้อื่นเสมอเช่นช่วย ครูเย็บเอกสาร ประกอบภาระเรียน การสอน เป็นต้น	อาสาทำงานให้ ครูหรือผู้อื่นทุก ครั้งที่พบเห็นว่า ครูหรือผู้อื่น กำลังทำงาน	อาสาทำงานให้ครู หรือผู้อื่นบ่อยครั้ง ที่พบเห็นว่าครูหรือ ผู้อื่นกำลังทำงาน	อาสาทำงานให้ ครูหรือผู้อื่น นานๆครั้งที่พบ เห็นว่าครูหรือ ผู้อื่นกำลังทำงาน	อาสาทำงานให้ ครูหรือผู้อื่นเมื่อ ถูกเพื่อนๆ ชักชวน
29.	นักเรียนช่วยเหลือ เพื่อนเมื่อเพื่อน ไม่ได้เข้าเรียนจาก การ ขาดเรียน/ ลา ป่วย ลากิจ/ และ เพื่อนเรียนไม่ทัน เป็นต้น	ช่วยเหลือเพื่อน ทุกคนทุกครั้ง	ช่วยเหลือเพื่อนไม่ ทุกคนไม่ทุกครั้ง	ช่วยเหลือเพื่อน บางคนนานๆครั้ง	ช่วยเหลือเพื่อน เมื่อเพื่อนขอให้ ช่วย

ข้อ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		4	3	2	1
30.	นักเรียนร่วมการ แสดงของห้องเรียน เพื่อสร้างความสุข ให้กับครูและ นักเรียนเช่นการ เล่นละคร การร้อง เพลง การแสดง ต่างๆที่ทำให้ผู้ชม ชมแล้วมีความสุข	นักเรียนร่วมการ แสดงของ ห้องเรียนเพื่อ สร้างความสุข ให้กับครูและ นักเรียนทุกครั้ง ที่มีการจัดการ แสดง	นักเรียนร่วมการ แสดงของ ห้องเรียนเพื่อสร้าง ความสุขให้กับครู และนักเรียน บ่อยครั้งที่มีการ จัดการแสดง	นักเรียนร่วมการ แสดงของ ห้องเรียนเพื่อ สร้างความสุข ให้กับครูและ นักเรียนนานๆ ครั้งที่มีการ จัดการแสดง	นักเรียนไม่เคย ร่วมการแสดง ของห้องเรียน เพื่อสร้าง ความสุขให้กับ ครูและนักเรียน

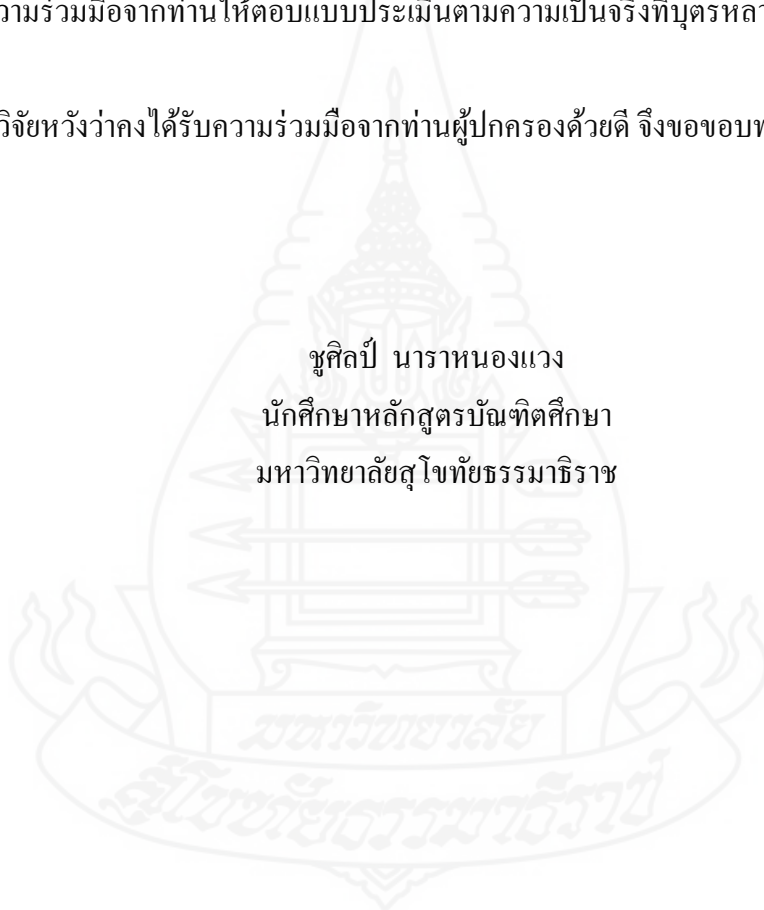

คำชี้แจงในการตอบแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง

แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครองมีลักษณะเป็นสอบถามปลายเปิดแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ เรียนท่านผู้ปกครองทุกท่าน การตอบแบบประเมินครั้งนี้เป็นการทดลองใช้เครื่องมือ ซึ่งผลการประเมินที่ท่านตอบไม่มีผลต่อท่านและคะแนนการเรียนของบุตรของท่านแต่อย่างใด ผลการตอบของท่าน ผู้วิจัยจะนำไปปรับปรุงเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ เท่านั้น ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากท่านให้ตอบแบบประเมินตามความเป็นจริงที่บุตรหลานของท่านได้ปฏิบัติ

ผู้วิจัยหวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านผู้ปกครองด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ชูศิลป์ นาราหนองแขง
นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนโดยผู้ปกครอง

ชื่อผู้ประเมิน .....

ผู้ปกครองของ (นาย/นางสาว).....

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ..... โรงเรียน.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องหมายเลข 1-4 ที่ตรงกับระดับการปฏิบัติของนักเรียน

โดยมีความหมายดังนี้

ระดับการวัด	ระดับการปฏิบัติ
4	ปฏิบัติจนเป็นนิสัย
3	ปฏิบัติบ่อยๆ
2	ปฏิบัตินานๆครั้ง
1	ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือไม่ปฏิบัติเลย

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติจนเป็นนิสัย	ปฏิบัติบ่อยๆ	ปฏิบัตินานๆครั้ง	ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือไม่ปฏิบัติเลย
1.	นักเรียนเข้ากิจกรรมร่วมพัฒนาหมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ ที่จัดขึ้น				
2.	นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อน โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้น เช่น ปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน				
3.	นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทยที่หมู่บ้าน/ชุมชนจัดขึ้น				
4.	นักเรียนร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา เช่นวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชาที่ชุมชนจัดขึ้น				
5.	นักเรียนอาสาทำกิจกรรมทำความดีเพื่อถวายแด่ในหลวงของเราในวาระครบรอบต่างๆ				

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติจน เป็นนิสัย	ปฏิบัติ บ่อยๆ	ปฏิบัติ นานๆครั้ง	ปฏิบัติ น้อยที่สุด หรือไม่ ปฏิบัติเลย
6.	นักเรียนร่วมกิจกรรมลดการใช้พลังงาน				
7.	นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทย				
8.	นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือ ผู้ประสบภัย แล้ง				
9.	นักเรียนช่วยพ่อแม่/ผู้ปกครองซ่อมแซม ข้าวของของเครื่องใช้ที่ชำรุด				
10.	นักเรียนใช้อุปกรณ์การทำความสะอาด บ้าน เช่น ไม้กวาด ไม้ถูพื้น ราวตากผ้า ที่ แขวนเสื้อผ้า ที่ตักขยะ ถังขยะ อย่าง ระมัดระวัง เพื่อยืดอายุการใช้งาน				
11.	นักเรียนช่วยดูแลรักษาอุปกรณ์ เครื่องเล่น เครื่องออกกำลังกาย ในสวนสาธารณะที่ ชุมชนช่วยกันจัดสร้างขึ้นให้อยู่ในสภาพ พร้อมใช้โดยการไม่ทำลายให้เกิดการ ชำรุด				
12.	นักเรียนดูแลรักษาอุปกรณ์ต่างๆหลังการ ใช้งานให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อย				

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติจนเป็นนิสัย	ปฏิบัติบ่อย	ปฏิบัตินานๆครั้ง	ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือไม่ปฏิบัติเลย
13.	นักเรียนดูแลรักษาสาธารณะสมบัติไม่ทำลายให้เกิดความชำรุดเสียหายไม่ทิ้งขยะในบริเวณบ้าน/วัด/ชุมชน/พื้นที่ที่เป็นสาธารณะ เช่นลานกีฬา สนามเด็กเล่น ศาลา นั่งพักผ่อน/ศาลารอรถ /แหล่งเรียนรู้ต่างๆ ให้มีความสะอาดเพื่อให้สังคมน่าอยู่				
14.	นักเรียนพบเห็นก๊อกน้ำหรือไฟฟ้าในบ้านในสวนสาธารณะ/ศาลากลางบ้าน เปิดทิ้งไว้ให้นักเรียนเข้าไปปิด				
15.	นักเรียนเก็บขยะในชุมชน หรือดูแลพัฒนาชุมชน เช่นพัฒนาวัด สวนสาธารณะ ทางสัญจรในชุมชนเป็นต้น				
16.	นักเรียนปลูกต้นไม้และช่วยดูแลรักษาต้นไม้ในหมู่บ้านและชุมชน				
17.	นักเรียน ดูแลพ่อแม่/ ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่ที่แก่ชราหรือมีปัญหาด้านสุขภาพ				
18.	นักเรียนอาสาทำงานให้พ่อแม่หรือผู้อื่นเสมอเช่นช่วยพ่อแม่ยกสิ่งของ รดน้ำต้นไม้ รีดเสื้อผ้า ซักผ้า เป็นต้น				
19.	นักเรียนช่วยทำธุระให้พ่อแม่/ผู้ปกครอง เช่นไปจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ไปพบญาติผู้ใหญ่ นำของไปส่งให้กับผู้ที่พ่อแม่/ผู้ปกครองให้นำไปส่ง เป็นต้น				

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติจนเป็นนิสัย	ปฏิบัติบ่อย	ปฏิบัตินานๆครั้ง	ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือไม่ปฏิบัติเลย
20.	ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองดูแลน้อง/ทำงานบ้าน/ช่วยสอนการบ้านน้อง				
21.	นักเรียนแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น เช่น เสื้อผ้า เสื้อกันหนาว หนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน หรือของเล่นต่างๆ				
22.	นักเรียนร่วมบริจาคเงิน/บริจาคสิ่งของ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆเช่นภัยหนาว ภัยน้ำท่วม ไฟไหม้บ้าน เป็นต้น				
23.	นักเรียนร่วมส่งข้อความแสดงความเสียใจและปลอบใจให้กับผู้ประสบภัย/คิดข้อความร่วมกับเพื่อน/ครู/พ่อแม่ผู้ปกครอง 249 เพื่อส่งให้กับผู้ที่ประสบภัยพิบัติต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น ประเทศไทยที่ประสบภัยน้ำท่วมดินถล่ม ประเทศญี่ปุ่นที่ประสบกับภัยสึนามิ เป็นต้น				
24.	นักเรียนแบ่งปันสิ่งดีๆให้ผู้อื่น ได้รับรู้ เช่น ความรู้ เคล็ดลับต่างๆ หรือแม่แต่ธรรมะ หรือคำสอนที่ดีมีประโยชน์ เป็นต้น				

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติ จนเป็น นิสัย	ปฏิบัติ บ่อย	ปฏิบัติ นานๆครั้ง	ปฏิบัติ น้อยที่สุด หรือไม่ ปฏิบัติเลย
25.	นักเรียนช่วยเหลือพี่น้องเมื่อพี่น้องมีปัญหา เช่น ช่วยสอนหนังสือให้น้อง ช่วยอธิบาย การบ้านให้น้อง นักเรียนที่ไม่มีน้องก็ช่วย อธิบายการบ้าน หรือสอนหนังสือเด็กข้างบ้านหรือเพื่อน บ้าน หรือญาติพี่น้อง				

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ										IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6						
1	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
3	0	1	0	1	1	1					0.67	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
11	0	1	0	1	1	1					0.67	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
13	0	1	0	1	1	1					0.67	ใช้ได้
14	0	1	0	1	1	1					0.67	ใช้ได้
15	1	0	0	1	1	1					0.67	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ										IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6						
21	1	0	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
22	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
26	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
31	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
32	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
34	1	0	0	1	1	1					0.67	ใช้ได้
35	0	0	1	1	1	1					0.67	ใช้ได้
36	0	0	1	1	1	1					0.67	ใช้ได้
37	0	1	0	1	1	1					0.67	ใช้ได้
38	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
39	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
40	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) แบบประเมินตนเองของนักเรียน

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ										IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6						
1	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
3	1	1	0	1	1	1					0.83	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
13	1	1	0	1	1	1					0.83	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
16	0	0	0	1	1	1					0.50	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
18	0	1	0	1	1	1					0.67	ใช้ได้
19	0	0	0	1	1	1					0.50	ใช้ได้
20	0	1	0	1	1	1					0.67	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) แบบประเมินตนเองของนักเรียน

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ										IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6						
25	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
26	1	0	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
27	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
31	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
32	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
33	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
35	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
36	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
37	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
38	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
39	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
40	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
41	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
42	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
43	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
44	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
45	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
46	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
47	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
48	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) แบบประเมินตนเองของนักเรียน

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ										IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6						
49	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
50	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
51	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
52	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
53	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
54	1	1	0	1	1	1					0.83	ใช้ได้
55	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
56	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
57	0	0	0	1	1	1					0.50	ใช้ได้
58	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
59	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
60	0	0	1	1	1	1					0.67	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ										IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6						
1	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
3	1	1	0	1	1	1					0.83	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
5	1	0	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
6	0	0	1	1	1	1					0.67	ใช้ได้
7	0	0	0	1	1	1					0.50	ใช้ได้
8	0	0	0	1	1	1					0.50	ใช้ได้
9	0	0	0	1	1	1					0.50	ใช้ได้
10	0	0	0	1	1	1					0.50	ใช้ได้
11	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
12	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
13	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
16	1	0	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
19	1	0	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง

ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ										IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6						
21	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
26	0	0	1	1	1	1					0.67	ใช้ได้
27	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	1					1.00	ใช้ได้
29	1	1	0	1	1	1					0.83	ใช้ได้
30	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
31	0	1	1	1	1	1					0.83	ใช้ได้
32	0	0	1	1	1	1					0.67	ใช้ได้

ตารางที่ 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินตนเองของนักเรียน

ตัวบ่งชี้	ข้อความ	IOC
1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	1.นักเรียนร่วมกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาที่โรงเรียนจัดขึ้น	0.83
	2.นักเรียนร่วมกิจกรรมรณรงค์กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายที่โรงเรียนจัดขึ้น	1.00
	3.นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้น เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน	0.83
	4.นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทยที่โรงเรียนจัดขึ้น	1.00
	5.นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต้นกล้าความดี/กิจกรรมเด็กดีที่โรงเรียนจัดขึ้น	1.00
	6.นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมฟื้นฟูสุขภาพจิต สุขภาพกายให้กับผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ	1.00
	7.นักเรียนร่วมกิจกรรมพัฒนาจิต	1.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อคำถาม	IOC
1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	8.นักเรียนเข้าร่วมปลูกป่าในวันสำคัญๆเช่นวันสถาปนาลูกเสือ วันสิ่งแวดล้อมโลก วันพ่อ วันแม่ เป็นต้น	1.00
	9.นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสาธารณะสมบัติ เช่นพัฒนาวัด /พัฒนาแหล่งน้ำ /พัฒนาสวนสาธารณะ เป็นต้น	1.00
	10.นักเรียนร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาเช่นวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา เป็นต้น	1.00
2.เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	11.นักเรียนเข้ากิจกรรมร่วมพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน/สังคม ที่จัดขึ้น	1.00
	12.นักเรียนอาสาทำกิจกรรมรณรงค์กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายที่หมู่บ้าน/ชุมชน จัดขึ้น	1.00
	13.นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้น เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน	0.83
	14.นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทยที่หมู่บ้าน/ชุมชนจัดขึ้น	1.00
	15.นักเรียนร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาเช่นวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชาที่ ชุมชน/สังคม จัดขึ้น	1.00
	16.นักเรียนอาสาทำกิจกรรมทำความดีเพื่อถวายแด่ในหลวงของเราในวาระครบรอบต่างๆ	0.50
	17.นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้น เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน	1.00
	18.นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทย	0.67
	19.นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง	0.50
	20.นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆเช่น น้ำท่วม พายุถล่ม ไฟไหม้ ดินถล่ม เป็นต้น	0.67

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ข้อคำถาม	IOC
3.ดูแลรักษา สาธารณะสมบัติ และสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียน	21.นักเรียนดูแลรักษาห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่ดีโดยไม่ขีดเขียน ข้อความบนโต๊ะ /บนเก้าอี้/บนฝาผนังห้องเรียน	1.00
	22.นักเรียนเปิดปิดประตูห้องเรียนของโรงเรียนอย่างทะนุถนอม	1.00
	23.นักเรียนไม่ทำลายก้อนน้ำ /ประตูห้องน้ำ/อุปกรณ์ชำระล้างใน ห้องน้ำของโรงเรียนให้เกิดการชำรุดเสียหาย	1.00
	24.นักเรียนใช้อุปกรณ์การทำความสะอาดของห้องเรียน เช่น ไม้ กวาด ที่ตักขยะ ถังขยะ แปรงลบกระดาน อย่างระมัดระวัง เพื่อ ยืดอายุการใช้งาน	1.00
	25.นักเรียนดูแลรักษาอุปกรณ์ต่างๆหลังการใช้งานให้อยู่ในสภาพ ที่เรียบร้อย	1.00
	26.นักเรียนไม่ทิ้งขยะเกลื่อนกราดและเมื่อนักเรียนมีขยะจะนำไป ทิ้งลงถังขยะ	0.83
	27.นักเรียนทำความสะอาดห้องเรียนทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย	0.83
	28.เมื่อนักเรียนพบเห็นเศษกระดาษ กุ้งพลาสติก และและขยะ ทั่วไปที่ถูกทิ้งเกลื่อนกลาดในบริเวณโรงเรียนนักเรียนจะช่วยเก็บ ไปทิ้งในถังขยะ	1.00
	29.เมื่อนักเรียนพบเห็น เพื่อน/รุ่นน้องที่ทิ้งขยะไม่เป็นที่และทำให้ โรงเรียนสกปรกนักเรียนจะช่วยเตือนสติและแนะนำให้ทิ้งขยะ ให้ลงถังขยะ	1.00
	30.นักเรียนช่วยดูแลรักษาพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด สวนพฤกษศาสตร์ สวนสมุนไพร สวนสุขภาพ	1.00
4.ดูแลรักษา สาธารณะสมบัติ และสิ่งแวดล้อม ในชุมชนและ สังคม	31.นักเรียนช่วยพ่อแม่/ผู้ปกครองซ่อมแซมข้าวของเครื่องใช้ที่ ชำรุด	0.83
	32.นักเรียนใช้อุปกรณ์การทำความสะอาดบ้าน เช่น ไม้กวาด ไม้ ถูพื้น ราวตากผ้า ที่แขวนเสื้อผ้า ที่ตักขยะ ถังขยะ อย่าง ระมัดระวัง เพื่อยืดอายุการใช้งาน	0.83

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ข้อคำถาม	IOC
4.คูแลร์กษา สาธารณะสมบัติ และสิ่งแวดล้อม ในชุมชนและ สังคม	33.นักเรียนช่วยพ่อแม่คูแลร์กษาอุปกรณ์การทำสวนเช่น จอบ เสียม เครื่องตัดตัดหญ้า มีด เป็นต้น	0.83
	34.นักเรียนช่วยคูแลร์กษาอุปกรณ์ เครื่องเล่น เครื่องออกกำลังกาย ในสวนสาธารณะที่ชุมชนช่วยกันจัดสร้างขึ้นให้อยู่ในสภาพ พร้อมใช้โดยการไม่ทำลายให้เกิดการชำรุด	1.00
	35.นักเรียนคูแลร์กษาอุปกรณ์ต่างๆหลังการใช้งานให้อยู่ในสภาพ ที่เรียบร้อย	1.00
	36.นักเรียนคูแลร์กษาไม่ทำลายให้เกิดความชำรุดเสียหายไม่ทิ้ง ขยะในบริเวณบ้าน/วัด/ชุมชน/พื้นที่ที่เป็นสาธารณะ เช่นลานกีฬา สนามเด็กเล่น ศาลานั่งพักผ่อน/ศาลารอรถ /แหล่งเรียนรู้ต่างๆให้ มีความสะอาดเพื่อให้สังคมน่าอยู่	1.00
	37.นักเรียนพบเห็นก๊อกน้ำหรือไฟฟ้าในบ้านในสวนสาธารณะ/ ศาลากลางบ้าน เปิดทิ้งไว้ให้นักเรียนเข้าไปปิด	1.00
	38.นักเรียนเก็บขยะในชุมชน หรือคูแลพัฒนาชุมชน เช่น พัฒนาวัด สวนสาธารณะ ทางสัญจรในชุมชน	1.00
	39.นักเรียนไม่ทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลลงบนถนน/แม่น้ำ/ลำคลอง	1.00
	40.นักเรียนปลูกต้นไม้และช่วยคูแลร์กษาต้นไม้ในหมู่บ้านและ ชุมชน	1.00
5.ช่วยเหลือผู้อื่น ด้วยความเต็มใจ และพึงพอใจโดย ไม่หวังสิ่งตอบ แทน	41.นักเรียน คูแลพ่อแม่/ ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่ที่แก่ชราหรือมี ปัญหาด้านสุขภาพ	1.00
	42.นักเรียนอาสาทำงานให้พ่อแม่หรือผู้อื่นเสมอเช่นช่วยพ่อแม่ยก สิ่งของ รดน้ำต้นไม้ รีดเสื้อผ้า ซักผ้า เป็นต้น	1.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ข้อคำถาม	IOC
5. ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ และพึงพอใจ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	43. นักเรียนช่วยพ่อแม่ทำงานตามอาชีพของครอบครัวในวันหยุดหรือในเวลาที่มีโอกาสที่จะช่วยเหลือได้ เช่น ถ้ำพ่อแม่/ผู้ปกครอง ประกอบอาชีพค้าขายนักเรียนก็ไปช่วยขายของหรือประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ก็ช่วยพ่อแม่ทำ เป็นต้น	1.00
	44. นักเรียนช่วยทำธุระให้พ่อแม่/ผู้ปกครองเช่น ไปจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ไปพบญาติผู้ใหญ่ นำของไปส่งให้กับผู้ที่พ่อแม่/ผู้ปกครองให้นำไปส่ง เป็นต้น	1.00
	45. ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองดูแลน้อง/ทำงานบ้าน/ช่วยสอนการบ้านน้อง	1.00
	46. นักเรียนอาสาช่วยครูถือสิ่งของด้วยความเต็มใจเมื่อเห็นคุณครูหอบสิ่งของเดินผ่านหน้านักเรียน หรือเมื่อครูต้องการความช่วยเหลือ	1.00
	47. นักเรียนอาสาช่วยครูแจกสื่อการสอนในห้องเรียนเช่น ใบงาน ใบความรู้ เอกสาร ประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น	1.00
	48. นักเรียนอาสาช่วยครูเตรียมเครื่องมือหรือวัสดุทัศนูปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน	1.00
	49. นักเรียนอาสาช่วยครูจัดห้องเรียนให้หน้าเรียน	1.00
	50. นักเรียนอาสาช่วยครูจัดบอร์ด/จัดป้ายนิเทศ/จัดป้ายสารสนเทศ	1.00
6. ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	51. นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนเช่น ไม้บรรทัด ปากกา ดินสอ	0.83
	52. นักเรียนแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น เช่น เสื้อผ้า เสื้อกันหนาว หนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน หรือของเล่นต่างๆ	0.83
	53. นักเรียนร่วมบริจาคเงิน เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ เช่น ภัยหนาว ภัยน้ำท่วม ไฟไหม้บ้าน เป็นต้น	1.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ข้อความคำถาม	IOC
6.ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	54.นักเรียนร่วมส่งข้อความแสดงความเสียใจ และปลอบใจให้กับผู้ประสบภัย /คิดข้อความร่วมกับเพื่อน/ครู/พ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อส่งให้กับผู้ที่ประสบภัยพิบัติต่างๆทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่นประเทศไทยที่ประสบภัยน้ำท่วมดินถล่ม ประเทศญี่ปุ่นที่ประสบภัย สึนามิ เป็นต้น	0.83
	55.นักเรียนแบ่งปันสิ่งดีๆให้ผู้อื่นได้รับรู้ เช่น ความรู้ เคล็ดลับต่างๆ หรือแม้แต่ธรรมะและคำสอนที่ดีมีประโยชน์ เป็นต้น	0.83
	56.นักเรียนช่วยเหลือผู้ที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้และกำลังได้รับความเดือดร้อนเช่นช่วยเหลือคนตาบอดให้ข้ามถนน/ช่วยคนล้มให้ลุกขึ้น/ช่วยคนที่อ่อนแอ เป็นต้น	0.83
	57.นักเรียนอาสาทำงานให้ครูหรือผู้อื่นเสมอเช่นช่วยครูเย็บเอกสารประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น	0.50
	58.นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อนไม่ได้เข้าเรียนจากการขาดเรียน/ ลาป่วย ลากิจ/ และเพื่อนเรียนไม่ทัน เป็นต้น	0.83
	59.นักเรียนช่วยอธิบายการบ้านให้เพื่อนที่เพื่อนทำไม่ได้	0.83
	60.นักเรียนช่วยเหลือพี่น้องเมื่อพี่น้องมีปัญหาเช่นช่วยสอนหนังสือให้น้อง ช่วยอธิบายการบ้านให้น้อง นักเรียนที่ไม่มีน้องก็ช่วยอธิบายการบ้าน หรือสอนหนังสือเด็กข้างบ้านหรือเพื่อนบ้าน หรือญาติพี่น้อง	0.67

จากตาราง ที่ 1 พบว่า ข้อคำถามของแบบประเมินตนเองของนักเรียนมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.50 ถึง 1.00 แสดงว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่าความตรงเชิงเนื้อหา

ตารางที่ 2 ดัชนีความสอดคล้องของแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู

ตัวบ่งชี้	ข้อความ	IOC
1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	1. นักเรียนร่วมกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาที่โรงเรียนจัดขึ้น	0.83
	2. นักเรียนร่วมกิจกรรมรณรงค์กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายที่โรงเรียนจัดขึ้น	1.00
	3. นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่โรงเรียนจัดขึ้น เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน	0.67
	4. นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทยที่โรงเรียนจัดขึ้น	1.00
	5. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต้นกล้าความดี/กิจกรรมเด็กดีที่โรงเรียนจัดขึ้น	1.00
	6. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมฟื้นฟูสุขภาพจิต สุขภาพกายให้กับผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ	1.00
	7. นักเรียนร่วมกิจกรรมพัฒนาจิต	1.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ข้อความถาม	IOC
1. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน	8.นักเรียนเข้าร่วมปลูกป่าในวันสำคัญๆเช่นวันสถาปนาลูกเสือ วันสิ่งแวดล้อมโลก วันพ่อ วันแม่ เป็นต้น	1.00
	9.นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสาระสมบัติ เช่นพัฒนาวัด / พัฒนาแหล่งน้ำ พัฒนาสวนสาธารณะ เป็นต้น	1.00
	10.นักเรียนร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาเช่นวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา เป็นต้น	1.00
2.เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	11.นักเรียนอาสาทำกิจกรรมทำความดีเพื่อถวายแด่ในหลวงของเราในวาระครบรอบต่างๆ	0.67
	12.นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้น เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน	1.00
	13.นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีไทย	0.67
	14.นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง	0.67
	15.นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆเช่น น้ำท่วม พายุถล่ม ไฟไหม้ ดินถล่ม เป็นต้น	0.67
3.ดูแลรักษา สาระสมบัติ และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	16.นักเรียนดูแลรักษาห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่ดีโดยไม่ขีดเขียนข้อความบน โต๊ะ /บนเก้าอี้/บนฝาผนังห้องเรียน ซึ่งเป็นสิ่งของ สาระสมบัติของโรงเรียนที่ทุกคนต้องใช้ร่วมกัน	1.00
	17.นักเรียนเปิดปิดประตูห้องเรียนของโรงเรียนอย่างทะนุถนอม	1.00
	18.นักเรียนไม่ทำลายก๊อกน้ำ /ประตูห้องน้ำ/อุปกรณ์ชำระล้างในห้องน้ำของโรงเรียนให้เกิดการชำรุดเสียหาย	1.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ข้อคำถาม	IOC
3.คุณครูศึกษาสาระณะ สมบัติและ สิ่งแวดล้อมใน โรงเรียน	19.นักเรียนใช้อุปกรณ์การทำความสะอาดของห้องเรียน เช่น ไม้กวาด ที่ตักขยะ ถังขยะ แปรงลบกระดาน อย่างระมัดระวัง เพื่อยืดอายุการใช้งาน	1.00
	20.นักเรียนคุณครูศึกษาอุปกรณ์ต่างๆหลังการใช้งานให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อย	1.00
	21.นักเรียนไม่ทิ้งขยะเคลื่อนกราดและเมื่อนักเรียนมีขยะจะนำไปทิ้งลงถังขยะ	0.83
	22.นักเรียนทำความสะอาดห้องเรียนทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย	0.83
	23.เมื่อนักเรียนพบเห็นเศษกระดาษ กุ้งพลาสติก และแฉะขยะ ทิ้งไปที่ถูกทิ้งเคลื่อนกลาดในบริเวณ โรงเรียนนักเรียนจะช่วยเก็บไปทิ้งในถังขยะ	1.00
	24.เมื่อนักเรียนพบเห็น เพื่อน/รุ่นน้องที่ทิ้งขยะไม่เป็นที่และทำให้โรงเรียนสกปรกนักเรียนจะช่วยเตือนสติและแนะนำให้ทิ้งขยะให้ลงถังขยะ	1.00
	25.นักเรียนช่วยคุณครูพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด สวนพฤกษศาสตร์ สวนสมุนไพร สวนสุขภาพ	1.00
5.ช่วยเหลือผู้อื่นด้วย ความเต็มใจและพึง พอใจโดยไม่หวังสิ่ง ตอบแทน	26.นักเรียนอาสาช่วยครูถือสิ่งของด้วยความเต็มใจเมื่อเห็นคุณครู เดินหอบสิ่งของเดินผ่านหน้านักเรียน หรือเมื่อครูต้องการความช่วยเหลือ	1.00
	27.นักเรียนอาสาช่วยครูแจกสื่อการสอนในห้องเรียนเช่นใบงาน ใบความรู้ เอกสาร ประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น	1.00
	28.นักเรียนอาสาช่วยครูเตรียมเครื่องมือหรือวัสดุทัศนูปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน	1.00
	29.นักเรียนอาสาช่วยครูจัดห้องเรียนให้หน้าเรียน	1.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ข้อคำถาม	IOC
5.ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	30.นักเรียนอาสาช่วยครูจัดบอร์ด/จัดป้ายนิเทศ/จัดป้ายสารสนเทศ	1.00
6.ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	31.นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนเช่น ไม้บรรทัด ปากกา ดินสอ	0.83
	32.นักเรียนแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น เช่น เสื้อผ้า เสื้อกันหนาว หนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน หรือของเล่นต่างๆ	0.83
	33.นักเรียนร่วมบริจาคเงิน เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ เช่นภัยหนาว ภัยน้ำท่วม ไฟไหม้บ้าน เป็นต้น	1.00
	34.นักเรียนร่วมส่งข้อความแสดงความเสียใจ และปลอบใจให้กับผู้ประสบภัย/คิดข้อความร่วมกับเพื่อน/ครู/พ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อส่งให้กับผู้ที่ประสบภัยพิบัติต่างๆทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่นประเทศไทยที่ประสบภัยน้ำท่วมดินถล่ม ประเทศญี่ปุ่นที่ประสบภัยสึนามิ เป็นต้น	0.67
	35.นักเรียนแบ่งปันสิ่งดีๆให้ผู้อื่นได้รับรู้ เช่น ความรู้ เคล็ดลับต่างๆ หรือแม้แต่ธรรมะหรือคำสอนที่ดีมีประโยชน์ เป็นต้น	0.67
	36.นักเรียนช่วยเหลือผู้ที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้และกำลังได้รับความเดือดร้อนเช่นช่วยเหลือคนตาบอดให้ข้ามถนน/ช่วยคนล้มให้ลุกขึ้น/ช่วยคนที่อ่อนแอ เป็นต้น	0.67
	37.นักเรียนอาสาทำงานให้ครูหรือผู้อื่นเสมอเช่นช่วยครูเย็บเอกสารประกอบการเรียนการสอน เป็นต้น	0.67
	38.นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อนไม่ได้เข้าเรียนจากการขาดเรียน/ ลาป่วย ลากิจ/ และเพื่อนเรียนไม่ทัน เป็นต้น	0.83

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ข้อความถาม	IOC
6.ร่วม แก้ปัญหาหรือ ร่วมสร้างสิ่งที่ ดีงามของ ส่วนรวมตาม สถานการณ์ที่ เกิดขึ้น	39.นักเรียนช่วยอธิบายการบ้านให้เพื่อนที่เพื่อนทำไม่ได้	0.83
	40.นักเรียนร่วมการแสดงของห้องเรียนเพื่อสร้างความสุขให้กับครู และนักเรียนเช่นการเล่นละคร การร้องเพลง การแสดงต่างๆที่ทำให้ ผู้ชมชมแล้วมีความสุข	1.00

จากตารางที่ 2 พบว่าข้อความถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67 ถึง 1.00 แสดงว่าข้อ
คำถามทุกข้อมีค่าความตรงเชิงเนื้อหา

ตารางที่ 3 ดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง

ตัวบ่งชี้	ข้อความถาม	IOC
2.เข้าร่วมกิจกรรม ที่เป็นประโยชน์ ต่อ ชุมชนและสังคม	1.นักเรียนเข้ากิจกรรมร่วมพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน/สังคม ที่จัดขึ้น	1.00
	2.นักเรียนอาสาทำกิจกรรมรณรงค์กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ที่หมู่บ้าน/ชุมชน จัดขึ้น	1.00
	3.นักเรียนร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนโดยการเข้าร่วมกิจกรรม ต่างๆที่จัดขึ้น เช่นปั่นจักรยาน วิ่ง เดิน	0.83
	4.นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณี ไทยที่หมู่บ้าน/ชุมชนจัดขึ้น	1.00
	5.นักเรียนร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาเช่นวันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชาที่ ชุมชน/สังคม จัดขึ้น	0.83
	6.นักเรียนอาสาทำกิจกรรมทำความดีเพื่อถวายแด่ในหลวงของ เราในวาระครบรอบต่างๆ	0.67
	7.นักเรียนร่วมกิจกรรมลดการใช้พลังงาน	0.50
	8.นักเรียนร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณี ไทย	0.50

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ข้อคำถาม	IOC
	9.นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัย สึนามิ	0.50
	10.นักเรียนร่วมกิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆเช่น น้ำ ท่วม พายุถล่ม ไฟไหม้ ดินถล่ม เป็นต้น	0.50
4.ดูแลรักษา สาธารณะสมบัติ และสิ่งแวดล้อม ในชุมชนและ สังคม	11.นักเรียนช่วยพ่อแม่/ผู้ปกครองซ่อมแซมข้าวของของเครื่องใช้ ที่ชำรุด	0.83
	12.นักเรียนใช้อุปกรณ์การทำความสะอาดบ้าน เช่น ไม้กวาด ไม้ ถูพื้น ราวตากผ้า ที่แขวนเสื้อผ้า ที่ตักขยะ ถังขยะ อย่าง ระมัดระวัง เพื่อยืดอายุการใช้งาน	0.83

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ข้อคำถาม	IOC
4.คูแลร์กษา สาธารณะสมบัติ และสิ่งแวดล้อม ในชุมชนและ สังคม	13.นักเรียนช่วยพ่อแม่คูแลร์กษาอุปกรณ์การทำสวนเช่น จอบ เสียม เครื่องตัดหญ้า มีด เป็นต้น	0.83
	14.นักเรียนช่วยคูแลร์กษาอุปกรณ์ เครื่องเล่น เครื่องออกกำลังกาย ในสวนสาธารณะที่ชุมชนช่วยกันจัดสร้างขึ้นให้อยู่ในสภาพ พร้อมใช้โดยการไม่ทำลายให้เกิดการชำรุด	1.00
	15.นักเรียนคูแลร์กษาอุปกรณ์ต่างๆหลังการใช้งานให้อยู่ในสภาพ ที่เรียบร้อย	1.00
	16.นักเรียนคูแลร์กษาไม่ทำลายให้เกิดความชำรุดเสียหายไม่ทิ้ง ขยะในบริเวณบ้าน/วัด/ชุมชน/พื้นที่ที่เป็นสาธารณะ เช่นลานกีฬา สนามเด็กเล่น ศาลานั่งพักผ่อน/ศาลารอรถ /แหล่งเรียนรู้ต่างๆให้ มีความสะอาดเพื่อให้สังคมน่าอยู่	0.83
	17.นักเรียนพบเห็นก๊อกน้ำหรือไฟฟ้าในบ้าน/ในสวนสาธารณะ/ ศาลากลางบ้าน เปิดทิ้งไว้นักเรียนเข้าไปปิด	1.00
	18.นักเรียนเก็บขยะในชุมชน หรือคูแลพัฒนาชุมชน เช่น พัฒนาวัด สวนสาธารณะ ทางสัญจรในชุมชน	1.00
	19.นักเรียนไม่ทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลลงบนถนน/แม่น้ำ/ลำคลอง	0.83
	20.นักเรียนปลูกต้นไม้และช่วยคูแลร์กษาต้นไม้ในหมู่บ้านและ ชุมชน	1.00
5.ช่วยเหลือผู้อื่น ด้วยความเต็มใจ และพึงพอใจโดย ไม่หวังสิ่งตอบ แทน	21.นักเรียน คูแลพ่อแม่/ ผู้ปกครอง/ญาติผู้ใหญ่ที่แก่ชราหรือมี ปัญหาด้านสุขภาพ	1.00
	22.นักเรียนอาสาทำงานให้พ่อแม่หรือผู้อื่นเสมอเช่นช่วยพ่อแม่ยก สิ่งของ รดน้ำต้นไม้ รีดเสื้อผ้า ซักผ้า เป็นต้น	1.00

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ข้อความถาม	IOC
5. ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ และพึงพอใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	23. นักเรียนช่วยพ่อแม่ทำงานตามอาชีพของครอบครัวในวันหยุดหรือในเวลาที่มีโอกาสที่จะช่วยเหลือได้ เช่น ถ้ำพ่อแม่/ผู้ปกครอง ประกอบอาชีพค้าขายนักเรียนก็ไปช่วยขายของหรือประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ก็ช่วยพ่อแม่ทำ เป็นต้น	1.00
	24. นักเรียนช่วยทำธุระให้พ่อแม่/ผู้ปกครองเช่น ไปจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ไปพบญาติผู้ใหญ่ นำของไปส่งให้กับผู้ที่พ่อแม่/ผู้ปกครองให้นำไปส่ง เป็นต้น	1.00
	25. ช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองดูแลน้อง/ทำงานบ้าน/ช่วยสอนการบ้านน้อง	1.00
6. ร่วมแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	26. นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนเช่น ไม้บรรทัด ปากกา ดินสอ	0.67
	27. นักเรียนแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น เช่น เสื้อผ้า เสื้อกันหนาว หนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน หรือของเล่นต่างๆ	0.83
	28. นักเรียนร่วมบริจาคเงิน เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ เช่น ภัยหนาว ภัยน้ำท่วม ไฟไหม้บ้าน เป็นต้น	1.00
	29. นักเรียนร่วมส่งข้อความแสดงความเสียใจ และปลอบใจให้กับผู้ประสบภัย/คิดข้อความร่วมกับเพื่อน/ครู/พ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อส่งให้กับผู้ที่ประสบภัยพิบัติต่างๆทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น ประเทศไทยที่ประสบภัยน้ำท่วมดินถล่ม ประเทศญี่ปุ่นที่ประสบภัย สึนามิ เป็นต้น	0.83
	30. นักเรียนแบ่งปันสิ่งดีๆให้ผู้อื่น ได้รับรู้ เช่น ความรู้ เคล็ดลับต่างๆ หรือแม้แต่ธรรมะหรือคำสอนที่ดีมีประโยชน์ เป็นต้น	0.83
	31. นักเรียนช่วยอธิบายการบ้านให้เพื่อนที่เพื่อนทำไม่ได้	0.83
	32. นักเรียนช่วยเหลือพี่น้องเมื่อพี่น้องมีปัญหาเช่น ช่วยสอนหนังสือให้น้อง ช่วยอธิบายการบ้านให้น้อง นักเรียนที่ไม่มีน้องก็ช่วยอธิบายการบ้านหรือสอนหนังสือเด็กข้างบ้านหรือเพื่อนบ้าน หรือญาติพี่น้อง	0.67

ภาคผนวก จ

คู่มือการใช้เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ

คู่มือการใช้เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31

1. วัตถุประสงค์ของเครื่องมือ

เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ พัฒนาขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ

1. ให้ครูผู้สอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินคุณภาพผู้เรียน ด้าน การมีจิตสาธารณะ
2. หาจุดเด่น จุดด้อยของผู้เรียน ทำให้ครูสามารถนำจุดด้อย ด้านการมีจิตสาธารณะของผู้เรียน ไปเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนให้ผู้เรียนมี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะ สอดคล้องกับมาตรฐาน ด้านผู้เรียนที่ ต้องการให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ของคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542

2. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ประกอบด้วย เครื่องมือ 3 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบมาตรประมาณค่า (rating scale) 4 ระดับ โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินตนเอง ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนระดับการปฏิบัติ ดังนี้

ระดับการปฏิบัติ	คะแนน	ระดับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น
ปฏิบัติเป็นนิสัย	4	76 - 100
ปฏิบัติบ่อยๆ	3	51 - 75
ปฏิบัติบางครั้งหรือนานๆครั้ง	2	26 - 50
ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือไม่ปฏิบัติเลย	1	0 - 25

ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู มีทั้งหมด 30 ข้อ เป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) 4 ระดับ ซึ่งแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

ระดับการปฏิบัติ	คะแนน	ระดับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น
4	4	ตามเกณฑ์การให้คะแนนของ
3	3	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
2	2	
1	1	

ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครองจำนวน 25 ข้อ เป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) 4 ระดับ โดยผู้ปกครองเป็นผู้ประเมินพฤติกรรมนักเรียน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนระดับการปฏิบัติ ดังนี้

ระดับการปฏิบัติ	คะแนน	ร้อยละของการปฏิบัติ
ปฏิบัติเป็นนิสัย	4	76 - 100
ปฏิบัติบ่อยๆ	3	51 - 75
ปฏิบัติบางครั้งหรือนานๆครั้ง	2	26 - 50
ปฏิบัติน้อยที่สุดหรือไม่ปฏิบัติเลย	1	0 - 25

3. โครงสร้างของเครื่องมือ

เครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนที่ได้พัฒนาขึ้นกำหนดพฤติกรรมตัวบ่งชี้ ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดใน แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของสำนักงานคณะกรรมการและมาตรฐาน การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยศึกษา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตัวชี้วัด ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน และ ตัวชี้วัด เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม และในมาตรฐาน การศึกษา และตัวชี้วัด ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: ประถมและมัธยมศึกษา มาตรฐานด้านผู้เรียน

มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ของหนังสือ มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การพิจารณาเพื่อประเมินคุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบที่ 3 (พ.ศ. 2554-2558) ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และจากความคิดเห็นที่สอดคล้องกับของผู้เชี่ยวชาญ ในการกำหนดตัวบ่งชี้และข้อคำถาม มาสร้างเป็นเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้ง 3 ฉบับดังนี้

ชนิดของเครื่องมือ	น้ำหนัก	รายละเอียด	จำนวนข้อ
ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเอง ของนักเรียน	10	เป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า 4 ระดับ นักเรียนประเมินตนเอง	40 ข้อ
ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ด้านการมีจิตสาธารณะ	80	เป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า 4 ระดับ ครูเป็นผู้สังเกต	30 ข้อ
ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครอง	10	เป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า 4 ระดับ ผู้ปกครองประเมินนักเรียน	25 ข้อ

4. คุณภาพเครื่องมือ

การพัฒนาเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ด้านความตรงเชิงเนื้อหา ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ด้านการสอนเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินตนเองของนักเรียน โดยใช้เทคนิค 25% ค่าความตรงตามสภาพ (Concurrent validity) ของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบประเมินตนเองของนักเรียนกับคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินของครูผู้สอนและครูที่ปรึกษา โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product - moment correlation coefficient) ค่าความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) ของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะ หากความตรงเชิงโครงสร้าง โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (item - test correlation) โดยใช้วิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product - moment correlation coefficient) ค่าความเที่ยง (Reliability) แบ่ง

ตามลักษณะ ของเครื่องมือดังนี้ 1) แบบประเมินตนเองของนักเรียน และแบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครอง หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient)

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู ใช้ผู้สังเกตนักเรียนกลุ่มเดียวกันใช้ผู้สังเกต 2 คน คือ ครูผู้สอนและครูที่ปรึกษา หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างผู้สังเกต 2 คน

4.1 ความตรง (Validity) ความตรงของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต31 เป็นความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)จากการหาดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence :IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องแต่ละฉบับเป็นดังนี้

เครื่องมือ	ดัชนีความสอดคล้อง
ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน	.50 - 1.00
ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู	.67 - 1.00
ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครอง	.50 - 1.00

4.2 ความตรงตามโครงสร้าง (construct validity) ความตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต31 แต่ละฉบับเป็นดังนี้

เครื่องมือ	ความตรงตามโครงสร้าง
ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน	0.444-0.679
ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู	0.405-0.843
ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครอง	0.503-0.901

4.3 ความตรงตามสภาพ (Concurrent validity) ความตรงตามสภาพของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต31 แต่ละฉบับเป็นดังนี้

เครื่องมือ	ความตรงตามสภาพ
ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน	.751 **
ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.4 ความเที่ยง (Reliability) ความเที่ยงของเครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ที่เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครูหา โดย การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผู้สังเกต 2 คน ส่วนแบบประเมินตนเองของนักเรียนและแบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครอง หาความเที่ยง โดย การหา ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ค่าความเที่ยงของเครื่องมือแต่ละฉบับเป็นดังนี้

เครื่องมือ	ความเที่ยง
ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน	.949
ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู	.982
ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครอง	.962

5. วิธีการนำเครื่องมือไปใช้

การใช้เครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ดำเนินการดังนี้

1. เครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนมีทั้งหมด 3 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน เป็นเครื่องมือวัดที่เป็นมาตรประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ จำนวน 40 ข้อ โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินตนเอง

ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู เป็นเครื่องมือที่เป็น
มาตรฐานค่า(Rating scale) 4 ระดับ จำนวน 30 ข้อ โดยครูเป็นผู้สังเกตพฤติกรรม
นักเรียนด้านการมีจิตสาธารณะ

ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง เป็นเครื่องมือวัดที่เป็น
มาตรฐานค่า(Rating scale) 4 ระดับ จำนวน 25 ข้อ โดยผู้ปกครองเป็นผู้ประเมิน
นักเรียน

2. ระยะเวลาที่ทำการประเมินจิตสาธารณะของนักเรียน ทำการประเมิน
ภาคเรียนละ 1 ครั้ง ของแต่ละปีการศึกษา
3. การนำเครื่องมือไปใช้ ควรศึกษาคู่มือการใช้เครื่องมือวัดจิตสาธารณะ
ของนักเรียน โดยอ่านคำชี้แจงของแต่ละฉบับก่อนนำไปใช้เพื่อที่จะ
ประเมินคุณภาพได้ตรงกับคุณลักษณะของนักเรียนที่ได้รับการ
ประเมินให้มากที่สุด
4. การให้คะแนนแต่ละฉบับ ให้ดูจากเกณฑ์การให้คะแนน

6. เกณฑ์การให้คะแนน

เครื่องมือวัดจิตสาธารณะของนักเรียนชุดนี้ประกอบด้วยเครื่องมือวัด 3 ฉบับ
ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน เป็นเครื่องมือที่นักเรียน
ประเมินตนเอง มีเกณฑ์การให้คะแนน ตามระดับที่นักเรียนปฏิบัติดังตาราง 1

ตาราง 1 เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินตนเองของนักเรียน

ระดับการปฏิบัติ	คะแนน
ปฏิบัติเป็นนิสัย	4
ปฏิบัติบ่อยๆ	3
ปฏิบัติบางครั้งหรือนานๆครั้ง	2
ปฏิบัติน้อยสุดหรือไม่ปฏิบัติเลย	1

ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู เป็นเครื่องมือที่ครูเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมนักเรียนด้านการมีจิตสาธารณะ แล้วบันทึกผลการให้คะแนนนักเรียนดังแสดงตามตาราง 2

ตาราง 2 เกณฑ์การให้คะแนนแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู

ระดับการปฏิบัติ	คะแนน	ระดับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น
4	4	ตามเกณฑ์การให้คะแนนของ
3	3	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
2	2	
1	1	

ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง เป็นเครื่องมือที่ผู้ปกครองประเมินนักเรียน มีเกณฑ์การให้คะแนน ตามระดับที่นักเรียนปฏิบัติดังตาราง 3

ตาราง 3 เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง

ระดับการปฏิบัติ	คะแนน
ปฏิบัติเป็นนิสัย	4
ปฏิบัติบ่อยๆ	3
ปฏิบัติบางครั้งหรือนานๆครั้ง	2
ปฏิบัติน้อยสุดหรือไม่ปฏิบัติเลย	1

7. เกณฑ์การแปลผลคะแนน

เมื่อตรวจให้คะแนนจาก แบบประเมินตนเองของนักเรียน การสังเกตพฤติกรรมนักเรียน แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง แล้ว ผู้ประเมินนำคะแนนที่ได้มาแปลผลตามเกณฑ์ในตาราง 4

ตาราง 4 เกณฑ์การแปลผลคะแนน

คะแนน	ระดับคุณภาพ
87.51 - 100.00	ดีเยี่ยม (3)
62.51 - 87.50	ดี (2)
37.51 - 62.50	ผ่าน (1)
25.00 - 37.50	ไม่ผ่าน (0)

ขั้นตอนในการแปลความหมายของระดับคุณภาพ

1. ตรวจให้คะแนนเครื่องมือวัดจิตสาธารณะแต่ละฉบับ โดยให้น้ำหนักคะแนนดังนี้
  - 1.1 แบบประเมินตนเองของนักเรียน ให้น้ำหนักคะแนน 10
  - 1.2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครูให้น้ำหนักคะแนน 80
  - 1.3 แบบประเมินนักเรียน โดยผู้ปกครองให้น้ำหนักคะแนน 10
2. น้ำหนักคะแนนที่ได้ในข้อ 1 ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลคะแนนตามตาราง
3. พิจารณาระดับคุณภาพพฤติกรรมด้านการมีจิตสาธารณะว่าอยู่ในระดับใด ถ้าอยู่ในระดับที่ได้คะแนนต่ำจะได้แก้ไขและพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีจิตสาธารณะของนักเรียน ให้ตรงกับจุดที่ต้องปรับปรุง แก้ไขต่อไป

ตัวอย่าง การคิดคะแนน

1. ตรวจสอบให้คะแนนแต่ละฉบับ แล้วปรากฏว่านักเรียน ก ได้คะแนนดังนี้

นักเรียน	ฉบับที่ 1	ฉบับที่ 2	ฉบับที่ 3
ก	120 คะแนน	90 คะแนน	80 คะแนน
2. นำคะแนนจากข้อ 1 มาให้ค่าคะแนนตามน้ำหนักของคะแนนที่กำหนดไว้คือ
 แบบประเมินตนเองของนักเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู แบบ
 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง เท่ากับ 10:80:10 รวมคะแนนและเทียบ
 ระดับคุณภาพดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบประเมินตนเองของนักเรียนจำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็มสูงสุดข้อละ 4
 คะแนน คะแนนเต็มทั้งหมด 160 นาย ก ได้คะแนนประเมินตนเอง 120 คะแนน
 หาโดยการเทียบบัญญัติไตรยางค์ดังนี้

คะแนน 160 คะแนน คิดเป็น 10 คะแนน

คะแนน 1 คะแนน คิดเป็น $\frac{10}{160}$

คะแนน 120 คะแนน คิดเป็น $\frac{10}{160} \times 120 = 7.5$

ฉบับที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยครู จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็มสูงสุดข้อละ 4
 คะแนน คะแนนเต็มทั้งหมด 120 นาย ก ได้คะแนน 90 คะแนน
 หาโดยการเทียบบัญญัติไตรยางค์ดังนี้

คะแนน 120 คะแนน คิดเป็น 80 คะแนน

คะแนน 1 คะแนน คิดเป็น $\frac{80}{120}$

คะแนน 90 คะแนน คิดเป็น $\frac{80}{120} \times 90 = 60$

ฉบับที่ 3 แบบประเมินนักเรียนโดยผู้ปกครอง จำนวน 25 ข้อ คะแนนเต็มสูงสุดข้อละ 4
 คะแนน คะแนนเต็มทั้งหมด 100 นาย ก ได้คะแนน 80 คะแนน

หาโดยการเทียบบัญญัติไตรยางค์ดังนี้

คะแนน 100 คะแนน คิดเป็น 10 คะแนน

คะแนน 1 คะแนน คิดเป็น $\frac{10}{100}$

คะแนน 80 คะแนน คิดเป็น $\frac{10}{100} \times 80 = 8$

นำผลการเทียบเสนอในตารางข้างล่างได้ดังนี้

นักเรียน	ฉบับที่ 1	ฉบับที่ 2	ฉบับที่ 3	รวม	ระดับคุณภาพ
ก	$120 \times \frac{10}{160} = 7.5$	$90 \times \frac{80}{120} = 60$	$80 \times \frac{10}{100} = 8$	75.5	ดี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางชุตีศิลป์ นาราหนองแขง
วัน เดือน ปีเกิด	26 กุมภาพันธ์ 2501
สถานที่เกิด	อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
ประวัติการศึกษา	ศษ.บ. (คณิตศาสตร์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ปี 2527
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนชุมพวงศึกษา อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
เกียรติประวัติที่ได้รับ	“หนึ่งแสนครูดี” ประจำปี 2554

